

தித்தகத ப்பி ஸ்ரீராம தூவகம் 6

நு ப ப த் த

12511. தூற்றெறட்டுத்திற்சுத்தாந்
 திவ்ரும உறையும

1104. திவ்ரும உறையும உறையும

3976. திவ்ரும உறையும உறையும

3954. திவ்ரும உறையும உறையும
 திவ்ரும உறையும

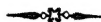
3158. திவ்ரும உறையும உறையும

3989. திவ்ரும உறையும உறையும
 - திவ்ரும உறையும

ஸ்ரீமதேராமாதுஜாயநம:

நூற்றெட்டுத்திருப்பதி யந்தாதி

மூலமும் - உரையும்.

த னி ய ன்

ஏற்றமணவாள ரிசைத்தாரந் தாதிவெண்டா
தோற்றக் கேடில்லாத தொன்மலைப்-போற்றத்
திருப்பதியாநூற்றெட்டினையுஞ் செவிப்போர்
கருப்பதியா வண்ணமுண் டாக.

(இதனுபயப்பொருள்) தோற்றம் - உறபத்தியும், —கேடு -
நாசமு, — இல்லாத - இல்லாத, —தொல் - பழையாகிய, —
மாலை - ஸ்ரீ அப்பதியை, —போற்ற - துதிக்க, —திருப்பதியாம் -
திவ்வியக் கேடத்திரங்களாகிய, —நூற்றெட்டினையும் - நூற்றெட்
டையும், —செவிப்போர் - ஸ்மரணசெய்பவர்க, —கரு - தாயி
ன் உதரத்தில், — பதியாவண்ணம் - படியாதவிதம், —உண்டா
க - உண்டாகும்படி, — ஏற்றம் - டுகழ்ப்பொருந்திய, — மணவா
ளா - மணவாளநாசரென்பவர், —அநதாதிவென்பா - வென்பா
அநதாதியை, —இசைத்தார் - சொல்லினார் — ௭-று.

(கருத்து.) கருப்பதியாவண்ணம் திருமலைப்போற்ற நூற்றெ
ட்டுத் திருப்பதி வென்பா அநதாதியை மணவாளநாசர் இசை
தார (என்பதாம்.) செபிக்கல் - செவித்தல் என நின்றது.

நூன்முகம்.

ஆழ்வார்கள் துதி.

பொய்கைபூ தன்பேயார் பொன்மழிசைக் கோன்மாறன்
செய்ய மதுரகவி சேரர்பிரான் - வையகமென்
பட்டபிரான் கோதைதொண்டர் பாதுப் பொடிபாணன்
கடவன்குதார் வாட்கலியன் காப்பு.

(இ-ள்) பொய்கை - பொய்கையாழ்வாரும், — பூனை - பூத
தகாழ்வாரும், — பேயார் - பேயாழ்வாரும், — பொன்மழிசைக்
கோன் - திருமழிசையாழ்வாரும், — மாறன் - நம்மாழ்வாரும்,
செய்ய மதுரகவி - செவ்விய மதுரகவியாழ்வாரும், — சேரர்பிரா
ன் - குலசேகராழ்வாரும், — வையகம் - பூமியிலுள்ளோரால், —
என் - நன்குமதிக்கப்பட்ட, — பட்டர்பிரான் - பெரியாழ்வாரு
ம், — கோதை - குடிக்கொடுக்காளும், — தொண்டர்பாதப்பொ
டி - தொண்டரடிப்பொடியாழ்வாரும், — பாணன் - திருப்பா
ணாழ்வாரும், — கட்கு அவிழ் - முறுக்குடைந்த, — தார் - பூமா
லைப்பணிந்த, — வாட்கலியன் - திருமங்கையாழ்வாரும், — காப
பு - காவலாகும்—எ-று.

(க-து) பொய்கையாழ்வா ராதபேர் இந்நூலுக் கடைபூறின்
றிக காககவேண்டும்—எ-ள். (க)

நிறவாத பேறு பெறுதற் கெஞ்ஞானமும்
மறவா திதைஞ்சென் மனனே-தூரவாளன்
வஞ்சுருகீர் வானி வழுதி வளநடுடைய
தஞ்சுருகீர் நம்பிதிருத் தாள்.

(இ-ள்) என் மனனே - என்னுடைய நெஞ்சே! — தூரவாள
ன் - தூரவையுடையவரும், — வன் - சமீபிய, — குருகுணர் - நா

காகள் உலாவும், — வாவி - கடாகங்கையுடைய, — வளம் - வ
ளம்பொருந்திய, — வழுதீரீடு - பாண்டிநாட்டை, — உடைய -
தபக்கு இருப்பிடமாகவுடைய, — சண் - சூனிரந்த, — குருகூர் -
திருக்குருகூரில் திருவவதாரஞ்செய்தருளிய, — கம்பி - சடகோப
ருடைய, — திருத்தாள் - அழகியசரணங்களை, — பிரவாத - ஜனி
க்காத, — பேறு - இலாபத்தை, — பெறுகற்கு - அடைதற்கு, —
எஞ்ஞானமும் - எக்காலத்தும், — மறவாது - மறவாமல், — இ
றைஞ்சி - வணங்குவாயாக — என்று.

(க-து.) என்மனமே ! பரமபதத்தை அடைதற்பொருட்டு
திருக்குருகூர்கம்பி திருத்தாள் சேவ்—எ-ம். (உ.)

முன்னே பிரத்திறந்து மூதுலகிற பட்டவெல்லாம்
என்னே மறந்தனையோ வென்னெஞ்சே - சொன்னேன்
இவிபெதிரா சன்மங்க ளின்றுமுதற் பூனா
முனியெதிரா சன்பேர் மொழி.

(இ-ள்) என்னைஞ்சே - என் மனமே! — முன்னே - பூர்வ
ம்—பிறந்து - ஜனித்து, — இரந்து - மரித்து, — முத - பழ
மையாகிய, — உலகில் - பிரபஞ்சத்தில், — பட்ட எல்லாம் - அநு
பவித்தயாவையும், — என்னே - ஏன், — மறந்தனையோ - மறந
துவிட்டாயோ, — சொன்னேன் - செப்பினேன், — இனி - இனி
மேல், — சன்மங்கள் - பிறவிகள், — எதிரா - வராவாம், — (ஆத
லால்) இன்றுமுகல் - இன்றுமுகற்கொண்டு, — பூனா - ஸ்ரீபெ
ரும்பூனரில் எழுந்தருளிய, — முனிஎதிராசன் - எதிராஜமுனிவ
ருடைய, — பேர் - திருநாமத்தை, — மொழி - சொல்லுவாயா
க—எ-று.

(க-து.) நெஞ்சே - எதிராஜமுனிவர்பேரை ஸ்மரிக்கில் ஜன்ம
ம் வராத—எ-ம். (உ.)

முக்கால மில்லா முகில்வண்ணன் வைஞ்ந்தத்
 தெக்காலஞ் செல்வா விருக்கின்றேன் - தக்காரெண்
 கூரத்தாழ் வானடியைக் கூடுதற்கு நாயடியேன்
 போரத்தாழ் வானசடம் போட்டு.

(இ-ள்) நாட்படியேன் - நாய்போன்ற தாசனாகியான்,—
 போர - மிகவும்,—தாழ்வான - இழிவாகிய,—சடம் - தேகத்
 தை,—போட்டு - நீக்கிவிட்டு,—தக்கார் - அறிஞரால்,—எண் -
 தியானிக்கப்பட்ட,—கூரத்து ஆழ்வான் - கூரத்தாழ்வாரது,—
 அடியை - திருப்பாதங்களை,—கூடுதற்கு - சேர்வதற்கு,—முக்
 காலம் - பூத பௌஷிய வர்த்தமான மென்னு மூன் றுகாலங்க
 ளும்,—இல்லா - தனக்கில்லாத,—முகில்வண்ணன் - மேகவண்
 னரூபை,—வைஞ்ந்தத்து - பரமபதத்தில்,—எக்காலம் - எந்
 நாளில்,—செல்வான - ஏகம்படி,—இருக்கின்றேன் - இருக்கி
 னேன்—எ-று. (அந்வயம்) நாயடியே னித்தாழ்வான சடம்போ
 டுக் கூரத்தாழ்வானடியைக் கூடுதற்கு, முகில் வண்ணன் வை
 ச்நரத் தெக்காலஞ் செல்வா விருக்கின்றேனெனக்கூட்டிப்பொ
 ருநா கொள்க. (சு)

நான்குடடில் வந்தவன்றே நானறியா நன்மையெல்லாந்
 தான்குட்டி வைத்தநலந் தான்கண்டி - ராங்குட்டச்
 சிட்டருக்கு வாய்த்த திருவரங்க விண்ணொளர்
 புட்டருக்காட் பட்டபயன்.

(இ-ள்) ஆம் கூட்டம் - கூட்டமாகிய,—சிட்டருக்கு - பாக
 வதாசனஞ்சு,—வாய்த்த - உடைத்த,—திருவரங்கன் - திருவ
 ரங்கநாதனது,—இன் அருளால் - இவியகருடைவிலால்,—பட்ட

ருக்கு - குணவாஸப்பட்டருக்கு,—ஆட்பட்ட - அடிமைப்பட்டத னுண்ணாகிய,—பயன் - பிரயோசனமானது,—நான் - (தாச னாகிய)யான்,—கூட்டில் - தேசத்தில்,—வந்தஅன்றே - உதித்த அப்போதே,—நான் அறியா - எனக்குத்தெரிபாத,—நன்மை எ ஸ்லாம் - நலங்கிளையெஸ்லாம்,—தான் - தானே,—கூட்டியைத் த - கடைசரும்படி செய்த,—நலம்தான் - உபகாரத்தை,— கண்டா - பார்த்தீர்களா!—எ-று.

(க-து.) பட்டருக்கு ஆட்பட்டதன லாய பயன் சகல நன்மை யும் தானே கூட்டியைத்தனன்—எ-ம். (ரு)

ஸரிருப தாகுச்சோழ மீரொன்ப தாம்பாண்டி.
ஒர்பதின்மூன் மூலகா டோரிரண்டாம் - சீர்கடுகா
டரோட ரெட்டுதொண்டை யவ்வடகா டாரிரண்டு
கூறுதிரு நாடொன்றாக் கொள்.

(இ-ள்) சோழமீநர் இருபதாம் - சோழநாட்டுத் திருப்பதிக ள் நாற்பதாக்கும்,—பாண்டி நர் ஒன்பதாம் - பாண்டி நாட்டுத் திருப்பதிகள் பதினெட்டாகும்,—மலைநாடு ஒர்பதின்மூன்றாம் - மலைநாட்டுத் திருப்பதிகள் பதினமூன்றாகும்,—சீர்கடுகாடுஒரிர ண்டாம் - சிதந்தகடுகாட்டுத் திருப்பதிகள் இரண்டாகும்,— தொண்டை ஆரோடுநாட்டு - தொண்டைநாட்டுத் திருப்பதி கள் இருபத்திரண்டாகும்,—அவ்வடகாடு அறிரண்டு - அவ்வடகா டுத்துத் திருப்பதிகள் பன்னிரண்டாகும்,—கூறு - சொல்லாநின் டுத் திருநாடு ஒன்று ஆ - திருவைகுந்தம் ஒன்று ஆக நூற்றே டுத்துத் திருப்பதிமேன,—கொள் - கொள்ளுவாயாக—எ-று.

(கூ-து.) நூற்றேட்டுத்திருப்பதிகளு மிவ்வழி உடங்கும்—எ-ம்

நூல்.

சோழநாட்டுத்திருப்பதிகம் - ௪௦.

திருவரங்கம்பெரியகோயில்.

சேர்வந்த வந்தித் திசைமுகநு லல்லாதென்
சோர்வந்த சொல்லிற் சுருங்குமோ - ஆர்வம்
ஒருவரங்கங் கோயி லுசுந்தவரை யாள்வான்
திருவரங்கங் கோயிற் சிறப்பு.

(இ-ள்) ஆர்வம் - அன்பையுடைய, — ஒருவர் - நாசபூதராம்
ஒருவருடைய — அங்கம் - சரீரத்தை, — கோயில் - கோயிலா
க, — உகந்து - விரும்பி, — அவரை - அத்தாசபூதரை, — ஆள்வா
ன் - அடிமைகொள்பவனாகிய ஸ்ரீமந்நாராயணனாக, — திருவர
ங்கங்கோயில் - திருவரங்கம்பெரியகோயில் (என்னும் திவ்விய
தேசத்தின்,) — சிறப்பு - பெருமையானது, — சீர் - சிறப்புவாய்க்
து, — உந்தி வந்த - நாபிக்கமலத்திலுதித்த, — திசைமுகநுல் -
பிரமதேவனால், — அல்லாது - அல்லாமல், — என் - என்னுட
ய, — சோர்வந்த - குற்றமுற்ற, — சொல்லில் - மொழியில், —
சுருங்குமோ - அடங்குமோ — எ-து.

(விசேடம்) ஆர்வம் - அன்பையுடைய, — ஒருவர் - ஒப்பந்தக
வசிகள், — அங்கு அங்கு - அவ்வவ்விடங்களில், — ஓயில் - அவா
க்தனை ஒழியப்பெற்றால், — அவரை - அவர்களை, — உகந்து - சக்
தொஷித்து, — ஆள்வான் - அடிமைகொள்பவனுடைய — என்று
ரைப்பாருமுளர்.

(உ-து.) திருவரங்கங்கோயிற் சிறப்பு எனது சொல்லில்
அடங்காது — எ-ம். (க)

திருவுறையார்..

சிரப்புடைய செல்வத் திருப்பதிகள் போல
மறப்புடைய நாயேன் மனத்துள் - உறப்போற்
தரநதையா நின்ற வரங்கா திருவாழ்
உரநதையா யிங்குறைந்த தோது.

(இ-ள்) சிரப்பு உடைய - பெருமைவாய்ந்த, — செல்வம் - ஐஸ்வரியம் பொருந்திய, — திருப்பதிகள் போல - திவ்வியக் கூடத்தாரங்கள் போல, — மறப்புடைய - மறத்திடையுடைய, — நாயேன் - நாய்போன்றவனாகிய எனது, — மனத்துள் - சிந்தையில், — உற - பொருந்த, — போர்த்து - வந்து, — அறம் - தருமத்தை, — தையா நின்ற - பொருந்தவைக்காநின்ற, — அரங்கா - திருவரங்கமாகனே! — திருவாழ் - பெரிய பிராட்டியார் வசிக்கின்ற, — உரநதையா - திருவுறையாரொன்னுந் திவ்வியக் கைகையுடையவனே, — இங்கு - என்மனதில், — உறைந்தது - பொருந்திய காரணத்தை, — ஒது - சொல்லுவாயாக — எ-று.

(த-ள்) உரநதையா! சிரப்புடைய திருப்பதிகள் போல என் மனத்துள் உறைந்தது ஒது — எ-ம். (உ)

திருத்தஞ்சைநகரம்.

ஒகக்கே நெஞ்சே புனக்குமிது நன்மெனக்கும்
மேதக்க நன்மையின் வேழில்லை - போதப்
பெருந்தஞ்சை மாமணியைப் பேணி வடிவம்
பொருந்தஞ்சை மாமணியைப் போர்த்து.

(இ-ள்) நெஞ்சே - மனமே! — ஒக - யான் சொல்ல, — கேள் - கேட்பாயாக, — உனக்கும் இது நன்று - (எந்தனக்கேயனதி) உந்தனுக்கும் இது நல்லதாகும், — எனக்கும் - எந்தனுக்கும், — மெ

தக்க - மேன்மையாகிய, — நன்மை - நலமானது, — வேறு இல்லை - பிறிதொன்றில்லை, — போத - மிகவும், — பெரு - பெரிப, — தஞ்சை - திருத்தஞ்சையென்னுந் திவ்விய தேசத்திலெழுந்தருளிய, — மாமணிபை - சிறந்த மாணிக்கம்போன்ற சுவாமிபை, — பேணி - போற்றி, — பொருந்து - நித்தியமாக வசித்த, — வடிவம் அஞ்சை - வடிவம், பரத்துவம், அநதரிபாமித்துவம், அர்ச்சாவதாரம், வியூகம் எனனும் ஐந்து வடிவங்களையும், — மா - பெரிப பிராட்டியாய், — மணிபை - கவுஸ்தவமணியையும், — போந்து - துதிசெய்வாயாக — என்று.

(க-து.) மனமே! திருத்தஞ்சை மாமணிபைப் போற்றின் நம் மிருவருட்கு நன்மையாம் — எம். (ங)

திருவன்பில்.

போற்றிசெய வேரர்குடைக்கீழ் பொன்னுமிநநாடும்
நாற்றிசையு மாண்டாலு நன்கில்லை - தோற்றமிலா
எனையெனப் பி லாதி யிணைத்தா மரையடிக்கே
செனையெனப் பி லாதார் சிலா.

(இ-ள) தோற்றம் இலா - உறபத்தியில்லாத, — எந்தை - என் தனையாகிய, — அன்பில் - திருவன்பிலென்னுந் திவ்விய தேசத்திலெழுந்தருளிய, — ஆதி - மூலகாரணத்து, — இணைதாமரை அடிக்கு - உபயசரணரவிற்கங்களுக்கு, — சிந்தை - மனதில், — அன்பு இலாதார் - பத்தியில்லாதவராகிய, — சிலர் - சிலபேர், — போற்றிசெய - (யாவரும்) துதிக்க, — ஓர்குடைக்கீழ் - 'ஏகசத்திரத்தின்கீழ் (அதாவது ஒரே செங்கோலின் கீழ்), — பொன்னாடும் - தேவலோகத்தையும், — இந்நாடும் - இவ்வுலகத்தையும், — நால்தசையும் - நான்குதிக்குகளையும், — ஆண்டாலும் - அரசா

ட்செய்தபோதிலும்,--நன்கு இலலை - நன்மைவில்லை--எ-று
ஏ-தேறமும்.

(க-து.) எந்தையடிக்கு அன்பிலார் பொன்னும் இந்நாதி
மாண்டாலும் நன்கில்லை--எ-ம். (ச)

திருக்கரம்பனார்.

சிலமா தவஞ்செய்துத் தீவேள்வி வேட்டும்
பலமாநதியிற் படிந்தும் - உலகில்
பரம்பனூல் கழலும் பயனில்லை நெஞ்சே
கரம்பனூ ருத்தமன்பேர் கல்.

(இ-ள்) சில - சிறிது,--மாதவம் - பெருந்தவத்தை,--செய்தும் - புரிந்தும்,--தீவேள்வி வேட்டும் - அக்கனி வேறாத்திரமாகிய யாகத்தைச் செய்தும்,--பல - பலவாகிய,--மாநதியில் - மிக்க புண்ணிய ஆறுகளில்,--படிந்தும் - மூழ்கியும்,--உலகில் - உலகத்தில்,--பரம்ப - விரிவாக,--னூல் - சாஸ்திரங்களை,--கற்றும்--வாசித்தும்,--பயன் - பிரதிபாசனம்,--இல்லை - (ஒன்று) மில்லை (அதலால்),--நெஞ்சே - மனமே!--கரம்பனார் - திருக்கரம்பனார் ஞானசுவாமியே கசத்தி லெழுந்தருளிய,--உத்தமன் - புருஷோத்தமனது,--பேர் - திருநாமங்கள்,--கல் - கற்றுக்கொள்ளுவாயாக--எ-று.

(க-து.) திருக்கரம்பனார் ருத்தமன்டேனைக் கல்லாது யாது புரிவினும் பயனில்லை--எ-ம். (ரு)

திருவுள்ளறை.

கல்விருந்தான் தன்னைக் கமலக்கோணக்கமலத
தில்லிருத்தான் தருகையரங் கேசனென்றே - தொல்லுமறை
உள்ளறையா நின்றையா, னுள்ளமே கள்ளடிந்நி
வெள்ளறையான் ருனேவிருப்பு.

(இ-ள்) கல் இருந்தான் - (கைலாய) மலையிலிருந்த சிவன
து, - தந்தை - தகப்பன், - கமலதீப்தான் - தாமனாயில்வசிக்கும்
பிரமணுரார், - அக்கமலத்தில் இருந்தான் - அந்தக்காமனாக்கமுல
த்திலிருந்த பிரமனது, - தந்தை - பிதா, - அரங்கேசனென்று -
திருவரங்கநாதனென்று, - தொல்லை - பழையபாகிய, - 'ய' யு
ள் - வேதங்களுள், - அறையாநின்ற மையால் - சொல்லுக்களா
ல், - உள்ளமே - மனமே, - கள்ளம் இன்றி - கரவடமில்லாம
ல், - வெள்ளையான் - திருவிவள்ளை பென்னும் திவ்விய தே
சத்தையுடையவனது, - நாள் - பாதங்களை, - விருப்பு - அசை
கொள்ளுவாயாக - னது. ஏ - முன்னையது - அசை - பின்னைய
து - தேற்றம்,

(சு - து.) உள்ளமே! வெள்ளையான் றுளை விரும்பு -
எ-ம். (சு)

திருப்புள்ளம்பூதங்குடி.

விருப்பினைவ யெய்தும் வினையனைத்தூந் தீரும்
அரும்பரம வீடு மடைநீர் - பெருப்பொழிகொள்
கள்ளம்பூ தங்குடிகொள் காயமுடை யீரடிகள்
புள்ளம்பூ தங்குடியிற் போம்.

(இ-ள்) விரும்பினைவ - இச்சித்தனைவகள், - எய்தும் - வந்
துகடும், - வினை அனைத்தும் - வினைகளையாவும், - தீரும் - நீங்
குள், - அரு - அரிய, - பரமவீடும் - மேலாகிய மோகூடமும், - அ
டைநீர் - பேருவீர்கள் (ஆலால), - பெரு - பெரிய, - பொறி -
ஐம்பொறிகளை, - கொள் - கொண்ட, - கள்ளம் - கரவடமும், -
பூதம் - பூதங்களுள், - குடிகொள் - வாசமாயிருக்கிற, -
காயம் - தேகத்தை, - உடையீர் - உடையவர்களே, - அடிகள் -
கம்பெருமானது, - புள்ளம் பூதங்குடியில் - திருப்புள்ளம், பூத

ங்குடி பென்னும் திவ்வியதேசத்துக்கு, —போம் - ஏருங்கன்—
ஏ-து.

(க-து.) புள்ளம் பூசங்குடியிற்கேகில் விரும்பினவை யாவும்
கடமும்—எ-ம்.

(எ)

திருப்பேர்தகர்.

போமானை யெப்து பொருமானைக் கொம்புபறித்
தாமானை மேய்த்துவந்த வம்மானை - தாமச்
செழுந்திருப்பே ரானைச் சிறுகாலைச் சிந்தித்
தெழுந்திருப்பேற்குண்டோவிடர்.

(இ-ள்) போம் - தனக்குமுன்னதாகச்சென்ற, —மானை - (மா
ரிசென்னு) மானை, —எய்து - அத்திரப்பிரயோகஞ்செய்து, —
பொரும் - யுத்தஞ்செய்த, —ஆனை - (சுவலயாடீடென்னும்) யா
னையினது, —கொம்பு - தந்தங்களை, —பறித்து - கவர்த்து, —
ஆம் - விருத்தியாகின்ற, —ஆனை - பசுககூட்டத்தை, —மேய்த்
துவந்த - மேய்த்துவந்த, —அம்மானை - சுவாமியை, —தாமம் -
மாலையணிந்த, —செழு - வளவிய, —திருப்பேரானை - திருப்
பேரின்னுந் திவ்விய தேசத்தையுடையவனை, —சிறுகாலை - பி
ராதகாலத்தில், —சிந்தித்து - தியாவித்து, —எழுந்திருப்பேற்
கு - எழுந்திருக்கு மெனக்கு—இடர் - துன்பமானது, —உண்
டோ - உள்ளதோ (இல்லை)—எ-து. ஒ-எதிர்ப்பை.

(க-து) திருப்பேர்தகரானைச் சிந்தித் தெழுந்திருப்பவனுக்கு
இடர் இல்லை—எ-ம்.

(அ)

திருவாதனார்.

இடரான வாக்கை யிருக்க முயலார்
மடவார் மயக்கின் மயங்கார் - கடவுளர்க்கு
காதனா சாதாரியார் கண்ணெதென் னுரையன்
ஆதனா மெந்தையடி யார்.

யில்தொறும் - முன்றில்தோறும்,—நின்று நின்று - நெடுகெரம்
நின்று—தூங்கும் - உறங்கிவிழும்,—மடம் - அறியாமை யாகி
ய,—நெஞ்சே - மனமே!—இன் - இவிரையாகிய,—தமிழை -
தமிழ்ச்செய்யுளை—கூறாக்கும் - வஸ்திரத்திற்கும்,—சொற்று
க்கும் - அன்னத்திற்கும்,—கூறாதே - பாடாதே,—பேறு ஆக -
பயன் உண்டாக,—சேறைககு - திருத்தே. நாயென்னும் திவ்விய
தேசத்துக்கு,—நாயகன் - தலைவனது,—பேர் - திருநாமத்
தை,—செப்பு - சொல்லுவாயாக—எ-று. கூறாதே என்னு மு
ற்றை எச்சமாக்கிப் பாடாமல் எனவுரைப்பினுமடையும்—

(க-து) நெஞ்சே ! இன் தமிழால் சேறைக்குநாதன் பேரோ
கூறு—எ-ம். (உஉ)

திருத்தலைச்சங்கநாண்மதியம்.

செப்புங்கா லாதவனுந் திங்கனும்வா னுந் தையும்
அப்புங்கா லுங்கனனு மாய்நின்றான் - கைப்பால்
அலைச்சங்க மேந்து மணியரங்கத் தம்மான்
தலைச்சங்க நாண்மதியத் தான் .

(இ-ள்) கைப்பால்-கையினி—த்தில்,—அலை - (சத்தருக்களை)
அலையச்செய்யும்,—சங்கம்-பாஞ்சசந்நியத்தை,—ஏந்தும் - தாங்
கிய,—அணி - அழகிய,—அரங்கத்து - திருவரங்கத்திலெழுந்த
ராளிய,—அம்மான் - சுவாமியும்,—தலைச்சங்கநாண்மதியத்தா
ன்-திருத்தலைச்சங்கநாண்மதியமென்னுந் திவ்வியதேசத்திலெழு
ந்தருளியிருக்கின்றவனுமாகிய (புரிடப்பதி),—செப்புங்கால் - சொ
ல்லுபிடத்தில்,—ஆசுவனும் - குரியனும்,—திங்கனும் - சந்திரன
ம்,—வானும் - ஆகாஷமும்,—தடையும் - பூமியும்,—அப்பும் - ஜ
லமும்,—காலும் - காற்றும்தான்,—கனனும் - அக்கனியும்,—ஆய்தின்

ருன் - ஆசிரிசுநான்—எ-று. அது சங்கம் - சமுத்தரத்தினு
ண்டாகிய சங்கம் எனினுமடையும்.

(க-து.) திருத்தலைச்சங்கநான்மதியத்தான் அட்டமூர்த்தமு
மாய். நின்ருன்—எ-ம். (௧௩)

திருக்குடந்தை.

சானே படைத்துலகைத் தானே யளித்துநீ
தானே யழிக்குந் தளர்ச்சியோ - வானில்
திருமகுடந் தைச்சித் சிறுமுறமாய் நீண்ட
பெருமகுடந் தைச்சிதடந் தாய் டேசு.

(இ-ள்) உலகை - உலகத்தை, —நீதானே டடைத்து - நீதானே
ருஷ்டித்து—நீதானே அளித்து - நீதானே பிரஸித்தி, —நீதா
னே - நீதே, —அழிக்கும் - சம்மரிக்கும், —தளர்ச்சியோ - இனி
ப்பினாலோ, —வானில் - ஆகாயத்தில், —திருமகுடம் - அழகிய
கீர்மானது, —தைக்க - பொருந்த, —சிறு - சிறிய, —குறமாய்
—வாமலுவகாரமாக, —நீண்ட - பின்திருவிக்கிரம அவதார
ந்கொண்ட, —பெரும - பெருமானே, —டடைந்தை - திருக்கு
டைந்தை யென்னுந் திவ்வியதேசத்தில், —தடந்தாய - சயனித்
திருக்கின்றன, —டேசு - சொல்லுவாயாக. —எ-று.

(க-து) நெடியோனே ! நீர் திருக்குடந்தையிற் பள்ளி
கொண்டது சருட்டி திதி சம்மாரஞ் செய்ததனு லுண்டாகிய
ஆயாசமோ—எ-ம். (௧௪)

திருக்கண்டியூர்.

பேசுவிறிற் நென்னரங்கன் டேரெல்லாம் பேசுகவாய்
கேசுவனைக் காண்டவிழி கேட்கசெவி- ஈசனார்
உண்டியூர் தோறு முழன்றிரவா மந்தவித்தான்
கண்டியூர் கூட்டியென்கை.

(இ-ள்) வாய் - என்வாயானது,—பேசவரில் - பேசவேண்டி
ல்,—தென் - தெற்கின் கணுள்ள,—அரங்கன் - திருவரங்கநாதன
து,—பேர் எல்லார் - திருநாமங்களை பெல்லார்ப்,—பேசுத - பே
சுக்கடவது,—விழி - என் கண்களானவை,—கேசவனை - கேச
வனென்னுந் திருநாமத்தையுடையவனை,—காண்க - காண்கட
வது,—செவி - என் காதுகள்,—கேட்க - அவன் (புகழையே) கே
டக்கடவது,—ஈசனார் - ருத்திரனார்,—உண்டி - உணவை,—
ஊதோறும் - ஊக்கோறும்,—உழன்று - வருந்திச்சென்று,—
இரவாமல் - யாசியாமல்,—சுவித்தான் - நீக்கியவனுடைய,—
கண்டியூர் - திருக்கண்டியூரென்னும்திவ்விய தேசத்தை,—என்
தை - என்கரங்களானவை,—சூப்புக - குவித்துவணங்கக்கடவ
ன—எ-று.

(கி-து.) எனது வாய் முகலிய ரென்னரங்கன்புசழ் கூறுதல்
முதலியவற்றிற் சூபயோகமாகுதல்—எ-ம். (கரு)

திருவிண்ணகரம்

கையு முரையுங் கருததுமுனக் கேயடிமை
செய்யும்படித் திருத்தினாய் - ஐயா
திருவிண் ணகராளா சுகையிலு மெண்ணேன்
பெருவிண் ணகரானும் பேறு.

(இ-ள்) சையும் - கரங்களுள்,—உளையும் - சொல்லுள்,—கரு
த்தும் - நினைப்பும்,—உனக்கே - நினக்கே,—அடிமை செய்யும்
படி - தொண்டிபுரியும்வண்ணம்,—நீ - நீயே,—திருத்தினாய் - தி
ருநகச்செய்தாய்,(ஆதலால் உன்னைத் தியானிப்பதை விட்டு),—
ஐயா - ஐயனே,—திருவிண்ணகரதுளா - திருவிண்ணகரமென்
னுந் திவ்வியதேசத்தை ஆளப்பட்டவனே,—பெரு - பெரிட்,—
விண்ணகர் - தேவனோகத்தை,—ஆளும் - அரசுசெய்யும்,—பே

று - செல்வத்தை, — சிந்தையிலும் - மனதிலும் — எண்ணேன் -
(கிஞ்சித்தேனு) நினைவேன் — எ-று.

(க-து.) திருவிண்ணகராளர் நினக்குத் தொண்டு செய்வதை
விட்டு தேவலோகத்தை ஆளும் பேறு எண்ணேன் — எ-ம். (௧௭)

திருக்கண்ணபுரம்

பேறு தரினும் பிறப்பிறப்பு நோய்மூப்பு
வேறுதரினும் விடேன்கண்டாய் - ஏறுநீர்
வண்ணபுரத் தழீயென் மனம்புகுந்தாய் வைகுந்தா
கண்ணபுரத் தாயுன் கழல்.

(இ-ள்) ஏறுநீர் - சுமுத்திரம்போலும், — வண்ணம் - நிரத்
தையுடைய, — புரத்தாய் - திருமேனியையுடையவனே, — என
எனது, — மனம் - கருத்தில், — புகுந்தாய் - பிரவேசித்தவனே, —
வைகுந்தா - பரமபதத்தையுடையவனே, — கண்ணபுரத்தாய் -
திருக்கண்ண புரமென்னுநதிவ்விய தேசத்தையுடையவனே, —
உன்கழல் - நின் துதிஞவடிகளை, — பேறுதரினும் - செல்வத்தைக்
கொடுத்தாலும், — பிறப்புஇறப்பு - ஜனனமரணத்தையும், —
நோய் - வியாதியையும். — மூப்பு - விருத்தாப்பியத்தையும், —
வேறுதரினும் - இன்னும் வேறுமெவற்றைக் கொடுப்பினும், —
விடேன் - விட்டு நீங்கேன் — எ-று. கண்டாய் - முன்னிலை
யடை.

(க-து.) திருக்கண்ணபுரத்தாய் நன்மைவரினும் தீமைவரினு
ம் நின் கழலை மறவேன் — எ-ம். (௧௭)

திருவாளி.

கழன்றுபோய் வாயுவினைக் கட்டாம நீர்த்தம்
உழன்றுபோய் டாம லுந்தேன் - அழன்று

பொருவாலி காலன் பரகாலன் போற்றும்
திருவாலி மாயனையே சேர்ந்து.

(இ-ள்) அழன்று - கோபித்து, —பொரு - யுத்தஞ்செய்த, —
வாலி - வாலிக்கு, —காலன் - இயமனும், — பரகாலன் - திரும
ங்கையாழ்வார், —போற்றும் - துதிக்கின்ற, —திருவாலி - திரு
வாலியெனனும் திவ்விப தேசத்திலெழுந்தருளியிருக்கும், —மா
யனை - மாயனென்னுந்திருநாமத்தையுடையவனுமாகிய விஷ்ணு
வை, —சேர்ந்து - அடைந்து, —கழன்றுபோம், — உடலைவிட்டு நீ
ங்கிப்போகின்ற, —வாயுவினை - பிராணவாயுவினை, —கட்டாமல் -
பந்திக்காமலும், — திர்த்தம், —புண்ணிய நதிகளில், —உழன்று
போய் - வருந்திச்சென்று, —ஆடாமல் - ஸ்நானஞ்செய்யாமலு
ம், —உய்ந்தேன் - உச்சிவித்தேன்—எ-று.

(க-து) திருவாலிமாயனைச் சேர்ந்து பிராணயாம முதலிய
செய்யாமலே உய்ந்தேன்—எ-ம். (ச-அ)

திருநாகை.

சேர்ந்துனக்குக் குற்றேவல் செய்திலனென் சீரையினீ
ஆர்ந்ததற்கோர்கைம்மாற்றிகிலேன் - பூந்துவரை
மன்னுகை யாழி வலவா வலம்புரியாய்
தென்னுகை யாயுளிச் செய்.

(இ-ள்) சேர்ந்து - நினைவே அடைந்து, —உனக்கு - உந்தனுக்
கு, —குற்றேவல் - சிறியபணிவிடைபை, —செய்திலன் - செய்
யாதவனாகிய, —என்சிறையில் - என் மனதில், — நீ ஆர்ந்ததற்
கு - நீர் எழுந்தருளியதற்கு, —ஓர் கைம்மாறு - ஓர் பிரதியுபகா
ரமும், —அறிகிலேன் - தெரிந்திலேன், — (ஆயினும்) பூம் - அழ
கிய, —துவரை - ஹவாரகாபுரிக்கு, —மன்னு - அரசனே, —
கை - கரத்தில், —ஆழி - சக்கரத்தைசுயுடைய, —வலவா - வெற்

நியையுடையவனே,—வலம்புரியாய் - பாஞ்சசந்தியத்தையுடையவனே,—தென் - தெற்கின்கண்ணுள்ள,—நாகையாய் - திருநாகைபென்னுந் திவ்விய தேசத்தையுடையவனே,—அருளிச்செய்த - கருபைசெய்வாயாக—என்று.

(க-து.) தென்னாகையாய்! நீரென் மனம்புகுந்ததற் கோர்க்கை ம்மாநின்றேனு மருள்புரிக—எ-ம். (கக)

திருநறையூர்.

செய்ய சடையோன் நிசைமுகத்தோன் வானவர்கோன்
ஐயமறுத் தின்ன மறியாரே - துய்ய
மருநறையூர் வண்டுழாய் மாயோன்செவ் வாயோன்
திருநறையூர் நின்றான் செயல்.

(இ-ள்) துய்ய - பரிசுத்தமாகிய,—மரு-வாசனை நங்கிய,—சுறை-தேன்,—ஊர்-பரவுகின்ற,—வண்-வளப்பம்பொருந்திய,—தழாய் - திருத்தழாய் மாலையையுடைய,—மாயோன் - மாயேனென்னுந் திருநாமத்தையுடையவனும்,—செவ் வாயோன் - செந்தாமரைபோன்ற வாயையுடையவனும்,—திருநறையூர் - திருநறையூரென்னுந் திவ்விய தேசத்தில்,—நின்றான் - நின்ற திருக்கோயில் கொண்டவனுமாகிய திருமாலின்,—செயல் - செயலை,—செய்ய - சிவந்த,—சடையோன் - சடையையுடைய ருத்திரனும்,—நிசைமுகத்தோன் - பிரமனும்,—வானவர்கோன் - தேவேந்திரனும்,—ஐயம் அறுத்து - சந்தேகத்தை நீக்க,—இன்னம் - இன்னும்,—அறியார் - தெனியார்கள் - எ-று. ஏ-தேற்றம்.

(க-து.) திருநறையூர் நின்றான் செயலை ஒருவராவமுணர் தல் கூடாது—எ-ம். (ஊ)

திருநந்திபுர விண்ணகரம்.

செயற்கரிய செய்வோமைச் செய்யாம நெஞ்சே
மயக்குவா ரைவர் வலியால்- நயக்கல்வி
சீநதிபுர விண்ணகர வெனீபர்திருச் செங்கண்மால்
நந்திபுர விண்ணகர நாடு.

(இ-ள்) செயற்கு - செய்தற்கு,—அரிய - அருமையானவை
களை,—செய்வோமை - செய்யுந்தனமைபையுடைய எம்மை,—
செய்யாமல் - செய்வவொட்டாமல்,—ஐவர் - பஞ்சேந்திரிபங்
களாவார்,—வலியால் - வன்மையால்,—மயக்குவர் - மயக்
குவார்கள் (அன்றியும்),—நயக்கல்வி-நயம்பொருந்தியகல்வியை,—
சீநதி - தெறித்து (பாடி)—விண்ணகர- தேவேந்திரனுக்குச்சமா
னமானவனே,—புர - காப்பாயாக,—என்பர் என்றிரக்கும்படி
செய்வார் (ஆதலால் - அங்ஙனம் பஞ்சேந்திரியங்களின் வயத்தாய்
ச்செல்வதைவிட்டு),—நெஞ்சே - மனமே,—நந்திபுரவிண்ணகர
ம் - திருநந்திபுரவிண்ணகர மென்னுந் திவ்வியதேசத்தை,—நா
டு - தியானிப்பாயாக. ஏ-து.

(க-து.) பஞ்சேந்திரியங்களின் வயத்தாய்ச் செல்வதைவிட்டு
திருநந்திபுரவிண்ணகரம் நாடு—எம். (உக)

திருவிந்தனார்.

நாடுதும்வா நெஞ்சமே நாராய ணன்பதிகள்
கூடுதும்வா மெய்யடியார கூட்டங்கள் - சூடுதும்வா
வீதியிந்த ளத்தகலின் வீசபுகை வாசமெழும்
ஆதியிந்த ஞ்ரானடி.

(இ-ன்) நெஞ்சமே - மனமே,—நாராயணன் - நாராயணனு
டைய,—பதிகள் - திருப்பதிகளை,—நாடுதும் வா - தரிசிப்போம்

வா,—மெய் - உண்மையாகிய,—அடியார் கூட்டங்கள் - தாச
கோஷ்டியில்,—கூடுதும் வா - சோவோம் வா,—வீதி - வீதி
களில்,—இந்தளத்து - தூபக்கால்களில்,—அகிலின் - அகற்
கடையுளின்,—வீசு - 'வீசுகின்ற,—புகை - தூமத்தின்,—வா
சம் - கந்தமானது,—எழும் - எழுகின்ற,—ஆதி - முதன்மை
யாகிய,—இந்தனாரான் - திருவிந்தனாரென்னுந் திவ்வியதேசத்
தையுடையவனது,—அடி - பாதங்களை,—கூடுதும் வா - தரி
த்துக் கொள்ளுவோம் வா. எ-று.

(க-து.) நெஞ்சே! நாராயணன் பதிகள் நாடி, மெய்யடியா
ரகூட்டத்துட்கூடி, அடிசூடிகொள்ளுவம் வா—எ-ம். (உஉ)

திருச்சித்திர கூடம்.

அடியா லுலகெல்லா மன்றளந்து கொண்ட
நெடியாணைக் கூடுதினேனெஞ்சே - கொடிதாய
குத்திரகூடங்கி கொளுந்தாமுன் கோவிந்தன்
சித்திரகூடங்கருதிச் செல்.

(இ-ள்) நெஞ்சே - மனமே,—அடியால் - திருவடியால்,—
உலகு எல்லாம் - உலகங்களை எல்லாம்,—அன்று - வாமனாவ
தாரங் கொண்டகாலத்து,—அளந்து கொண்ட - அளவிட்டு
வாங்கிக்கொண்ட,—நெடியாணை - (பின்) திருவிக்கிரமாவதாரங்
கொண்டவனை,—கூடுதியேல் - கூடக்கருதினால்,—கொடிதாய-
கொடுமையாகிய,—குத்திரம் - வஞ்சனையுடைய,—கூடு -
தேகமானது,—அங்கி - அக்கினியில்,—கொளுந்தாமுன் - வே
காமுன்னம்,—கோவிந்தன் - கோவிந்தனுடைய,—சித்திரகூட
ம் - திருச்சித்திரகூடமென்னும் திவ்வியதேசத்தை,—கருதி - நி

னைத்து,--செல் - ஏஞவாயாக--எ-று.

(க-து.) செஞ்சே! தேகம் தகன்னப்படுவதற்குமுன் திருச்சித்தி
ரகூடங்கருதிச் செல்--எ-ம். (உஉ)

திருச்சீராமவிண்ணகரம்.

செல்லுந் தொறுமுயிர்பின் செல்லு மிருவினைபை
வெல்லு முபாயம் விரும்புகீர் - தொல்வரங்கர்
சீராம விண்ணகரஞ் சேர்மினபின் மீளாத
ஊராம விண்ணகர முண்டு.

(இ-ள்) செல்லுந் தொறும் - (உடலைவிட் டியிர்)நீங்கப்போகு
ந்தோறும்,--உயிர்பின் - உயிரின்பின்,--செல்லும் - போகாநின்
ற,--இருவினைபை-(நல்வினை தீவினையென்னும்)இரண்டு வினைக
ளையும்,--வெல்லும் - செயிக்கின்ற,--உபாயம் - உபாயத்தை,--
விரும்புகீர் - இச்சிக்கின்றவர்களே,--தொல் - புராதனமாகி
ய,--அரங்கர் - திருவரங்கநாதருடைய,--சீராமவிண்ணகரம் -
திருச்சீராம விண்ணகரமென்னுந் திவ்விகதேசத்தை,--சேர்மி
ன் - அடையுங்கள்,--பின் - மறுபடியும்,--மீளாத - திருப்பங்
கூடாத,--ஊராம் - திருநாடாகிய,--அ விண்ணகரம் - அந்தப்
பரமபதமானது,--உண்டு - சடைக்கும்--எ-று.

(க-து.) சீராமவிண்ணகரம்சேர்ந்தால் பரமபதம் கிடைக்கு
ம்--எ-ம். (உச)

திருக்கூடலூர்.

உண்டிகேட் நிற்றுமோந் துப்பார்க்கு மைவர்க்கே
தொண்டிட லாமோவுன் றெண்டனேன் - விண்டிலங்கும்
ஆடலூர் கேயிமுத லைம்படையா யன்புடையாய்
கூடலூர் ராயிதனைக் கூறு.

(இ-ள்) உன் தொண்டனேன் - உனது அடிமையாகிய யான்,—உண்டு - புசித்து,—கேட்டு - கேட்டு,—உற்று - பரிசித்து,—மோந்து - வாசனைபார்த்து,—பார்க்கும் - காண்கின்ற,—ஐவர்க்கே - பஞ்சேந்திரியாதியர்க்கே—தொண்டிபடல் ஆமோ—அடிமைப்படலாகுமோ.—விண்டு - ஒளிவிட்டு,—இலங்கும் - பிரகாசிக்கின்ற,—ஆடல் ஊர் - போர்புரியும்,—நேமிமுதல் - சக்கரமுதலாகிய,—ஐம்படையாய் - பஞ்சாயுதங்களை யுடையவனே,—அன்பு உடையாய் - தயையுடையவனே,—கூடலூராய் - திருக்கூடலூர் ஒன்னுந் திவ்விய தேசத்தையுடையவனே,—இதனைக்கூறு - இதனைச் சொல்லுவாயாக—எ - று.

(க-து.) திருக்கூடலூராய்! உன் தொண்டன் பஞ்சேந்திரியாதியர் வசத்தாதல் தகுதியன்று—எ-ம். (உரு)

திருக்கண்ணங் குடி.

கூறுபுகழ்த் தன்னடிக்கே கூட்டுவனோ வின்னமென்னை
வேறுபடப் பல்பிரபில் கீழ்த்துவனோ - தேறுகிலேன்
எண்ணங் குடியா யிருந்தானின் முன்கிடந்தான்
கண்ணங் குடியான் கருத்து.

(இ-ள்) எண்ணம்-என்மனதில்,—குடியாயிருந்தான்—வாசமாகவிருந்தவனும்,—நின்முன் - நின்றகோலங் கொண்டிருந்தவனும்,—கிடந்தான் - சயனித்த கோலங்கொண்டவனுமாகிய,—கண்ணங்குடியான் - திருக்கண்ணங்குடியென்னுந் திவ்வியதேசத்தையுடையவரது,—கருத்து - எண்ணமானது,—கூறு - சொல்லுகின்ற,—புகழ் - கீர்த்தியினை யுடைய,—தன் அடிக்கே - தனது சரணங்களுக்கே,—கூட்டுவனோ - சேர்ப்பாரோ,—இன்னம் - இனிமேலும்,—என்னை - அடியேனை,—வேறுபட - நாளு

வதப்பட,—பல் பிறப்பில் - பலஜனனங்களில், — வீழ்த்துவ
 ஞே - விழும்படிசெய்வாரோ,—தேறுகிலேன் - ஒன்று மறியே
 ன்—எ-று.

(க-து.) திருக்கண்ணங்குடியான் எண்ணம் யாதோ யானறி
 கிலேன்—எ-ம். (௨௬)

திருக்கண்ணமங்கை.

கருத்தினால் வாக்கினு னுன்மறையுங் காண
 ஒருத்தனை நெஞ்சே யுணரில் - பெருத்தமுகில்
 வண்ணமங்கை கண்கால் வனசந் திருவரங்கம்
 கண்ணமங்கை யூரென்று காண்.

(இ-ள்) கருத்தினால் - மனதினாலும்,—வாக்கினால் - வாக்கி
 னாலும்,—நால்மறையும் - நான்குவேதங்களும்,—காண - தெரி
 பொணாத,—ஒருத்தனை - ஒருத்தனாகிய விஷ்ணுவை,—நெஞ்
 சே - மனமே,—நீ உணரில் - நீ அறியில்,—வண்ணம் - நிறமான
 து,—பெருத்த - பெரிதாகிய,—முகில் - மேகமென்றும்,—அம் -
 அழகிய,—கை - கரங்களும்,—கண் - நேத்திரங்களும்,—கால் -
 திருவடிகளும்,—வனசம் - தாமரைகளென்றும்,—திருவரங்க
 ம் - திருவரங்கமும்,—கண்ணமங்கை - திருக்கண்ணமங்கையு
 ம்,—ஊர் - அவனது திவ்வியதேசங்களென்றும்,—காண் - அறி
 வாயாக—எ-று.

(க-து.) நெஞ்சே! நமதுபெருமானை யுணரவேண்டில் முகில்
 வண்ணனென்றும், வனசம்போன்ற அங்கை கண் காலுடையவ
 னென்று மறிக—எ-ம். (௨௭)

திருக்கவித் தலம்

காணியு யில்லமுங் கைப்பொருளு மின்றோரும்
 பேணிய வாழ்க்கையும் டிபுருவவும் - சேணில்

புவித்தலத்தி லின்பமும் பொங்கரவ மேறிக்
கவித்தலத்திற் கண்டியில்வோன் கால்.

(இ-ள்) காணியும் - பூமியும்,—இல்லமும் - வீடும்,—கைப்
பொருளும் - கரத்திலுள்ள திரவியமும்,—பேணிய - விருப்பி
ய,—வாழ்க்கையும் - வரழவும்,—போ உறவும் - மிக்க சுற்றமு
ம்,—சேணில் - தெய்வலோகத்திலும்.—புவித்தலத்தில் - பூ
லோகத்திலு(முண்டாகிய),—இன்பமும் - ஈகமும்,—பொங்கு-
கோபமுள்ள,—அரவம் ஏறி - ஆதிசேடன்மீ தேறி,—கவித்தல
த்தில்,—திருக்கவித்தலமென்னுந் திவ்வியதேசத்தில்,—கண்டு
யில்வோன் - திருக்கண்வளர்ந் தருளுகின்றவனுடைய,—கால் -
திருவடியேயாம்—எ-று.

(க-து) திருக்கவித்தலத்தில் கண்டியில்வோன் கால்களே
எனது சமஸ்த சம்பத்தம்—எ-ம் (உஅ)

திருவெள்ளியங்குடி.

காலளவு போதாக் கீண்டுலாத் தோர்கற்ற
நூலினவே யன்றி நு ல்வாரார் - கோலப்
பருவெள்ளி யங்குடியான் பாதகனுண் மாய்த்த
திருவெள்ளி யங்குடியான் சீர் .

(இ-) கோலம் - அழகிய,—வெள்ளியங் குடியான் - திரு
வெள்ளியங்குடி பென்னுந் திவ்விய தேசத்தை யுடையவன்
து,—சீர் - சிறப்பை,—கால் - திருவடியினால்,—அளவுபோதா-
அளவிடுதற்குப்போதாத,—கடல் - சமுத்திரஞ்சூழ்ந்த,—நூல
த்தோர் - உலகத்தவர்கள்,—கற்ற - வாசித்துக்கொண்ட,—
நூல் - சாஸ்திரங்களின்,—அளவு அன்றி - வரையறையி னல்
லாமல்,—நுவல்வாரார் - (அந்நூலளவுக்குமேம்பட்டி) சொல்ல

வல்லவர்கள்யாவருளர்—எ-று.

(க-து.) திருவெள்ளறையான்¹ சீர் யாவர் நுவலவல்லவர்—
எ-ம். (உக)

திருமணிமாடக்கோயில்.

சீரே தருங்கதியிற் சேருகைக்கு நானுன்னை
நேரே வணங்கினே நெஞ்சேநீ - பாரில்
அணிமாடக் கோயி லரங்கனார் நாங்கூர்
மணிமாடக் கோயில் வணங்கு.

(இ-ள்) நெஞ்சே - மனமே,— நீ - நீ,—சீரே - சிறப்பை
பே,—தரும் - கொடுக்கின்ற,—கதியில் - மோகூபதவியில்,—
சேருகைக்கு - அடையும் வண்ணம்,—நான் - யான்,—உன்னை-
நின்னை,—நேரேவணங்கினேன் - சாஷ்டாங்கமாக வணங்கி
னேன்.—பாரில் - பூமியில்,—அணி - அழகிய,—மாடம் - உப்ப
ரிகைகளையுடைய,—கோயில் - திருவரங்கம்பெரியகோயிலிலே
முந்தருளிய,—அரங்கர் - திருவரங்கநாதனாடைய,—நாங்கூர் -
திருநாங்கூரின் கண்ணதாகிய,—மணிமாடக்கோயில் - திருமணி
மாடக்கோயிலென்னுந் திவ்வியதேசத்தை,—வணங்கு - நமஸ்
கரிப்பாயாக—எ-று. நாங்கூர் எ-கு நாம்கூர்=அச்சத்தை வி
ளக்கும் எனினு மமையும்.

(ச-து.) நெஞ்சே திருமணிமாடக்கோயில் வணங்கு—எ-ம்.

திருவைகுந்த விண்ணகரம்.

வணங்கேன் பிறதெய்வ மாஸடிபா ரல்லரக்
குணங்கேடர் தங்களுடன் கூடேன்-இணங்கிநின்று
வைகுந்த விண்ணகரம் வாழ்த்துவே விதன்றோ
வைகுந்த விண்ணகர வாழ்வு.

(இ-ள்) பிறதெய்வம் - இதர தெய்வங்களை, —வண்ணகேன் - பணியேன், — மால் - விஷ்ணுவின்னுடைய, — அடியார் அல்லா தாசகூத ராசாத, — குணங்கேடர்தங்களுடன் - நற்குணமில்லாத கயவருடன், — கூடேன் - சேனேன், — இணங்கி நின்று - இயைந்திருந்து, — வைகுந்த விண்ணகரம் - திருவைகுந்தவிண்ணகரமென்னும் திவ்வியதேசத்தை, — வாழ்த்துவேன் - துதிப்பேன், — ஈது அன்றோ - இஃதல்லவோ, — வைகுந்தவிண்ணகரம் - திருவைகுந்த விண்ணகரத்தினுடைய, — வாழ்வு - வாழ்வாவது.

(ச-து.) நான் பகவத் விஷயங்களுக்கே புரியவனாவன் — எ-ம்.

திருவரிமேயவிண்ணகரம்.

வாழு மடியார் மடநெஞ்சே நம்மளவோ
தாழுஞ் சடையோன் சதுமுகத்தோன் - பாழிக்
கரிமேய விண்ணகரக் காவலோன் கண்டாய்
அரிமேய விண்ணகரத் தார்க்கு.

(இ-ள்) அரிமேய விண்ணகரத்தார்க்கு - திருவரிமேயவிண்ணகரமென்னும் திவ்வியதேசத்தையுடையவருக்கு, — மடம் - அநியாபாபையுடைய, — நெஞ்சே - மனமே, — வாழும் - வாழ்கின்ற, — அடியார் - பாகவதர்கள், — நம் அளவோ - நமமடநாதரானோ? அன்று, — தாழும் - தாழ்ந்த, — சடையோன் - சடையினையுடைய ருத்திரனும், — சதுமுகத்தோன் - பிரமனும், — பாழிபலம் பொருந்திய, — கரி - அயிராவதமென்னும் யானையின்மேல், — மேய - பொருந்திய, — விண்ணகரம் காவலோன் - தேவலோகத்துக்கு அரசனாகிய இந்திரனுமாகும் — எ-று. கண்டாய் — முன்னிலையடை.

(ச-து.) திருவரிமேயவிண்ணகரத்தார்க்கு அடியவராவா நிரிவரெனக் கூறியது — எ-ம். (௩௨)

திருத்தேவனார் தொகை.

ஆர்க்கும் வலம்புரியா லண்டமு மென்டி சையும்
கார்க்கடலும் வெற்புங் கலங்கினவால் - சேர்க்கும்
திருத்தேவ னார்தொகைமால் செவ்வாய்வைத் துதத்
தருத்தேவனார் தொகையுஞ் சாய்ந்து.

(இ-ள்) சேர்க்கும் - சிறப்பு வாய்ந்த, - திருத்தேவனார்தொகை -
திருத்தேவனார்தொகை யென்னுந் திவ்விய தேசத்திலெழுந்கருளி
ய, - மால் - விஷ்ணுவானவா, - ஆர்க்கும் - சத்திக்கின்ற, - வ
லம்புரியால் - பாஞ்சசந்நியத்தினால், - செவ்வாய்வைத்து, - செந்
தாமரைபோன்ற வாயில்வைத்து, - ஊத - தொவிக்க, - அண்ட
மும் - அண்டங்களும், - என் திசையும் - அஷ்ட திக்குகளு
ம், - கார் - கரிய, - கடலும் - சமுத்திரமும், - வெற்பும் - மலை
யும், - தரு தேவனார் - கற்பகத்தருடையுடைய தேவர்களுடை
ய, - தொகையும் - கூட்டமும், - சாய்ந்து - மூர்ச்சித்து வீழ்ந
து, - கலங்கின - கலக்கமுற்றன - ஏ-று. ஆல் - அனச.

(க-து.) திருத்தேவனார்தொகை மால் வலம்புரி வைத்துத்
யாவுங் கலங்கின - ஏ-ம். (ந.இ.)

திருவண்புருடோத்தமம்.

சாய்ந்த திருவரங்கந் தன்வேங் கடங்குடந்தை
ஏய்ந்த திருமா லிருஞ்சோலை - பூந்துவரை
வண்புரு டோத்தமமாம் வானவர்க்கும் வானவனும்
ஒண்புரு டோத்தமன்ற னார்.

(இ-ள்.) சாய்ந்த - சயனித்த கோலங்கொண்ட, - திருவரங்க
ம் - திருவரங்கமும், - தண் - குளிர்ச்சிபொருந்திய, - வேங்கடம் -
திருவேங்கடமும், - குடந்தை - திருக்குடந்தையும், - ஏய்ந்த -
பொருந்திய, - திருமாலிருஞ்சோலை - திருமாலிருஞ்சோலை மலை

யும்:—பூ - அழகிய,—துவரை - துவாரகாபுரியும்,—வண்புரு
டோத்தமம் - திருவண்புருடோத்தமமும்,—வானவர்க்கும்—தே
வாகளுக்கும்,—வானவன்ஆம் - தேவனாகிய,—ஒள் - ஒள்ளி
ய,—புருடோத்தமன்றன் - புருஷோத்தமனுடைய,—ஊர் - தி
வ்விய தேசங்களாகும்—எ-று

(க-து.) ஒள்ளிய புருடோத்தமன் ஊர் இவை பெனக் கூறிய
து—எ-ம். (ஙசு)

திருச்செம்பொன்செய்கோயில்.

ஊ வேன் மடலை யொழிவேன் மடநாணம்
சேர்வேன் கரிய திருமாலைப் - பாரதிய
வம்பொன்செய் கோயி லரங்கனணி நாங்கூர்ச்
செம்பொன்செய் கோயிலினிற் சென்று.

(இ-ள்.) அம் - அழகிய,—பொன் - பொன்னாற்செய்த,—
கோயில் - கோயிலையுடைய,—அரங்கன் - திருவரங்க நாதன
து,—அணி - அழகிய,—நாங்கூர் - நாங்கூரின்சுண்ணுள்ள,—செம்
பொன்செய்கோயில் - திருச்செம்பொன்செய்கோயி லென்னும்
திவ்வியதேசத்தில்,—சென்று - போய்,—பார் - பூமியிலுள்ளவ
ர்கள்,—அறிய - தெரிந்துகொள்ளுப்படி,—ஊர்வேன்மடலை - ம
டலின் மேலேறுவேன்,—மடம் - அறியாமைமையும்து,—
நாணம் - வெட்கத்தையும்து,—ஒழிவேன் - விட்டுவிடுவேன்,—கரி
ய - கார்நிறைத்தையுடைய,—திருமாலை - விஷ்ணுவை,—சேர்
வேன் - அடைவேன்—எ-று.

(க-து.) திருச்செம்பொன்செய்கோயிலில் சென்று மடவார்த
ல் செய்வேன்—எ-ம். (ஙரு)

திருத்தெற்றியம்பலம்.

சென்றது காலந் திரைநரைமூப் பாணவினி
என்றுகொல் சாவற்றோ மென்னெஞ்சே - கன்றல்

உருத்தெற்றி யம்பலத்தை யோர்விளவின் வீழ்த்தான்
திருத்தெற்றி யம்பலத்தைச் சேர்

(இ-ள்) என் நெஞ்சே - என்மனமே—சென்றது காலம் -
காலம் கழிந்தது,—திரை - தேகந் தளர்ந்து சுருங்குகலும்,—
நரை - மயிர்வெளுத்தலும்,—மூப்பு - வயோதிகமும்,—ஆன -
ஆயின,—இனி - இனிமேல்,—சாவு - பரணம்,—என்கொல்-
என்றைக்கோ,—அறியோம் - தெளியோம்,—(ஆதலால்) கன்
றால் - கன்றுக்குட்டியினால்,—உருத்து - கோலித்து,—எற்றி -
மோகி,—அம் - அழகிய,—பலத்தை - பழத்தை,—ஓர் விளவி
ன் - ஓர் விளாமரத்தினின்றும்,—வீழ்த்தான் - விழ்ச்செய்தவ
னது,—திருத்தெற்றியம்பலத்தை - திருத்தெற்றியம்பல மென்
னாகிவ்வியதேசத்தை,—சேர் - சென்று அடைவாயாக-எ-று.

(க-து.) நெஞ்சே ! நரை - திரை - மூப்பு வந்தன, இனி சாக்
காடு என்று வருமோ, ஆதலால் திருத்தெற்றியம்பலத்தைச்
சேர்—எ-ம். (௩௬)

திருமணிக்கூடம்.

சேராது முன்செய்த தீவினைபின் செய்வதுவும்
வாரா தினிநீ மடநெஞ்சே - நேராக்
குருமணிக்கூடத்தானைக் கொம்புபறித் தானைத்
திருமணிக் கூடத்தானைச் செப்பு

(இ-ள்) மடம் - அறியாமையையுடைய,—நெஞ்சே - மன
மே,—நீ முன் - நீ பூர்வத்தில்,—செய்த - புரிந்த,—தீவினை -
தீயவினையானது,—சேராது - அணுகாது,—பின் - இனிமே
ல்,—செய்வதுவும் - செய்யுமினையும்,—இனிவாராது - இனிவ
ந்துசேராது,—(ஆதலால்) நேரா - எதிர்த்து,—குரு - நிறத்
தையுடைய,—மணி - ரத்தினகதிமாயிய,—கூடத்து - கூடத்

திற்கட்டிய;—ஆணை - குவலயாபிடமென்னும்பாணையின்,—கொம்பு - மருப்பை,—பறித்தாணை ஒடித்தவனை,—திருமணிக்கூட, த்தாணை - திருமணிக்கூடமென்னும் திவ்வியதேசத்தையுடையவனை,—செப்பு - துதிசெய்வாயாக—எ-று.

(க-து.) செஞ்சே! திருமணிக்கூடத்தாணைச் செப்பின் சஞ்சித பிராரத்த ஆகாமிய கன்மங்கள்நீங்கும்—எ-ம். (௩௭)

திருக்காவளம்பாடி.

செப்பேன் மனிதருக்கென் செஞ்சொற் தமிழ்மாலை
கைப்பேன் பிறதெய்வங் காண்பானா - எப்போதும்
காவளம்பாடித்திருமால் காற்றா மரைதொழுது
நாவளம்பாடித்திரிவே னான்.

(இ-ள்) என் - என்னுடைய,—செஞ்சொல் - செவ்விபமொழிகளாலாகிய,—தமிழ்மாலை - தமிழ்மாலையை,—மனிதருக்கு - மானிடர்மேல் (நான்),—செப்பேன் - சொல்லேன்,—பிறதெய்வம் - அந்நியதேவதாந்தரங்களை,—காண்பானா - தரிசிக்கின்றவர்களை,—கைப்பேன் - வெறுப்பேன்,—எப்போதும் - எக்காலத்தும்,—காவளம்பாடி - திருக்காவளம்பாடி யென்னும் திவ்வியதேசத்திலெழுந்தருளிய,—திருமால் - விஷ்ணுவிலுடைய,—கால்தாமரை - திருவடித்தாமரைகளை,—தொழுது - வணங்கி,—நா - நாவினால்,—வளம் - வளப்பமுத,—பாடித்திரிவேன் - பாடிச்சஞ்சரிப்பேன்—எ-று. ௩

(க-து.) திருக்காவளம்பாடிமாலைத் தொழுது நாவளமுறப் பாடித் திரிவேன்—எ-ம். (௩௮)

திருவெள்ளக்குளம்.

காண்டிமை செய்யவிடாய் நானானே செம்பெருமான்
தான டிமை கொள்ளவிடாய் தானானான் - ஆனதற்பின்

வெள்ளக் குளத்தே விடாயிருவ ருநதணிந்தோம்
உள்ளக் குளத்தேனை யொத்து.

(இ-ள்) நான் - யான்,—அடிமைசெய்ய - தொண்டுசெய்வக
ற்கு,—விடாய் நான் ஆனேன் - நான் தாகங்கொண்டவனாயி
னேன்,—எம்பெருமான் - எமது பெருமானானவா,—நான் அடி
மைகொள்ள,—தான் தொண்டுகொள்ள,—விடாய் தான் ஆன
ன் - தானுந்தாகங்கொண்டார்,—ஆனதன்பின் - இங்ஙனமிருவ
ரும் விடாய்கொண்டதற்குப்பின்,—வெள்ளக்குளத்தே - திரு
வெள்ளக்குளமென்னுந் திவ்வியதேசத்தின்கண்,—இருவரும் -
யாங்களிருவரும்,—உள்ளம் - மனதில்,—குளம் - வெல்லத்தை
யும்,—தேன் - தேனையும்,—ஒத்து - ஒப்பாய்,—விடாய் தணிந
தோம் - தாக நீங்கிலோம்—எ-று.

(க-து) திருவெள்ளக்குள நாதனு நானு மாகையுற்று தாசனு
மாண்டானு மாக்கிலோம்—எ-ம். (௩௧)

திருப்பார்த்தன்பள்ளி.

ஒத்தமரோத்து மொளிவிசம்பும் பாற்கடலும்
இகலத்திற் காண்பரிய வென்னெஞ்சே - சித்துணர்ந்த
தீர்த்தன்பள் ளிக்கருந்து செப்பவெளி நின்றானைப்
பார்த்தன் பள்ளிக்குட் பணி.

(இ-ள்) ஒத்து - ஒன்று சேர்ந்து,—அமரர் - தேவர்கள்,—
ஏத்தும் - துதிக்கின்ற,—ஒளி - பிரகாசம்பொருந்திய,—விசம்
பும் - பரமபதமும்,—பாற்கடலும் - திருப்பாற்கடலும்,—இத்த
லத்தில் - இப்பூமியின் கண்,—காண்பு அரிய - காணுதற்கரியன
(ஆயினும்),—என் - எனது,—நெஞ்சே - மனமே,—சித்து - உ
ண்மைபை,—உணர்ந்த - அறிந்த,—தீர்த்தன் - பரிசுததலாகிய
பிரகலாத ஆழ்வான்,—பள்ளிக்கு இருந்து - பள்ளிக்கூடத்திலி
ருந்து,—செப்ப - சொல்ல,—வெளியின்றானை - பிரசங்கமானவ

னை,—பார்த்தன் பள்ளிக்குள்.— திருப்பார்த்தன்பள்ளி யென்னும்
தவ்வியதேசத்தில்,—பணி - வுணங்குவாயாக—எ-று.

(க-து.) நெஞ்சே ! திருப்பார்த்தன்பள்ளியில் பிரகலாத ஆ
ழ்வானுக்குப் பிரசநமமானவனை வணங்கு—எ-ம். (சு௦)

சோழநாடு - முற்றிற்று.

பாண்டிநாட்டித் திருப்பதிகள். ௧௮.

திருமாலிருஞ்சோலைமலை.

பணிந்தேன் திருமலைப் பாமலை தாளில்
அணிந்தே னருடஞ்ச மாகத் - துணிந்தேன்
திருமா லிருஞ்சோலை சேர்ந்தே னெனக்கு
வருமா லிருஞ்சோதி வான்.

• (இ-ள்) திருமலை - பெரியபிராட்டியை மார்பிலுடைய விஷ்
ணுவை,—பணிந்தேன் - வணங்கினேன்,—பாமலை - பாக்களா
லாகியமாலையை,—தாளில்-திருவடிகளில்,—அணிந்தேன் - தரித்
தேன்,—அருள் - அவனது கிருபையே,—தஞ்சம் என - பற்றுக்
கொண்டு,—துணிந்தேன் - நிச்சயங்கொண்டேன்,—திரு
மாலிருஞ்சோலை - திருமாலிருஞ்சோலைமலையென்னும் தவ்விய
தேசத்தை,—சேர்ந்தேன் - அடைந்தேன்,—(ஆல்லால்) எனக்
கு - என்றனுக்கு,—இரு - பெரிய,—சோதி - பிரகாசமுள்ள,—
வான் - பரமபதமானது,—வரும் - சித்திக்கும்—எ-று.

(க-து.) திருமாலிருஞ்சோலைமலை சேர்ந்து பணிந்ததால் எனக்
குச் சோதிவான்வரும்—எ-ம். (சுக)

திருக்கோட்டியூ

வான்பார்ச்சும் பைங்கூழ்போல் வாளா வுனதருளே
யான்பார்க்க நீபார்த் திருங்கினும் - தேன்பாடபின
ஓசைத் திருக்கோட்டி யூரானே யின்னமுமென்
ஆசைத் திருக்கோட்டி யாள்.

(இ-ள்.) வான் - மழையை, —பார்க்கும் - எதிரோக்குகினை,
ற, —பைங்கூழ்போல் - பசியடயிணைப்போல், —வாளா - தெ
டாத, —உனது அருளே - உன்னுடைய கிருபையைப், —யான
பாக்க - நான் எதிர்பார்க்க, —நீ - நீர், —பார்த்து - கடாக்கித்
து, —இரங்கினும் - தமையகூந்தீர், —தேன்பார்ப்பின் - இளம்
வண்டுகளினுடைய, —ஓசை - ஒலி மருவிய, —திருக்கோட்டியூ
ரானே - திருக்கோட்டியூரென்னுந் திவ்வியதேசத்திலெழுந்தரு
ளியிருப்பவனே, —இன்னமும் - இனியாகிலும், —என் - என்னு
டைய, —ஆசை - இச்சையாகிய, —திருக்கு - குற்றத்தை, —ஒட
டி - நீக்கி, —ஆள் - அடிமைகொள்ளவாயாக—எ-று.

(க-து.) திருக்கோட்டியூரானே! இனி என் குற்றத்தை நீக்கி
ஆள்வாயாக—எ-ம். (சஉ)

திருமெய்யம்.

ஆளாயுனக்கன்பா யாசையாய் காணிலியாய்
வாளா மனைவியென்று வாழ்வேனைக் - கேளாய்
திருமெய்ய மாயா சிலைகால் வளைத்து
வருமெய்ய மாயா மதன்.

(இ-ள்) உனக்கு - உத்தனுக்கு, —ஆளாய் - தாசபூதனாகி, —
அன்பு ஆய் - பிரீதியுடையவனாகியும், —ஆசையாய் - ஆர்வமுடை
யவனாகியும், —நான் இவியாய் - வெட்கமில்லாதவனாகியும், —வா

ளா - வீணை, — மனைவியென்று - கனத்திரமென்று, — வாழ்
வேளை - வாழ்கின்ற என்னை, — திருமெய்யம் - திருமெய்ய மெ
னனுந் திவ்வியதேசத்தி லெழுந்தருளியிருக்கும், — மாயா - மாய
னே, — கனாயம் - கேட்பாயாக, — சிலை - வில்லை, — கால் வளைத்
து - காலால் வளைத்து, — மாயா - கெடுதலில்லாத, — மதன் - ம
ன்ம, — னுணவன், — எய்ய - பாணப்பிரயோகஞ்செய்ய, — வரும் -
வருகின்றான், (ஆதிலால் என்னைக் காத்தருள்க) — என்று.

(க-து.) என்னை மையலிற் சிக்கவொட்டாது காத்தருள். எ-ம்.

திருப்புல்லாணி.

மதயானைக் கோள்விடுத்து மாமுதலை கொன்ற
கதையா விதயங் கையு - முதலாய
புல்லாணி மாலை புறத்தோர் புகழிருப்பு
வல்லாணி யென்செவிக்கு மாறு.

(இ-ள்) மதம் - மும்மதங்களைப் பொழிகின்ற, — யானை -
'கஜேந்திரனென்னும் யானையினது, — கோள் - இடைபூற்றை, —
விடுத்து - நீக்கி, — மா - பெரிய, — முதலை - முதலையை, — கொ
ன்ற - சம்மரித்த, — கதையால் - சரித்திரத்தினால், — இதயம் -
மனமானது, — கையு - உருகும், — முதல்ஆய - தலைமையாகி
ய, — புல்லாணி - திருப்புல்லாணிபென்னுந் திவ்வியதேசத்தி லெ
ழுந்தருளிய, — மாலை - மஹாவிஷ்ணுவே, — புறத்தோர் - இத்
ராதேவதைகளை, — புகழ் - சுறப்பித்துச்சொல்லுஞ்சொல், — என்
செவிக்கு - என் காதுகளுக்கு, — இருப்பு வல்லாணி - வலிய இ
ருப்பாணியும், — மாறு - விரோதமுமாகும், — என்று.

(க-து.) திருப்புல்லாணிமாலே! நின் புகழையன்றி வேறென்
றத்புங் கேளேன் — எ-ம். (சுச)

திருத்தண்கா லூர்.

மோறுபட வாடைபெனும் வன்கால் வந் தென்முலைமேல்
ஊறுபட லூர்நத லுனெல்லாம் - மாறத
திருத்தண்கா லூரான் திருத்தண்கா மீழாயின்
மருத்தண்கா லூராதோ வாய்ந்தது.

(இ-ள்) மோறுபட - வேற்றுமையுண்டாக,—வாடைஎனும் -
வாடை பென்கின்ற,— வன்கால் - வலிய காற்றானது,—
வநது - வந்து,—என் முலைமேல் - என் தனங்களின் மீ
து,—ஊறுபட - தீமை விளைய,—ஊர்ந்த - பொருந்திய,—
உனெல்லாம் - கெடுதி எல்லாம்,—மாற - நீங்க,— திருத்
தண்காலூரான் - திருத்தண்காலு றென்றுத் திவ்விய சே
சத்தையுடையவனது,—திரு - அழகிய,— தண் - குளிர்ந்த,—
துழாயின் - திருத்துழாய்மாலையின்,—மரு - வாசனைபொருந்தி
ய,—தண் - குளிர்ந்த,—கால் - காற்றானது,—வாய்ந்தது - பொ
ருத்தி,—ஊராதோ - தவழ்தராதோ—ஆறு.

(க-து.) திருத்தண்காலூரான் திருத்துழாயின் தண்ணியு கா
ற்று என் தனங்களின்மீது விசின் முன் வாடைக்காற்று லுண்
டாகிய துன்பம் நீங்கும்—எ-ம். (சுரு)

திருமோகூர்.

வாயான் மலர்கோதி வாவிதொறு மேயுமோ
மேயசம லப்பால் விரையுமோ - மாயன்
திருமோகூர் வாயின்று சேருமோ நாளை
வருமோகூர் வாயனனம் வாழ்ந்தது.

(இ-ள்) கூர் - கூர்மையான,—வாய் - வாயையுண்ட,—அ
னனம் - அன்னப்பசுதியானது,—வாழ்ந்தது - வாழ்ந்திருந்து,—

வாயால் - வாயினால், —மலர் - புஷ்பங்களை, —கோதி - கொந்தியறுத்து, —வாவிதொறும் - தடாகங்கள்தோறும், —ஏடிமோ, பொருநதுமோ, —மேயாமல் - இனாகேடாமல், —அப்பால் - அப்புறம், —விரையுமோ - வேகமாகச் செல்லுமோ, —மாயன் - திருமாலினுடைய, —திருமோகர்வாய் - திருமோகனென்னும் திவ்வியகேசத்தில், —இன்று - இன்றைத்தினம், —சேருமோ - அடையுமோ, —நாளை - நாளையதினம், —வருமோ - வருமோ அறிகிலேன்) —எ-று.

(க-து.) தூதனுப்பிய அன்னத்தின் தன்மை கூறியது—எ-ம்.

திருக்கூடல்.

வாழ்விப்பா நெண்ணமோ வல்வினையி லின்னமென்னை
ஆழ்விப்பா நெண்ணமோ உலகறிபேன் - காழ்விலாப்
பாடலழகார்புதுவைப் பட்டர்பிரான் கொண்டாடும்
கூடலழகாரின குறிப்பு.

(இ-ள்) தாழ்வு இலா - மேன்மையாகிய, —பாடல் - பாசுரங்ங்ளின், —அழகு - அழகானது, —ஆர் - பொருந்திய, —புதுவை - புதுவையி லெழுந்தருளிய, —பட்டர்பிரான் - பெரியாழ்வார், —கொண்டாடும் - புகழ்ந்த, —கூடல் - திருக்கூடலென்னுந் திவ்வியகேசத்தி லெழுந்தருளிய, —அழகா - அழகென்னுந் திருநாமத்தையுடையவனே, —நின் - உனது, —குறிப்பு - திருவுளப்பாங்கு, —வாழ்விப்பான் - வாழ்வைக்குர்ப்படி, —எண்ணமோ - கருத்தோ, —வல் - கொடிய, —வினையிற் - வினையிற், —இன்னம் - இன்னும், —என்னை - அடிமேனை, —ஆழ்விப்பான் - அழுந்தும்படிசெய்ய, —எண்ணமோ - கருத்தோ, —அஃது அறியேன் - அதனைத் தெரியகில்லேன்—எ-று.

(க-து.) திருக்கூடலழகா! நின் திருவுளப்பாங் கின்னதென அறியேன்—எ-ம். (உள்)

ஸ்ரீவில்லிபுத்தூர்.

குறித்தொருவர் கொண்டாடுங் கொள்கைத்தோ கோரை
நிறத்தலூர் விண்டிசித்தர் நீரே - நெப்பிலியூ
தாழ்வில்லி புத்துரென் ஓறவாகருத் தாவிரந்தான்
வாழ்வில்லி புத்தூர் வளம்.

(இ-ள்) கோரை - சூடிக்கொடுத்த நாச்சியார்,—நிறத்த ஊ
ர் - விளங்கிய ஓராகும்,—விண்டி சித்தர் - பெரியாழ்வார்,—நீடு
ஊரை - விளங்கிய ஓராகும்,—பிரப்பு இலி - ஜனனமில்லாத
எம்பெருமானது,—ஊர் - ஊராகும்,—தாழ்வு - இழிவையுடை
ப,—புத்துணர் - புதிய (ஐந்த) ஊராகிலும்,—இல் - (ஐந்து)
கீடாகிலும்,—ஈ என்று - கொடுவென்று,—ஐவர்க்கு - பருசு
பாண்டவர்களுக்காக,—தான் - தானே,—இரந்தான் - யாசித்
தவராகிய விஷ்ணுவானவர்,—வாழ் - நிவாசஞ் செட்கின்ற —
வில்லிபுத்தூர் - ஸ்ரீ வில்லிபுத்துண்ணும் துவ்வியேசசக்தி
ன்,—வளம் - வளத்தை,—குறித்து - இத்தன்மைத்தென்றுமதி
த்து,—ஒருவர்- ஒருவர்,—கொண்டாடும் புத்தூர்குற, —கொள்
கைத்தோ - தன்மையையுடையதோ—எ-று. ஈ-இ எனக் சூறுகி
யின்றது.

(க-து.) ஸ்ரீ வில்லிபுத்தூரின் சிறப் பித்தன்மைத்தென ஒருவ
ராலுஞ் சொல்லி முடியாத—எ-ம். (ச-அ)

திருக்குருகூர்.

வளத்தழைக்க வுண்டாலென் வாசமணத் தாலென்
கெளித்தகலை கற்றாலென் சீசே - குளிர்ந்தபொழில்
தன்ருருகூர் வாவிச் சடகோப னுரொங்கள்
வன்ருருகூ னெனலாத வாய்.

(இ-ள்) குளிர்ந்த - குளிர்ச்சிபொருந்திய,—பொழில் - சோ
லைழுந்த,—ருருகூ ஊர் - நாணாகள் சஞ்சரிக்கின்ற,—தன்

குளிர்ந்த,—வாவி - தடாகங்களுள்ள,—சடகோபன் - ச—கோ
பாழ்வாரது,—ஊர் - நாடாகிய,—வண் - வளப்பம் பொருந்தி
ய,—குருகூர் - திருக்குருகூர்,—என் லாத - என்று சொல்லா
த,—வாய் - வாயானது,—சீதே - சித்தே,—வளம் தழைக்க - வ
ண்மை பெருக,—உண்டால் - புசித்தகலால்,—என் - என்னபிர
யோசனம்,—வாசும் - பரிமளம்,—மணத்தால் என் - கமழ்வத
லால் தான் என்ன,—தெளிந்த - தெளிவாகிய,—கலை - சாஸ்
திரத்தை,—கற்றால் என் - பயின்றதலுத்தான் என்ன பிரயோ
சனம்—எ-று.

(க-து.) திருக்குருகூர் என்று சொல்லாத வாய் பிரயோசன
மற்றது—எ-ம். (சக)

திருத்தொலைவில்லிமங்கலம்.

வாயு மனைவியர்பூ மங்கையர்க ளெம்பிராற்
காயுதங்க ாழிமுத லைப்படைகள் - தூய
தொலைவில்லி மங்கலமூர் தோள்புருவமேனி
மலைவில் லிமங்கலந்த வான்.

(இ-ள்) எம்பிராற்கு - எமது சுவாமிக்கு,—வாயும் - பொரு
ந்திய,—மனைவியர் - தேவியராவார்,—பூமங்கையர்கள் - பூமி
தேவியும் இலக்ஷ்மிகேவியுமாம்,—ஆயுதங்கள் - படைக்கலங்
களாவன,—ஆழிமுதல் - சக்கரமுதலாகிய,—ஐப்படைகள் - ப
ஞ்சாயுதங்களாம்,—தூய - பரிசுத்தமாகிய,—தொலைவில்லிமங்
கலம்,—திருத்தொலைவில்லிமங்கலமென்னும்திவ்விய தேசமான
து,—ஊர் - நாடாம்,—தோள் - புயமும்,—புருவம் - புருவமு
ம்,—மேனி - நிரமும்,—(முறையே) மலை - பர்வதமும்,—வில் -
தனாகும்,—இமம் கலந்த வான் - நீருண்ட மேகமும் (ஒக்கும்)—

எ-று. ஐம்படைகளாவன:—சங்கு, சக்கரம், கோதண்டம், வாள், தண்டு.

(க-து.) நம்பெருமானுடைய நெய்யார் ஆயுதம் நாடு நிற முக வியவை யிவை—எ-ம். (ரு0)

ஸ்ரீவரமங்கை.

வானோர் முதலா மரமளவா வெப்பிறப்பும்
ஆனேற் கவதியிட லாகாதோ - தேனையும்
பூவர மங்கை புவிமங்கை நாயகனே
சீவர மங்கையரசே.

(இ-ழ்) தேன் - மது,—ஏயும் - பொருந்திய,—பூ - தாமரை
க்தமலத்தில் வசிக்கும்,—வர மங்கை - பெரிய பிராட்டியாருக்கு
ம்,—புவிமங்கை - பூமிதேவிக்கும்,—நாயகனே - தலைவனே,—
சீவரமங்கை - ஸ்ரீ வரமங்கையென்னுந் திவ்வியதேசத்தினெழு
நதருளிய,—அரசே - இறைவனே,—வானோர் முதல் ஆ - தே
வர்கள் முதலாக,—மரம்அளவு ஆ - தாவரம்வளையுமுள்ள,—எ
பிறப்பும் - எவ்வகைப் பிறவியினும்,—ஆனேற்கு - ஜனினத்துவந
த எனக்கு,—அவதி இடல் ஆகாதோ - (இனியேனும்) முடிவு ஏ
ற்படுத்தக்கூடாதோ—எ-று முதலா அளவா என்பவற்றினிற்
றுக்ககரம் தொகுத்தல்.

(க-து.) ஸ்ரீவரமங்கையரசனே! இனி ஜனனம் ஒழித்தல்
வேண்டும்—எ-ம். (ருக)

திருப்பேரை.

அரசாதி வையமுழு தாண்டாலு மின்பத்
கரைசார மாட்டாசுள் கண்டார் - முரைசாருந்
தென்றிருப்பே னாப்பதியான் சீர்கேட்டு நாவிலவன்
தன்றிருப்பே னாப்பதியா தார்.

(இ-ள்) முரான ஆறும் - வாத்தியங்கள் கோஷிக்கின்ற, —
தென் - தெற்கின்கணுள்ள, — திருப்பேரைப்பதியான் - திருப்பே-
ரையென்னும் திவ்வியதேசத்தையுடைய விஷ்ணுவின் து, — சீர்-
சிரப்பை, — கேட்டு - சிரவணஞ்செய்து, — அவன்தன் - அவனு-
டைய, — திருப்பேரை - திவ்விய திருநாமங்களை, — பதியாதார் -
தரிக்கச் செய்யாதவர்கள், — அரசு ஆகி - இராஜாவாகி, — வைய-
ம் முழுதும் - பூமி முழுவதும், — ஆண்டாலும் - அரசாட்சிசெ-
ய்தாலும், — இன்பம் - சுகத்தின், — கரை - கரையை, — சாரமா-
ட்டார்கள் - சேரமாட்டார்கள் — ஏ-று. கண்டார்-அசை.

(க-து.) திருப்பேரைப்பதியான் திருநாமங்களை மனதில் ரரி-
க்கச் செய்யாதவர்கள் இன்பக்கரை சேரார் — ஏ-ம். (ருஉ)

புனைவகுந்தம்.

தாருடுத்த துசு தலைக்கணியும் பேனதயிவ
ணேருடுத்த சிந்தை நிலையறியேன் - போருடுத்த
பாவைகுந்தம் பண்டிதாசிக்கான் பச்சைத் தழாய்காடுஞ்
சீலைகுந்தம் பாடுந் தெளிந்து.

(இ-ள்) தார் - மாலையை, — உடுத்த - அணியிலணிந்து, — து-
சு - வஸ்திரத்தை, — தலைக்கு - சிரசில், — அணியும் - தரித்துக்
கொள்ளும், — பேதை - அறிவில்லாதவளாகிய, — இவள் - இப்-
பெண், — கேர் உடுத்த - நேராகக்கொண்ட, — சிந்தை நிலை - ம-
னதின் தன்மையை, — அறியேன் - கெளியமாட்டேன், — (ஆயி-
னம்) போர் உடுத்த - யுத்தத்திற்கு நெருங்கிய, — பாவை - பெ-
ண்ணாகிய தாடகையின், — குந்தம் - குலத்தை, — பண்டு - பூர்வ-
த்தில், — ஒசித்தான் - ஒடினவனுடைய, — பச்சை - பசுவையா-
கிய, — தழாய் - திருத்தழாய் மாலையை, — காடும் - விரும்பு

வள்—(ஆதலால்) தெளிந்து - இவ்வுளவைத்தெரிந்தது,—புரீவை
குந்தம் - புரீவைகுந்தமென்னும் தீவ்விய தேசத்தை,—பாடும் -
பாடுங்கள்—எ-று.

(க-து) நமது பெண்ணுக்கு தாடகை சம்மாராது திருத்துழா
ய் மாலையின்மீது ஆசை ஆதலால் அவரது புரீவைகுந்தம் பாடுங்
கள்—எ-ம்.

(ருங்)

திருப்புளிங்குடி.

தெளியும் பசும்பொற் சிறைக்காற்று வீச
விளியுந் துயர்பேரய் விடுமே - டெளியேற்
கருளப் புளிங்குடிவா முச்சுதனைக் கொண்டு
கருளப்பு ளிங்குவந்தக் கால்.

(இ-ள்) எளியேற்கு - ஏழைபனாகிய எனக்கு,—அநா -
கிருபை செய்ய,—புளிங்குடிவாழ் - திருப்புளிங்குடி யென்
னும் தீவ்விய தேசத்தி லெழுந்தருளியிருக்கும்,—அச்சுதனை - வி
ஷ்ணுவை,—கொண்டு - எடுத்துக்கொண்டு,—கருளப்புள் - க
ருடப்படியானது,—இங்கு வந்தக்கால் - இங்கு வந்ததால்—
தெளியும் - தெளிந்த,—பசும் - பசிய,—பொன் - அழகிய,—சி
றை - அகன் இறகினது,—காற்று - காற்றானது,—வீச - வீ
சு,—விளியும் - இறக்கும்,—துயர் - துன்பமானது,—போய்விடு
ம் - நீங்கும்—எ-று.

(க-து) நம் பெருமானை எடுத்துக்கொண்டு வரும் கருடன
து சிறகுக் காற்றுபட்டால் எனது காமநோய் திரும்—எ-ம்.

திருவரகுணமங்கை.

காலநு கோயுந் கருநாத வண்ணமீர்

வேதன் வெநிலை விக்குமின்கண் - மாலாம்

வரகுண மங்கையன்றாள் வண்டுழாய் மேலா
தரகுண மங்கை தனக்கு.

(இ-ள்) மங்கை தனக்கு - நூறு பெண்ணுக்கு, —மாலாம் -
விஷ்ணுவாகிய, — வரகுணமங்கையன் - திருவரகுணமங்கை
யென்னுந் திவ்வியதேசத்தி லெழுந்தருளியவனது, —காள் - தி
ருவடிகளிற் (சாத்திய), —வந்துழாய்மேல் - வளவிய திருக்
துழாய்களின்மீது, —ஆதரகுணம் - ஆசையாகிய குணமுண்டு
(அகலால்), —கடலமும் - பருவத்தையும், —கோயும் - வியாதி
யையும், —கருநாத - நினைபாத, —அன்னை மீர் - தாய்மார்க
ளே, —வேலன் - வெறியாட்டாளனது, —வெறியை - ஆவேசத்
தை, —விலக்குமின்கள் - நீக்குங்கள்—எ-று. ஆதரகுணமங்
கை எ-சு. - ஆசையாகிய குணத்தையுடைய பெண்ணுக்கு என
வுரைப்பினு மமையும்.

(க-து.) அன்னைமீர்! நூறு பெண்ணுக்குப் பெருமான் திருக்
துழாய்மேல் ஆசை யாதலின் வேலன் வெறியாட்டை விலக்குங்
கள்—எ-ம். (ருரு)

திருக்குளந்தை.

தனக்குடலம் வேருன தன்மை யுனரான்
மனக்கவலை தீர்ந்துய்ய மாட்டா - நினைக்கிற
திருக்குளந்தை யாருரைத்த சீர்க்கிதை பாடும்
தருக்குளந்தை யாமலிருந்தால்.

(இ-ள்) நினைக்கில் - ஆலோசிக்குமிடத்தில், —திருக்குளந்தை
யார் - திருக்குளந்தையென்னுந் திவ்வியதேசத்தையுடையவ
ர், —உரைத்த - சொல்லிய, —சீர்க்கிதை - சீராதபசுந்வகிதைய, —
பாடும் - பாடுகின்ற, —தருக்கு - சந்தோஷமானது, —உனம் -
ஒருவன் மனதில், —தையாமலிருந்தால் - புகியாமலிருந்தால்.

தனக்கு - தனக்கு, —உலம் - தேகமானது, —வேறு ஆன தன்மை, —பிரத்திபேகமான குணத்தை, —உணரான் - அறியான், —மனம் - நெஞ்சத்திலுள்ள, —கவலை - கலேசமானது —தீர்ந்து - நீங்கி, —உய்யமாட்டான் - உச்சிவிக்கவுமாட்டான் —எ-று.

(க-து.) பகவந்திதையை வாசித்துணர்ந்தவனே ஆன்மக்கியானமுற்று முத்திபையடைவன—எ-ம். (ருசு)

திருக்குறுங்குடி.

தாலத் திழிகுலத்துச் சண்டாள மாளுலு
மேலத் தவரதனின் மேன்மைந்தே - கோலக்
குறுங்குடிவாழ் மாயன் குணாகழற்கா ளாகப்
பெறுங்குடியாய் வாழ்வார் பிறப்பு.

(இ-ள்) கோலம் - அழகிய, —குறுங்குடி வாழ் - திருக்குறுங்குடியென்னுந் திவ்வியதேசத்திலெழுந்தருளிய, —மாயன் - விஷ்ணுவின்து, —குண - சத்திக்கின்ற, —கழற்கு - சிலம்பணிந்த திருவடிகளுக்கு, —ஆள் ஆகப்பெறும் - அடிமையாகப்பெறுகின்ற, —குடியாய் - வாழ்க்கையினராக, —வாழ்வார் - வாழ்கின்ற உர்களுடைய, —பிறப்பு - ஜனனமானது, —தாலத்து - பூமியின் கண், —திழிகுலத்து - கீழ்ச்சாதியிற் பிரந்த, —சண்டாளம் ஆளுலும் - புலத்தன்மையினகாயினும், —மேல - மேன்மையாகிய, —தவரதனின் - தவசிகளைப்பார்க்கிலும், —மேன்மைத்து - மேன்மையுடையதாகும்—எ-று.

(க-து.) மாயன் கழற்காளாவார் புலையேனும் தவசிகளினுமேலோராக மதிக்கப்படுவர்—எ-ம். (ருசு)

திருக்கோளுர்.

பிறப்பற்று மூப்பு நிணியற்று நாளு
பிறப்பற்று வரழ் விருப்பீர் - புறப்பற்று

தள்ளுங்கோ னுரரவிற் றுமோ தரன்பள்ளி
கொள்ளுங்கோ னுர்மருவுங் கோள்.

(இ-ள்) பிறப்பு அற்று - ஜன்மநீங்கி, — மூப்பு - விருத்தா
ப்பியமும், — பிணி - விபாதியுள், — அற்று - நீங்கி, — நாளும் - எ
ப்போதும், — இறப்பு அற்று - மரணமும் நீங்கி, — வாழ இருட்டி
ரா - வாழும்படியிருக்கின்றவர்களே, — புறப்பற்று - வெளிப்பற்
றுகளை, — தள்ளுங்கோள் - நீக்குங்கள், — னுர் - நகருகின்ற, — அ
ரவில் - ஆகிசேடண்மிது, — தாமோதரன் - விஷ்ணுவானவ
ர், — பள்ளிகொள்ளும் - சயனித்திராநின்ற, — கோனார் - திருக்
கோனானுந் துவ்வியதேசத்தை, — மருவுங்கோள் - சேருங்
களா—எ-று.

(க-து.) பிறப்பு, மூப்பு, பிணி, மரண மந்துவாழ் விருட்டார் தி
ருக்கோனாகைச் சேருங்கள்—எ-ம். (நிமி)

பாண்டிநாடு முற்றிற்று.

மலை நாட்டுத் திருப்பதிகள். கங்.

திருவனந்தபுரம்.

கோளார பொறிபைநதுங் குன்றியுடலம் பழுத்த
மாளாமுன் னெஞ்சே வணங்குகிறால் - கோளார்
சினந்தபுரஞ் சுட்டான்திசை முகத்தான் போற்று
மனந்தபுரஞ் சேர்ந்தா னடி.

(இ-ள்) நெஞ்சே - மனமே, — கோளார் - பகைவரது, — சின
ந்த - கோபித்த, — புரம்சுட்டான் - திரிபுரத்தைத் தகித்த ருத
திரனும், — திசை முகத்தான் - பிரமனும், — போற்றும் - துதித்

கும்,—அனந்தபுரம் - திருவணந்தபுரமென்னுந் திவ்வியதேசக்
கை,—சோந்தான - சோந்த ஸ்யாமிபின்,—அடி - சரணங்க
கை,—கோள் ஆர் - திமைபொர்-ந்திப,—பொறி ஐதும் - ஐம்
பொறிகளும்,—குன்றி - அழிர்ந்து,—உடலம் - தேகமானது,—
பழுத்து - தளர்ச்சியடைந்து,—மாளாமுன் - இறக்குமுன்ன
ம்,—வணங்குதி - நமஸ்கரிப்பாயாக—எ-று. ஆல்-அகை.

(க-து.) கெஞ்சே! திருவணந்தபுரஞ் சேர்த்தா னடிக்கை உ
டல மாளாமுன் வணங்கு—எ-ம். (ருக)

திருவண்பரிசாரம்.

அடியுங் குளிர்ந்தா ளறிவுங் குலைந்தான்
முடிகின்றான் மூச்சடங்கு முன்னே - கடிதோடிப்
பெண்பரிசா ரங்குப் பிறப்பித்து மீளுவார்
வண்பரிசா ரங்கிடந்த மாற்கு.

(இ-ள்) அடியும் குளிர்ந்தாள் - பாதமுங்குளிர்ந்தாள்,—அறி
வும குலைந்தாள் - உணர்வும் அழிந்தாள்,—முடிகின்றான் - இற
க்கின்றவளுடைய,—மூச்சு அடங்கு முன்னே - சுவாசம் ஒழிங்
குவதற்கு முன்னம்,—கடிது ஓடி - தீவிரமாகச்சென்று,—
வண்பரிசாரம் - திருவண்பரிசார மென்னுந் திவ்வியதேசத்தி
ல்,—கிடந்த - சயனிக்ந்த கோலங்கொண்ட,—மாற்கு - மஹா
விஷ்ணுவுக்கு,—பெண்பரிசு - பெண்ணினது தன்மைபை,—அ
ங்கு - அவ்விடத்து,—பிறப்பித்து - விளங்கும்படிசொல்லி,—
மீளுவார் - திரும்பவல்லவர்,—ஆர் - யாவர்—எ-று.

(க-து) நமது பெண்ணிற்குமுன் திருவண்பரிசாரத் திரு
மாலுக்கு விளங்க வுரைத்துத் திருப்ப வல்லவ ரிபாவார்—எ-ம்.

திருக்கூட்கரை

மார்க்கமூந் தரந்தாம் வழிபடுந் தெய்வமு
மேற்க வுரைப்பார்சொ லெண்ணுதே - தோற்குரம்பை

நாட்களையா முன்னமே நன்னெஞ்சே நாரணஞ்
காடகலையாற் காளாகாய் கடின.

(இ-ள்) நல் நெஞ்சே - நல் மனமே, —மார்க்கமும் - அவர
வர் சமயத்தையுள், —தாம்தாம் - அவ்வவர், —வழிபடும் - வண
ங்கும், —தெய்வமும் - கடவுளையுள், —ஏற்க - பொருந்த, —உ
ரைப்பா - வசவிக்கின்றவாசளுடைய, —சொல் - வார்த்தை
யை, —எண்ணுகே - மதியாகே, —தோல் குரம்பை - சருமமுடி
ய வுடலின், —நாள் - ஆயுள் நாட்கள், —கலையாமுன்னமே - க
ழிவகற்குமுன்னமே, —நாரணன் ஆம் - ஸ்ரீமந்நாராயணனாகி
ய, —காடகலையாற்கு - திருக்காட்கரை யென்னுந் திவ்விய
தேசத்திலெழுந்தருளியவருக்கு, —ஆள் ஆகாய் - அடிமையாகக்
கடவாய்—எ-று.

(க-து) நெஞ்சே! ஆயுள் நாட்கள் கழியுமுன்னம் திருக்காட
கலையானுக்கு ஆளாகுவாய்—எ-ம். (சுக)

திருமூழிக்களம்.

காண்கின்ற வைய்பூதங் கக்குமிரு ஈடர்க்குங்
சேன்கலந்த வந்திரர்குந் தேவாக்கு - மாண்கரிய
பாழிக் களத்தார்கும் பங்கயத்து நான்முகர்க்கு
மூழிக் களத்தார் முதல்.

(இ-ள்) காண்கின்ற - பார்க்கின்ற, —ஐம்பூதங்கட்கும் - பஞ்
சபூதங்களுக்கும், —இருசுடர்க்கும் - சூரிய சந்திரர்களாகிய இ
ருவருக்கும், —சேன்கலந்த, —தேவலோகத்திலிருக்கும், —இந்
திரர்கும் - தேவேந்திரனுக்கும், —தேவர்க்கும் - கடவுளர்க்கு
ம், —மாண் - மாட்சி உடையாராகிய, —சூரிய - கருத்த, —பாழி -
சிதந்த, —களத்தாரகும் - களத்தையுடைய ருத்திரனுக்கும், —
பங்கயத்து - தாமசையில் வசக்கும், —நான்முகர்க்கும் - பிரமனு

க்கும்,—மூழிக்களத்தான் - திருமூழிக்களத்திலெழுந்தருளிய
ஸ்ரீ அப்பதியே,—முகல் - முதன்முதலாயானவன்—எ-று.

(க-து.) திருமூழிக்களத்தனோ யாவர்க்கும் முதற் தெய்வ
ம்—எ-ம். (கஉ)

திருப்புலியூர்.

முகல் வண்ணமாமே முலைவண்ண முன்னே
விதிவண்ண நீங்கி வீடுமே - சதுரத்
திருப்புலியூர் நின்றான் நிருத்தன் துழாயின்
மருப்புலியூர் தென்றல் வரின்.

(இ-ள்) சதுரம் - பெருமை பொருந்திய,—திருப்புலியூர் - தி
ருப்புலியூரொன்னுந் திவ்விய தேசத்திலு,—நின்றான் - நின்ற தி
ருக்கோலங் கொண்டவனுடைய,—திரு - சிறந்த,—தன் துழாயி
ன் - குளிர்ந்த துழாய் மாலையினது,—மரு - வாசனையை,—பு
லி=புல்லி - பொருந்தி,—ஊர் - தவழ்கின்ற,—தென்றல் -
தென்றம் காற்றானது,—வரின் - வந்தால்,—முலைவண்ணம் -
(நமது பெண்ணுக்கு) தனத்தின் நிரமும்,—முகல் வண்ணம் -
முன்னிருந்த நிறம்,—ஆம் - வரும்,—முன்னே விதி வண்ண
ம் - பூர்வ விதிவசமும்,—நீங்கிவீடும் - நீங்கும்—எ-று.

(க-து.) திருப்புலியூரானுடைய துழாய்மணம் படித்த தெ
ன்றல் வீசின் நம்பெண்ணுக்கு முலையின் நிறம் முன்விரமாம் அ
வள் விதிவசமும் ஒழியும்—எ-ம். (கங)

திருச்செங்குன்றார்.

வரவேண்டுங் கண்டாய் மதிகலங்கி விக்குள்
பொரவே யுயிர்மாயும் போழ்து - பரமேட்டி
செங்குன்றார் மாலேசிறைப் பரவைமேற் கணகப்
பைங்குன்றார் கார்போற் பந்தது.

(இ-ள்) பரமேட்டி - மிக்கதயானுவே!,—செங்குன்றார்மா
லே - திருச்செங்குன்றாரி லெழுந்தருளிய விழ்ந்துவே,—மதி

- புத்தியானது,—கலங்க - மயங்க,—விக்குள் - விக்கலானது,—பொர - போர்செய்ய (வருத்த),—உயிர் - பிராணனானது,—மாயும்போத்து -சகிக்கும் போது,—சிறை - இறகுக்கையுடைய,—பறவைமேல் - கருடன் மீது,—கனகமபைம் குன்று-பசிய பொன் மலையின்மேல்,—ஊர - தவழ்கின்ற,—கார்போல் - மேகம்போல,—பறந்து-விளைந்து,—வரவேண்டும் - தரிசனத்தரவரவேண்டும்—எ-று.கண்டாய்-அசை.

(க-து.) திருச்செங்குன்றார் மாலே ! உயிர்மாயும்போது கருடன் மீது விளைந்து வரவேண்டும்—எ-ம். (கச)

திருநாவாய்.

பறந்து திரிதரினும் பாவியேனுள்ள
மறந்தும் பிறிதறிய மாட்டா - சிறந்த
திருநாவாய் வாழ்கின்ற தேவனையல் லாஸென
ஒருநாவாய் வாழ்த்தா துகந்து.

(இ-ள் பறந்து - விளைவாகச் சென்று,—திரிதரினும் - திரிந்தாலும்,—பாவியேன் - தீ வினையினைஞுகிய எனது,—உள்ளம் - மனமானது,—மறந்தும் - பொசுசாந்தும்,—பிறிது - வேறொன்றையும்,—அறியமாட்டா - தெரிந்து கொள்ளாது,—சிறந்த - மேன்மைதங்கிய,—திருநாவாய் வாழ்கின்ற - திருநாவா டென்னு திவ்விப தேசத்தி லெழுந்தருளி யிருக்கின்ற,—தேவனை அல்லால் - திருமாலையல்லாமல்,—என் - எனது,—ஒரு நாவாய் - ஒன்றாகிய நாவோடுகூடிய வாயானது,—உகந்து - விரும்பி,—வாழ்த்தாது - துதியாது—எ-று.

(க-து.) எனது வாய் திருநாவாய்த் தேவனையல்லாது பிறி) கொன்றையும் துதியாது—எ-ம். (கடு

திருவல்லவாழ்.

உகந்தார்க்கெஞ் ஞான்று முளையு யுகவா
திகந்தார்க் கெஞ்ஞான்று மிலுய்யத் - திகழ்ந்திட்
டருவல்ல வாழ்ருவமல்ல யெனநின்றன
திருவல்ல வாழ்றையுந் தே.

(இ-ள்) திருவல்லவாழ உறையும் - திருவல்லவாழ் என்னுந் தீ
வ்வியதேசத்தெழுந்தருளிய, —தே - சுவாமியானவா, —உகந்தா
ர்க்கு - (தன்னை) விரும்பினவர்களுக்கு, —எ ஞ்ஞான்றும் - எக்கா
லத்தும், —உளன ஆய் - உள்ளவனாயும், —உகவாது - விசுவாசியா
து, —இகந்தார்க்கு - பழித்தவர்களுக்கு, —எ ஞ்ஞான்றும் - எக்கா
லத்தும், —இலன் ஆய் - இல்லாதவனாகியும், —திகழ்ந்திட்டி -
விளங்கி, —அரு அல்ல - அருவமுமல்ல, —வாழ் - வாழ்கின்ற, —
உருவம் அல்ல - உருவமும் அல்ல, — என - என்றுசொல்லும்
படி, — நின்றான் - நின்றனன் —எ-று.

(க-து.) திருவல்லவாழிலெழுந்தருளியுடவுள் அவரவர்க்குத்த
க்கபடிநிற்பன. —எ-ம். (சுது)

திருவண்வண்ணீர்.

தேவு முலகு முயிருந் திரிந்துநிற்கும்
யாவும் படைத்த விதைகண்டீர் - பூவிற்
திருவண்வண் றேருறையுந் தேவாதி தேவன்
மருவண்வண் றீர்துளவ மரீல்.

(இ-ள்) பூவில் - பூமியின் கண், —திருவண்வண்ணீர் - திருவ
ண்வண்ணீர் ஞென்னுந் தீவ்வியதேசத்திலு, — உறையும் - எழும்புரு
ளியிருக்கும், —தேவாதி தேவன் - தேவர்களுக் கெல்லா முத
னமையாகிய கடவுளும், —மரு - வாசனை தங்கிய, —வண் - வள
ப்பம் பொருந்திய, —வண்ணீ றுந் - வண்ணிகளுலவும், —துளவம் -

தளப மாலையை யணிந்த, —மால் - விஷ்ணுவே, —தேவும் - தேவர்களையும், —உலகும் - உலகத்தையும், —திரிந்து நிற்கும் - சஞ்சரித்து நிற்கும், —யாவும் - எல்லாவற்றையும், —படைத்த - சிருஷ்டித்த, —இறை - கடவுளாகும் —எ-று. கண்டார் - அசை. கேசத்திரத்தின் பெயர் வண்டீர் எனக்கொண்டு - பூவில - திரு அன்வண்டீர் —எ-ரு. பூமியின்கண் இலக்குமி விலாசம் பொருந்திய திருவண்டீர் என வுணப்பாரு முளர்.

(க-து.) திருவண்வண்டீர் மாலே யாவும் படைத்தவர்-எ-ம்.

திருவாட்டாறு.

மாலேமுடி நீத்து மலர்ப்பொன் னடிநோவப்
பாலேவன நீபுகுந்தாய் பண்டென்று - சாலவுநான்
கேட்டாற் றுயிலேன்காண் கேசவனே பாம்பணைமேல்
வாட்டாற்றுக் கண்டியில்கொள் வாய்.

(இ-ள்) கேசவனே - கேசவனென்னுந் திருநாமத்தை வாழ்ந்தவனே, —பாம்பு அணைமேல் - சேஷ சயனத்தின் மீது, —வாட்டாற்று - திருவாட்டாறு என்னுந் திவ்ய தேசத்தில், —கண்டியில் கொளவாய் - திருக்கண்வளர்பவனே, —மாலே - பூமாலையையும், —முடி - கிரீடத்தையும், —நீத்து - நீக்கிவிட்டு, —மலர்பொன் அடி - அழகிய தாமரைமலர்போன்ற பாதங்கள், —நோவ - வருந்த, —பாலே வனம் - பாலேவனத்தில், —பண்டி நீ புகுந்தாய் - முன்னம் நீ சென்றனை, —என்று - என்றுசொல்ல, —சாலவும் - மிகவும், —நான் - யான், —கேட்டால் - கேள்விப்பட்டால், —துயிலேன் - நித்திரை செய்யேன்—எ-று.
காண் - அசை.

(க-து.) திருவாட்டாற்றுத் திருக்கண்வளர்பவனே ! நீ முன்வனம்புகுந்தமைபைக்கேள்விப்பட்டாஸ்துயிலேன்—எ-ம்.(கஅ)

திருவிற்று வக்கோடு.

வாய்த்த கருமமினி மற்நில்லை நெஞ்சமே
தோய்த்த தயிர்வெண்ணெய் தோட்டுண்ட - கூத்தன்
திருவிற்று வக்கோடு சேர்ந் தீர்த் பிறவி
கருவிற்று வக்கோடுங் காண்.

(இ-ள்) நெஞ்சமே - மனமே!,—வாய்த்த - செய்க்கிடந்
த,—கருமம் - தொழில்,—இனி மற்று இல்லை - இனி வேறொ
ன்றுமில்லை,—தோய்த்த தயிர் - உறைந்த ததிரையுள்,—வெண்
நெய் - நவநீதத்தையும்,—தொட்டு - கையால் எடுத்து,—உண்
ட - புசித்த,—கூத்தன் - திருவிளையாட்டை யுடையவனது,—
திருவிற்று வக்கோடு - திருவிற்றுவக்கோடு என்னுந் திவ்விய
தேசத்தை,—சேர்ந்தால் - அடைநகால்,—பிறவி - ஜனனத்தை
வினாக்கும்,—கருவின் - கருவின் து,—துவக்கு - தொந்தனை யா
னது,—ஒமம் - நீங்கும்—எ-று. காண் - அசை.

(க-து.) நெஞ்சமே! திருவிற்று வக்கோடு சேர்ந்தால் கருவின்
தொந்தனை நீங்கும்—எ-ம் (குக)

திருக்கடித்தானம்.

காண் விரும்புமென்தன் கையுநதொழ விரும்பும்
பூண் விரும்புமென்றன் புன்றலைதான் - வாணன்
திருக்கடித்தா னத்தான் நிகிரியான் தண்டான்
திருக்கடித்தா னத்தானைச் சென்று.

(இ-ள்) வாணன் - வாணஞானது,—திருக்கு - மாறுபாட்
டை,—அடித்தான் - ஒழித்தவனும்,—நத்தான் - பாஞ்சகநதிய
த்தை யுடையவனும்,—நிகிரியான் - சக்கரத்தை யுடையவன
ம்,—தண்டான் - தண்டையுடையவனும்,—திருக்கடித்தானத்தா
னை - திருக்கடித்தான மென்னுந் திவ்வியதேசத்தை யுடையவன

மாகிய விஷ்ணுவை,—சென்று - போய்,—என்கண் - எனதுதே
த்திரங்களானவை,—காண - தரிசிக்க,—விரும்பும் - ஆசை கொ
ளளும்.—கையும் - எனதுகரங்களும்,—தொழ - அஞ்சலி செய்
யி,—விரும்பும் - இச்சிக்கும்,—எனது - என்னுடைய,—புல்த
லேதான் - அற்பமாசியசிரசும்,—பூண - (அவரது திருவடியைச்)
சூடிக்கொள்ள,—விரும்பும் - ஆவல்கொள்ளும்—எ-று.

(க-று.) திருக்கடித்தாணத்தானைச் சென்று காண என்கண்
ணும், தொழ என்கையும், சூடிக்கொள்ள என்கிரசும், விரும்பும்
கொள்ளும்—எ-ம். (எ)

திருவாறன்வினே.

சென்று புனனமூழ்கிச் செய்தவங்கள் செய்தாலும்
வென்று புலனைந்தடக்கி விட்டாலு - மின்மறிழான்
மாறன் வினேத்த மறையோதார்க் கல்லையே
யாறன் வினேத்திருமா லன்பு.

~ (இ-ள்) சென்று - (நதிதீரங்களிற்) போய்,—புனல் - ஜலத்
தில்,—மூழ்கி - குளித்து,—செய்தவங்கள் - உருற்றுந்தபசுக்
களை,—செய்தாலும் - புரிந்தாலும்,—வென்று - (ஆசோத்தினாய
ங்களிற் செல்வதினின்றும்)ஜயித்து,—புலனஐத - ஐம்புலன்
களையும் - அடக்கிவிட்டாலும் - செல்லாமற் தவிர்த்தாலும்,—இ
ன் தமிழால் - இனிப தமிழ்ப்பாசுரங்களினால்,—மாறன் - கம்
மாழ்வார்,—வினேத்த - (உறபத்திசெய்த) சொல்லிய,—மறை -
வேகத்தை,—ஓதார்க்கு - பரமாயனஞ் செய்பாதவ க
ளுக்கு,—ஆறன் வினே - திருஆறன்வினே யென்னுந் திவ்வியதே
சத்தி லெழுந்தருளி யிருக்கும்,—கிருமால் - மஹாவிஷ்ணுவுக்
கு,—அன்பு - பத்தி செலுத்துதல்,—இல்லை - இல்லையா
கும்—எ-று.

சுசு

மாற்றெட்டுத்திருப்பதி யந்தாதி

(க-து.) திருவாழன்விளைத் திருமாலன்பு நம்மாழ்வாரது
தமிழைப் பாராயணஞ் செய்யுதற்குக் கல்லை—எ-ம். (எக)

மலைநாடு முற்றிற்று.

நடுநாட்டுத்திருப்பதிகள். உ.

திருவையிந்திரபுரம்.

அன்பணிந்த சிந்தையரா யாபந்தமலாதுவி
முன்பணிந்து நீளொமகரு மூர்த்தியரோ - பென்ப
மொமையிந்திர புரத்தார்க் கின்றொண்ட ராணார்
தமையிந் திரபுரத்தார் தாம்.

(இ-ள்) எம் - எமது,—ஐயிந்திரபுரத்தார்க்கு - திருவையிந்
திரபுர மென்னுந் திவ்விய தேசத்தி லெழுந்தருளியவருக்கு,—இ
ன் - (இனிய) உகந்த,—தொண்டர் ஆளுந்தமை - தாசபூத ரா
ணவர்களை,—இந்திர புரத்தார் தாம் - தேவலோகத்தி லுள்ள
வர்கள்,—அன்பு அணிந்த-பத்தியோடுகூடிய,—சிந்தையராய் -
உள்ளத்தை யுடையவர்களாய்,—ஆய்ந்த - ஆராய்ந்தெடுத்த,—
மலர் - புஷ்பங்களை,—தூவி - சொரிந்து,—முன்பணிந்து - மு
ன்னே நமஸ்கரித்து,—நீர்வு-தேவரீரோ,—எமக்கு-எங்களுக்கு,—
மூர்த்தியர் - கடவுளராவார்,—என்பர்-என்று துதிப்பார்கள்.

(க-து.) திருவையிந்திரபுரத்தார்க் கடியராவானா இந்திரபுர
த்தார்வணங்குவா—எ-ம். (எஉ)

திருக்கோவலூர்.

தாமனாயா லுதியாய்த் தாவரங்க ளீருள
சேம வுயிருஞ் செகமனைத்தும் - பூமடங்கைத்

காங்கோவ லாயுதன்பின் னாக வவதரித்த
பூங்கோவ லாயன் பொருள்.

(இ-ள்) தாமனாயான் ஆகியது - பிரமணமுதலாக, - தாவர
ங்கள் ஈறு ஆன - தாவரங்களி றுதியாகிய, - சேமம் - காவலோ
டுகூடிய, - உயிரும் - பிராணிகளும், - செக மனைத்தும் - எல்லா
வுலகங்களும், - பூமடகதைக்கு - தாமரைக் கமலத்தில் வசிக்கு
ம் மஹாலக்ஷுமிக்கு, - ஆம்கோ - உகந்த தலைவரும், - அலா
யுதன்பின் னாக - கலப்பையாயுதந்தையுடைய பலராமருக்குப் பின்
னாக, - அவதரித்த - திருவவதாரஞ்செய்த, - பூம் - அழகிய, -
கோவல் - திருக்கோவலு ளு ளென்னுந் திவ்வியதேசத்தி லெழுந்
தருளியிருக்கும், - ஆயன் - (கோபாலராக்ய) விஷ்ணுவின் து, -
பொருள் - சிருட்டிப்பொருளாகும் - எனது.

(க-து.) பிரமணமுதல்தாவரமீறும்பூங்கோவல் ஆயன் சிரு
ட்டிப்பொருள்கள் - என (எங்)

கடுகாடு முற்றிற்று.

தொண்டை நாட்டுத் திருப்பதிக ள். ௨௨

திருக்கச்சி - அத்திகிரி.

பொருளாசை மண்ணாசை பூங்குழவார் போகத்
திருளாசை சிந்தித்திராதே - யருளான்
கச்சித் திருப்பதியா மத்தியூர் கண்ணன்ற
விச்சித் திருப்பதியா மென்று.

(இ-ள்) அருள் ஆளன் - கருபாளுவும், - கச்சித் திருப்பதியா
ம் அத்தியூர் - காஞ்சிசுத்திரமாகிய அத்திகிரியி லெழுந்தருளி

யு, —கண்ணன் - கமல லோசனனது, —தான் - திருவடியை, —
யாம் - நாம், —இச்சித் திருப்பது - விரும்பியிருக்க வேண்டிவ
து, —என்று - என்று கருதி, —பாருள் ஆசை - திரவிய இச்
சைபையும், —மண் ஆசை எதிரி இச்சைபையும், —பூம் - அழ
கிய, —சூழலார - கூந்தலையுடைய மடவாரது, —போகத்து - ச
ம்போகத்தினது, —இருள் ஆசை - அநதகாரமாகிய இச்சைபையு
ம், —சிறித்த - நினைத்து, —இராதே - இருக்கவேண்டாம-எ-று.

சந்தித்திராதே எ-கு. நினையாமல் — எ-ம். இச்சித்
திருப்பது யார் என்று எ-கு. யாம் விரும்பியிருப்பது எக்கா
லம்—எ-ம். பொருளுரைப்பினு மபையும்.

(க-து) பொன், நிலம், மாதர் ஆகியமூன்றி னுசைபையும் ஒழி
த்துவிடு நாம் விரும்பியிருக்கக் கடவது கண்ணன் றுரொன்று
கருது—எ-ம். (எசு)

திருவட்டபுயங்கம்.

என்றுந் துயருழக்கு மேழைகா ணீங்களிளங்
கன்றுபோற் றுள்ளிக் களித்திரி - ரன்றுநட
மிடபுபங்கத் திருசரண மேசரணென்
தட்டபுபங் கத்தரக் காளாய்.

(இ-ள்) என்றும் - எத்தாலத்தும், —துயர் - துன்பமான
து. —உழக்கும் - வருத்துகின்ற, — ஏழைகள் - ஏழைகளே, —
நீங்கள் - நீங்கள், —அன்று - முற்காலத்தில், — புயங்கத்து -
காளிங்க சென்னுஞ் சர்ப்பத்தின்மீது, —நடம் இட்ட - நிரூத்த
மை செய்த, —இரு சரணமே - உபய பாதங்களே, —சரண் எ
ன்று - உபகலிடமென்று, —அட்டபுபங்கத்தார்க்கு - திருவட்டபு
யங்கமென்னுந் திவ்விய தெசநையுடையவருக்கு, —ஆள் ஆய்

அடிமையாசு,—இளம்கன்றுபோல் - இளம்பொருந்தியகன்
றைப்போல்,—துள்ளி - குதித்து,—களித்து இரீர் - சந்தோஷி,
த்திருக்கமாட்டார்கள் (எனவே)—எ-று.

(க-து.) ஏழைகள்! திரு அடையங்கத்தார்க் காளாய்க் களி
த்திராதகார்னம் யாது? எ-ம். (எரு)

திருத்தண்கா.

ஆடபட்டே னைம்பொறியா லாசைப்பட்டே னறிவுங்
கோட்பட்டி நாணங் குறைபட்டேன் - சேட்பட்ட
வண்காவை வண்டுவரை வைத்த விளக்கொளிக்குத்
தண்தாவைச் சேர்ந்தான் தனக்கு.

(இ-ள்) சேண்பட்ட - தேவலோகத்தி லுள்ள,—வண்கா
வை - வளவிய சுற்பகவிருகந்தை,—வண் - அழகிய,—துவ
ரை - துவாரகாபுரியில்,—வைத்த - கொண்மிவந்துகட்ட,—விள
க்கு ஒளிக்கு - தீபச்சுடாபோன்றவனார்,—தண்காவை - திருத்த
ண்காவென்னுந் திவ்வியதேசத்தை,—சேர்ந்தான் தனக்கு - சேர்
ந்தவனுமாகிய சுவாமிகு,—ஆளபட்டேன் - அடிமைப்பட்டே
ன்,—ஐம்பொறியால் - மெய், வாழ், கண், மூக்கு, செவி யென
ஐம்பஞ்சேந்திரியங்களாலும்,—ஆசைப்பட்டேன் - விருப்பங்
கொண்டேன்,—அறிவுர் - புத்தியும்,—கோட்பட்டி - குழப்பம
டைந்து,—நாணம் - வெட்கமும்,—குறைபட்டேன் - குறைந்
தவனாயினேன்—எ-று.

(க-து.) திருத்தண்காவைச் சேர்ந்தசுவாயின் மீது காதல்
கொண்டு அடிமைப்பட்ட யான் அறிவு கோட்பட்டி நாணமுங்
குறைந்தவனாயினேன்—எ-ம். (எரு)

திருவேளுக்கை.

தனக்குரிய ஞாயமைந்த தானவர்கோன் கெட்டா
னனக்குரிய ஞாயமைந்த னாய்தர் - வினைக்குங்கால்

வேளுக்கை யாளரியே வேறுதவி யுண்டோவுன்
நுளுக்கா ளாகா தவர்க்கு.

(இ-ள்) தனக்கு உரியனாய் நீ (சர்வ சுதந்தரமும்) தனக்கே
புடையவனாய், — அமைந்த — பொருந்திய, — தானவர்கோன் -
அசுரோந்திரனாகிய இரணியன், — கெட்டான் - அழிந்தான், —
உனக்கு - தேவரீருக்கே - உரிபன்னாய் - உரித்தானவ னாகி
ய, — மைந்தன் - பிரகலாதாழ்வான், — உய்த்தான் - பிழைத்தா
ன், — (ஆதலால்) - நினைக்குங்கால் - யோசிக்குமளவில், —
வேளுக்கை - திருவேளுக்கையென்னுந் திவ்வியதேசத்தி னெழு
ந்தருளிய, — ஆள்வரியே - நரசிம்மமூர்த்தியே, — உன் - உன்
து, — தானுக்கு - திருவடிக்கு, — ஆள்வகாசவர்க்கு - தொண்
ட ராகாதவாகளுக்கு, — வேறு உதவி - வேறு துணை, — உன்
டோ - உள்ளதோ — ஏ-று.

(க-து) திருவேளுக்கை நரசிம்மமூர்த்தியே! உன் திருவடிக்
களாகா தவர்க்கு வேறு துணை இல்லை — ஏ-ம். (எள)

திருப்பாடகம்.

தவம்புரிந்த சேதனரைச் சந்திரனா தித்கன்
சுவன்பிரம னிந்திரனாச் செய்கை - புவந்து
திருப்பா டகமருவுஞ் செங்கண்மா றன்மார்
பிருப்பா டகவுரையா லே.

(இ-ள்) தவம்புரிந்த - தவத்தைச் செய்த, — சேதனரை - அறிவு
டையோரை, — சந்திரன் ஆ - மதியமாகவும், — ஆதித்தன் ஆ - சூ
ரியனாகவும், — சுவன் ஆ - உருத்திரனாகவும், — பிரமன் ஆ - பிர
மனாகவும், — இத்திரன் ஆ - தேவேந்திரனாகவும், — செய்கை -
செய்குதல், — உவந்து - சந்தோஷித்து, — திருப்பாடகம் - தி
ருப்பாடக மென்னுந் திவ்வியதேசத்தை, — மருவும் - பொருந்

திய,—செங்கண்மால்தன் - செங்கமலநேத்திரனாகிய விஷ்ணுவினது,—மாபு இருப்பாள்-வசுத்தானத்து நிவாசஞ்செய்யும் பிராட்டியினுடைய,—தக - தகுதியாகிய,—உரையாலே - சொல்லினாலேயாம்—எ-று. சேதன—எ-ரு. ஆன்மாக்களை என்னு மமையும். ஆவை நான் கட்டத்துங்கூட்டுக.

(க-து.) திருப்பாடகமருவுமால் பிராட்டியாரு னாயினாலே யே தவம்புரிவோரைச் சூரியன் சந்திரன் முதலியோராகச் செய்குவர்—எ-ம் (எஅ)

திருநீரகம்.

ஆலத் திலைசேர்ந் தழியலகை யுட்புகுந்த காலத்தி லெவ்வகைநீ காட்டினாய் - ஞாலத்துண் ணீரகத்தாய் நின்னடியே நெஞ்சகத்தாய் நீன்மறையின் வேரகத்தாய் வேதியற்கு மீண்டு.

(இ-ன்) ஞாலத்துள் - பூமியில்,—நீரகத்தாய் - திருநீரகமென்னுந் திவ்வியதேசத்தையுடையவனே,—நில அடியேன் - நின் தாசனாகிய எனது,—நெஞ்சகத்தாய் - மனதி னிடமானவனே,—நீன் மறையின்-நெடிய வேதங்களினது,—வேர் அகத்தாய் - மூலப்பொருளானவனே,—வேதியற்கு - மார்க்கண்டேய முனிவருக்கு,—மீண்டு - மறுபடியும்,—ஆலத்துதிலை - வடபத்திரத்தில்,—சேர்ந்து - பொருந்தி,—அழி - அழிந்த,—உலகை - உலகத்தை,—உள்புகுந்த காலத்தில் - உள்ளேபிரவேசித்தகாலத்தி ல்,—எவ்வகை - எந்தப்பிரகாரம்,—நீ காட்டினாய் - நீ தரிசனப்படுத்தினாய்—எ-று.

(க-து.) திருநீரகத்தாய் ! நீ வடபத்திர சாயியா யிருந்தவா னத்து உனக்குப்புகுந்த மார்க்கண்டேயருக்கு அழிந்த உலகத்தை எவ்வகை காட்டினாய்—எ-ம். (எஆ)

திருநிலாத்திங்கட்டுண்டம்.

பீண்டுந் தெனியார்கண் மேதினியோர் நின்னடிப்பூ
பாண்டரங்க மாடி படர்சுடையோர் - நீண்டிக்
கலாத்திங்கட் டுண்டத்தின் மீதுருப்பக் கண்டு
நிலாத்திங்கட் டுண்டத்தானே.

(இ-ள்) நிலாத்திங்கட்டுண்டத்தானே - திருநிலாத்திங்கட்டு
ண்டமென்னுந் திவ்விய தேசத்தை யுடையவனே,—நின் அடி -
உன்னுடைய திருவடிகளில் (அருச்சுனனால் அருச்சிக்கப்பட்
ட),—பூ - பூச்சுக்களானவை,— பாண்டரங்கம் ஆடி - பாண்டர
ங்கமெனறுங் கூத்தினை யாடிய ருத்திரனது,— படர் - பரந
த,— சடைமேல் - சடாபாரத்தின்மீது,— தீண்டி - பொருந
தி,—கலா - கலைகளையுடைய,— திங்கள் துண்டத்தின் மீது -
மூன்றும் பிறைச் சந்திரனுக்குமேல்,— இருப்ப - இருக்க,—க
ண்டும் - பாரத்திருந்தும்,—மேகினியோர் - பூமியிலுள்ளவாக
ள்,—மீண்டும் - மறுபடியும்,— தெனியார்கள் - தெரிந்த கொ
ளளார்கள்—எ-று.

(க-து.) திருநிலாத்திங்கட்டுண்டத்தானே ! நின்னடியிற் சா
த்திய பூவானது ருத்திரனுடைய சடையின்மீ திருக்கக்கண்டு
ம் மேதினியோர் தெனியாத காரணம் யாதோ?—எ-ம். (அ)

திருவூரகம்.

நேசத்தா லன்றுலகை நீர்வார்க்க வைத்தாரேந்த
வாசத்தா னென்றலைமேல் வைத்திலையே - னுசத்தாற்
பாரகத்துணைந் திரன்பாழ்கரையில் கீழ்க் தேன்தொ
வாரகத்து ணின்ற யுரை.

(இ-ள்) நேசத்தால் - அன்பினால்,—அன்று - வாமனாவகா
ரங்கொண்டகாலத்து,—உலகை - உலகத்தை,—நீவார்க்க -
தானார் வார்க்க,—வைத்து அளந்த - வைத்து அளவிட்ட,—
வாசம் - பரிமளம் பொருந்தி,—தரன் - பாதப்போதை,—எ
ன் சலேமேல் - எனது சிரசின்மீது,—வைத்திலேபெல் - வைக்
காமல் விடுவையாமாகில்,—நாசத்தால் - நாசத்தினால்,—பா
அகத்துர் அனறி - பூமியில் மாத்திரமல்லாமல்,—நான - யா
ன,—பாழ - பாழாகிய,—நரகில்-நரகத்திலும்,—விழநேன் -
விழுந்தவிடுவேன்,—ஊரகத்துள் - திருவூரகமென்னுந் திவவி
ய நேசத்தல்,—நின்றப் - நின்ற திருக்கோலங்கொண்டய
னே,—உரை - சொல்லுவாயாக—எ-று. வாசத்தாள் என்ற
தனால் போது வருவிக்கப்பட்டது. சொல் அசை.

(க-து) திருவாசத்தாய்! உன திருவடிப்போ தென் முடியி
ந் சூட்டின் உய்வேன்—எ-ர். (அக)

திருவெஃகா.

உரைகலந்த நூலெல்லா மோதி யுணர்ந்தாலு
பரைகலந்த பால்போற பிறிதாந - தரையிந்
திருவெஃகா மாடனுக்கே சீருறவாந் தங்க
ளுருவெஃகா வுள்ளத்தி னோர்ச்சூ.

(இ-ள்) தரையில் - பூமியில், திருவெஃகா - திருவெஃகா
யென்னுந் திவ்வியதேசத்தி னெழுந்தருளிய,—மாயனுக்கே -
மாடனென்னுந் திருநாமத்தினை யுடையவனுக்கே,—சீர உறவா
ம் - சிறந்தவுறவாகிய,—தங்கள் - தங்களுது,—உரு - உட
லை,—வெஃகா - விரும்பாத,—உள்ளத்தினோர்க்கு - மனகை
யுடையவருக்கு,—உரைகலந்த - உரையோடுகூடிய,—நூல் எல்
லாம் - சாத்திரங்களை யெல்லாம்,—ஒதி - கற்று,—உணர்ந்தா

ஆம் - அறிந்தாலும்,—பினாகலந்த - பினாசேர்ந்த,—பால்
போல் - கநீரத்தைப்போல,—பிறிது ஆம் - வேறாகும்—எ-து.

(க-து.) தேகாபிமானம் விட்டி திருவெஃகா மாயனுக் குற
வாகுமவர் உனாகலந்த தூவெல்லாம் ஒதியுணர்ந்தாலும் பினா
கலந்த பால்போற் பிறிதாவர்—எ-ம். (அஉ)

திருக்காரகம்.

ஓராதார் கல்வியுடையேங் குலமுடையே
மாரா தனமுடையேம் யாமென்று - சீராயன்
பூங்கார கங்காணப் போதுவார் தாடலைமேற்
ருங்கா ரகங்காரத் தால்.

(இ-ள்) ஓராதார் - தெளிவில்லாதவர்கள்,—கல்வியுடையே
ம் - யாம்வாசித்திருக்கின்றோம்,—குலமுடையேம்-யாம் உயர்க்
குலஸ்தர்,—யாம் ஆரா தனம் உடையேம் - யாம் மிக்க செல்
வமுடையோம்,—என்று - என்று கருதி,—சீர் - சிரந்த,—ஆய
ன் - கோபால கிருஷ்ணரது,—பூம் - அழகிய,—காரகம் - தி
ருக்காரக மென்னுந் திவ்விய தேசத்தை,—காண - தரிசுக்
க,—போதுவார் - போகின்ற தாசர்களது,—தாள் - பாதங்
களை,—தலைமேல் - சிரசின்மேல்,—அகங்காரத்தால் - மமதை
யினால்,—தாங்கார் - தாங்கமாட்டார்கள் — எ-து. ஓரா
னம் உடையேம் எ - கு. திருவாராதனத்தை யுடையேம் எனி
னு மரையும்.

(க-து.) ஓராதார் யாம் கல்வியும் உயர்குலமும் செல்வமு
முடையோமென்று கர்வத்தினால் திருக்காரகம்போவார் திரு
வடிவைச் சிரசின்மேல் சூடிக்கொள்ளார்—எ-ம். (அக)

திருக்கார்வானம்.

தாலேலோ வென்றாய்ச்சி தாலாட்டித் தன்முலைப்பா
லாலேயெவ் வாறுபசியாற்றின்முன் - மாலேபூங்
காவானத் துள்ளாய் கடலோடு சேர்ந்தோடும்
பார்வான முண்டாய் நீபண்டும்.

(இ-ள்) மாலே - மஹாவிஷ்ணுவே,—பூம் - அழகிய,—கா
ர்வானத்து உள்ளாய் - திருக்காவானமென்னுந் திவ்வியதேச
த்தி லிருக்கின்றவனே,—கடலோடும் - சமுத்திரத்தடன,—
வெற்போடும் - மலைகளோடும்,—பார் - பூமிபையும்,—வான
ம் - ஆகாயத்தையும்,—பண்டும் - பூர்வத்தில,—உண்டாய்நீ -
புகித்தவனாகியநீ,—ஆய்ச்சி - யசோதையானவள்,—தாலேலோ
வென்று - தாலேலோவென்று,—தாலாட்டி - தாலாட்டி,—தன்
முலைப்பாலாலே-தனது தனப்பாலினுந்,—பசி - பசிபை,—முன் -
பண்டும்,—எவ்வாறு ஆற்றினள் - எவ்விதந்தணித்தாள்—எ-து.

(க-து.) திருக்கார்வானத் துள்ளவனே! கடலோடு மலை
பையும் பூமிபையும் வானத்தையும் கவளிகரித்த உன் பசியை ய
சோதை தன்முலைப்பாலால் எவ்விதந்தணித்தனள்-எ-ம். (அச)

திருக்கள்வனார்.

பண்டேயுன் ரெண்டாம் பழவயிரை பெண்ண தென்று
கொண்டேனைக் கள்வனென்று கூறுதே - மண்டலத்தோர்
புள்வாம்பிளந்த புயலேயுனைக் கச்சிக்
கள்வாவென் றேறுதுவதென் கண்டு.

(இ-ள்) மண்டலத்தோர் - பூமியிலுள்ளவாகள்,—பண்டே -
பூர்வமே,—உன் - உனது,—தொண்டி ஆம் - அடிமையாகிய,—
பழ உயிரை - பழைய ஜீவனை,—என்ன தென்று - எனதுகூறு

தேன்று, — கொண்டனை - கருத்தையுடைய என்னை, — கள்வன் என்று - திருடனென்று, — கூறுது - சொல்லாமல், — புள் - (பகாசுரன்) கொக்குப்பகியினது, — வாய் - வாயினை, — பிளந்த - பிளவுசெய்த, — பூரில் - மேகவண்ணனே, — உனை - உன்னை, — கச்சி கள்வா என்று (-காஞ்சியில்வசிக்கும் திருடா என்று), காஞ்சியின்கண்ணதாகிய திருக்காவனுனென்றுத் திவ்விய நேசத்தையுடையவென்று, — ஒதுவது - சொல்லுவது, — என்கண்டு - எதனைப்பார்த்து — ஏ-று.

(க-து.) மேகவண்ண! தொன்றுதொட்டு நிக் கடின மயான உயிரை எனதென நினைக்குமெனனைக் கள்வ னென்னுது உன்னை க்கள்வனென்ப தென்னகாரணம்—ஏ-ம் (அரு)

திருப்பவளவண்ணம்.

கண்டறித்துங் கேட்டறித்துங் தொட்டறித்துங் காதலா
லுண்டறித்து மோந்தறித்து முய்யேனே - பண்டைத்
தவளவண்ணு கார்வண்ணு சாமவண்ணு கச்சிப்
பவளவண்ணு நிற்பொற் பதம்.

(இ-ள்) பண்டை - பழமைபாகிய, — தவளவண்ணு - சுவேத வண்ணனே, — கார்வண்ணு - மேகவண்ணனே, — சாமவண்ணு - பச்சைவண்ணனே, — கச்சி - காஞ்சியின்கண்ணதாகிய, — பவள வண்ணு - திருப்பவளவண்ண மென்னுந் திவ்வியநேசத்தை யுடையவனே, — நின் - உனது, — பொன் - அழகிய, — பதம் - திருவடிகளை, — கண்டு அறிந்தும் - தரிசித்தனார்த்தம், — கேட்டு அறிந்தும் - கேட்டுணர்ந்தும், — தொட்டி அறிந்தும் - பரிசித்தனார்த்தம், — காதலால் - ஆசையினால், — உண்டு அறிந்தும் - புசித்தருசித்தனார்த்தம், — மோந்து அறிந்தும் - வாசனைபார்த்துணர்ந்தும், — உய்யேன் - பிழைக்கமாட்டேன்—ஏ-று. ஏ-அரை

(க-உ.) திருப்பவளவண்ணு ! நின் பொற்புதத்தைக் கண்டு கேட்டு உண்டி மோந்து பரிசித்த அறிந்து நான் பிழையேன்.

திருப்பரமேச்சுரவிண்ணகரம்.

பதத்தமிழாற் தன்னையே பாடுவித்தான் னைத்தன்
பதத்தடியார்க் கேபாட் படுத்தா - லித்த
பரமேச் சுரவின் னகரான் பலவான்
உரமேச் சுர லனைத்த மால்.

(இ-ள்) இத்தத - நன்மையினையுடைய, - பரமேச்சுரவிண் னகரான் - திருப்பரமேச்சுரவிண்ணகரமென்னுந் திவ்வியபொ சத்தையுடையவனார், - பல ஆன் - பலபசுக்கள், - வர - வருப டியாசு, - மேச்சு - மேய்த்து, - உரல் - உரலில், - அனைந்த - சு ட்டிண்டவனுமாகிய, - மால் - விஷ்ணுவானவர், - பதம் தமிழா ல் - இன்பமாகியதமிழினால், - தன்னையே பாடுவித்து - தன்னே ப பாடச்செய்து, - என்னை - என்னை, - தன் பதத்து - தன் பா தங்களுக்கு, - அடியார்க்கே - தாச ராகியவருக்கே, - ஆடப மித்தான் - தொண்டாக்கினான் - எ-து. பதத் தமிழால் - எ-து. தமிழ்மொழியினால் - எனினு மமையும்.

(க-த) திருப்பரமேச்சுர விண்ணகரமால் தன்னைத் தமிழால் பாடச்செய்து தன் னடியார்க் கடியாருக்கினான் - எ-ம். (அ-எ)

திருப்புட்குழி.

மால்வே ழுமமரவு மாயையும்வெந் புங்கடலு
மேல்நீழ் டனையும் விடமும்போய்ப் - பல
செருப்புட் குழிகுளிர நின்றதுங் கேட்டோதார்
திருப்புட் குழியமலன் சீர்.

(இ-ள்) மால் - பெரிய, - வெழமும் - யானையும், - அரவும் - பாம்பும், - மாயையும் - மாயமும், - வெட்டும் - மலையும், - கடலு

ம்-சமுத்திரமும்,—மேல் - மேலே,—கீழ் - விழுந்த,—படைய
 ம்-அயுதமும்,—கிடமும் - விஷமும்,—போய் - நீங்கி,—பால
 ன் - பிரகலாதாழ்வான்,—நெருப்பு குழியுள் - அக்கிக்கு
 ண்டத்தில்,—குளிர நின்றபூர் - குளிர இருந்ததையும்,—கே
 டு - கேள்வியுற்று,—திருப்புக்குழி - திருப்புக்குழி யென்னுந்
 திவ்வியதேசத்திலெழுந்தருளிய,—அமலன் - மல மில்லாதவனு
 டைய,—சீர் - சிந்தையை,—ஒதார் - சொல்லார்கள் (என்றோ?)
 —எ-று, நெருப்புக்குழி எ-தை. நெருப்பு - டூ - குழி என
 டு பிரித்து நெருப்புக் குழியுள் என அறுவயப் பிடுத்துக.

(உ-று) பிரகலாதன் சரித்திரத்தைக் கேட்டிருந்தும் தி
 ருப்புக்குழி யமலனது சீரை யோதார்கள் என்றோ—எ - ம்

திருநின்றபூர்.

சீரறிந்து தோழியீர் சென்றுகொ ணர்ந்தெனக்குப்
 போரமுலை முகட்டிற் பூட்டுமினோ - நேரவுணர்
 பொன்றபூர் புட்கழுத்திற் பொண்ணைமா ணிக்கத்தை
 நின்றபூர் நித்திலத்தை நீர்.

(இ-ள்.) தோழியீர் - தோழி மார்களை,—நீர் - நீங்கள்,—
 நேர் - (யுத்தத்தில்) எதிர்த்து,—அவுணர் - இராசூதர்கள்,—
 பொன்ற - அழிய,—புட்கழுத்தில் - கருடாழ்வான் கழுத்தில்,—
 ணை - ஆரோகணித் துலாவூர்,—பொண்ணை - பொண்ணையும்,—
 மாணிக்கத்தை - மாணிக்கத்தையும்,—நின்றபூர்-திருநின்றபூர்
 ரென்னுந்திவ்வியதேசத்திலெழுந்தருளிய,—நித்திலத்தை - முத்
 தையும்,—சீர் - சிறப்பினை,—அறிந்து - தெரிந்து,—சென்று -
 போய்,—கொணர்ந்து-கொண்டியந்து,—எனக்கு - எனக்கு,—
 போர - மிகவுந்த,—முலை முகட்டில் - தனங்களின் உச்சியில்,—
 பூட்டு மின் - அணிபுங்கள்—எ-று. இ - அசை.

(க-து.) கோழி மார்களை! நீங்கள் திருநின்றவர் முத்தையர் மாணிக்கத்தையும் பொன்னையும் சீர்அந்தது கொண்டது என் முலைமுகட்டில் பூட்டியின்—எ-ம். (அக)

திருவெவ்வாறு.

நீ மைகெட - வைகாரு நின்றோ டெதிர்த்தாரான்
சீ மைபெற நின்னடிசுதிழ் - சேர்சையா - னேர்மையிலா
வெவ்வுளதக னேன்செய் மிகைபைப் பொறுத்தருளி
பெவ்வுளத்தனே நீ யிரங்கு.

(இ-ள்) நீர்மை கெட - தன்மையழிப,—வைகாரும் - ஏசு
னவர்களும்,—நின்றோமி - உன்னுடன்,—எதிர்த்தாரும் - மாறு
கொண்டவர்களும்,—சீர்மை பெற - சிறப்பையடைய,—நின்
அடிக்கீழ் - உனது சரணங்களின் கீழ்,—சேர்சையால் - சேர்த
லினால்,—நேர்மையிலா - ஒழுங்கில்லாத,—வெவ்வுளத்தனேன -
தொடிய சிந்தையையுடைய யான்,—செய் - புரிகின்ற,—மிகை
பை-குற்றத்தை,—பெறுத்து அருளி - கூப்பித்தருளி,—எவ்வுள்
அத்தனே - திருவெவ்வுளுரொண்ணு தவ்விய தேசத்தையுடையவ
னே,—நீ இரங்கு - நீ கருபைசெய்வாயாக—எ-று.

(க-து.) திருவெவ்வுளுரத்தனே! என் மிகைபைப் பொறுத்
தக கருபை செய்வாயாக—எ-ம். (க)

திருநீர்மலை.

இரங்கு முயிரனைத்த மின்னருளாத் காப்பா
னழங்க னொருவனுமே யாதல் - கரங்களாற்
டு மலைவான் வந்த புகழ்வாணன் காட்டினு
நீர்மலைவா மெக்கைபெயிர் நின்று.

(இ-ள்) இரங்கும் - வருந்துகின்ற,—உயிர் அனைத்தும் - எல்
லா அன்மாக்களையும்,—இன் அருசால் - இனிய கருபையினு

ல்,—காட்பான் - காக்கின்றவன்,—அரங்கன் ஒருவனுமே - திரு
வரங்கநாதன் ஒருவனே,—ஆதல் - ஆடியிருத்தலை,—கரங்க
ளால் - கைகளினால்,—போட்டலை - யுத்தஞ்செய்த,—வானவங்
த - ஆகாயம் வளையினும் புரளிய,—புகழ - கீர்த்தி வாய்த்த,—
வானன் - வாண சூரன்,—நீர் மலைவாழ் - திருநீர்மலை பென்
னுந் திவ்விய தேசத்தெழுந்தருளிய,—எந்தை -என்தந்தையின்,
எதிர்நின்று - எந்நோ நின்று,—காட்டினான் - செறிவித்தா
ன்—எ-று. போர்மலைவான் வந்த - எ-கு. யுத்தஞ் செய்தும
படி வந்த என் னுரைப்பினுமனையும்.

(க-து.) எல்லா ஆன்மாக்களையுங் காப்பான் அரங்கனொருவ
னாதலை எதிர்நின்று வாணசூரன் விளக்கினான். எ-ம். (கக)

திருவிடவெந்தை.

நின்று திரியும் பிறவிபெல்லா நேர்வித்துக்
கொன்று திரியுங் கொடுவனையா - நின்று
வெருவிடவெந் தைக்கே விழுமியதொண்டானேன்
திருவிடவெந் தைக்கே செறிந்து.

(இ-ள்) திருவிடவெநதைக்கே - திருவிடவெந்தைபென்னுந்
திவ்வியதேசத்தே,—செறிந்து - சேர்ந்து,—நின்று திரியும் - அ
சரமும் சரமாமாயி,—பிறவி எல்லாம் - ஜனனங்ககையெல்லா
ம்,—நேர்வித்து - சம்பவிப்பித்து,—கொன்றுதிரியும் - சம்மரித்
துத்திரிகின்ற,—சொடு வினையார் - கொடிய தொழிலை யுடைய
வராகிய பிரமனும்இயமனும்,—இன்று-இப்போது,—வெருவிட -
பயப்படுமபடியாக,—எந்தைக்கே - என் தந்தைக்கே,—விழுமி
ய - சிறந்த,—தொண்டினுனேன் - அடிமையாயினேன்—எ-று.

(க-து.) திருவிடவெநதைபைச் சேர்ந்து பிரமனும் இ-மனும்
யுட்பட எந்தைக்கே சிறந்த தொண்டினுனேன்—எ-ம். (கஉ)

திருக்கடன்மல்லை.

செறிந்த பண்பறிததுத் திண்களிர்நதச் சாடி
முறிந்துவிழப் பாகனையு மோதி யெறிந்தது
தருக்கடன்மல்லைக் குடைத்தான் தஞ்சைமென்று நெஞ்சை
திருக்கடன் மலைய்குட் டிரி.

(இ-ள்) செறிந்த - நெருங்கிய, — பண்பறித்து - பண்படைக்கவ
ாகது, — திண் - வலிப, — களிநத - குவலபாதிமென்று மயானை
பை, — சாடி மோதி — பாகனையும் - மாவத்தையும் — முறிந்துவிழ் -
முதுகுமுறிந்துவிழும்படி, — மோதி - அடித்தா, — எறிந்தது - தாக்க
கீழ்சி, — தருக்கு - இது மாப்பையர், — அடி - பவச்சையமுடை
ய, — மல்லை - மல்லர்களை, — குடைத்தான் - அழித்தவனாகிய வி
ஷ்ணுவே, — தஞ்சை என்று - சரணாகதி பெற்று, — நெஞ்சை -
மனமே, — திருக்கடன்மல்லைக்குள் - திருக்கடன்மல்லை பென்னு
ந திவ்வபதேசத்தில், — திரி - சஞ்சரிப்பாயாக — என்று

(க-து) நெஞ்சை! வலிப மல்லர்களைக்கொன்ற விஷ்ணுவே
தஞ்சைமென்று திருக்கடன் மல்லையில் சஞ்சரிப்பாயாக — என்று.

திருவல்லிக்கேணி.

சிரிந்துழலஞ் சிந்தைகளைச் செவ்வே நிறுத்திப்
புரிந்து புதன் மின் புதன்றான் - மருந்தாங்
கருவல்லிக் கேணி பா மாக்கதிக்குக் கண்ணன்
நிறுவல்லிக் கேணிபான் தீ

(இ-ள்) கண்ணன் - கிருஷ்ணனாகிய, — திருவல்லிக்கேணி
பான் - திருவல்லிக்கேணி பென்னுந்திவ்விய தேசத்தையுடைய
வனுடைய, — சீர் - சீர்த்திபை, — திரிந்தது - சஞ்சரித்து, — உழலுந்
சுழலுகின்ற, — சிந்தைகளை - மனதை, — செவ்வே நிறுத்தி -
சேராகத் தரிப்பித்து, — புரிந்து - விரும்பி, — புதல்மன் - சொல்

வங்கள்,—புகன்றல் - (அவ்வாறு)சொல்லினால்,—சுரு வல்லிக
கு-கருவாகிய கொடிக்கு,—மருந்தாம் -(நசிப்பிக்கும்)ஒளடகமா
பும்,—மா - மகத்தாகிய,—கதிக்கு - மோகூத்திற்கு,—ஏணியா
ம- ஏணியுடாகும்—எ-று. தரு வல்லி எ-கு. ஜன்னமாகிய வி
லங்கு எனினு மபையும்.

(க-து.) மாலிடே! திருவல்லிகேணியான் சீனாச்சொல்லி
ன உடைய ஜனிக்க பொட்டாது மோகூத்தில் சேர்க்கு
ம்—எ - ம்.

திருக்கடிகை.

சீருளா னம்மைத்திருத்திநா முன்னறியாங்
கூறிவுந் தந்தடிமை கொண்டசந்தே - நேரே
பொருகடிகையும் மனமே யுற்றுகலாய் முத்தி
தருகடிகை மாயவனைத் தான்.

(இ-ள்) மனமே - நெஞ்சமே,—சீர் - சீரந்த,—அருளா
ல் - கிருபையினால்,—நம்மை - நர்மை,—திருக்கி - செவ்
வன் செய்து,—நாம் - யாம்,—முன் அறிபா - முன்னே
தெரியாத,—கூர் அறிவும் - நுண்ணிய விவேகமும்,—தந்த
கொடுத்தி,—அடிமை கொண்டதற்கு - தொண்டு கொண்டதற்
கு,—நேரே - சரியாக,—ஒரு கடிகையும் - ஒரு நாழியையும்,—
முத்திதரு - மோகூத்தைக்கொடுக்கும்,—கடிகை-திருக்கடிகை
பென்னுந் திவ்விய தேசத்தெழுந்தருளிய,—மாயவனைத்தான் -
மாயவனென்னுந் திருமாமத்தையுடையவனைத்தான்,—உள்ளுகலா
ய் - நினைக்கமாட்டாய்—(என்னே?)—எ-று.

க-து.) மனமே! நம்மைத் திருத்தியாண்டதற்காக ஒரு கடிகையெனும் திருக்கடி கைமாயவனைநினைக்காததெற்றுக்கொ—எ-ம்

தொண்டுகாதி முத்திர் து.

வடநாட்டுத் திருப்பதிநள்—கஉ.

திருவேங்கடம்.

தானே சரணமுமாய்த் தானே பலமுமாய்த்
தானே குறைமுடிக்குந் தன்மை— ௨ தேனேய்
திருவேங்கடந் தொழுதேந் தியவிபூதிக்குண்
மருவேங்கடந்க் கெயிவ் வாழ்வு.

(இ-ள்) தானே சரணமுமாய் - தானே புகலிடமாகியும், —
தானே பலமுமாய் - தானே ஆகாயமுமாகியும், —தானே குறை-
தானே மன வேண்டுகோளை, —முடிச்சூர் - பூர்த்தியாக்ருந்
த, —தன்மையான் - குணபூதனது, —தேன் ஏய் - தேன் பொரு
ந்திய, —திருவேங்கடம் - திருவேங்கட மெண்ணுந் திவ்விய தே
சத்தை, —தொழுதேம் - வணங்கினோம், —திய - கொடி காங்
ட, —விபூதிக்குள் - லீலாவிபூதிக்குள், —மருவேம் - பொருந்தோ
ம், —இவாழ்வு - இந்நக வாழ்வை, —கடந்தனெம் - கடந்தோ
ம்—எ-று.

(க-து.) தானே சரணமுந் பலமுமாய்த் குறைகளைமுடிக்குங்
குணபூத னுனவனது திருவேங்கடம் தொழுததால் இவ்வாழ்
வைக் கடந்தோம்—எ-ம். (கஉ)

திருச்சிங்கவேள் குன்றம்.

வாழ்குமரன் மேற்கனக வஞ்சகன்மே லோர்முகத்தே
சூழ்கருணையும் முனிவுந் தோன்றியவால் - கேழ்க்களரு
மங்கவேள் குன்ற வழிசரபத் தைப்பிளந்த
சிங்கவேள் குன்றத்தி னூர்க்கு. ௦

(இ-ள்) கேழ் - கிறம், —களரும் - விளங்குகின்ற, —அங்கம்-
தேகத்தைபுடைய, —வேள் - மன்மதனுனவன், —குன்ற - ஓசை
ந், —அழல் - கோபித்த, —சரபத்தை - சரபப்பட்டியை, —பிளந்
த - போழ்ந்த, —சிங்கவேள் குன்றத்தினூர்க்கு - திருச்சிங்கவே
ள் குன்ற மெண்ணுந் திவ்விய தேசத்தை யுண்-யவருக்கு, —வா

ழ் - உச்சிவத் திராநின்ற, — குமரன்மேல் - பிரகலாதன்மீது, —
கருணையும் - சருடையும், — கனக வஞ்சகன மேல் - கபடனாகிய
இரணியன் மீது, — முனிவும் - கோபம், — ஓர் முகத்தே - ஒரு
முகத்திலிடத்திலே, — தேரூன் றிய-உதித்தன — எ-று-ஆல்-அசை

(க-து.) திருச்சிங்கவேள்குன்றத்திலுக்கு ஓர் முகத்திலே, நா
சை கருணையுங் கோபமும் முறையே பிரகலாதன் மீதும் இர
ணியன் மீதும் தோன்றின—எ-ம். (கா)

திருவயோத்தி.

ஆர்க்குமிது நன்றுதீ தானு நெஞ்சேநீ
பார்க்கும் பலகையும் பன்னுதே - சீர்க்குந
திருவையோத்திப் புயலைச் சீரிய மெய்ஞ்ஞானத
துருவையோத்திற் பொருள் போர்.

(இ-ள்.) ஆர்க்கும் - எவருக்கும், — இது - யான் சொல்லுவ
து, — நன்று தீது ஆனாலும் - நன்றேயாயினும் தீதேயாயினு
ம், — நெஞ்சே - மனமே, — நீ - நீ, — பார்க்கும் - பார்க்கின்
து, — பலகையும் - பல சாஸ்திரங்களையும், — பன்னுதே - தேரூ
ல், — சீர்க்கும் - சிறப்பினையும், — திருவயோத்தி - திருவயோ
த்தியென்னும் திவ்வியதேசத் தெழுந்தருளிய, — புயலை - மேக
வண்ணனை, — சீரிய - சிறந்த, — மெய் ஞானத்து உருவை - சூ
ரிய ஞானசொருபியை, — ஓத்தின் - வேதத்தின், — பொருளை -
அருத்தமானவனை, — ஓர் - அறிவாயாக—எ-று.

(க-து.) நெஞ்சே! நீ பல கையும் பன்னுமல் திருவயோத்
தியி ஷேழுந்தருளிய ஞான சொருபனை அறிவாயாக—எ-ம்.

திருநைவிசாரணியம்.

ஓரறிவு மில்லாத வென்போல்வார்க் குய்யலாம்
பேரறிவுன் டேனும் பிறர்க்கரிது - பாரதிய

கைம்மிசா ரண்ணியத்து நாதரடி யாரோடு
மிமமிசார் வுண்டாயி னால்.

(இ-ள்.) பார் அறிப - உலகத்தாரறியும்-டி, —எந்மிசாரண்
ணியத்து—திருநெமிசாரணிய பெண்ணுநிவ்விய தேசத் தென்
முந்தருளிய, —நாதர் - சுவாமியின், —அடியாரோடும் - ட
கர்களோடும், — இம்மிசார்வு - ஓர் இம்மியள
உண்டாயினால் - உள்ளதாயினால்.—ஓர் அறிவும்
அறிவுமில்லாத, — என்போல்வார்க்கு - என்னை
ம்,—உய்யல் ஆம் - பிழைக்கலாகும்,—பிறர்க்கு - (நக்கம்வக
லாத) பிறருக்கு,—பேர் அறிவு - மிக்க அறிவு,—உண்வனை,—
உள்ளதெய்யாயினும்,—அறித - (உச்சிவித்தல்) அருமைகூட்டி

(ச-து) திருநெமி சாரணியத் தெழுந்தருளிய சுவாமிய மத்தி
யாரோ டிவ்வாகுமவனோ யுச்சிவிப்பர்—எ-ம்.

ரோர்

க டி

திருச்சாளக்கிராமம்..

—உன் -

உண்டா முறைமை யுணர்ந்தடிமைப் பேர் பூண்டேன் —புது
புது யாக.
புது குடிசுலத்தாற பன்மதத்தார் - கொண்ட
புதுப்போ
புது கிராமத்தா லல்லற்பேர் பூண்ட
ம். (க0௨)
சாளக் கிராமத்தார் துட்கு.

(இ-ள்) பண்டிலும் - பூர்கீதமாய், —குடி -
இலும்,—குலத்தால் - குலத்தினாலும்,—பல் -
மதத்தால் - மதக்கோட்பாடுகளாலும்,—கொலித்தான்
சகதொலித்தினாலும்.—ஆள் - ஆளாவின்ற, —அ
அந்தக் கிராமத்தினுள்ளவர்களால்,—அல்லல் - துன்பம் - எ
கொடுக்கும்,—பேர் - பெயரை,—பூண்டல் - தரிசி - வாய்க்

எக்கிராமத்தார் - திருச்சாளக்கிராமமென்னுந் திவ்வியதேசத்
தெழுந்தருளியவருடைய, — தாட்கு—திருவடிசளுக்கு, — உன்
டாம் - உள்ளதாகிட, — முனைமை - நாம் அடிமைபென்னுங்
கிராமத்தை, — உணர்ந்து - தெரிந்து, — அடிமைப்போர் - தாசிய
புலனும் பெயரை, — பூண்டேன் - வகித்துக்கொண்டேன் —
செய்கருவாயு —

விபன மீதுந் தேச்சாளக்கிராமத்தார் தாட்கு நாண் தாசியனென
பையறிந்து அடிமைப்போரைப் பூண்டேன் - ஏ-ம்

ஆச்சுமிது திருவதரியாச்சிரமம்.

பாச்சுமீமையென்று தையு னராரக் கெட்டெழுந்தங்
திருவையே வளி யிட்டருளுங் கேசவனை - வேட்கையொழி
துருவையே வளி தானுலும் போய்தொழுவோ கெஞ்சமே
(இ-து) யாச்சிர மத்து.

அ, — ந

ம், — நெடு) கெஞ்சே - மனமே, — தாட்கு - திருவடிசளுக்கு, —
ம், — பலசுடம்மை, — அடிமை யெனது - தொழும் பென்று, — உ
ல், — சி'க்குட அறிபாதவர்களுக்கு, — எட்டு எழுத்தும் - அஷ்டா
சுகிபென்னுந் கேட்க - செவிப்புலனும்படி, — வெளியிட்டருளு
வண்ணனை, — ட்டருளிய, — கேசவனை - கேசவனென்னுந் திரு
திய ஞானசொடியவனை, — வேட்கையொழி - ஆனையுடன், —
அருத்தமானவீல்லுவது, — அரிது ஆனலும் - ஆருமையா யிருந
(க-து.) நெடுமாவதரியாச்சிரமத்து - பெருமைபொருத்திய
திய லெழுந்தருளிராமென்னுந் திவ்விய தேசத்திஸ், — போய் -
தொழுவோம் - வணங்குவோம் - ஏ-று.

ஓரறிவு மில்லாதஞ்சே! தம்மைத் திருவடிகட்குத் தொழும்பெ
நேரறிவுண் டே பாமரானங் கேட்டுக் கேவிக்கும்படி அஷ்டாட்ச

ரத்தையும் வெளியிட்ட கேசவனைத் திருவதரிபாச்சிரமத்துச்
சென்று வணங்குவோம்—எ-ம். (க0க)

திருக்கங்கைக்கரைக்கண்டம்.

மத்தாற் கடல்சுடைந்து வாறோர்க் கமுதளித்த
வந்தா வெனக்குன் னடிப்போதி - புத்தமுதைத்
கங்கைக கரைசேருங் கண்டத்தாய் புன்டரிசு
மங்கைக கரைசே வழங்கு.

(இ-ள்) கங்கைக்கரை என்ற கண்டத்தாய் - திருக்கங்கைக்
கரைக்கண்டமென்னுந் திவ்வியக்கேதத்திரர் அயுடையவனை, —
புன்டரிசம் - தாமனாயில் வாசுக்கும், —மங்கைக்கு - இலக்கூரில்
கரு, —அரசே—நாயகனே, — மத்தால் - மந்தரமென்னு மத்தி
றால், —கடல்சுடைந் - திருப்பார்கடலை மதித்து, —வாறோர்
க்கு - தேவர்களுக்கு — அமுது அளித்த - அமுதைக் கெடு
தி, —அத்தா - இறைவனே, —எனக்கு - அடிபெண்கு, —உன் -
சினனைய, —அடிப்போதின - பாத மாலிலிருக்கும், —புது
சமுதை - புதிய அமுதத்தை, —வழங்கு - கெடுப்பாயாக.

(க-து) திருக்கங்கைக்கரைக்கண்டத்தாய்! உன் அடிப்போ
தினுள்ள புத்தமுதை எனக்கு வழங்குவாயாக—எ-ம். (க0உ)

திருப்பிருதி.

வழங்கு முயிரனைத்தம் வாரிவாய்ப் பெய்து
விழுங்குங் கவர்தன் விரற்றோட் - சிழங்கைப்
பொருப்பிருதிக்குங்கிடத்தாற் போற்றுணித்து லீழ்த்தான்
திருப்பிருதிக்கு கென்னெஞ்சே செல்.

(இ-ள்) வழங்கும் - இயங்குகின்ற, —உயிர் அனைத்தம் - எ
ல்லாவுயிரையும், —வாரி - கவர்த்து, —வாய் பெய்து - வாய்க்

குள் இ-டு,—விழுங்கும் - வீழுங்கிய,—கவந்தன் - கவந்தன
து,—விறல் - வெற்றிபொருந்திய,—தோள் கிழங்கை - தோ
ளாகிய கிழங்கை,—பொருப்பு - பர்வதமானது,—இருதிக்கும் -
இரண்டு திக்கிலும்,—கடங்குந்நீபால் - கடந்ததபோலும்,—
துணித்து - துண்டமாக்கி,—வீழ்த்தான் - வீழ்செய்தவன
து,—திருப்பிருதிக்கு - திருப்பிருதி பெண்ணுந் திவ்வியதேசக்
துக்கு,—என் நெஞ்சே - என் மனமே,—செல் - போவாயாக.

(க-து.) என் நெஞ்சே! கவந்தனது தோளெப்பிளந்தவன
து திருப்பிருதிக்குச் செல்லுமாயாக—எ-ம். (கடுங்)

திருவடமதுரை.

செல்வ முயிருட்பு சேர வுரித்தாக்கி
வல்வினையி னீங்கினோ மாநதர்கா - தொல்லை
வடமதுரை யாங்கழலே வாய்க்கத்தஞ் = மென்று
தடமதுரை செய்தான் நிர்த்து.

(இ-ள்) மாநதர்கள் - ம விடர்களே,—தொல்லை - பழனி
யிடைய,—வடமதுரையான் - திருவடமதுரை யென்னுந் திவ்வ
ியதேசத்தையுடையவனது,—சுழலே - திருவடிகளே,—வாய்
த்த - பொருந்திய,—சஞ்சம் என்று - சர்ண மென்று,—திடம
து - உறுதியை,—உரை செய்காண் - சொல்லிவனது,—திரு
த்து - வசத்து,—செல்வம் - பொருளும்,—அயிர் - ஆவியும்,—
உடம்பு - உடலும்,—சேர - ஒருபிக்க,—அரித்து ஆக்கி - உரிமை
யாக்கி,—வல்வினையின்-கொடியவினையினின்றும்,—கீங்கினோம்-
நிவர்த்தியாயினோம்—எ-று.

(க-து.) மாநதர்கள்! யாம் திருவடமதுரையான் கழலே
சஞ்சமென்றுகாசெய் தவன்வசத்தில் உடல் பொரு ளாகி மூ
ல்கையும் தத்தஞ்செய்த வல்வினையினின்று கீங்கினோம்—எ-ம்.

திருத்துவாரகை.

சிரந்திரமாத் தாந்தய்க்குந் தீஞ்சுவையை நாடி
பரந்திரம்பிப் பாதகரோ னாவர் - நறுநதுளவ
மாதுவனாயோனே மனநதுணைய ம கொண் டென்னைக்
காதுவனாயோ மெய் கலந்து.

(இ-ள்) நறுநதுளவம் - வாசனையுள்ள துளசிமலைப்பயிற்
த,—மா - பெருமை பெருந்திய,—துவனாயோனே - தவார
காபுரியென்னுந் திவ்வியதேசத்தையுடையனே,—சிரம் திரம்
அ - விதம் விதமாக,—தாம் துய்க்கும் - தாம் அனுபவிக்கும்,—
தீம் - மதுரமான,—சுவையை - உருகியை,—நாடி - தே
டி,—சிறம் - தருமத்தினின்றும்,—சிரம்பி - தப்பி,—பாதகர் -
தீவினைபுடைய யவராகிய, —ஓர்ஹவர் - பஞ்சேந்திரியாதிக
ள,—மனம் - எனது நெஞ்சத்தை,—துணையாக்கொண்டு - ச
காயமாக்கொண்டு,—என்னை - என்னை,—மெய் கலந்து - சரீ
ரத்துட்சேருதது,—ஐயோ - ஐயோ,—காதுவர் - வருத்துவார்
கள்—எ-று.

(க-து.) மாதுவனாயோனே ! பஞ்சேந்திரியாதியர் என
சரீரத்துட் கலந்தது என்னை வருத்துவதற்கு ஐயோ யான என
செய்வேன்—எ-ம். (கரு)

திருவாய்ப்பாடி.

கலந்தமரோடுங் கலைகண்டா டோடும்
பொலிந்த திருநாட்டிருக்கப் போலீர் - மலிந்தபுக
ழண்டராய்ப்பாடி யமல ரடியாரடியார்
தொண்டராய்ப் பாடித் தொழும்.

(இ-ள்) மலிந்த புகழ் - புகழ் மிக்க,—அண்டர் - இடையர்
களது,—ஆய்ப்பாடி - திருஆய்ப்பாடி பென்னுந் திவ்வியதேச
ததெழுந்தருளியிருக்கும்,—அமலர் - மலமில்லாதவருடைய,—

அடியார் அடியார் - தாசர்களுக்குத் தாசரது,—தொண்டரா
ம் - தாசராய்,—பாடி - பாடி,—தொழும் - வணங்குங்கள்,—
(அங்கனம் வணங்கினால்) அம்போமும் - தேவர்களோமும்,—
கலை கண்டாரோமும் - ஸாஸ்திரங்களைக் கண்டறிக்கவர்க
ளோமும்,—கலந்து - சேர்ந்தது,—பொலிந்து - சிறந்து,—திருநா
ட்டி - திருவையுந்தத்து,—இருக்கப்போவீர் - தங்கியிருக்க ஏகு
வீர்கள்—எ-று.

(க-து.) திருவாய்ப்பாடி யமலரது தாசர்களுக்குத் தாசரது
தாசராய்ப் பாடித் தொழுகால் திருவையுந்தத்துத் தெள்ளி
யோயோமிந் தேவரோமும் கலந்திருக்கலாகும்—எ-ம். (காசு)

திருப்பாற்கடல்.

தொழும்பாய நானல்ல சூதறிந்து கொண்டேன்
தெழும்பா யலைமுதகஞ் சிந்தி - முழங்குந்
திருப்பாற் கடலானரான் சேர்த்தா ரடிசேர்ந்
திருப்பாற்கடலா மிடர்.

(இ-ள்) செழு-செழுமையாகிய,—பாய்அலை - பரம்புகின்ற அ
லையானது,—முக்கம் - முத்துகளை,—சிந்தி - சிகழி,—முழங்கு
ம் - சத்திக்கும்,—திருப்பாற் கடலான் - திருப்பாற் கடலென்
னத் திவ்விய கோத்திரத் தெழுந்தருளியிருப்பவனது,—தாள்-
திருவடிகளை,—சேர்ந்தார் - அடைந்தவரது,—அடிசேர்ந்து -
திருப்பாற்கடலைப் பொருத்தி,—இருப்பாற்கு - இருப்பவனுக்
கு,—மிடர் - துன்பங்களை,—அடல் ஆம் - நசிப்பித்தல் முடியு
ம் (என்கின்ற),—நல்லது - நல்லஉளவை,—தொழும் பாய
நான் - அடிமையாகிய நான்,—ஆறித்து கொண்டேன் - தெளி
ந்து கொண்டேன்—எ-று.

(க-து.) திருப்பாற் கடலான் முள்சேர்ந்த ரடிசேர்ந்திருப்
பாற்ரு இட ரடலாமென்னு நல்ல குதினை யா னறித்து கொண்
டன—எ-ம். (கௌ)

வடநாடு முற்றிற்று

திருநாட்டுக்குத் திருப்பதி—க.

பிரமபதம்.

இருடையேன் சொல்ல வெளிதோ பிரம
னடரும்விடையோரருந் தே - தெருடரும்
நருவைருந் தம்பிரவிக் கட்டறுத்த மீளாச்
சிருவைருந்தீம் பெறுவார் சோ

(இ-ள்) தொடரும் - தொடர்ந்து வருகின்ற - கருவையும் -
கருவினித்துப் பொருந்தும், - கம் பிரவி - தமது ஜன்னத்தி
னது, - கட்டு அறுத்து - தனிடையச் சேதித்து, - மீளா - திரும்
பாத, - திருவருநதம் - திருவைருந்தமென்னுந் திருவிடதேச
ததை, - பெறுவார் - அடையப்பெறுவாரது, - சீர் - சிறப்பை, -
பிரமன - பிரமனுக்கும், - அடரும் விடையோரருந், - தோரு
தம் ரிபத்தையுடைய வருத்திரனுக்கும், - சிறித - சொல்லமு
டியாதாயின், - இடர்உண்டேயேன் - தன்பதையுடையவருடைய
யான், - சொல்ல - புகல், - எளிதோ - இவ்வுத்தோ—எ-ம்.

(க-து.) திருவைருந்தம் பெறுவார் சோ இருடையுறை
தொல். வெளிதோ—எ-ம். (கௌ)

திருநாடு முற்றிற்று.

..அ துத்தெட்டுத்திருப்பதி யந்தாதி மூலமும் - உரையும.

மண்ணி லரங்கமுதல் வைகுந்த நாடளவு
மெண்ணு திருப்பதி தூற் றெட்டினையு - நண்ணுவாந்
கற்பார் துதிப்பார் கருதுவார கேட்டி ருப்பா
பொதபாத மென்றலேமேற்பு

புதி.ம் ருதைத்தபதியொரு தூற் றெட்டிந
துதிசெய்ய உருதாதி சொன்னு - னதிச
குணவாள பட்டரிரு கோணதக தாள்சேர்
மனவாள தர்சன் வகுதது.

 அழகிய மனவாளசாசர் திருவடிகளே சரணம்.

முற்றிற்

சோகனாபக்திரம்.

பிழை

திருத்தம்.

பக்கம்

கரு கரு தஞ்சம் என
உரு உரு
கரு கரு
சக சக
சக சக
சக சக
சக சக
சக சக

தஞ்சமாந.
ஆல் - அசை
ஊர்.
நாவினிடத்து.
பகவத்கைபை.
முத்திகின்றான்.
காண் - அசை.

கணபதி பண

இருக்கைலாசுபரம்பரைப்

பொருமைபுடையம்

ஸ்ரீசிவஞானபாலையுதேசிகராதீனத்து

நல்லாற்றார் அல்லது துறைமங்கலம்

சிவப்பிரகாசசுவாமிகள்

அருளிச்செய்த

பழமலையந்தாதி.

இஃது,

செ ஆதீனத்துச் சிதம்பரம்

இராமலிங்கசுவாமிகளால்

திருத்தமாசப் புதுக்கப்பட்ட உரையேடு,

தண்டையார்பேடு

க. வ. திருவேங்கடநாயுடுவால்

சென்னை:

ஜீவரகாதாமிர்த அச்சுக்கூடத்திற்

பதிப்பிக்கப்பட்டது.

வியாபு ஜினிஸ்.

ഫിമയ്ക്ക്

உ
கணபதிதுணை.

பழமவஸயந்தாதிபுரை.

—உடல் 12—

காப்பு.

சீரதங்கோட்டிமுனிகேட்டநூற்படிசெங்கரும்பா
லேரதங்கோட்டிவயல்சூழ்முதுகுன்றிறையவனைப்
பூரதங்கோட்டிமலையானைப்பாடப்புரந்தருளும்
பாரதங்கோட்டிதுதியாலெழுதியபண்ணவனே.

(இதன்பொருள்.) பாரதம் கோட்டி துதியால் எழுதிய பண்ண
வன் - (ஐந்தாம்வேதமென்னும்) பாரதகதையைத் (தனது) கொம்பு
வழியாகிய எழுத்தாணிக்கீரினால் (மேருமலையென்னும் ஏட்டில் சில
சாதனமாக) எழுதிவைத்த விராயகக்கடவுள், — செங்கரும்பால் சீர்
ஒட்டி வயல் சூழ் முதுகுன்று இறையவனை - (பள்ளர்கள்) சிவந்த கரு
ம்பாகிய தாற்றுக்கோலினால் உழும்பகட்டை (அடித்து) நடத்துகின
ற கழனிகள் புடைவளைந்த பழமலையென்னும் தலத்தில்வரமும் தலை
வரும்—பூரதம் கோட்டிம் மலையானை-பூமியாகிய இரதத்தையும்வில்
லாகவளைத்த மேருமலையையும் உடையவருமாகிய சிவபெருமானை—
சீர் அதங்கோட்டிமுனிகேட்ட நூற்படி பாட-(உலகத்திலே) சீர்த்தி
பெற்ற அதங்கோட்டி மகாமுனிவரால் கேட்கப்பட்டி விளக்கும் தொ
ல்காப்பிய இலக்கணப்படியே (யான் தமிழினாலே) துதித்தற்கு, —
புரந்தருளும்-இடைபூறு வாராமற் காத்தருளுவர், என்றவாறு. அது
பகுதிப்பொருள் விருதி. அங்கு அசை.

திருவருந்தங்கவருங்கல்விமாதுசிறப்புவருங்
கருவருந்தங்கநிலையாதென்முள்ளங்கரைநிறைஞ்சிற
பொருவருந்தங்கமலைபோலுங்குன்றைப்புராதனை
யிருவருந்தங்கடையாலிறைஞ்சுமிறைவனையே.

(இ-ள்.) பொருவரும் தங்கமலை போலும் குன்றை புராதனை-
ஒப்பில்லாத மேருமலையைப்போலும் (உயாச்சிபெற்ற) பழமலையாத
ரும்—இருவரும் தங்கள் நிலையால் இறைஞ்சும் இறைவனை - பிரம
ஸிட்டுமணிக்களாகிய இருவரும் தங்களுடைய சிரங்களால் வணங்கும்
முதல்வருமாகிய சிவபெருமானை,—கரு வருந்து அங்கம் நிலையாது
அன்று உள்ளம் கரைந்து இறைஞ்சில் - கருப்பாசயத்திலே துன்ப
க்கதையடைந்துபிறக்கும் இச்சரீரம் நிலையல்லவென்றறிந்து, மனமு
குசி வணங்கினால்,—திரு தங்க வரும் - சீதேவி தங்கும்படி வந்து
சர்வன்;—கல்வி மாது தங்க வரும் - கஷ்டமும் தங்கும்படி வந்து
சர்வன்;—சிறப்பு தங்க வரும் - முததியும் நிலைபெறவந்து சித்தி
யுக்கும். ஏ-று, தங்க என்பது இடைநிலைத்தீபகமாக ஏனையிடங்களி
லும் கூட்டப்பட்டது. பழமலையாதரை வணங்கில், இம்மையிலே
ல்வி செல்வங்களையன்றி தேகாந்தியத்திலே முத்தியுஞ் சித்திக்கு
யென்பது கருத்து. (க)

இறைக்குவனையுமிளங்கிள்ளையும்முகென்பவாச்சேர்
துறைக்குவனையுமெகினமும்வாவிக்குத்தூயவிதழ்
நறைக்குவனையுமுகாமுதுகிராதர்க்கின்றிப்
பிறைக்குவனையுமுடல்வந்தவாறென்கொல்பேசுகவே.

(இ-ள்.) இறைக்கு வனையும் இளம் கிள்ளையும் அழகு என்பவா
ர்.- கைகளுக்கு வனையலும் இளைமையாகிய கிளிப்பிள்ளையும் அழ

காரும் என்று சொல்லப்பட்ட மகளிர்கள் சேர்ந்து விளையாடா
 நின்ற—துறைக்கு வளையும் எகினமும் - மணிமுத்தாதித் துறைகளு
 க்குச் சங்குகளும் அன்னங்களும்—வாவிக்கு தாய் இதழ் நறை குவ
 னையும் அழகு ஆம் - தடாகங்களுக்குத் தூய்மைபாகிய மடலையுடைய
 தேன்பொருந்திய செங்கழுநீரும் அழகாக அமைந்திருக்கின்ற—
 முதுகிரிகாதர்க்கு வளையும் உடல் இன்றி - பழமலைநாதராகிய இவ்
 வருத்தருக்குக் கூனியவுடலம் இல்லாமல்,—பிறைக்கு வந்த ஆறு
 என பேசுக-(இந்த) இளம்பிறைக்கு (கூனியவுடலம்)வந்தகாரணம்
 யாது? சொல்வீராக. எ-று. [இது பழமலைநாதர் பவணிவாக்கண்டி
 மால்கொண்டிநின்ற மகளிர் ஒருவரையொருவர் வினாவிவது.] இறை
 கைவிரலின் கீற்று. அது கையை யுணர்த்தலின் ஆகுபெயர். என்ப
 வர் என்பதில் செயப்பாட்டுவினைப்பொருளுணர்த்தும் படுவிகுதி
 தொக்கது. கொல் அசைநிலை. (உ)

பேசுகவீரவருநாளென்றொல்லைப்பெருங்கடல்சே
 ராசுகவீரபழமலைவாண்வெணறன்பனைந்து
 பூசுகவீரமதிவேணிநீற்றைப்புலவிர்பிழர்
 ிவளையுகவீர்மெய்க்கதிதருமே.

(இ-ள்.) புலவீர் - புலவர்களே,—ஈர வருநாள் என்று - (இய
 மன் வாளினால்) அரிய வருங்காலம் (இதுவே) என்று கருதி,—
 பெருங்கடல் சேர் ஆசுக - பெரிய பாற்கடலினிடத்தே தங்கிய பா
 ணத்தைபுடையவரே,—வீர - வீரரே,—பழமலை வாண் - முதுகுன்
 றத்தில்வாழ்பவரே,—என்று ஒல்லை பேசுக - என்று விரையத் துதிப்
 பீராக.—ஈர மதி வேணி நீற்றை அன்பு அனைந்து பூசுக - குளிர்ச்சி
 யையுடைய சந்திரனைத்தரித்த சடைமுடியையுடையவரது விபூதி
 யை அன்போடு கலந்து தரிப்பீராக.—பிறர் காசு உகவீர் அவனை உக

வீர்மெய் கதி தரும் - பிறர்பொருளை விரும்பாது அக்கடவுளை விரும்புவீராகில் (அக்கடவுள் உங்களுக்கு) உண்மையாகிய மோட்சத்தைத் தந்தருளவர். எ-று. இயமன் வருங்காலம் இதுவெனத்தணி, யப்படாமையின் ஈரவருநாளென்று ஒல்லைப்பேசுக என்றார். உகவீர் என்னும் வினையுறுக்களுள் முன்னையது எச்சப்பொருள்பயந்து எதிர்மறையினும் பின்னையது உடன்பாட்டினும்வந்தன. (ஈ)

கதியிலேவேலைமடவார்க்கிபற்றக்கருதுளமே

பொதியிலேவேலையுண்டுற்றோன்றொழும்பழம்பூதாததை

நுதியிலேவேலைமகிழ்வீரன்றதையைநோக்கிலே

யொதியிலேவேலைவளர்ப்பாயதருவையொடித்தெறிந்தே.

(இ-ள்.) நுதியில் ஐ வேலை மகிழ் வீரன் தந்தையை - நுனியிலே துண்மைவாய்ந்த வேலையுதத்தை விரும்பிக் கரத்திலேதரித்த வீரத்தையுடைய முருகக்கடவுளது பிதாவும்—வேலை உண்டு பொதியிலே உற்றோன் தொழும் பழம்பூதாததை நோக்கிலே - சமுத்திரநீரை உழுந்தளவாக்கியுறிஞ்சிப பொதியமலையை யடைந்த வீற்றிருக்கின்ற அகத்தியமகாமுனிவர் வணங்கும் பழமலைநாதருமாகிய சிவபெருமானைத் தரிசித்தலையுஞ்செய்யாது—மடவார்க்கு வேலை இயற்ற கருது உளமே - மாதர்களுக்கு ஏவற்பணிகளை (இடைவிடாது) புரியச் செய்தித்தொழுகும் என்மனமே,— நீ தருவை ஒடித்து எறிந்து ஒதி இலை வேலை வளர்ப்பாய் - நீ (பயன்படும்) கற்பகத்தருவை முறித்தெறிந்துவிட்டு (பயன்படாத) ஒதியமரத்தையும் இலைகளையுடைய வேலமரத்தையும் வைத்து வளர்ப்பாய் போலும்;—கதியிலே - (நீ இங்ஙனம் உழவுதலால் நினக்கு யாதொரு) கதியும் இல்லை, எ-று. நோக்கிலே முற்றெச்சம். உதி ஒதியென

மருவிற்று. வேனிற்காலத்திலே ஒருவரும் வெய்யிற்கொதுங்காவண்
ணம் ஒதி இலைகளையுதிர்ந்து வெறுமையாய் நின்றலானும், வேல் இலை
களையுடைத்தாயிருப்பினும் கீழே இடமின்றி முட்களையுதிர்ந்து நின்ற
லானும், பயனின்மை நோக்கி, ஒதியிலேவேலை வளர்ப்பாயென்றார்.()

ஒடியமருங்குலைக்கொங்கைகள்வாட்டிற்றுமோடரிக்கட்
டொடியமருங்குலைக்காந்தளங்கைம்மகள்சோரமதன்
கடியமருங்குலைத்தீப்போன்மதியங்கனன்றெழுத
லடியமருங்குலைச்செய்ம்முதுகுன்றர்க்கறைருவமே.

(இ-ள்.) ஒடிய மருங்குலை வாட்டிறும் கொங்கைகள் ஒடி அரி
ச்சண் - ஒடியும்படி இடையை வருத்துகின்ற (பருத்த) தனங்களை
யம் பரவிய செவ்வரிகளையுடைய கண்களையும் — தொடி அமரும்
குலை காந்தள் அம் கை மகள் சோர - வளையல்பொருந்திய கொத்தா
கிய காந்தள்மலர்போலும் அழகிய கைகளையுமுடைய என்மகள் சோர்
வடையும்படி, — மதன் கடிய மருங்கு உலை தீப்போல் மதியம் கள
ன்று எழுதல் - மன்மதன் (பாணங்களையேவி ஓர்பக்கத்திலேநின்று)
வருத்த மற்ருருபக்கத்தில் கொல்லுலைத்தீப்போல் சந்திரன் சுவா
லையைவீசிக்கொண்டு எழுதலை, — அடியம் அரும் குலை செய் முதுகுன்
டர்க்கு அறைருவம் - அடியேங்கள் அரிய கண்களையுடைய வயல்குழ்
ந்த பழமலைநாதருக்குச் சொல்லுவேம், எ-று. [சற்றாய்பாங்கியசோ
டிசங்கல்.] (௩)

மேருக்குவடுகீகர்தோட்பழமலைமேவுநிஞத்
தேருக்குவடுவசமாமிமாடத்தெருவினிற்போய்
நீருக்குவடுவிழியெழின்மாய்க்தெதிர்நின்றுநம
துருக்குவடுவினைத்தனளேயின்றெழிவறவே.

(இ-ள்.) மேருக்குவடு நிகர் தோள் பழமலை மேவு திரு. தேருக்கு - மேருமலையை ஒத்த புயங்களை யுடைய பழமலைநாதர் எழுந்தருளிவராரின்ற அழகிய இரதத்தைத் தரிசித்தற்கு,—உவன் துவசம் ஆடும் மாடம் தெருவினில் போய்-இந்தப்பெண் சிறுகொழிகள் அசையாநின்ற மானிகைசெறிந்த வீதியின்வழியே சென்று,—வடு'விழி நீர் உக்கு எழில் மாய்ந்து எதிர் நின்று - மாவடுவின் பிளப்பையொத்த கண்களினின்றும் நீரைச்சொரிந்து அழகழிந்து (விரகத்தோடு அத்தேரின்)முன்னேநின்று,— நமது ஊருக்கு ஒழிவற இன்று வடு விளைத்தனள் - (வசையற்ற) நம்முடைய நகரத்திலுள்ள மடந்தையர்க்கு (எக்காலத்திலும்) நீங்காவண்ணம் இழைப்பொழுது வசையை உண்டாக்கினாள். எ-று. [தேர்வரவுகண்ட மகளிர் திகைப்புணர்த்தியது] ஊர் அதிலுள்ளனாயுணர்த்தலின் ஆகுபெயர். (சு)

ஒழியாக்கவலையொழிவதென்றோசொல்லுழல்புலத்தின்
வழியாக்கவலையிடைப்படுமானின்மயங்கிநின்று
பழியாக்கவலைமனமேபணிந்துபரவிலவேல்
விழியாக்கவலைமகளிறைதாழ்பழவெற்பினையே.

(இ-ள்.) மனமே - கெஞ்சே,—வேல் விழி ஆக்கம் அலைமகள் இறை தாழ் பழவெற்பினே பணிந்து பரவிலை-வேல்போலும் கண்களையும் செல்வத்தையுமுடைய இலக்குமிக்கு நாயகராகிய விஷ்ணுமூர்த்திவணங்கும் பழமலைநாதனா வணங்கித் துதித்தாயில்லை;—வலையிடை படும் மானின் மயங்கி நின்று - வலையிடைத்தே அகப்பட்ட மான்போல மயக்கமுற்றநின்று,—உழல் புலத்தின் வழி யாக்க பழி ஆக்க வல்லை - சுழன்றுதிரியும் ஐம்புலவழியிலே என்னைக் கட்டவும் எனக்குப் பழியை உண்டாக்கவுமே வல்லாய்:—ஒழியாக் கவலை ஒழி

வது என்றோ சொல் - (நீ இங்ஙனமிருக்கில் யாம் எக்காலத்தும்) நீங்
காத விதனத்தை நீங்குவது எந்நாளோ சொல்லாயாக, எ-று. (௭)

வெற்றிக்குமா அனைத்தும் பழமலையேந்தனின்னு
முற்றிக்குமாரணைநோக்குங்கொலோவென்பா முலைவம்புச்
சொற்றிக்குமாரணைவார்மடவரவன்றோ முலையே
டொற்றிக்குமாரணையோன் முனஞ்சேரவுழலுவோ.

(இ-ள்.) மடவார் - பெண்கள்,--வெற்றி'குமாரணை என்ற பழ
மலை வேந்தன் இன்னும் முற்று இக்த மாரணை நோக்குமோ என்பா-
சயம்பொருந்திய முருகக்கடவுளைப் புதல்வனாகப் பெற்ற பழலோ
தர் இன்னும் ஒருமுறை முதிர்ந்த கருப்புவில்லையுடைய மன்மத்தை
ளரியும்படி பாடித்தருளுவோ! என்று சொல்லுவர்,--முலை வம்புச்
சொல் திக்கும் ஆரணைவார் - அந்தரங்கத்திலே இரகசியமாகப்பே
சிய புதிய களவொழுக்கவார்த்தைகள் எட்டித்திக்கிலும் பரவலால்
(அவைகேட்டி) வாடுவர்;--அவன் தோள் முலையோடு ஒற்றிக்குமா
அணையோன் முனம் சேர உழலுவர் - அப்பழமலையாதருடைய புய
ங்களைத் தமது முலைகளுடன் அணைத்துக்கொள்ளும்படி அவர்முன
னே செல்லுதற்கு உழன்று திரிவர், எ-று. [இது வீதிமடவார் விர
கங்கூறியது.] கொல் அசை. ஆர என்பது வினைஞ்ச்சத்திரிபு, மார்
என்று “மார்வினையோடு முடிமே” என்னும் விதிப்படி உழல்வார்
என்பதனோடு முடிந்தது. இது ஏனை முற்றுக்கள்போல ஒரோவிடங்
களில் எச்சப்பொருள் பயப்பினும் முற்றெனக்கொள்ளுதலே ஆன
றோர்வழக்கு. (அ)

உழவணாச்சந்த விளவாணையாய்வயலோங்குருன்றைக்
கிழவணாச்சந்த முகிணையாய்க்கிணைவளரும

பழுவரைச்சந்தநுந்தழைவாங்கிப்பரவினே
 ளெழுவரைச்சந்தமயிலியல்பூசவுமெண்ணினளே.

(இ-ள்.) அந்த மயில் இயல்-அந்த மயில்போலுஞ் சாயலையுடையவள்,—நல் கிளை வளரும் பழுவரை நறும் சந்தம் தழை வாங்கி பரவினள்—நல்ல மூங்கில்கள் வளராரின்ற பழமலையினின்றும் நீ கொள்! துவந்த வாசனைபொருந்திய சந்தனத்தழையை (என்கையினின்றும் தன்கையிலே) ஏற்று, வணங்கித் துதித்தாள்;—தூள் எழ அரைச்சு பூசவும் எண்ணினள்—அநனைத் துகளெழும்படி அரைத்து மேனிபிலே பூசிக்கொள்ளவும் நினைத்தாள்; (ஆகையால்),—உழுவரை சந்தம் இள வாளை பாய் வயல் ஓங்கு ருன்றை கிழவரை சந்ததழும் நினைவாய் - பள்ளர்களை அழகிய இளமையாகிய வானைகள் பாய்ந்து திரியப்பட்ட கழனிகள் சூழ்ந்த பழமலைநாதனை எப்போதும் நினைப்பாயாக, எ-று. நினைக்கில் நின்கருத்து எளிதில் முடியும் என்பது எஞ்சிநின்றது. [தலைவி கையுறையேற்றமை பாங்கி தலைவற்குரைத்தல்.]

எண்ணிவருந்தினநொத்தோம்பழமலையெய்திலர்கா
 னண்ணிவருந்தினமின்றேயினிக்கதிர்நற்புரவி
 மண்ணிவருந்தினமாவாலெழுந்துகள்வந்துடலின்
 கண்ணிவருந்தினவான்மதிமேய்க்குங்கழநகரே.

(இ-ள்.) பழமலை எய்து இலர் எண்ணி வருந்தினம் - (பெண்ணே,) பழமலையினிடத்தே பொருந்திய வீட்டையுடையவராகிய நம் மிறைவர் (என்று வருவரோ! என மனதிலே), நினைத்து வருத்தப்பட்டோம்;—நொத்தோம் - விரகநோய்கொண்டு மெலிந்தோம்;—மண் இவர் உத்தின மாவால் எழும் துகள் வந்து உடலின்கண் இவரும் தினவால் - (இப்பொழுது) பூமியின்கண்ணே அத்தலைவரால் செ

வத்தப்பட்ட குதினாக்குளம்பால் எழுகின்ற னானிகள் (ஆகாயத்தில்) வந்து சீரத்தினிடத்திலே படிதலாலுண்டாகிய தினவிலால்,— கதிர் நல் புரவி கடி நகர் மதில் தேய்க்கும்—சூரியனுடைய நல்ல குதினாயானது காவலையுடைய நமது நகரத்தினது (வானளாவிய) மதிற் புறத்திலே உரோஞ்சிக்கொள்கின்றது ; (ஆகையால்),—கான் நண்ணி வரும் தினம் இன்றே இனி - காட்டுவழியே பொருந்திவருகின்ற தினம் இத்தினம்: இனிக் கவலற்க, எ - று, [பாங்கு தலைமசன வரவு தலைவிகருணர்த்தல்.] கவலற்க என்பது சொல்லெச்சம். (க)

கடிக்கஞ்சமனையுவந்துலகாக்குறுங்காரணனோர்
முடிக்கஞ்சமனைதொறும்பலியேற்றமுதுகிரியான்
மிடிக்கஞ்சமனைவருந்தொழுவாழ்வம்விரவுறமெங்
குடிக்கஞ்சமனைவெருவுதலேயின்றுகொல்வனென்றே.

(இ-ள்.) கடி கஞ்சம் மன் ஐ உலகு உவந்து ஆக்குறும் காரணன் - வாசனைபொருநதிய தாமரைப்பூவில் நிலைபெற்ற கடவுளாகியும் உலகங்களை மகிழ்த்துபடைக்கும் தலைவனாகியுமிருக்கின்ற பிரம தேவனுடைய—ஓர் முடி கஞ்சம் மனைதொறும் பலி ஏற்ற முதுகிரியான் - ஓர்தலையாகிய வெண்கலப்பாத்திரத்திலே (காருகாவனத்து முனிபத்தினிகளுடைய) வீடுகடோறுஞ்சென்று பிச்சையேற்ற பழமலை, தரானவர் — விரவுறும் எம் குடிக்கு கொல்வன் என்று அம் சமனை வெருவுதலே இன்று - கலந்து அடிமைகொண்ட எமது குலத்துள்ளார்க்கும், கொல்வருவானென்ற அழகிய இயமனுக்கு (எப்போதும்) அஞ்சுதலே இல்லை;—மிடிக்கு அஞ்சம்- தரித்திரத்துக்கும் பயப்படுமாம்;—அனைவரும் தொழ வாழ்வம் - எவ்வுலகத்தவரும் வணங்கவும் வாழ்வோம். எ-று. கஞ்சம் பாத்திரத்தை யுணர்

த்தலின் ஆகுபெயர், மிடிக்கும் தொழவும குடிக்கும் என்னும் உம்மைகள் விகாரத்தாற்றொக்கன். குடி அதிலுள்ளாரையுணர்த்தலின் ஆகுபெயர் சமனை வேற்றுமைமயக்கம், (கக)

கொல்லைக்குறவனாவாயனை யார்கரிக்கோட்டைவினை
நெலைக்குறவனாயாது கொள்காளத்திநேயனாவான
நிலைக்குறவனாமமுது குன்றணாச்சேர்வலென்று
நெலைக்குறவனாமாத்திராகக்கேநலமீருவோ,

(இள.) குறவனா வாய் அனையார் - வேடாகளைத் (தமது கண் வராக) வாய்ந்த உவவேடமங்கையர், — கரி கோட்டை கொல்லைவினை நெலை குற-யானைக்கொம்புகளைப் புனங்களிலேவனையாநின்ற மலைநெழுதலிய தானியங்களைக் குற்றுதற்கு — வனாயாது கொள்காளத்தி நேயனா - நீக்கமின்றிக் கைக்கொண்டு செலவும் காளத்தி மலையினிடத்தே விருப்பமுடையவரும்—வான் நிலைக்கு உறவனா - மேலாகிய சிதம்பரதலத்தில் உறவாயிருப்பவருமாகிய— நம் முது குன்றணா சேர்வல் என்று ஊர் எல்லைக்கு உற - நமது பழமலைநாத வாச் சென்று தரிசிப்பேனென்று அத்தலத்தினெலையிலே(ஒருவன்) உற்றால்,—அனாமாத்திராக்கே நலம் ஈருவர்-உவனுக்கு அனாரொட்டி எளவிற்குள்ளே நன்மைபைக் கொடுத்தருளுவர், எ-று. குற இடைக்குறை, தில்லைக்கு எல்லைக்கு மாத்திராக்கு என்பன வேற்றுமை மயக்கம், உற வினையெச்சத்திரிபு, (கஉ)

ஈகையிலங்கைதவமுளமென்குனமெய்துல்மென்
நேருகையிலங்கைவடிவேலொடுவருந்தோன்றறந்தை
வாகையிலங்கையர்சிறவுன்றியவள்ளன்மமு
பாகையிலங்கைமுகமுதுகுன்றன்மலர்ப்பதமே.

(இ-ள்.) ஈகை இலம் கைதவம் உளம் - (ஒருவருக்கும் ஒரு பொருளைக்) கொடுத்ததரியேம் வஞ்சனையையுடையேம் (இப்படிப்பட்ட யாம்),—மென் தோகையில் அங்கை வடிவேலொடு வரும் தோன்றல் குந்த - மிருதுவான தூவியையுடைய மயிலிலேறிக் குடங்கையேந்திய வடித்த வேலாயுதத்தோடு எழுந்தருளிவரும் முருகக்கடவுளுடைய பிதாவும்—வாகை இலங்கை அரசு இற ஊன்றிய வள்ளல் - (திக்குவிசயம்பண்ணி) வெற்றிமாலையை யணிந்த இராவணன் (கைமலையை யெடுத்தகாலத்து முதகுநன்மி) இற்றுவிழ (காலினது பெருவிரலால்) இருத்திய தியாகியும்—மழு மா இலங்கு கை ஐம்முகம் முதுகுன்றன் - பரசும் மானும் பிரகாசிக்கும் கரங்களையும் ஐந்து வதனத்தையுமுடைய பழமலையாதருமாகிய சிவபெருமானுடைய—மலர்ப்பதம் எங்கனம் எய்தவம் - தாமரை மலர்போலும் திருவடிகளை எப்படியுடையகட்டவேம். எ-று. பின்னர் சாமகீதத்திற்கிரங்கி அவ்விராவணனுக்கு வேண்டியவரங்களைத் தருதலின் வள்ளலென்றார் ம1. என்பது நகரச்சாரியை பெறுதலின்றது. (௧௩)

பதம்பரவைக்குவருந்து பிராற்குப்பசுமயின்மேற்
கதம்பரவைக்குவரச்சுற்று கட்செவிக்கங்கணற்குச்
சீதம்பரவைக்குமுதுகுன்றவாணற்குச்செல்வமெல்லா
சீதம்பரவைக்குநீர்க்கரித்தோறமலைகளே.

(இ-ள்.) பரவைக்கு பதம் வருந்து பிராற்கு - பரவைநாச்சியார் பொருட்டுத் (தூதுநடந்து) திருவடிகள் வருந்திய காத்தரும்—கதம்பர் பசுமயின்மேல் அவைக்கு வர சுற்று கட்செவி கங்கணற்கு—கடப்பமலையை யணிந்த முருகக்கடவுள் பசிய மயிலின்மே லேறிக் கொண்டு தமது சபைக்குவர (அம்மயிலைக்கண்டு நடுங்கிக் கைகளிலே) சுற்றிக்கொள்ளும் சர்ப்பகங்கணத்தை யுடையவரும்—சீதம்பர

ஐக்கு-சிதம்பரத்தில் வீற்றிருக்கும் தலைவருமாகிய—முதுகுன்ற வாணற்கு செல்வம் எல்லாம் -பழமலை நாதருக்குரிய ஐசவரியங்களை யெல்லாம் (உற்றுப் பார்க்கில்),—மதம் பரவைக்கு நிகர் கரித்தோல் தலை மால்களே -மதசலமானது கடனார்ப்பெருக்கத்துக்கு நிகராகிய யானையினது தோலும் சிரமாலிகைகளுமேயன்றி வேறில்லை. என-று. மகளே இச்செல்வமுடையாரைக்கண்டோ இச்சித்தாய் என்பது எஞ்சிநின்றது. [சற்றுயிரக்கல்.] (கசு)

மலைக்கலுழமுனையோனெனத்தாங்கவயங்குமரு
ணுலைக்கலுழவொழியெனுமேற்றிவர்கோன்மையனாழ்
பாலைக்கலுழவொருமகற்கீந்தபழமலையான்
மூலைக்கலுழநடம்புரிவானெம்முதற்றெய்வமே.

(இ-ள்.) மலை கொய்யோனென கலுழன் தாங்க-மாயவனைக் கணயில்லாதவனென்று உலகத்தார்சொல்லும்படி கருடன் சுமக்க—அருள் வயங்கும் தூலை கல் உழவு ஒழி எனும் ஏற்று இவர் கோன்மையன்-சிவபெருமான் திருவருள் விளங்குதற்கு ஏதுவாகிய சிவாகமத்தைக் கற்றுக்கொள் பிறவித்துன்பங்களை நீக்கிக்கொள் என்று (தன சீடருக்குபதேசிக்கும்) இடபவாகனத்திலேறும் கனம் பொருந்திய வரும்—கலுழ ஒருமகற்கு ஆழ் பாலை ஈந்த பழமலையான்-(குழவியாய்) அழுதல்கண்டு உபமன்னியமகாமுனிவருக்கு ஆழம்பொருந்திய பாற்கடலை அழைத்துக்கொடுத்த பழமலைநாதருமாகிய—எம் முதற்றெய்வம்-எமது முதற்கடவுளானவர்,—மூலைக்கு அல் உழ நடம் புரிவான்-(ஆன்மாக்களுடைய) அகத்திலே (குழுகொண் டிருக்கும்)மலவிறுனை (அருளொளியால்) பிளக்கவேநடனம்புரிகின்றார். என-று. பால் ஆகுபெயர். மூலை உள்ளிடத்தை யுணர்த்திற்று. மூலைக்கு வேற்றுமை மயக்கம். உலகிறுனை ஒருவத் தொனியாலும் அகவிறுனை அருளொளியாலும் நீக்குகின்றன என்பது நூற்றுணிராகலின், மூலைக்கலுழ

நடம்புரிவான் - என்பதற்கு (திருமேனிப்பிரகாசத்தால்) திகாந்தக்க
விலே புறத்திருள்போய்வழ நடம்புரிவான் எனப் பொருள்கொள
ளினு மமையும். (௧௫)

தெய்வசிகாமணியேமணிகூடலிற்சென்றுவிற்ப
மெய்வசிகாமணிகண்டாபழமலைவித்தகம்
னெய்வசிகாமணிமாவெனுங்கண்ணியைநெஞ்சகத்து
வைவசிகாமணிவோதேனயின்பவாழ்வளித்தே.

(இ-ள்.) தெய்வசிகாமணியே - தெய்வங்களுக்கெல்லாம் சிரோ
ரத்தினமானவரோ, —கூடலில் சென்று மணி விற்ப மெய் வசிகா-மது
வைவியிலேபோய் அரதனங்களைவிற்ப உண்மையான வைசியரோ, —
மணிகண்டா-நிலகண்டரோ, —பழமலை வித்தக - முதுகிரியில் வாழும்
ஞான சொரூபரோ, —மீன் நெய் வசி கா மனை, மா எனும் கண்ணியை
நெஞ்சகத்து வை -சேல் நெய்தடவியவாள் சோலையிடத்துள்ள அழ
கிய மாவடி என்று விதந்து சொல்லப்படும் கண்களையுடைய தலைவி
யை (உமது) திருவுளத்தில் வைத்துக் கொள்ளும்; —வசி-(உமதுரிலே
நீக்கமின்றி இவளுடனே) வாசமாயிரும்; —மண்ணில் நோவாது இன்
பவாழ்வு அளித்த எனை கா - இம்மண்ணுலகில் விதனப்படாமல் சுக
வாழ்வைத்தந்து என்னையும் இரட்சியும், எ-று, [உடன்போக்கில் பா
ங்கி தலைமனைக் கையடை கொடுத்துத் தலைவனுக் கோம்படை சாற்
றல்.] வைசிகன் என்பது வசிகன் என மருவியது. (௧௬)

வாழமரிக்குமடநெஞ்சமேமென்மலர்ப்பகழி
தாழமரிக்குமதற்காய்ந்ததந்தையுந்தாயுமொரு
வேழமரிக்குமிகவுறவாம்பழவெற்பினயல்
சூழமரிக்குமியல்பையெஞ்ஞான்றுந் துணிந்திலையே.

(இ-ள்.) வாழ மரிக்கும்மடம் கெஞ்சமே-(இப்பூமியிலே)வாழ்ந்திருக்கும்படி சிந்திக்கும் பேதைமனமே,—மென் மலர் பகழி அமாதாழ் இக்கு மதன காயந்த தந்தையும் தாயும் - மெல்லிய புட்பபாணங்களையும் போர்த்தொழில் தங்கிய கருப்பவிலையுமுடைய மன்மதனையெரித்த பிதாவாகிய பழமலைநாதரும் மாதாவாகிய பெரிய நாயகியாரும்,—ஒரு வேழம் அரிக்கு மிக உறவாம் பழுவெறபின அயல் சூழ - ஒப்பற்ற யானைகள் சிங்கங்களுக்கு மிகவும் உறவாகக் கலந்துவாரும் முதுகிரியின் அயலிடத்திலே (பஞ்சாக்கரோபதேசம் செய்யும் பொருட்டி) எழுந்தருளினவர;—மரிக்கும் இயல்பை எஞ்ஞான்றும் துணிந்திலே-இறக்கும் இயற்கையை எக்காலத்திலும் நீதுணிந்தாயில்லை. எ - று. இனிபேரூர் துணிவாயென்பது எஞ்சி நின்றது. ஸ்மரிக்கும் என்னும்படமொழி மரிக்குமென நின்றது. வாழ்மரிக்கு என்பதனை இக்கு வாழ அமா எனமாறறி, இப்பூமியினிடத்தே வாழ விரும்பும் பேதைமனமே எனப் பொருள்கொள்வதுமுண்டி. இப்பொருட்கண்ணே வாழ என்னும் பெயரொச்சத்தகரம் விகாரத்தாற்றொக்கது. இத்தலத்திலே, தேகார்தியத்திலே, அம்பிகை மடிவசைக் கூடத்திக்கொள்ள; வலதுசெவியிலே பழமலைநாதா பஞ்சாக்கரோபதேசஞ்செய்து, ஆன்மாக்களை முத்தியிற் சோக்கின்றனனென்பது நெதார்தமாகலின் தந்தையும் தாயும் அயல்சூழ மரிக்குமியல்பைத் துணிந்தாயில்லை எனரார்.

(க6)

தந்தும்பியும்பரியம்பும்பழமலைசூழ்ந் துறாவீர்
 தந்தும்பியும்பரியாவியைவேண்டியுணனோம்புலவீர்
 சிந்தும்பியும்பரிவா லுதவார்த்துதிசெய்வீர்மல
 முந்தும்பியும்பரிபாகமுண்டோசொல்லுமுங்களுக்கே,

(இ-ள்) துமியும் பரிதும் ஆயினய வேண்டி உள் நோம் புல
கீர்-தும்யிறும் நீங்குகின்ற உங்களுடைய ஆனமாவை (உடலோடு) வா
ழவேண்டி. உள்ளம்வருந்தித் தீரிகின்ற புலவீரர்கள்,—சிந்து உயி
யும் பரிபாஸ் உவ்வா துதிசெய்வீர்-சிந்திப்போகிற உமிகளையும் அன்
போடுகொடுக்காத உலுசதர்களைத் தோத்திரஞ்செய்கின்றீர்;—உம்
பா துந்துமி இயம்பம் பழமலை சூழ்ந்து உணாயீர் - தேவர்கள் தேவ
துதுபியைமுழக்கும் முதுகுன்றத்தை வலம்வந்து புசுழ்ந்துரைக்க
மாட்டீர்: (இங்ஙனயிருக்கல்),— உங்களுக்கு மலமும் துமியும் பரி
பாகம் உண்டோ சொல்லும் - நாமக்கு மலமும் மாயாகன்மங்களும்
கெடாதின்ற பரிபாககாலம் உண்டாகுமோ? சொல்லுவீராக. எ-து.
தும்யிலும் என்பது துமியுமென நின்றது. செய்வீர் காலடியக்கம்,
மலமுமென உம்மையால், மாயாகன்மங்களும் வருவிக்கப்பட்டன.

கேட்டுப்புவனங்கொளபுமெண்ணோமெய்க்கராதனின்முன்
ஊட்டுப்பவனம்பலினமான்சைசுண்டராதனராப்
பூட்டுபுவனங்கொளுமெய்ப்பழமலைப்புண்ணிபன்றாள்
வேட்டுப்புவனம்பதினாஞ்சுல்கினும்வேண்டலமே.

(இ-ள்) முன்னா மெய் கிராதனின் வனம் பயில் மான் துப்பு
தசை உண்ட ராதன் - முரகாலத்திலே உண்டையன்புவாய்ந்த திண்
ணனாரால், காட்டிற்றிரியும் மானினது சுவையாராயப்பட்ட இறைச்
சியையுண்டருளிய நாயகரும்—அரா பூண் துப்பு வனம் கொளும்
மெய் பழமலை புண்ணியன தாள வேட்டு-காகாபரணங்களையும் பவ
ளம்போலும் நிறத்தையும் கொண்டிலிளங்கும் திருமேனியையுடைய
பழமலையில் வீற்றிருக்கும் தரும சொருபருமாகிய சிவபெருமானு
டைய திருவடிகளை (யாம்) வீருமயிருத்தலால்,—உப்பு வனம் கே

ப்டி கொளவும் எண்ணேம்-உப்பிட்டநீரை பிற்பாற்கேட்டு உட்கொள்ளவும் சிந்தியேம்;—புவனம் பதினான்கும் நல்கினும் வேண்டிலம் - (அதுவன்றியும் ஒருவர் வலியவந்து) பதினான்கு உலகங்களையும் ஆளும்படி கொடுப்பினும் விரும்பேம், எ-று. எனவே வீடுபேற்றை விரும்பியிருத்தலால் இம்மைமறுமையின்பங்களை விழையேம் என்பதாம். உப்பிட்ட நீர் - புறகையுணவு, வேட்டு வினையெச்சத்திரிபு, (கக)

வேண்டவரிக்கரினவதுன்ருண்மலர்வேட்கைமணி

பூண்டவரிக்கணறுதுதலார்மயல்போக்குவது

நீண்டவரிக்கனயமாதினமுலைநேர்ந்துதவ

மாண்டவரிக்கணிகர்தோட்பழமலைமன்னவனே,

(இ-ள்.) நீண்ட அடிக்கல் நயம் மாத இளமுலை நேர்ந்து உதவ-
நெடிய இமயமீன்ற இன்பம்பொருந்திய உமாதேவியினுடைய முற
றுமுலைகள் (காஞ்சியிலே) அணைந்துகொடுக்க—மாண்ட வரிக்கள்
சிகர்தோள் பழமலை மன்னவனே - மாட்சிமைப்பட்ட அம்முலைத்
தழும்புகளோடு (வளைத்தழும்புகளும்) ஒளிக்கின்ற தோள்களையுடைய
பழமலைநாதனே,—வேண்ட அடிக்க ரினவது உன் மலர் தாள் வே
ட்கை - விரும்பி அடையரினவது உம்முடைய தாமரைமலர்போ
லும் திருவடியினிடத்து அன்பேயாம்;—போக்குவது மணி பூண்ட
வரி கண் நறு துதலார் மயல்-நீக்குவது கருமணிகொண்ட மாம்பிஞ்
சின் பிளப்பைசிகர்த்த கண்களையும் நல்ல நெற்றியையுமுடைய மங்
கையரது மயக்கமேயாம், எ-று. வேண்ட என்பது வினையெச்சத்
திரிபு, வரிக்கள் சிகர்தோள் என்பதற்கு தழும்புகள் ஒன்றுக்கொ
ன்று உவமையாகத்தோன்றும் புயங்களெனக் கொள்வதும்வழக்கம்.

மன்னவமாதவனாழிப்பழமலைவாணமணி

யன்னவமாதவன்னமலைக்காற்கைசந்தம்மதிகன்

டென்னவமாதவனல்லின்வந்தானென்றிரங்கிமதன்
நின்னவமாதவனோமேயென்செல்வத்திருந்திழையே.

(இ-ள்.) மன்னவ - (எவ்வுலகிற்கும்) இறைவனே,—மாதவன்
நாமும் பழமலை வாண-மாயவன் தேடித்திரியும் முதுகிரியில் வாழ்ப
வனே,—மணி அன்னவ-மாணிக்கம்போல்பவனோ,—என் செல்வம் திரு
ந்திழை - என்னுடைய செல்வம்போலும் திருந்திய ஆபரணத்தையு
டையபெண்,—மாதவன் நல் மலை காற்கு அசைந்து-பெருமைதங்கிய
தவத்தையுடைய அகத்தியமகாமுனிவர்தங்கும் நல்ல பொதியமலையி
லின்றும் வருகின்ற தென்றலுக்கு வருந்தி,—அம் மதி கண்டு என்
நவம் ஆதவன் அல்லின் வந்தான் என்று இரங்கி-அழகிய சந்திரனை
ப்பார்த்து இவ்வென்னபுதுமை! (பகற்காலத்துக்கும்) சூரியன்
இரவிலேவந்துவிட்டான் என்று (மயங்கியுணர்ந்து) அழுது,—மதன்
தின்ன தவனோமே அம்மா-மன்மதன் உயிரைக்கவர்ந்துண்ண மிக
வும் நோகலாமா? ஆச்சரியம். எ-று. [நற்றாயிரங்கல்.] அமா இடைக்
குறை.

(உக)

திருந்தியவேதம்புகல்பரிசேயறஞ்செய்துடலம்
வருந்தியவேதம்பொருளெனவாழ்பழமாமலையர்
பொருந்தியவேதந்தருநஞ்சுணைநிழ்மலர்கா
மருந்தியவேதம்புயமனையாட்கணிமங்கலமே.

(இ-ள்.) பூ மலர் காமர் உந்திய - செந்தாமரைமலர்போலும்
விரிந்த அழகிய நாபியையுடைய மாயவனே?—திருந்திய வேதம்
புகல் பரிசே அறம் செய்து உடலம் வருந்தியவே - திருத்தமாகிய
வேதங்களுக்கும் விதிப்படியே சிவபுண்ணியங்களைச்செய்து தே
கம்வருந்திய ஆன்மாக்களே—தம் பொருள் என வாழ் மா பழமலை

யான் - தம்முடைய செல்வமென்று கைக்கொண்டு வாழும் பெருமைதங்கிய பழமலைநாதரானவர்,—பொருந்திய ஏதம் தரும் நஞ்சு உணுன் எனில் - நிலைபெற துக்கத்தைவிளைத்த ஆலகாலவிடத்தை உண்ணுது விடுவாராகில்,—அம்புயம் மனையாட்டு அணி மங்கலம் ஏது-தாமமாயாசனத்தையுடைய நின்மனையாட்டிக்கு நீதரிதத ஸங்கலநான் எப்படிநிலைபெறும், எ-று, வருந்திய வினையாலணையும்பெயர், உகரம் ஏனை ஆன்மாக்களைப்பிரித்துநிறைவின் பிரிநிலை, தரும் காலமயமகம்.

(உஉ)

மங்கலமாவிலேசேர்பழமலைவாண மணிச்

செங்கலமாவிலர்க்கைச்சூருகொடுசெலகவெமர்க்

சுங்கலமாவிலைநீயணைந்த தினியுனெது

தங்கலமாவிதரிற்கொடுசேறுமெந்தண்மனைக்கே.

(இ-ள்.) மங்கலமா விலை சோ பழமலை வாண - நித்தியகய யாணமாக விருத்தாமபிகைகூடி மகிழ்ந்திருக்கும் முதுகிரியில்வாழ்பவரோ,—எமர்க்கு இங்கு அலமா இவளை நீ யணைந்தது (நன்று) - எம்முடைய சுற்றத்தாருக்கு இவ்விடத்திலே துன்பம் வியை இத்தலையியை நீ களவிற்புணர்ந்து கைவிட்டது நன்றாயிருந்தது;—ஆவி மலர் கை குருகொடு மணி செம கலம் செல்க - தடாகத்திற்பூதத தாமரைமலர்போன்ற கையிலணிந்த வளையலோடும், இரத்தினங்கள் பதித்த சிவந்த பொன்னுபரணங்கள் நீங்கிலும் நீங்குக;—இனி உன எதிர் தங்கலம் - இனி உன்முன்னே நிற்கமாட்டோம்:—ஆவி தரில் எம் தண் மனைக்கு கொடு சேறும் - இவளுவிமைமத்திரம் நீ கொடுத்தவிட்டால் எமது தண்மைபொருந்திய வீட்டிற்குக் கொண்டுசெல்லுதும், எ-று, [பிரிந்துநீட்டித்த தலைவன்வந்துழிப் பாங்கி இப்பழி

கூறி வரைவுகடாதல்.] நன்று என்பது சொல்லெச்சம், மங்கலமாக
அலமாக என்பவற்றுள் ஈறு குறைந்தன. (உரு)

தண்டங்கமண்டலங்கொண்டுபழமலையச்சங்கரதாட்
புண்டங்கமண்டலங்கண்டுசென்றாலுமெய்ப்போதமுரூர்
பண்டங்கமண்டலங்காரமின்னுக்கினனபாட்டியலக்
கொண்டங்கமண்டலம்பாழாக்கியவுணக்கூறலரே.

(இ-ள்.) பழமலை சங்கர - முதுகிரியில்வாழும் சங்கரரே,—
பண்டு அங்கம மண்டு அலங்காரம் மின் ஆக்கினன் பாட்டி இயலை
கொண்டு - முற்காலத்திலே எலும்பை நெருங்கிய அழகையுடைய
பெண்ணுக்கிய திருஞானசம்பந்தமுர்த்தி நாயனருணத்த அருட்பா
வினிலக்கணத்தைக் கொண்டு,—அங்கு அமன் தலம் பாழாக்கியஉளை
கூறலர் - மதுனாயில் சமணரிருந்த இடங்களையெல்லாம் பாழ்படச்
செய்தருளிய தேவீனாத தோத்திரஞ் செய்யாதவர்கள்,—தண்டம்
கமண்டலம் கொண்டு - (சந்தியாசிகளாப்) தண்டத்தையும் கமண்ட
லத்தையுங் கைக்கொண்டு,—தாள் புண் தங்கமண்டலம் கண்டு செ
ன்றாலும் மெய் போதம் உரூர் - கால்களிலே புண்படும்படி இப்பூமி
யிலே(பலதலங்களைத்)தெரிசித்துத் திரிந்துவந்தாலும் உண்மையாகிய
ஞானத்தையடைமாரட்டார்கள். ஏ-று. தலயாத்திரையினும் அருட்
பாக்களையோதுதலே ஞானத்திற்கு முக்கிய ஏதுவென்பது கருத்து

கூற்றைக்கொடியங்கடப்பாணருளைனக்கூப்ப்பரவி
யேற்றைக்கொடியங்கரஞ்சேர்பழமலையீசுணை
கீற்றைக்கொடியங்குளமேவெறுத்திநிறைபெருகு
மூற்றைக்கொடியங்கினமோடருந்துமுடம்பினையே.

(இ-ள்.) தியங்கு உளமே - உண்மையுணராது உழலுமனமே,-- கொடியம் கூறறை கடப்பான் அருள என கூய் பரவி - கொடியே மாகிய யாம் இயமனை வெல்லும்பொருட்டிக் கிருபைசெய்யெனறு முறையிட்டிக்கூவித் தோற்றொருசெய்த,-- ஏறறை கொடி அம் கரம் சேர் பழமலை ஈசன் அணி நீற்றை கொள் - இடபக்கொடியானது. அழகிய கரத்திற்றுங்கிய முதுகிரிநாதரணிந்த லிபுதியைப் பொரு ளாகக் கைக்கொள்;--நிறை பெருகும் ஊற்றை --(மலங்கள்) நிறைந் து (நவத்தவாரங்களிலும்) ஒழுகும் ஊற்றையுடைய--அங்கு கொடி. இனமோடு அருந்தும் உடம்பினை வெறுத்தி - சுடலையிலே காக்கை தனது சுற்றத்தோடும் திண்ணப்பட்ட இத்தேகாபிமானத்தை வெறு த்துவிடுவாயாக. எ-று. ஏற்றக்கொடி ஐகாரச்சாரியை பெற்று நிற் றது. நிறைந்து என்னும் எச்சம் நிறை என நின்றது. ஊற்றை உட ம்பு என இயையும். (உரு)

உடற்குவலையந்தகன்கைக்கயிறென்றுணர்ந்துளமே
கடற்குவலையம்புகழ்சீர்முதுகிரிக்கண்ணுதற்கு
மடற்குவலையம்புனாகளத்தாறகும்மன்றமர்ந்த
கடற்குவலையம்பணியாமவற்கன்புண்ணுகவே.

(இ-ள்) உளமே-மனமே? உடற்கு வலை அந்தகன் கை கயிறு என்று உணர்ந்து-உயிராகிய பறவையைப் பிடித்தற்கு வலையாவது இயமனது கையிலுள்ள பாசக்கயிறென்பதை அறிந்து,--கடல் குவ லையம் புகழ் சீர் முதுகிரி கண்ணுதற்கு-கடலாற்குழப்பட்ட பூமியி லுள்ளவர் புகழாநின்ற சீர்த்திபெற்ற பழமலையில்வீற்றிருக்கும் நெ ற்றிக்கண்ணையுடையவரும்--மடல் குவலையம் புனா களத்தாற்கு- (விடத்தால்)இதழையுடைய கருங்குவளைபோலும் கண்டத்தைபுடை

யவரும்—நம் மன்று அமர்ந்த நடற்கு - நம்முடைய கனகசபையிலே நிலைபெற்ற நடனத்தையடைவரும்—புணி ஆம் வலயம் அவற்கு - பாம்புகளாகிய கைக்கடகங்களையுடையவருமாகிய சிவபெருமானுக்கு—அன்பு நண்ணுக-அன்பைச் செய்வாயாக, என்று, உடல் ஆகுபெயர். இது ஏகதேசவுருவகம். (௨௧)

சுட்டுவனொரையறிகிலன்றண்ணுமைநந்திசீன்று
கொட்டுவனொரையிரைதேர்கயமுதுகுன்றடையாய்
சுட்டுவனொரையகலாதநான்முகன்றாளமுயர்
குட்டுவனொரையனைவான்பரவுநிண்கூதனுக்கே.

(இ-ள்.) நாரை இரை தேர் கயம் முதுகுன்று உடையாய் - நாரைகள் இரைக்காத தேடித்திரிகின்ற தடாகஞ்சூழ்ந்த பழமலையை யுடைவோ,—உயர் குட்டுவன் ஆரை வீணவான் பரவும்நின் கூத்தினுக்கு—உயர்ந்த சேரனும் ஆத்திமாலை தத்தித்த சோழனும் வணங்காநின்ற தேவீருடைய நடனத்திரகு,—நந்தி நின்று தண்ணுமை கொட்டுவன்—நந்திதேவர் (பின்னே) நின்று மத்தளமுழக்குவர்;—நாரை அகலாத நான்முகன் தாளம் சுட்டுவன் - அன்பைநீங்காத பிரமதேவர் தாளத்தையடிப்பர்;—சுட்டுவனொர அறிகிலன்—ஆட்டிவைப்பார் ஒருவரையும் (யான்) அறிகிலேன், என்று, சுட்டுவனார் என்பதில் ஆர்விசுதி உயர்த்தற்கண் வந்தது. சிந்தித்துணரும்பால், சிவபெருமான் திருவருட்டிருமேனிகொண்டு ஆன்மாக்களையியக்க ஐந்தொழினுடகம் மடிப்பவரோயன்றித், தம்மையியக்கும் வேறொரு தலைவரையுடைய ரல்லர் என்பது கருத்து. (௨௨)

கூத்துகந்தம்பலமேவுறுமோர்முதுகுன்றனைநம்
பாத்துகந்தம்பலமாரினுமெள்ளினும்பண்பனைத்தான்

சாத்துகந்தம்பலமாமறையாற்புகழ்தாணுவநா
மேத்துகந்தம்பலமாபொதுமாதரையௌள்ளமே.

(இ-ள்.) நாம்-யாம்,—தம்பலம் ஆ பொது மாதரையௌள்ளின
ம்-(பலரும் மென்றுமிழாநின்ற) தம்பலச்சாறறைப் புசிகுமடநா
வின்மகளிரது சிற்றினபததை இகழ்நதுவிட்டேம;—கூத்து உகந்து
அம்பலம் மேவறும் ஓர்முதுகுணனை - நடனத்தைவிரும்பிக் கண்க
சனையிலே வீற்றிருக்கும் ஒப்பற்ற பழமலையாதரும்—நம் பா அம்ப
லம் ஆரினும் துகநது எள்ளினும் தாள் சாத்து பண்பனை - நமது பா
மாலையிலுள்ள அழகிய பிரயோசனத்தை (விகதுவரபையோர்) அந்
கீகரிப்பினும் (பொருமையால்) கசந்து இகழ்ந்துரைப்பினும்,—(உண
மைநோக்கித்) தமது திருவடியிற் றரித்துக்கொள்ளும் குணமுடைய
வரும்—பல கந்தம் மாமறையால் புகழ் தாணுவை ஏத்துகம்-பல ச-
னக்களையுடைய பெரிய வேதங்களினால் துதிககப்பட்ட தாணுவமாய்
சிவபெருமானே இனி ஏத்தக்கடவோம். என்று தாள்சாத்தலாவது தா
ள்களிலேவிழுமாறு தோள்களிறறித்தல. ஸ்கந்தம் என்னும் வடமொ
ழி கந்தமெனநின்றது (௨௮)

எள்ளாதவனையெலும்பாபழமலையென்றிருந்த
கள்ளாதவனைமகவிரந்தாககெனக்கட்டிவைத்து
விள்ளாதவனைமகிழ்பரமாவழலவெண்மதிரயத்
தள்ளாதவனைமுடிசூட்டெம்மாதருக்குத்தகே.

(இ-ள்.) எள்ளாத வனை எலும்பா - இகழப்பட்டாத அலங்கரிக்
கப்பட்ட எலும்புமாலையையணிந்தவனோ,—பழமலை என்று இருந்த
கள்ளா - (அவயவங்களைமறைத்து) முதுகிரிவடிவாயிருக்கும் திருட
னோ,—தவனை மகவு அறிந்து ஆக்கு என கட்டிவைத்து அவனை விள்

எரது உடைய பரமா - தவமிஞ்ஞ சிறுத்தொண்டாயினுரிடத்தே புத
ல்வணையரிடா கறிசமைத்திரிகவென்று க டனைபுரிந்ந (அதில் மறு
படாமைமோங்கி) அவரை நீக்காது மஃழம் ட அடிமைகொண்ட மே
லானவரோ, — எம் மாற தருக்குதாரு - எங்களுடைய பெண் களித்து
வாழு ரெபாருட்ரி, — முடி அழல வெண்மதியை தள்ளு ஆரவீண
குமி—நிருமுடியில் (அணியப்படும்) தழில்ப்பரப்பிராகும வெள்
ளிய சந்திரனை நீக்குவீராக; சூரியனைத் தரிப்பீராக என்று [இது சந்தி
ரோபாலம்பனம்] எனளாத எலுமபான இயையும். தவனை மே
றுமைமயக்கம் (௨௧)

தருவினிலையினிமனவற்சிலைபிசுதன் புனத்தின்
மருவினிலையினிமைக்கூற்றெனக்கந் துவானநிக
ருருவினிலையினியல்வேற்குகனையுதவிபசோன்
கருவினிலையினிகந்தோனபழமலைக்காரிகையே.

(இ-ள்.) அந்தி வானந் நிகர் உருவினிலையின் இயல் வேல
ருகனை உதவிய கோன்-மலைக்காலத்திலேதோன்றும் செவ்வன
போன்ற சிவந்ததிருவருவத்தோடு, அழகன இடமங்கையப்படைத்த
வேலாயுதத்தையுமுடைய முருகக்கடவுளைப்பெற இறைவரும்—
கருவின் நிலையின் இசுந்தோன்-(ரனை தெய்வங்கள்போலக்) கருப்
பசயசுதிற்றங்கிப் பிறந்தலாகிய நிலையினின்றும் நீங்கிவருமாகிய
சிவபெருமானுடைய—பழமலை காரிகையே - முதுகிரியிலவசிக்கும
பெண்ணே,—மன்னவரு இனி தருவின் இலை இலலை - இறைவருக்கு
இனி (பறிக்கும்படி மேது புனத்தைச்சூழ்ந்த) மரங்களினிடத்தே
தழைகளும் இல்லை;—இர தன புனத்தின் மருவின் இனிகமக்கூற்று
எனக்கு இலை-அவர் இக்குளிர்ந்த தினைப்புனத்தின் கண்ணே வந்தால

(அவாக்குச்சொல்லவேண்டிய) இனிய வசனங்களுள் என்னிடத்தே ஒன்றுமில்லை. எ-று. [இறைவிக்கவன்குறை இருளைசாற்றல்.] நெடுநாளாய் நமக்குக் கையுறையாகப் பறித்தவந்தமையால தருக்கனிற மழையறறன. அதனை ஏலாது சதர்விக் உபாயங்களாலும் மறுதலால் என்னிடத்து இனியமொழிகளறறன. இனிவரின இப்பம்பரபாலுதை நீ இகைப்பாயாக எனப பாகி தலைவி குறிப்பறித்தது. எனக்கு வேற்றுமைமயக்கம் (௩௦)

காரிகையார்க்குவரும்பொதுவோவல்லகான் விசம்பிற
பூரிகையார்க்கு முதுகுன்றநரபகனபொங்குமருள்
வாரிகையார்க்குமருந்தனையான்மலைமன்னரு
ணரிகையார்க்குமெழுவுறழ்சோட்கணறுதுதலே.

(இ-ள்.) நறுதுதலே-கல்ல நெறியையுடையபெண்ணே,—
விசம்பில் பூரிகை ஆர்க்கும் முதுகுன்றம் நரபகன் - ஆகாயத்திலே
(தேவர்களாற்) பூரிகைமுதலிய வாத்தியங்கள் முழங்கப்படுகின்ற
பழமலைநாதரும்—பொங்கும் அருள் வாரி - பெருகாநின்ற கிருபா
சமுத்திரரும்—கையார்க்கு மருந்து அனையான் - வெறுக்காத அன்
பர்களுக்கு அமுதம்போன்றினிப்பவருமாகிய சிவபெருமானுடைய—
மலைமன்னன் அருள் காரிகை ஆர்க்கும் எழு உறழ் தோட்கள்-பரு
வதராஜன்பெற்ற உமாதேவியார் (தமக்கே உரியனவாகக்) கைக
ளாற் கட்டியுணைக்கும் எழுத்தம்பரிகர்த்த தோள்களானவை,—
காரிகையார்க்குவரும் பொதுவோ அல்ல கான் - ஏனை மடந்தை
'யார்க்கு (நினைத்தபடியுணைய)'வரும் பொதுவார தன்மையனவோ?
அல்ல: காண்பாயாக. எ-று. [நற்றாய் தலையியை முனிந்துணத்தல்.]
மருந்தனையான் தோட்களென இயையும். (௩௧)

ததலரிக்கும்பருவங்குறைபென்றகலோக்கடையா
முசலரிக்கும்பருமேத்சந்தியிழாமுருகுபெரு
குதலரிக்கும்பருகறகருங்காழுதகுனறிலார்
திதலரிக்கும்பருமாமரம்போலதயர்தின்பவரோ.

(இ-ள்.) ததல் அரிக்கும் பருவம் குறை என்று அவன் னோ
கது அடையா முசலர் - (மூவரிலொருவராகச்) சொல்லப்படும் திரு
மாலுக்கும் பசுசுவங்குறையென்று அவருடைய ஊனக்கணங்களுக்
குத் தெரிசனமாகாமலிருந்த முதற்கடவுளானவரும்—இக் கும்பரும்
வத்தும் தமிழர்-இந்த அகத்திய மகா முனிவரும் துதிகரும் தமிழிலவி
ருப்பமுடையவரும்—பெருகுசுல முருகு அரிக்கும் பருகற்கு அரு
ம் கா முதுகுன்றா இலார்-(பூக்கண்ணிடத்தே; பெருகுதலாகிய தேனை
வண்டினங்களுக்கும் புசித் தற்கருமையாகு) படி. உயர்ந்த சோலைகள்
குழந்த மழமலையாதருமாகிய சிவபெருமானுடைய அருளைப்பெறுதவ
ர்கள்,—திதல் அரிக்கும் பரு மாமரம் போல தயர் தின்பவர்-கறை
யானால் அரிக்கப்படும் பருத்த மாமரம்போல, துகறங்களாலே தின்
னப்பட்டவர்களாவார்கள். ஏ-று, அருள் என்பது சொல்லெச்சம்.)

தின்னக்கனியைவிழைகூனிளமந்திதிங்கனியீ
தென்னக்கனியையிரவியிறபாய்பொழிலீண்டுருன்றை
நன்னக்கனியைமதிவேணியனிந்தநாம்பயங்க
சின்னக்கனியைவலத்திலவவத்தால்வருந்திடுகென்னையே.

(இ-ள்.) தின்ன கனியை விழை கூன் இள மந்தி தீம் கனி ஈது
என்ன - புசித்தற்குப் பழத்தைவிரும்பிய கூனிய இளம்பருவத்தை
புடைய பெண்குரங்கானது மதுரம்பொருந்திய கனி இதுவேன்று
கருதி,—கன்னி ஐ இரவியில் பாய் பொழில் ஈண்டி குன்றை, நல் நக்
கன் - குன்றுதலிலலாத அழகையுடைய சூரியனிடத்தே பாய்கின்ற

சோலைகளெருங்கிய முதுகுன்றத்தில் வீறதிறக்கும் நல்ல நிருவா
ணியானவரும்—மதி இயை வேணியன்—சந்தம் ஏறங்கிய சடையை
யுடையவருமாகியசிவபெருமான்,—நாம் பயந்த இந்த சின்ன கன்னி
யை வலத்தல வைக்கால் வரும் தீங்கு எனனை— நாம் பெற்ற இச்சிறு
கன்னியை வலதுபுறத்தில் வைத்துக்கொண்டால், (அதனால் அவரு
க்கு) வரும் குறதம் யாதும் கூறுவாயாக என்று [இது நற்றாய் செவி
லியைவினாது] கன்னி என்பன இடைக்குறைந்தாநின்றன. (௩௩)

தீங்குதினாககடனேர் நராகாடுபர்செய்மலத்திற்
காங்குதினாக்கடநாய்க்கினாயென்றிசைவாகமப
னீங்குதினாக்கடநன்முதுகுன்றாககாநிம்பனுக்கு
வாங்குதினாககடனீடவல்லார்க்குவணங்குமினே.

(இ-ள்) தினா கடல் லேர் தீங்கு நராகாடு - அலைகடல்போலச
மபாதித்த தீமைகளையுடைய மனிதர்களே,—தூயர் செய் மலத்திற
கு ஆங்குதிர்-அக்கததை விளைவிக்கும் முமலத்திற்கிடமான கூடு,—
ஐ கடம் - சிலேத்துமங்களை நிரப்பிவந்த குடம்,—நாயக்கு இனா
என்று-(உயிர்நீங்கியவழி) நாயக்கு உணவாவும் பிணம் என்றறிந்து,—
இக்க ஆகம் மயல நீங்குதிர் - இத்தேகாபிமானத்தை விடுவீராக;—ஐ
கடம் நல் முதுகுனறாக்கு - அழகிய காடுகள்கூழ்ந்த நல்ல பழமலை
நாதரும்,—அநிம்பனுக்கு வாம்குதினாக்கடன் ஈய வல்லார்க்கு வண
ங்கு மின் - அந்த வேப்பமாலையைத்தரித்த பரிண்டியனுக்கு, தாவப்
பட்டகுதினாக்கடனை (மாணிக்கவாசகசுவாமிகளினியித்தம்) கொடுக்க
வல்லவருமாகிய சிவபெருமானுக்கு. (இனி) வணக்கஞ்செய்வீராக.

வணங்கக்காமுமொழியப்பழமலைமன்னுருவா
யினங்கக்காமுமிருப்பவைத்தேடிணரோந்திழையார்

பிணங்ககரமுஞ்முலியுட்போலவாபினரோடாவீ
மணங்ககரமுடிலேபோலுமைபபற்றுமநபகனே

(இள) (உலகீ) பழமலை வணங்ககரமு - பழமலைநாதநாத
சொழுதறகு கைளும்,--மொழிப் மன உருவாய இணங்கு அக்கா
ரும்-செபிக்க அக்கடவுளுடைய நிலைபொறு திருவருவாகிக் கலந்து
நிறதும் பஞ்சாக்கரமும்,--இருப்ப வைதக-இருக்க, (அவற்றைப்பெற
பபிம் பிரயோசனங்களைபடையாது,வைதக,--புணர் ஏந்திழைமார்
பிணங்ககரமு மஞ்முலியுட்போல அவாபின கொடாவீ-புணாகின்ற
மாசுகள பிணங்ககரகொணமிசெல்ல (அனை நீக்குதற்கு) கழுதை
யையும் ஈரையுமபோல காணமற்று அம் பின கொடாந்து உழவ
வீர்,--அணங்ககர முதல போல உமைபாறும் அந்தகன - (இச்செ
யகைடால் ிவீர்) வருந்துமபடி ஆணமுதலையையோல உங்களை
விடாது பிடித்துக்கொண்டு செல்லுன இயமன எ-று கரமுதலை
என்பது குறுகிற்று அணங்ககரமுதலையோல எனபதனை முதலை
அக்கு ஓர் அணங்குதலையோல எனமாற்றி, விடாது பிடிசுதற்கு முதலை
யையும் வருத்துதற்கு கிரவையம், தபடாது கொல்லுதற்கு வணத்
திறந்நிழ்வுவழிமாய்க்கும் செய்வகன்னியையும் உவமை கூறினா
ரணங்ககரகளினும் உமையம் அக்குஅர மணியையுடைய பாம்பு.

அந்தரங்கங்கைதவரநியா லமுதருளச
பந்தரங்கங்கைவலிபோன்மினஞ்சுகினாபாடியுனைச
செந்தரங்கங்கைரவமொண்கமலந்நாததுவருஞ்
சுந்தரங்கங்கைவிருமபமுததாறுடைத்தொன லையே

(இ-ன) செம தரங்கம் கைரவம் ஒண கமலம் திரைத்து
வரும் சுந்தரம்-செவலிய அலைகள் அலல்களையும் அழகிய தாமரை
களையும் (அழகி) அலைத்துக்கொண்டிருக்கிற அழகைப்பாடாது--

கங்கை விரும்பும் முத்தாமடை தொன்மலையே-கங்காநதியும் (இப் படிப்பட்ட அழகு நமக்குண்டாகவேண்டுமென்று) இச்சிக்கப்படுகின்ற மணிமுத்தாடியையுடைய பழமலையாதலோ,—சம்பந்தர் உண்பாடி கைவலிபோல் அங்கம் மின்னாக்கினர் - திருஞானசம்பந்த முர்த்திராயனார் தேவரீரைத்தடுத்தித்' (கமது) கைவலிகாட்டுவார் போல எலும்பைப்பெண்ணாக்கினார்;—அமுது கைதவர் அறியாமல் அந்தரங்கம் அருள் - (இப்படிப்பட்ட சிறப்பையளிகரும்) ஞானப் பாலை வஞ்சகரறியாதபடி இரகசியமாக (அடியேனுக்கும்) தந்தருளும், எ-று. (நக)

மலங்கலையங்கலைகற்றேன்றனக்கருள்வாழ்வளிப்போன்
கலங்கலையங்கலைல்லோர்பரவுங்கழலடியான்
விவங்கலையங்கலைவேலோன் பிதா முதுவெற்பிடத்திற்
பொலங்கலையங்கலையான் மூடுமீனைப்புதைத்தவளே.

(இ-ள்.) அம் கலை கற்றேன் தனக்கு அருள் வாழ்வு அளிப்போன்-(தமது) அழகிய நூல்களைக் கற்ற எனக்கு அருளாகிய பெரியவாழ்வைத் தருபவரும்—ஐயம் கலங்கல் கலை நல்லோர் பரவுங்கழல் அடியான் - சந்தேக விபரீதங்களை ஒழித்த ஞானிகள் துதிக்கும் வீரக்கமலையணிந்த திருவடியையுடையவரும்,—விவங்கலை அலைவேலோன் பிதா முதுவெற்பு இடத்தில்-கிரவுஞ்சமலையைப்பிளந்த வேற்படையையுடைய முருகக்கடவுளது பிதாவுமாகிய சிவபெருமானது பழமலையினிடத்தே,—மீனை புதைத்தவளே மலங்கலை பொலங்கலையம் கலையால் மூடு - (மறைக்கத்தகாத) மீன்போலுங் கலங்கலை மறைத்தவளே, டியங்காதே; தனங்களாகிய பொற்கூடங்களை மூன்றாணியால் மறைப்பாடியாக. எ - று. [நாணிக்கண்புதைத்தல்] அங்கு அசை. (நக)

புதைத்துக்கரக்கும்பொருளாளர்வெஞ்சொற்பொருமறவி
கதைத்துக்கரக்கும்முலைபாகன்மெய்க்கண்டடியார்
புதைத்துக்கரக்குஞ்சிறிசாவுருகும்பழமலையான்
வதைத்துக்கரக்குஞ்சரயீர்த்தவன்ருபவாமுதவிலோ.

(இ-ள்.) பொருள் புதைத்து கரக்கும் ஆளர்-தமது பொருளை
(மண்ணிற்) புதைத்துவைத்து (இரப்போர்க்கு) ஒளித்துவைக்கும்
உலோபிகள்,—வெஞ்சொல் பொருள் மறவி கதை துக்கா-கமிஞ்சொற்
களோமி மோதுகின்ற இயமனது கதையினாலாகிய துக்கத்தையுடைய
யராவர்; (அன்றியும்),—அக்குங்கும முலை பாகன் - அக்குங்குமக்
குழம்பணிந்த தனங்கனையுடைய உமாதேவியாரதுபாகரும்,—அடியா
யா மெய்க்கண்டு புதைத்து அரக்கும் சிறிதா உக்கு உருகும் பழமலை
பான் - அடியவாகள், தமது திருமேனியை, தரிசித்து உடல்பிங்கி
(நெருப்பிலிட்ட) அரக்கும் சிறிதாகும்படி நெகிழ்த்துருகுதற்கேது
யாகிய பழமலையையுடையவரும்—சர குஞ்சரம் வதைத்து ஈர்ந்த
வன் - துதிக்கையையுடைய யானையைக்கொண்டு உரித்தவருமாகிய
சிவபெருமானால்,—தரும் வாழ்வு இலர்-கொடுக்கப்படும் பேரின்பவா
ழ்வும் இலராவர் என்று, சிறிதாக என்பது கடைக்குறையாயிற்று. ()

இலங்குமரியுமருள்கோன்முதுவெற்பிடத்தூரதகால்
விலங்குமரியுமுழலிலல்லாமுன்னிவெய்துபிராக்
கலங்குமரியுமிருந்துயாகூருங்கலுந்திமிந்தாய்க்
குலங்குமரியுமொருவனும்போகுங்கொடுஞ்சரத்தே.

(இ-ள்.) தாய்க்குலம் - ஐவகைத் தாய்மார்கூட்டங்களும்,—
இலங்கும் அரியும் மருள் கோன் முதுவெற்பு இடத்த-விளக்காநின்ற
விட்டுணுவும தேடி மயங்காநின்ற இதைவனது பழமலையினிடத்தி

லே—குமரியும் ஒருவனும் போகும் கொம்பு சுரத்து - புதலங்கியும்
நாயகனும் (களவிலே உடன்) செல்லும் கொடிய காடும்வழியிலே—
உரல்கால விலங்கும் அரியும் உழலல எல்லாம் உணனி-உரல்போலும்
நாலகனையுடைய யானைகளும் சீங்கங்களும் கரி, நழுதலே வறழைச்
செந்திதது,—வேடது உயிரா கலங்கு வெப்பமாகப்பெருமூச்சு
நிந்து கலக்கமடையு, —மரியும் இரு, தயா கடும்-இறந்தகற்கேது
வாங்கிய பெரிய துகந்தை அகிகரிசகு, —சுலுழந்திடும் கண்ணீரிலி
டமுட எ-று [உடன்போகக்கல், நொய முச்சலிபதாயமாரியங்கல்]()

கொடுவரியானையட நதுறுமாறெனக்கொணையாது
னெடுவரியானையுறவடிப்போமென்றெருந குவந்தே
யடுவரியானைநிகர்மனதுதாடிமுடிமன
னடுவரியானைமுதுகுனொடேசுராதமையே

(இ-ள்) அடி நடு முடி அரியானை முதுகுன்றெடு ரசம் சுரா
தமம் - ஆதிமத்தியாதத சிசுர, சிப சிவபெருமானை அவாவீற்றிரு
கரும் பழமலையெனனும் தலத்தோடும் இகழ்ந்து பேசும் பால்களை,—
யானை நிகர் மனதுதாடி - (கருநிறத்தாலுங்க கிவிகோபத்தாலும்)
யானையையொத்த யமனதுதாள்,—கொடுவரி ஆனை அடர்ந்து உறு
மாறு என கொண்டு புலியானது பசுவை நெருங்கிவந்து பிடித்
துக்கொண்டு செலுநர் தனமைபோல (யாமும்) கொண்டுபோய்—
உயர் துன்னெடு வரியானையுற அடிப்போம் என்று ஒருங்கு வந்து
அடுவா-உயர்ந்த கம்பங்களிலே பிணித்து ஈந்திப்போகும்படி (தண்
டத்தாற்) புனடப்போமென்று கருதிச் சோரதுவந்து கொலவார்
கள், எ-று மன் அசை.

நரகாவலர்மடவார்க்குள் னுருகிகைகந்நாவிருப்ப
வரகாவலர்புனைத் துன்றனையேந்திலர்பநதறிவா
ஓரகாவலனொவையந்நாரினமுளமுறற்குன்றைப்
புரகாவலரிலருட்கோயிலாகுட்புராந்தகனே.

(இ ள்) ஆராய் அறிவால் உரகா அலர் என உய்ந்தார் இனம்
உளம உற குன்றை புற - (ஞானநூல்சுனை) ஆராயந்த நல்லறிவி
னால், நாகபாண, (சீவபோதத்ததடக்கிப) பிரகாசிப்பாயாக, என்
றுவே டிப பிறவியின்றும் கீழைய மெட்டுஞானிகளினமனத்தில்
வீற்றிருக்கின்ற பழமலையாதே, — காவலர் இல் அருள் கோயில்
ஆகும் புராய்ச்சனே - சீவகருணையுடைபவரது வீட்டை அருண்மய
மான ஆலயமாகக்கொண்டு விளங்குகின்ற டாரியே, — மடவார்க்கு
உள் உருகி - பேசையர்களுடைய சற்றின் த்தின்பொருட்டி மன
முருகி, — கைநா இருப்ப கா அலர் புனைந்து உன்றனை அர பத்
தலா - கைகளுட காந்தேழம் இருக்கவும் சோலைபிலுள்ள மலர்களை
சூழ தேவீசை அபின் என்று து, சூடா, வாகள், — நரகு ஆவலா-
நிரயத்தன்கண்ணே ஆசையைபடையராவாகள், ஏ-ம. ஆய்ந்த என்
னுமபெயரொச்சதந்தகம விகாரதகாற்றுககது. கா வலர் இல் எனப
தற்கு - காத்தலையுடைய வல்லுகாலா இல்லம் எனப் பொருள்கொ
ளவுதும் வழக்கம் வலலகோலா என்பது அண்ணாமலைமொட்டியாரை
உள்ளிட்டாருகத் தொன்றுதொட்டபெயர், இவர் தமதுநாகிய
துறைமங்கலதகிற்கும் பழமலைக்கு மெடுநூரமிருக்கவும் நியதி
பூண்டு வருந்திச்சென்று தரிசித்து வருங்காலத்தில், பழமலையாதர்
திருவுளயிரங்கியாம் திருவெங்கையிற் திருவருக்கொண்டு விளங்கு
கில் றேம் என்றருளிச்செய்ய; அண்ணாமலைமொட்டியார் அவ்வாறே
பரிசோதித்துச் சிவலிங்கமிருத்தல்கண்டு அரிப சிற்பங்களமைய
ஆலயமமைத்து வழிபட்டியநுநனர் என்பது சரித்திரம். (சக)

புரந்தரனஞ்சபழமலையாணன்புலவர்தொழுந்
தூரந்தரனஞ்சதலைநாசகங்கணன்றெண்ணிறுமா
னிரந்தரனஞ்சதொழுதேத்துதாதாக்குநேயமொடு
வரந்தரனஞ்சுகளத்துவைதநானென்பர்மாதவரே.

(இ-ள்.) மாதவர் புபெரியதவத்தையுடையோ, — புரந்தரன்
அஞ்ச பழமலையாணன் - இந்திரன் பயந்துவழிபடும் முதுகுன்றத்
தில் வாழ்பவரும்—புலவர் தொழும் தூரந்தரன் - தேவர்களெல்லாம்
வணங்கும் சுத்தவீரரும்—அஞ்ச தலை நாசகங்கணன் - அஞ்சதலை
களையுடைய சர்ப்பகங்கணத்தையுடையவருமாகிய சிவபெருமான்,—
தொண்டி உறும் மால்-தமக்குத் தொண்டியுண்டொழுகும் விஷ்ணு
மூர்த்தியும்—நிரந்தரம் நஞ்சு தொழுது ஏத்து தாதாக்கு நேயமொடு
வரம் தர- (தமமை) எப்பொழுதும் மனமுருகி வணங்கித்துதிக்கும்
தாசர்களுக்கு அன்போயி வரங்களைத்தந்த (ஓர்கடவுளாக) விள
ங்க,—நஞ்சு களத்து வைத்தான் என்பர்-விஷத்ததைக் கண்டததிலே
அடக்கிவைத்தருளிநாள் என்றுகொல்லுவர். ஏ-று. (சஉ)

மாதரைக்கொன்றுவரம்மேனியைத்தவமாசுணத்தை
யீதரைக்கொன்றுசிறுநாணன்றார்க்குமெழிலுடையாய்
நீதரைக்கொன்றுநலஞ்செயல்வேண்டிநினைவிகழும்
வாதரைக்கொன்றுமுதுகுன்றமாநகர்மாசொழித்தே.

(இ-ள்.) மாதரை கொண்டு வர அம் மேனி வைத்தவ- (கங்கை
உமை என்னும்) தேவிமார்களைப் பெருமைதங்கிய பவளம்போலும்
அழகிய திருமேனியில் வைத்தவரே,—ஈது அரைக்கு ஒன்று சிறு
நான் என்று மாசுணத்தை ஆர்க்கும் எழில் உடையாய் - இது நம

ஷிகர் - கா - தி - ஆதம்பர் சாமிநாட்டார்
புத்தூர்.

திடைக்குப்பொருந்திய சிறிய அனாஞ்ஞகுமென்று ஆதிசேஷனைக் கட்டுகின்ற அழகுடையவரோ,—நினை இகழும் வாதனா கொன்று முறுகுன்றம் மாநகர் மாசு ஒழித்து - தேவரீனா இகழ்ந்தனாக்கும வாதுகளைக்கொன்று பழமலையாகிய பெரியதலத்திற்கு (அவாகளாலுண்டாகிய) பழிகளையும் நிவர்த்தித்து,—தனாககு ஒன்று நலம் நீ செயல வேண்டிய-இவவுலகத்திற்குச் (சுவபுண்ணியம் வளர்த்த கேதுவாகிய) ஓர் நன்னெறியை நீர் செய்துவைப்பீராக. எ-று.(ச.௩)

மாசிய திகந்துறந்தார்மகிழுகுன்றைமாநகரோ
காசிய திகங்கொலோவென்பிராயின-காசியெனப்
பேசிய திகந்தகன்றிருந்தான் பரன்போடலை
பூசிய திகம்பரனங்கிலாணிப்புரியினையே.

(இ-ள்.) அதிகம துறந்தார் மாசி மகிழ மா குன்றைநகர் அதிகமோ-(உலகீர்) மிகுதியும் பற்றறததுறந்தோர்களும் (திருவிழாக்கூட்டிவின்பொருட்டு) மாசிமாதவரவை விருப்பிற்கும் திருமுதுகுன்றம் மென்னுந்தலம் உயர்ந்ததோ?—காசி அதிகமோ என்பிர் ஆயின் - ஸ்ரீசியென்னுந்தலம் உயர்ந்ததோ? என்று கேட்டீராயின்,—பரன் அக்காசி என பேசியது இகந்து அகன்று இருந்தான் - சிவபெருமான் அக்காசியென்று நோசொல்லிய தலத்தைத் (திவோதானனென்னும் அரசனபொருட்டு) விட்டுப்பிரிந்து (நெடுங்கால மந்தரகிரிப்) வீற்றிருந்தனர்;—பேர் அடலை பூசிய திகம்பரன் இப்புரியினை நீங்கிலான் - பெரிய சுடலைப்பொடிபூசிய திகம்பரராகிய சிவபெருமான் இவ்விருத்தகாசியைக் கணப்பொழுதும் பிரிந்ததில்லை. ஆகலின், இதுவே உயர்ந்தது. எ-று. கொல் அசை. திவோதானன், அருந்தவமியற்றிப் பிரமதேவரால் காசிடையாளும் அரசரிமை பெறுங்காலத்து

அத்தலத்திலே தேவாவாசமிலலாதிருக்க வரமேற்று, அதனை ஆண்டு
கொண்டிருக்க; அப்பொழுது சேவபெருமான், அவ்வரம் பொய்க்
காவண்ணம், மந்தரமலையையடைந்து அதன் வேண்டுகோளின்படி
செடுங்காலம்வீற்றிருந்து, பின்னர் தியோதானனைமுத்திப்பிறசேத்
துக காசியை யடைந்தருளினார். இச்சரிததரவிரிவைக் காசிக் கண்டத்
திற் காண்க. (௪௪)

பரிசடையாளபழமலையாணபொருப்பெய்திக்
கரிசடையாளதிகந்தாததருளாககநிவயன்ற
பரிசடையாளமுடையயெயாழித்தனன்பட்டினயத்
துரிசடையாளதமுககாமென்கின்றிலி, ௩௩கே.

(இ-ள்.) பரிசடை ஆள் - சுட்டிய சடைமுடிபையுடையவ
ளோ, — பழமலை வாண - பழமலையிலாவாழ்வாரோ, — பொருப்பு எடுத்த
கரிசடை ஆள் அதிகம் தீர்த்து ஒருவகோவாததனகிரியைக் (குடையாக)
ஏந்திய கரியினுடையசொம்போலும் (காந்திபெற்ற) வீட்டு
னுவினது பரததுவவுயர்ச்சியை நீர்க்குமபொருட்டு—கமி அயின்ற
பரிசு அடையாளம் உடையாய - விஷததையுண்ட தன்மையைக்
(கண்டத்தில) அடையாளமாக உடையவரோ, — அத்துரிசு அடையாளம்
நின்ற தகிலினுக்கு அது அருக்கு ஆம் எனப் பட்டினை ஒழித்த
னள் - அக்குற்றத்தையடையாத என்மகள் உம்முடைய புலிததோ
லாகிய சித்திரவஸ்திரத்தைநோக்குங்காற் றன்னுடையவஸ்திரம் அ
ழுக்காக இருக்கின்றதென்று மயங்கி உயாந்தபட்டினை ஒழித்தனள்.
என்று [நற்றயிரங்கல்.] உம்முடைய தீகம்பரத்தை விரும்பித் தா
னும் திகம்பரியாமினாள் எனினும் அமையும். துகிலினுக்கு வேற்று
மையக்கம் (௪௫)

துகிலங்குருகுந்தறந்தாளாயிருந்துக்கநின்ரு
 எகிலங்குருகு. ண்புடியாயெழுமத. வளை
 முகிலங்குருகுமடியாய்ப்பரந்தமுதுநியாந்
 சகிலங்குருகுலமேந்திவைவாமைத்தடங்கண்ணியே.

(இ-ள்.) அகிலம் குருகும அணி முடியாய எனும் அத்த-உலகி
 ளுள்ளோர், 'இளப்பிறை முதலியவற்றோடு குரண்டாசுரனென்னும்)
 கொக்கிறகையுநதரித்த சென்னியையுடையவளோயென்று துதிக்கும்
 பிதாவே,—வளை முகில உருகும அடியாய - சங்கையேந்திய வயிர்,
 னுவானவர் சிந்தித்துருகும திருவடையையுடையவோ,—பரந்த முது
 கிரி ஆம் சகிலம் குருகுலம் ஏது இறைவா-(தேவரீர்) விரிந்தபழமலை
 வடிவமாக இருக்கும் சரித்ததை (அறிந்து) பருவம்சுந்தாரொல்லாம
 (வந்து) துதிக்கும் தலைவனே,—மை தடம் கண்ணி-மைதிட்டிய விசா
 லம்பொருந்திய கண்களையுடைய என்மகன்,—துகில ஆம் குருகும்
 தறந்தாள - (உமித்த) புடைவையையும் அழகிய (கை)லணிந்த
 வளைபலகளையும் இழந்துவிட்டாள்,—உயிரும் துறக்க நின்றாள்-(இனி
 தனது) உயிரையும் இழக்கவிடக்கின்றாள். ஆகலின் வினாந்து அருள்
 புரிவீராக, எ-று. [நற்றயிரங்கல] துதிவும் என்னும் உமமைதொக்
 கது. குருகு இறகை யுணர்த்தலின் ஆகுபெயர். கொக்குருவாகிய
 ஓரசுரன் அண்டங்களைச் சதையும் பொரிபோலக் கொறித்துக்கொறி
 தது உமிழ்ந்துவர; சிவபெருமான் அவ்வுருவத்தையழித்து இறகை
 அடையாளமாகத் திருமுடியிற் பறித்தருளினார் என்பது புராணசித்
 தாந்தம். அங்கு அசை

(சசு)

தடுக்கமலத்தினெடுங்குதல்போலின்றளிலுறு
 மொடுக்கமலத்தினிகழ்வால்வளையினமூர்த்திடச்சேன்

மடுக்கமலத்திலுள்வயல்சூழ்ஞன்றைமாநகரோ
யடுக்கமலத்திபுனையன்காரவருளுகவே.

(இ-ள்) அலத்தின் நிகழ்வால் வீளையினம் ஊர்ந்திட - கலப்
பைப்படையின் செல்லுகையாலுண்டாகிய வழியிலே சங்குக்கூட்ட
ங்கள் தவழ்ந்துசெல்ல—சேல் மடு கமலத்தில உகா வயல் சூழ் மா
ருன்றை நகரோய்—கெண்டைமீன்கள் ஓடைகளிலுள்ள தாமன்களி
லே பாய்கின்ற வயல்களசூழ்ந்த முதுகிரியென்னும் தலத்தையுடை
யவளோ,—அடுக்கு அமல் அத்தி புனை அலங்கார - ஒன்றன்மேலொன்
றாகக் கட்டப்பட்டி நெருங்கிய எலும்புமாலையையணிந்த அழகையு
டையவளோ,—தடுக்க மலத்தின் ஒடுங்குதல் போல - (கேவலத்திலே)
தடைசெய்ய ஆணவமலத்தில் நான் செயலற்றுக்கிடந்ததுபோல,—
நின் தாளில் உறும் ஒடுக்கம் அருளுக - (சுதத்திலேயும்) தேவரீரு
டைய திருவடிகளில் (என்போதமற்று) இருக்கும் ஐக்கியத்தையும்
நதருள்வீராக. எ-று. (௪௭)

அருவனாவில்லையுமிழ்மணிநாகமும்த்திகளு
முருவனாவில்லையென்பபூண்பவரையவ்வம்பர்தொழும்
பொருவனாவில்லையுறுமுதுஞன்றைப்போந்துமரு
ளொருவனாவில்லையிரிவையெனவுறறனமே.

(இ-ள்.) அருவரை - அருபமானவரும்—வில்லை உமிழ் மணி
நாகமும் அத்திகளும் உரு வரைவு இல்லை என பூண்பவரை - காந்தி
யைக் கக்காநின்ற அரதனங்கனையுடைய பாம்புகளையும் எலும்புமலை
களையும் திருமேனியிலே நீக்கமில்லையென்று சொல்லும்படி தரிப்பவ
ரும்—அவ்வம்பர் தொழும் வரை பொரு வில்லை உறும் முதுஞன்
றரை போந்து - அத்தேவர்களும் வணங்காநின்ற மேருமலையாகிய

போர்செய்யும் வில்லையுடைய பழமலைநாதருமாகிய சிவபெருமானைச்
சோந்து, —ஐவர் இல் உமருள் ஒருவரை வில் ஒற்றிகவ என உற்
னம - ஐம்புலமென்னும் அரட்டருலாவும் வீடாகிய எம்முடையவுட
ம்பை உமதன்பர்கூட்டத்துள் ஒருவருக்கு விற்றுவிரும், (அல்லது)
அவரிடத்திலே ஒற்றிவையும் என்று விண்ணப்பஞ்செய்து அடைக்
கலமாயினோம் எ-று ஒருவரை வேற்றுமைமயக்கம். (௫௮)

உற்கைக்குமாறுபடுமணியாகமொளித்துலவி
விற்கைக்குமாறுசுமந்தவசீர்முதுவெறபின்பா
னிறகைக்குமாறுவழுவாநடசகைக்குநேரிழையார்
சொற்கைக்கு மாறுந்தமீடே னுக்கென்றுதுணைசெய்வையே,

(இ-ள்.) நாசிய ஒளிதது உற்கைக்கு மாறு படும் மணி உலவி
விற்கைக்கு மாறுசுமந்தவ-அரவாபரணங்களை ஒளிததுவைத்தவிட்டு,
செருப்பையுடையகொள்ளிக்கு வேறுபட்டுப்பிரகாசிக்கும் இரத்தி
னங்களை (மதுவைத்தியிலே) திரிந்து விற்கும்பொருட்டு மாறுவேட
ங்கொண்டு சுமந்துவந்தவரோ, — சீர் முதுவெற்பில் நிற்பால் நிற
கைக்கும் ஆறு வருவா நடக்கைக்கும் - சீர்ததிபெற்ற விருத்தாசலத்
தினிடத்தே (எப்பொழுதும்) உம்முடையசந்நிதியில் நிற்பதற்கும்
ஒழுக்கம் வருவாது நடத்தலுக்குமேயன்றி, —நேர் இழையார் சொல்
கைக்கும் ஆறும் தமியேனுக்கு என்று துணை செய்வை ஏ-நோநத ஆப
ரணத்தைத்தரித்த மடநதையர்சொல்லும் (இனியவசனங்களெல்லா
ம்) கசக்குந்தன்மையையும் அடியேனுக்கு எப்போது அனுக்கிரகிப்
பையோ? அறியேன. எ - று, வருவாது என்பது கடைக்குறையா
யிற்று. (௫௯)

செய்க்குத்தனங்கமலமலரீர்தருஞ்செய்திரு
மெய்க்குத்தனங்கடரவடுவாங்குதொலவெறபிடத்திற்
கைக்குதனங்கவொழியினுந்தாடனை காய்வது லேன்
வைக்குத்தனங்களழித்தனறடாதிந்தவையகமே

(இ-ள்.) இந்த வைபகம் வைக்கு தனங்கள் அழித்து இறைபா
து - இவவுலகிலுள்ளோர் (சுடடுங்கால வ்ளையு) இகழ்ச்சிக்கு அஞ
சித் திரவியங்களை வீணையதிதவிசு சொலவிடார். அதுபோல, — செ
ய்ய திரு மெய்க்கு தனங்கள் சர வடு வாங்கி - சிவந்ததிருமேனிக்கு
(உமாதேவியிறுடைய) தனங்கள்கொடுக்கத் தழும்பைஏற்றுத் தரித
தவராசிய சிவபெருமானது, — செய்கு தன் அம் கமலமலர் சோ
தரும் தொலவொழு இடத்தில் - கழனிக்கு அதனிடசுத்திற் றேன்றிய
அழகிய தாமரைப்பூக்கள் அலங்காரத்தைச் செய்கின்ற பழமலையினி
டத்தே, — கை குத்தல் நக ஒழியினும் தாள்சனை காய்வது இலே
ன் - (பிறா) கையாறகுத்துதலோடு நகுதலையுஞ்செய்ய (எனது தே
கம்) நழுவவரினும், அக்கடவுளுடைய திருவடிகளை வெறுத்தல்செய்
யேன். எ-று வடுவாங்கி வினைககுறிப்புப்பெயர் ஒழியினும் என்
னும் உம்மை ஒழியாமையவிளக்கிறது. வை முத்தனிலத்தொழிற்பெ
யர். வைதலாவது பெருமுயற்சியையேநோக்கிப் பேராசையுடையவ
னெனப் பிறராற்கூறப்படுதல். பொருள் முன்னர் இவ்விதழ்ச்சிய
ப்பினும், பின்னாப் புதழ்ச்சியசதலேநோக்கி உலகினா அதனைவெறு
க்கார்; அதுபோல, திருவடிகளும் முன்னாச் சோதனையால் இடை
பூற்றைவினைப்பினும், பின்னாப் பேரின்பம் பயத்தலேநோக்கி யான்
அவற்றை வெறுத்தல்செய்யேன். என்பது கருத்து. (இ0)

வைத்துமதிக்குமருங்கிற்கைத்தாயெனமந்தாமத்
துய்த்தமதிக்குமனை யின் னையான்மறையோதிமமுன்

னெய்த்துமதிக்குமுடியிற் சங்கவகையையேற்றினையோ

மெய்த்துமசிக் குமணுசொண்ணுமுடி வெற்பினனே.

(இ-ள்.) மெய்த்து மதிக்கு முடிய அநுசு ஒண்ணு முது வெற்பினனே - உண்மையறிவிரசும கெட்டு நிற்கிய பழமலைநாதனோ, — முனமறை ஓதிமம் எய்த்து மசிக் கு முடியிசை - முற்காலத்திலே பிரமதேவராசிய அன்னம் (தேவ) இனத்தா (அவிடப்படாது எனத்) துணரிந் உமைய திருநாடி லிடத்தே, — மாசரம மத்து உய்த்து மசுக்கு ம அனை மதிக்கு மாங்கில இன்னாயால் - மந்தரமலையாசிய மத்தை நாட்டி க்கடையப்பட்ட பா கடலாசியசாரா, இளம்பிறைக்குப் பக்காசிலே இல்லாண்மையால், — கர்க்கையை கைத்தாயென வைத்து ஏறநினையோ - கங்காதே வியை வராக் குத்தாயென்று சொல்லும்படி (அவ்வளம்பிறைக்கு) ஏறினவத்திரோ? உணர்ப்பிராக, எ-று. வைத்து ஏறநினையோ என்பது விதுதிபிரித்த மாறறிப்பொருளுரைக்கப்பட்டது. மெய்த்து மெய்ம்மையது. (ருக)

வெற்புக்குமையவ உவெல் ளறிந்த செவ்வேண்மதவேள்

பொற்புக்குமையவ லோடரன் வாழ்முத பூசாததி

னிற் புக்குமையவ ளொத்திருந்தான் டுறையின் றிவளர்

கறபுக்குமையவ ள்போலுந் தங்கா தற்கருங்கண்ணியே.

(இ-ள்.) வெற்பு குமைய வ உவெல் ளறிந்த செவ்வேள் - கிரவுஞ்சமலை தாளாக அழியும்படி வந்த வேலாயுதத்தைப் பிரபோகித்த செவவேளென்னும் திருநாமத்தையுடையவரும்—மதவேள் பொற்பு உக்கும் ஐயவனோடு - மன்மதனுடைய அழகைக்கெறிக்கும் அழகையுடையவருமாகிய முருகக்கடவுளோடு—அன் வாழ் முத பூசாததி ன்-சிவபெருமானுள் வாழ்கின்ற பழமலையினிடத்திலே, — குறைவு இ

னறி வளா கற்புக்கு உமையவள் போலும் தும் காதல் கரும் கண்ணி-
குறைவில்லாது ஓங்கிவளரும் கற்பினுக்குப் பாவதியை நிகாக்கும்
உம்முடைய ஆசையைவினாகும் கரியக்ணகையுடையவள்,—இல் பு
ககு உமை அவள் ஒத்து இருந்தாள் - இல்லொழுக்கத்திற பிரவேசி
த்து உமசகு உவன இசைசந்திரந்தாள் எ-று. [பாங்கி தலைவியினது
நனமனைவாழக்கைத் தன் மையுரைத்தல்] உமை வேறறுமைமயக்கம்.

கருந்தடங்கட்குமுதவாய் மயிலெங்கள்கண்களுக்கு
விருந்தடங்கட்குநலமெனப்போந்தவிண்மீன்பொரியு
மருந்தடங்கட்குவனையோடையாருகவுமபுயங்கள்
பெருந்தடங்கட்குமுகமாகுங்குன்றைப்பெருந்தகையே.

(இ-ள்.) அம்புயங்கள் பெரும் தடங்கட்கு முகமாகும் குன்றை
பெருந்தகையே - செந்தாமரைமலர்கள் பெரியவாவிகளுக்கு வதனம்
போலத்தோன்றும் பழமலையந்தாதே,—கரும் தடம் கண் குழைத் வாய்
மயில் எங்கள் கண்களுக்கு விருந்தன் - கரிய விசாலமானவிழிகளையு
ம் செவ்வாம்பலையொத்த வாசையும்தாய்ந்த மயில்போலும் சாயலையு
டையவளும் எங்களுடைய நேத்திரங்களுக்கு விருந்தாய் அதிசயம்
விளைப்பவளுமாகிய தலைவியானவள்— தங்கட்கு நலம் என போந்த
விண் மீன் பொரியும் கரும் தடம் - தங்கள் குலத்திற்கு வழுவல்லவெ
ன்று தலைவரொடு சென்ற (வெப்பத்தால்) ஆகாயத்திலுள்ள உமிக்
குலங்களும் பொரிந்து உதிருகின்ற அரிய (பாலநிலத்து) வழியான
து,— கன் குவளை ஓடை ஆகுத - தேனைப்பொழியும் நீலோற்பலமல
ர்ந்த மடுகைவப்போலக் (குளிர்ச்சி) ஆகக்கடவது. எ-று, [உடன்போக்
கில் நற்றாய் சுரந்தணிவித்தல்.] போந்ததடம் என இயையும். (ருங்)

பெருமுதலையையான்போற்றங்குன்றைப்பெருந்தகையை
யிருமுதலையையுட்படைந்தாண்டவற்கின்மகவைக்

கருமுதலையவைவாயிற்றந்தானைமுன்கண்டமுது
பொருமுதலையவைநீத்தனன்மேவின்னன்பூங்கொடியே.

(இ-ள்.) பூங்கொடி - மலர்கொடிபோலும் என்னுடைய பெண்ணைவள்,— பெரு முதலை - (யாவார்க்கும்) பெரிய முதற்கடவுளும் - வளையான் போற்றும் குன்றை பெரும் தகையை-சங்கையுடைய திருமாலானவர் வணங்கும் முதுகுன்றத்திலேவாழும் பெரிய தயாதிதியும்—இருமுதலை வளை மூப்பு அடைந்து ஆண்டவற்கு - இருமலமேலிட்டித் தலையும்வளைகின்ற விருத்தபருவத்தையடைந்து ஆளப்பட்டவராகிய சுந்தரமூர்த்திகரையனார்பொருட்டி—இவ் மகவை கருமுதலை வளை வாயில் தந்தானை முன்கணி அமுது-(அவிநாசியினே ஓர்வேதியனது) இறந்துபோன புதல்வனைக் கரிய முதலையினது குகைபோலும் வாயினின்றும் அழைத்துக்கொடுத்தவருமாகிய சிவபெருமானை எதிர்கண்டு விரகத்தாலமுது,— பொருமுதலை மேவின்னவளை நீத்தனன் - தேமபுதலையுமடைந்தான்; வளையையும் துறந்தான்: (யான் யாது செயவேன்.) ஏ-று. [நற்றாயிரங்கல்] (இசு)

பூங்குயிலும்படி முள்ளும்பொருந்திப்புனிஞர்பொருள்
வாங்குயிலும்படி மோதுமெனல்கொடுமாலவிபூங்கி
யாங்குயிலும்படிவந்தவெம்பாலையடைந்தவள்கால்
வேங்குயிலும்படினென்னும்பழமலைவித்தகனே.

(இ-ள்.) பழமலை வித்தகனே-பழமலையில்வீற்றிருக்கும் ஞான சொரூபரே,— பூ குயிலும் படி முள்ளும் பொருந்தி - பூவையுடைய குயிழஞ்செடியும் படிந்தமுட்களுக்குச் சேர்ந்து—புனிஞர்பொருள் வாங்கும் இழும்படி மோதும் எனல் கொடு - வேடர்களால் பொருள் ப

றிக்கப்படும் (அன்றியும்) வழுக்கிவிழுபடி (அவரால்) மோதவும்படும
என்பதை மனநிலைசெய்தது—மால விழுங்கி ஆங்கு உமிழும் படி
வந்த வெம்பாலை அடைந்தவா - விஷ்ணுவானவர் விழுங்கி ஆப்பொ
ழுதே உமிழ்ந்துவிட்ட பூமியேடுவார் கொடிய பாலைநிலத்தில் செ
ன்றவளாகிய ராபுதல்லியினது, —கால் வேம குமிழும் படின என
ஆம் - ஈ ல்கன் வெருதபோம்; (அத்தடனே) கொப்புளமும பொ
ருத்தில் யாக்கா முடியும். எ-று. [ஈற்றாய் தலைவிமென்மைத் தன
மைக்கிரங்கல்] வாங்கும் மோதம என்பவற்றில செய்ப்பாட்டுவினைப்
பொருளுணர்த்தும் படுவிஞ்சிகள் தொக்கன. இழுகதும் என்பது
இழும் என நின்றது. உமிழும் காலமயக்கம் தருமாலும் இப்பாலைபி
னது கொடுமைநோக்கியே உமிழ்ந்தனொன்பட கருத்து. (௫௫)

வித்தருமதனதரிகாவானுயிர்செயவினையருத்தங்
கத்தருமதையிடுதயிர்போலக்கலக்குமதன்
சத்தருமத்தைவனைமுதுகுன்றிறைதாள்கொடுவா
னத்தருமதன் தயிலவாகவெள்ளுவாநற்றவளோ.

(இ-ள்.) நற்றவா - நலதவத் ததயுடைய மெய்ஞ்ஞானிகள்,—
வித்தருமத்தை ரிகாவான் - பவளம்போலும் திருமேனியையுடைய
வரும்—உயிர் செய் வினை அருத்தம் கத்தரு - ஆன்மாக்களிட்டிய
வினைப்பயன்களை னுகர்விக்கும் கர்த்தருத்துவமுடையவரும்—மத
தை இடு தயிர் போல கலக்கும் மகன் சத்தருமத்தையிட்டிக்கடை
ந்த தயிபாப்போல (உலகங்களையெல்லாம்) கலங்கச்செய்கின்ற மன்
மதனுடைய பகைவரும்—மத்தை வனை முதுகுன்று இறை தாள்
கொடு - ணுமத்தம்பூவைச்சூடிய பழமலைநாத்தருமாகிய சீவபெருமா
னுடைய திருவடி களைப் (பொருளாகக்) கொண்டு, —வான்ம் தரும

த்தை இல ஆக எள்ளுவர் - விண்ணுலகத்திலுள்ள கற்பகச்சோலைவாழ்வையும் நிலை பல்லனவென்று இகழ்ந்துதள்ளுவார்கள். எ-று. (ருசு)

நற்றவராகமறையவராகவிநரானிலத்தி
லற்றவராகமனமுடையார்க்கன்றியச்சமற
வுற்றவராகமறியாடு, ஈளி, தநினனென்பதங்கள்
பற்றவராகமலாலயனபேற்றறுடமுமலையே.

(இ-ள.) சமலாலயன் போற்றும் பழமலையே - தாமதாயாசனத்தையுடைய பிரமத்தேவாவணமுகம் பழமலையாதரே, - அச்சம் அற நற்றவராகம அறியாது ஒளிந்த நின் ஒண்பதங்கள் - பயமில்லாமற (பாவங்களை) இயற்றும் மூடர்களுடைய சரீரத்திலிருந்தும் (அவர்களுக்குத்) தோன்றாமல் ஒளித்திருந்த உம்முடைய ஒள்ளிய பாதங்களானவை, - இந்நால்நிலத்தில் அராகம் அற்ற மனம் உடையார்க்கு அன்றி - இந்த நால்வகைப்பட்ட நிலங்களையுடைய உலகத்திலே மூவித எடலினைகளையும் ஒழிந்த மனதையுடைய ஞானிகளுக்கேயல்லாமல், - எல்லாவா ஆக மறையவர் ஆக பற்ற வரா - (அவற்றை ஒழிக்காதவர்கள்) நல்லதவத்தையுடையவராயிருப்பினும் வேதியாகுலத்தையுடையவராயிருப்பினும் கிட்சற்கரியனவாம். எ-று. நால்வகைநிலம் - குறிஞ்சி, முல்லை, மருதம், கெய்தல். மூவிதவேடனை புத்திரோடனை, தாதோடனை, அருத்தோடனை (ருள)

பழங்கவிகடமகமந்திக்கீபோழிற்பணடையறை
முழங்கவிகடவுளர்க்கீயுங்ஞனறைமுதல்வனைவே
ளமுழங்கவிகடவிழித்திரந்தானையடிபரவார்
கீழங்கவிகடமறவறிற்றோன்றிக்கீடுகுவீரர்களே.

(இ-ள்) கவிகள் பழம் தம் மக மந்திக்கு ஈ பொழில் - ஆண் குரங்குகள் கணிகளைப்பறித்துத் தம்முடைய குட்டிகளுக்கும் பெண் குரங்குகளுக்கும் கொடுக்கும் சோலைகளிலே—பண்டை மறை முழங்க அவி கடவுளுக்கு ஈயும் குன்றை முதல்வனை - பழமையாகிய வேதமந்திரங்கள் முழங்கும்படி அவிறபாகத்தைத் தேவர்களுக்குக் கொடுக்கும் திருமுதுகுன்றத்தில் வீற்றிருக்கும் முதற்கடவுளும்—வேள் அழங்க விகடம் விழி திறந்தானே அடி பாவார் - மன்மதனழியும்படி மாறப்பட்ட நெற்றிக்கண்ணைத்திறந்தவருமாகிய சிவபெருமானுடைய திருவடிகளை வழிபடாதபாவிகள்,—கடம் கிழங்கு அவி மறவர் இவ் தோன்றி கெடுவார்கள் - காட்டிலே கிழங்குமுதலிய பொருள்களை அவித்துத்தின்றுமுதலும் வேடர்குடியிற்பிறந்த, (மேலுமேலும் பாவங்களைப் புரிந்து) அழிவார்கள். ஏ-று, முழங்க என்னும் வினையெச்சத்தகரம் விகாரத்தாற் றொக்கது. மாறுபடுதலாவது ஏனை நேத்திரங்கள்போலாது மேனோக்கிநின்றல். ஐ ஆறும்வேற்றுமைப் பொருள்பட நின்றது. (இஅ)

கெடுத்துப்பணியுமுடையும்வெள்காமற்கிழத்திமுலை
வடுத்துப்பணியுமுரம்வேட்டுநின்றனள்வல்லியத
னடுத்துப்பணியுமரைக்கரைத்தோய்தொண்டருள்ளமெல்லாம்
கொடுத்துப்பணியுமலர்த்தாட்டிருமுதுகுன்றத்தனே.

(இ-ள்.) அரைக்கு அதன் உடுத்து பணியும் அரைத்தோய் - இடைக்குப் புலித்தோலை ஆடையாகத் தரித்து (அதன்மேற்கசகாக) நாகத்தையுள் கட்டினவரே,—தொண்டர் உள்ளம் எல்லாம் கொடுத்த பணியும் மலர் தாள் திருமுதுகுன்றத்தனே - அடியார்கள் சிந்தனையெல்லாம் ஒப்புவித்து வணங்குகின்ற தாமரைமலர்போலத் திரு

வடிகளையுடைய பழமலைநாதனோ,—வல்லி - கொடிபோலும் எனது பெண்ணைவள்,—பணியும் உடையும் கெடுத்து - ஆபரணங்களையும் வஸ்திரங்களையும் போக்கிவிட்டு,—சித்தத்தி முலை வடி அணியும் துப்பு உரம் வேட்டு வெளகாமல நின்றனன்—உமாதேவியினது முலைத்தழும் பையணித்திருக்கும் (உம்முடைய) பவளம்போலும் மார்பையிச்சி க்து நாணயின்றி நின்றான் எ-று. [தற்றயிரங்கல.] (ருக)

குன்றுகளுங்களை யெய்வாவெனுமுலைக்குன்ற தீர்க்குஞ்
சென்றுகளுங்களை யுண்வண்டுமோவில்செழுங்கொன்றைமான்
கன்றுகளுங்களை நன்மதிவேணிக்கடவுடனை
யென்றுகளுங்களை யெம்மாணக்குன்ற றையிறைவனையே.

(இ-ள்.) குன்றுகள்-மலைகளே,—முலை துன்று (இத்தலைவியினுடைய) தனங்களாகியமலைகள்,—களும் களை உண் வண்மிகு ஒவ் இல் செழும் கொன்றை-தேனும் அத்தேனையருந்தும்வண்டும் நீக்கயில் லாத செழித்த கொன்றைமாலையையும்—மான் கன்று உகளும் களை நல்மதி வேணி கடவுள்தனை - மான்கன்றானது துள்ளிப்பாய்கின்ற கலைகளையுடைய நல்ல இளம்பிழையையுந்தரித்த சடைமுடியையுடைய கடவுளும்—என்றுகளும் களை எம்மாண குன்றை இறைவனை சென்று - என்னுடைய குற்றத்தையும் நிவர்த்திக்கும் எமது தலைவருமாகிய பழமலைநாதனா அணைந்து,—உங்களை ஒவ்வா எனும் அதிர்க்கும் - உம்மை (தமக்கு) நிகரறனைவென்று சொல்லுகின்றன; அன்றியும், ஆரவாரிக்கின்றன. எ-று. [பாங்கி தலைவியினது தனப் பூரிப்பைக்கண்டு குன்றொடு வியந்துகூறல்.] களும் களை இடைக்கு றைந்தன. களை லள ஒற்றுமை. (க௦)

இறவாதவாநத்தவெள்ளத்தழுத்தியெணையருளாற்
றுறவாதவாநத்தவாள்வென்றோமெய்த்துறவர்தொழு

மறவாதவாநத்தனஞ்சுமுது குன்றடைந்துவாத
முறவாதவாநத்தகோபாலனென்றற்குடையவனே.

(இ-ள்.) மெய தூவா தொழுத ஆவா-உண்மைபாகிய துற
விகள் வணங்கும் தருமசொருபிடே,—தவா நத்தனப சூழ முதுகுன
று அடைதவாதப உதவா-அழியில்லாத நத்தனவனங்கா பூழப்பெ
ற்ற திருமுதுகுன்றத்தைபடைத்தவாக்குருகு உறவாயிருப்பவரே,—
நத்தகோபாலன் தவா என்றற்கு உடையவனே - நத்தகோபாலர
கிய விஷ்ணுவானவா கணவரேயென்று உதித்தற்கு (அவரை மனை
வியாக) உடையவரே,—என தூவாது அருளால் இறவாத ஆநந்த
வெள்ளத்து அழுத்தி - அடியேனை (அபகருவியென்று) தள்ளாது
கிருபையினால், அழியல்லாத ஆனந்தவெள்ளத்தின்கண்ணே மூழ்
குவித்து,—அவா நந்த ஆனவது எனறே-ஆசைக்கெடுபடி ஆளுநாள
ஏனானோ? அறியேன் என்று. (சுக)

உடையமடங்குதைத்தபொற்பா உவொள்செய்மழுப்
படையமடங்குமுகைகாய்நதவீரபழமலையாய
கடையமடங்கல்லைபுகைகூழொழக்கற்றிமெம்
விடையமடங்கவருவதெனானதுவிளம்புகவே

(இ-ள்.) மடங்கல் உடைய உதைத்த பொன் பாத-இயமனது
(மார்பு) பிளக்க உதைத்தருளிய அழகிய திருவடிகளையுடையவரே,—
ஒளி செய மழு படைய-காந்தியைப்பரப்பும் மழுவாயுத்ததையுடை
யவரே,—மடங்கல் முகை கூர்ந்த வீர-விஷ்ணுவாகிய நரசிங்கத
சையழித்த வீரபத்திரரே,— பழமலையாய - திருமுதுகுன்றத்தை
யுடையவரே,—கடையம் மடங்கு அல்லொடு பகலும் தொழு கற்றி
லம் - கடையேமாகியுய்யும் மாறிமாறி வருகின்ற இரவும்பகலும்

(உம்மை) வணங்கக் கற்றேயில்லை;—எம் விடையம் அடங்கல் வருவது எஞ்ஞான்று விளம்புக - (இப்படிப்பட்ட) எம்முடைய விடயங்களைந்தும் அடங்குதலோடு மனோலயம் வருவது எந்தநாள் கட்டளை யிடுவீராக, எ-று. (௬௨)

விளங்கவலம்புரிமால்போற்றுநன்முதுவெற்பகஞ்சேர்ந்
துளங்கவலம்புரியாய்மாய்பிறிதொருடம்படையாய்
துளங்கவலம்புரிமென் குழன்மாதாக்குச் சூழ்ந்துநின்று
களங்கவலம்புரியிவவெறபையேநிலைகைவருமே.

(இ-ள்.) துளங்க வலம்புரி மென் குழல் மாதர்க்கு - ஒளிவிடு
ம்படி வலம்புரிவடிவாகச் செய்யப்பட்ட தலைக்கோலத்தையணிந்த
மெல்லிய கூந்தலையுடைய மடந்தையாரொருட்டு—சூழ்ந்துநின்று
களங்க அலம புரி உள் - கவிந்தின்று குறறம்பொருந்திய துன்பத்
திற்கேதுவாகிய செயல்களைச் செய்கின்ற என் மனமே,—விளங்க
வலம்புரி மால் போற்றும் நல் முதுவெற்பு அகம் சேர்ந்து - விளங்
கும்படி வலம்புரிச்சங்கையேந்தும் திருமாலானவர் வழிபடுகின்ற
நல்ல பழமலையினிடத்தே அடைந்து,— இவ வெற்பையே அங்கம்
வலம புரியாய் - இமமலையையே அங்கப் பிரதக்ஷிணம் செய்வா
யாக, (செய்யில்,)—மாய் பிறிது ஒரு உடம்பு அடையாய்-அழியுந்
தன்மையதாகிய வேறொருசரீரத்தை அடையமாட்டாய்;—நிலை கை
வரும் - (அன்றியும்,) முததியாகிய நிலைபேறும் கைகூடும். எ-று.
இரண்டாமடியின் முதலிலிருக்கும் உள் என்பது நான்காமடியிலு
ள்ள புரி என்பதனோடு கூட்டப்பட்டது. உள் அம்முச்சாரியை பெ
றுதுநின்றது. (௬௩)

வருந்தாதவரைவனைத்திட்டவபவவன்பிணிக்கு

மருந்தாதவரைமருவும்பழமலைவாணவனைப்

பொருந்தாதவகையுயிர்செகுத்துண்ணம்புவிமழுங்கத்
திருந்தாதவகைவரக்கூவுறாததென்சேவல்களே.

(இ-ள்.) வருந்தாத வரை வளைத்திட்டவ - யாதொரு வருத்த
மும்டையாத மேருமலையை வில்லாகவளைத்தவளோ,—பவம் வன் பி
ணிக்கு மருந்தா - பிறவியாகிய வலிய நேரையைத் தணித்தறகு ஓள
டதமானவளோ,—தவரை மருவும் பழமலை வாரண - தவஞ்செய்வா
ரைப்பொருந்திய முதுகிரியின்கண் வாழ்பவளோ,—உனை பொருந்தா
தவரை உயிர் செகுத்து உண் அம்புலி மழுங்க - தேவரீரைக் கூடி
யனைமாதபெண்களை உயிரைக்கொன்றருந்தும் சந்திரனொளிகெடும்
படி,—சேவல்கள் திருந்து ஆதவரை வர கூவுறாதது என் - (விடிய
ற்காலமாகியும்) ஆண்கோழிகள் அழகுமிகுந்த சூரியனை வரும்படி
அழையாதிருப்பதென்னையோ?. எ-று. [இரவுநீட்டிப்பத் தலைவி
வருந்தியபம்பல்.] (௯௪)

சேவாலங்காட்டுப்பொழுதகஞ்சாயச்செலுத்திவரி
மாவாலங்காட்டுமுதுகிரிவாணவவ்வானமுய்ய
வேவாலங்காட்டுமிடற்றாய்நிச்சீர்த்திவிரித்துணையா
நாவாலங்காட்டுவிலங்காயினெனிர்தநானிலாதே.

(இ-ள்.) சே ஆலம் காட்டு பொழுது அகம் சாய-(ஆயர்) எரு
துகளைத் தண்ணீர்குடிப்பிக்கும் வேளையிலே அவற்றின்மனம் சோ
ர்வடையும்படி—அங்கு வரிமா வால் செலுத்தி ஆட்டும் முதுகிரி
வாண - அவ்விடத்திலே புலியானது வாலையீட்டியசைக்கின்ற பழ
மலையில் வாழ்பவளோ,—அவ் வானம் உய்யவே ஆலம் காட்டும் மிட
ற்றாய் - அத்தேவர்கள் பிழைக்கும்பொருட்டே விடத்தையுண்டு (அ
டையாளமாகக்) காட்டும் கண்டத்தையுடையவளோ,—இந்த நால் நிலத்
தேநின் சீர்த்தி விரித்து உணையா நாவால் - இந்த நால்வகைப்பட்ட

ட நிலங்களைவாய்ந்த உலகத்திலே தேவரீருடைய பெருங்கீர்த்தியை
(யாவருமறிய) விரித்துரையாத நாவைப்படைத்திருத்தலால்,--அம்
காட்டு விலங்கு ஆயினேன்-அழகிய காட்டிற்குநிறியும் மிருகமென்று
(பெரியோரிகழும்படி)ஆயினேன். எ-று. வானம் ஆகுபெயர்.(சுரு)

நிலங்கடந்தாணைமகிழ்வாணைத்தன்னடிநின்றொடுங்கும்
புலங்கடந்தாணைமுதுகுன்றவாணைப்போற்றிலர்தந
நலங்கடந்தாணைமுழுதுமிழநதநகரினிற்போ
யிலங்கடந்தாணைதுணிசீரையாககொண்டிரப்பர்களே.

(இ-ள்) நிலம் கடந்தாணை மகிழ்வாணை - உலகையளந்த முகு
ந்தாணை மகிழ்ந்துகாத்தவரும்--தன் அடி நின்று ஒடுங்கும் புலங்கள்
தந்தாணை - (அடியேனுக்குத்) தம்முடைய திருவடிநிலை நிலைபெ
ற்றொடுங்கும் ஐம்புலவுணர்ச்சியை அளித்தவருமாகிய--முதுகுன்ற
வாணை போற்றிலர் - பழமலைநாதரை வணங்காதவர்கள்,--தம்
நலங்கள் தம் தாணை முழுதும் இழந்து அந்நகரின்னில் போய் - தமது
செல்வங்களையும் தமதுசேனைகளையும் முற்றும்பறிகொடுத்து அத்த
லத்தினிற்சென்று,--தந்தால் நை துணிசீரையாக கொண்டு இலங்கள்
இரப்பர்கள் - தூலினாற் றைக்கப்படும் கந்தைத்துணிகளை ஆடைக
ளாக உடுத்திக்கொண்டு வீடுகடோறும் (கூழ்முதலியவுணவை)
இரந்துதிரிவர்கள். எ-று. (சுசு)

இரப்பாரிலாரையிலொனின்வைவிரந்திடிற்றாங்
கரப்பாரிலாரைமுகநோக்குரம்முக்கைக்குன்றையா
யுரப்பாரிலாரையுறவாகக்கொள்வார்தம்முள்ளனபோய்
நிரப்பாரிலாரையவிப்பார்தம்மக்களைநீத்திருத்தே.

(இ-ள்.) மழு கை குன்றையாய்- மழுவையேந்திய கரத்தையு
டைய பழமலைநாதரே,-- இலாணை இரப்பார் இலர் என்னின் வைவர்

இரந்திழல் தாம் காப்பார் இலாணா முகம் நோக்குறார்-இல்லறமுடை யாணாச்சேர்ந்து யாசிப்பார், யாறகனும் இல்லாதவர்களேயென்று அவர்சொன்னால் இகழ்வார். (தங்கனிடத்திலொருவர்வந்த) பாசிக் கில் தாம் மறைவார். வறியர்முகத்தைப்பாரார். இங்ஙனமாகியபா விகள்,—தம் உள்ளன போய் - தமக்குள்ளனவாகிய செல்வங்களை யிழந்து,—நிரப்பு ஆரில் தம் மக்களை நீத்து இருந்து ஆணா அவிப் பார் - வறுமை மேலுமேலுமுதிர்ந்தால் தங்களுடையமக்களையுமிழ் ந்து, (தனித்திருந்து) ஆணாகிகேளையை அவித்துண்பார்களா;—உரம் பாரில் ஆணா உறவு ஆக கொள்வர் - வலிய இவ்வுலகத்திலே (இவர் கள்) எவர்களை உறவாகக் கைக்கொள்வார்களா, ஏ-று. இல்லாணா என்பன இடைக்குறைந்தன. இலாணாமுகம் என்பது விசுதிபிரித் துக் கூட்டப்பட்டது. (௬௭)

இருப்புவலியையகன்றுபொன்வல்லியையெண்ணுதலாம்
விருப்புவலியையமுலையாரணங்கினர்விண்ணுறுதல
பொருப்புவலியையிடத்தில்வைத்தாய்மலர்ப்பூங்கணசேர்
கருப்புவலியையொழித்தாய்பழமலைக்கண்ணுதலே.

(இ-ள்.) (பொருப்பு வலியை இடத்தில் வைத்தாய்- மலைமகளை இடதுபாகத்தில் வைத்தருளினவோ,—மலர் பூ கணை சேர் கருப்பு வலியை ஒழித்தாய் - (மன்மதனுடைய) மலர்க்கணைகெருங்கிய கரு ம்புவில்லினது வன்மையைக் கெடுத்தவனோ,— பழமலை கண்ணுத லே - முதுகிரியில்வீற்றிருக்கும் நெற்றிக்கண்ணையுடையவனோ,— வி ருப்பு வல் இயை முலையார் அணங்கினர் விண் உறுதல் - ஆசையை வினைக்கும் சூதாடுகருவியைநிகர்த்த தனங்கனையுடைய இவ்வுலகம டந்தையாது (இன்பத்தைவெறுத்து) தெய்வமகளிராது (இன்பத் தைவிருப்பி) விண்ணுலகத்தை யடைதல்,—இருப்பு வலியை அகன்

ஹ பொன் வல்லியை எண்ணுதல் ஆம் - இருப்புவில்லங்கை வெறுத்
துப் பொனவில்லங்கை விரும்புதல்போலும். ஏ-று. வல்வி என்பன
இடைக்குறைநதன மலர்ப்பு இருபெயரொட்டு. யாவருக்கும் வீடு
பேற்றினனி இம்மைமறுமைகளிலே இன்பமில்லையென்பது கரு
த்தி. (கூஅ)

கண்டந்தரிக்கும்விடத்தார் பழமலைக்கண்ணுதலார்
பண்டந்தரிக்குமருங்களித்தார்தம்பழவடியார்
ரொண்டந்தரிக்குமரிதாரும்பாதரிருங்கருமா
வெண்டந்தரிக்குமதற்காய்நதவரொனுமெல்லியலே.

(இ-ள்.) மெல் இயல் - யிருதுவான இ. ந்கையையுடையதலை
வியானவள்,—கண்டம் தரிக்கும் விடத்தார் - கழுத்திலேதரித்த
விஷத்தையுடையவர்,—பழமலை கண்ணுதலார் - பழமலையில்வாரும்
நெற்றிக்கண்ணினர்,—பண்டு அந்தரிககு மருங்கு அளித்தார் - முற்
காலத்திலே உமாதேவிக்கு இடப்பாகத்தைத்தந்தவர்,— தம் பழ
வடியார் எண் தந்து அரிக்கும் அரிது ஆகும் பாதர் - தமது பழ
மையான அடியவர்களுடைய கருத்தைமுடித்து விஷனுமூர்த்தி
க்கும் அறிதற்கரிதாக விளங்கும் திருவடிகளையுடையவர்,—இரு க
ருமா வெண் தந்தர்-பெரிய பனறியினது வெளுத்த கொம்பையணி
ந்தவர்,—இக்கு மதன் காய்ந்தவர் எனும் - கருப்புவில்லையுடைய ம
ன்மதனை யெரித்தவர், என்று சிவநாமங்களையே சிந்தித்திருக்கின்
றனள். ஏ-று. [தோழி, தலைவிவருந்திய தன்மையுரைத்தல்.](கூக)

மெல்லவணங்குநிலைவாலெதிர்த்திடவேனெடுங்க
ணல்லவணங்குவனையுடையோடுநடந்திலே
கொல்லவணங்குமதிசுமந்தேகின்றகொண்கையென்னே
வெல்லவணங்குமலையாய்முதுகிரிவேதியனே.

(இ-ள்.) வெல்ல வணங்கும் மலையாய் - முப்புரத்தைவெல்லுதற்கு வில்லாகவளைந்துநிற்கும் மேருமலையுடையவரோ,—முதுகிரி வேதியனே - பழமலையில்வாரும் அந்தணரோ,—வேல் நெடும்கண் நல்ல அணங்கு - வேலைநிகர்த்த நெடியகண்களையுடைய நல்ல தெய்வப்பெண்போலும் என்மகள்,—வணங்கும் நினைவால் மெல்ல எதிர்த்திட - (உம்மை) வணங்கும் சிந்தனையோடு மெல்ல முன்னேவர;—நீ வளை உடையோடு நடந்திலை - தேவரீர் (அவருடைய)வளையல்களும் வஸ்திரமுகிய இவற்றோடுசென்றீரில்லை:—கொல்ல அணங்கும் மதி சுமந்தே நின்ற கொள்ளை என்னோ - கொல்லும்படிவருத்தகின்ற இளஞ்சந்திரனையும் தாங்கிக்கொண்டே நிற்கின்ற தன்மையாதோ? அறியேன். எ-று. [நற்றயிரங்கல்.] (௭0)

வேதியவாவிதனக்காவியாகியவித்தகபெண்
பாதியவாவியமலர்த்தேன்பெருகும்பழமலைவாழ்
சோதியவாவியருவிடைப்பாககின்றொண்டருறு
நீதியவாவியவனாயென்றோசென்றுநேர்குவனே.

(இ-ள்.) வேதிய - அந்தணரோ,—ஆவிதனக்கு ஆவி ஆகிய வித்தக - உயிர்க்குயிராகி விளங்குகின்ற ஞானசொருபரோ,—பெண் பாதிய - அம்பிகையை அர்த்தபாகத்தில் உள்ளவரோ,—வாவி மலர்த்தேன் பெருகும் பழமலை வாழ் சோதிய - தடாகங்களிலே பூக்களிலுள்ளதேன் பெருகிநிற்கும் திருமுதுகுன்றத்தில் வாழ்கின்ற சோதிசொருபரோ,—வாவி வரு விடை பாக - தாவிச்செல்லும் இடபத்தை நடாத்துபவரோ,—நின் தொண்டர் உறும் நீதி அவாவி அவனா என்றுசென்று நேர்குவனே-உம்முடைய அடியவர்கள் கைக் கொண்ட ஒழுக்கங்களையவாவி அவனா ஏக்கரலமடைந்து உய்த்த வாழ்வனோ? எ-று. (௭௧)

நேருமடியர்தமக்குறவாயவர்நேசமறச்
சோருமடியர்தமையணுகாதவர்தம்பியினாற்
சாருமடியர்மணிநிறவண்ணன்றரையிடந்து
தேருமடியர்முதுகுன்றவாணுதற்றீக்கண்ணரோ.

(இ-ள்.) தம்பியினால் சாரும் மடியர் - யானையினாற்கிடைத்
தவஸ்திரத்தையுடையவரும் - நிறம் மணி வண்ணன் தரை இடந்து
தேரும் அடியர் - கார்திபெற்ற நீலமணிபோலும் நிறத்தையுடைய
திருமாலானவர் பூயியைப்பிளந்து தேடாநின்ற திருவடிகளையுடை
யவரும்—முதுகுன்றம் வாள் துதல் தீ கண்ணர் - திருமுதுகுன்றத்
திலேவீற்றிருக்கும் கார்திபெற்ற நெற்றியிலே அக்கினிக்கண்ணையு
டையவருமாகிய சிவபெருமான்,—நேரும் அடியர் தமக்கு உறவு
ஆயவர்-அன்போடடைந்த அடியவர்களுக்கு உறவாகியிருப்பவர்;—
நேசம் அற சோரும் மடியர்தமை அணுகாதவர் - அன்புநீங்கச் சோ
ர்ந்துதிரியும் சோமலையுடையவர்களைச் சேராதவர். எ-று. (எஉ)

கண்டரவந்தனைநேர்ந்தாங்கருக்களிற்றினைமுன்
கொண்டரவந்தனைவானோர்செயுமுதுகுன்றனொடு
வண்டரவந்தனைநேர்வானைக்கோலம்மதனெனய்யும்
புண்டரவந்தனைசேர்தியென்றோதுயின்போமின்களே.

(இ-ள்.) வண்டர் - வண்டுகளே,—முன் கண்டரவந்தனை நே
ர்ந்த ஆங்கு அருக களிற்றினை கொண்டு ஈர - முற்காலத்திலே சிங்
கத்தை யெதிர்த்தாற்பேரல அழிவையுடையும்படி யானையைக் கை
யிற்பிடித்து அதனது தோலையுரிக்க—வானோர் வந்தனை செய்யும்
முதுகுன்றனொடு - தேவர்கள் (உயர்தோம் உயர்தோமென்று) வண்
ங்கும் பழமலைநாதரோடு,—அம்மதன்ன் வய்யும் கோல் புண் தீர
வந்தனை - அந்த மன்மதனுவன் பிரயோகிக்கும் பாணங்களால்

நேரிட்ட புண்கள் நீங்கும்படி (தேவரீர்)வந்து—அவம்தனை நேர்வா
னை சேர்தி என்று ஒதுமின் - சுகத்தையிழந்துகிடக்கும் எங்களுடைய
தலைவியைக் கூடுவீராகவென்று சொல்லுங்கள்;—போமின்கள் -
விடைபெற்று விராயச்செல்லுங்கள். எ-று. [வண்டுவிடுதூது.] வந்
தனை முற்றெச்சம். வண்டர் முதலுன்றனெடு ஒதுமின் போமின்
என இயையும். (எஃ)

போதுமின்மலைவகைவகையாகவம்பொற்றெழியீ
ரோதுமின்மலைதரின்வம்மினில்லையென்றோட்டினரேன்
மோதுமின்மலைவருமுனஞ்சாமென்றுவண்கைமலர்
மோதுமின்மலைமகிழ்குன்றைவாணர்தம்முன்னடைந்தே.

(இ-ஸ்.) அம் பொன் தொழியீர் - அழகிய பொன்னாலாகிய
வலையலையணிந்த பாங்கிகளே,—வகை வகை ஆக மாலை போதுமி
ன் - வகுப்புவகுப்பாக ஒழுங்குபடச் செல்லுவீராக;—மாலை மகிழ்
குன்றைவாணர்தம் முன் அடைந்த ஒதுமின் - விஷ்ணுவை மகிழ்ந்
தடிமைகொண்ட பழமலையாதருக் கெதிரேசென்று (யான் விரகத்
தார்பெடும்பாட்டைச்) சொல்லுவீராக;—மாலை தரின் வம்மின் - அ
வர் கொன்றைமாலையைத்தந்தால் வரங்கிவருவீராக;—இல்லை என்
று ஒட்டினரேல் - கொடுப்பதில்லையென்று (உங்களைத்) தூரத்துவா
ராயின்,—மின் மோது மாலை வரும் முனம் சாம் என்று வண் மலர்
கை மோதுமின் - மின்னற்கொடிபோலும் தலைவியானவள் மாலை
க்காலம் வருதற்குமுன்னமே சாவாளென்றுசொல்லி வளப்பம்
பொருந்திய மலர்போலுண்கைகளால் (முகத்திலே) அறைந்துகொ
ள்ளுவீராக. எ-று, கைமோதல் கைகளை ஒன்றோடொன்று தாக்கல்
எனினும் அமையும். [தலைவி மாலைவிரிப்புரைத்து விடுத்தல்.] (எசு)

முன்னஞ்சிலம்புசிலையாக்கியநன்முதுகிரியாய்
பொன்னஞ்சிலம்புசிலம்புதலோடையிற்பூஞ்சிறக
ரன்னஞ்சிலம்புநடையிளமாணையனங்கனெய்து
தன்னஞ்சிலம்புகுவனையல்லாதுதணந்தனனே.

(இ-ள்.) முன்னம் சிலம்பு சிலை ஆக்கிய நல் முதுகிரியாய்-முற்
காலத்திலே மேருமலையை வில்லாகவளைத்த நல்ல பழமலையாததோ,—
பொன்னம் சிலம்பு ஓடையில் பூம். சிறகர் அன்னம் சிலம்புதல் சில
ம்பும் நடை இள மாணை - பொற்சிலம்புகள் மடுக்களிலுள்ள பொ
லிவுபெற்ற இறகுகள்வாய்ந்த அன்னங்களொல்த்தலைப்போல ஒலி
க்கும்படி நடக்கின்ற இளமைதங்கிய மான்போலும் எனதுபெண்
மேல்,—அனங்கன் தன் அம்பு அஞ்சில் குவளை அல்லாது எய்து
தணந்தனன் - மன்மதனானவன் தன்னுடைய பாணம் ஐத்தனுள்
நீலோற்பலமொழிந்த ஏனை நான்குபாணங்களையும் எய்து இழந்து
வறியனுயினான். எ-று. [செறியிரங்கல்.] எனவே, நீலோற்பல
மென்னும் பாணத்தையேவிக் கொல்லுதலொன்றுதவிர ஏனைத் துக்
கங்களெல்லாம் வீளைத்தனனென்பது கருத்து. பஞ்சபாணங்களின்
செயல்களை, “நினைக்கு மரவிந்த நீள்பசலை மாம்பூ - வளைத்துணவு
நீக்கு மசோகு - வணத்திலுறு - முல்லை கிடைகாட்டு மாதே முழுநீ
லங் - கொல்லுமத னம்பின் குணம்.” என்னும் வெண்பாவானறிகு
மாணை வேற்றுமைமயக்கம். (எடு)

தணந்தவளக்கரிமேனியளங்கொல்வெண்சங்கினங்கண்
மணந்தவளக்கரினின்றமுமேரவலவாவுயிர்க்
ருணந்தவளக்கரிதாமுதுகுன்றரனோங்கமர
கணந்தவளக்கரியானேத்திணையுன்றிக்காப்பிலையே.

(இ-ள்.) வலவா-தேர்ப்பாக்களே,—தணந்தவள் அக்கரி மேனியள் ஆம் கொல் - எண்ணப்பிரிந்த தலைவியானவள், (காமத்தாற்கருகி) அந்த கரிபோலும் மேனியையுடையளாவளோ!—வெண் சங்கு இனங்கள் மணந்த அளக்கரின் நின்று அழுமோ-வெண்மையாகிய சங்குக்கூட்டங்கள் கலந்த சமுத்திரம்போலக் (கண்ணீராச்சொரிந்து) நின்று அழுவளோ!—உயிர்கள் உள் நந்த அளக்க அரிது ஆம் முதுகுன்று அரண் - ஆன்மாக்களுடைய மனங்களால் மிகவும் அளவிடெற்கு அரியதாகிய பழமலையாதரும்—ஓங்கு அமரகணம் தவளம் கரியான் ஏத்து இறை அன்றி காப்பு இலை - உயர்ந்த தேவகணங்களும் (அவர்க்குத்தலைவனாகிய) வெள்ளையானையையுடைய இந்திரனும் புகழும் தலைவருமாகிய சிவபெருமானையன்றி வேறே காப்பவரொருவருமில்லை. எ-று. [பாசறைமுற்றி மீண்டதலைமகன் பாகனோடு பரிந்தியம்பியது.] அளக்க என்னும் வினையெச்சத்தகரம் விகாரத்தாற்றொக்கது. (எசு)

காப்புக்கரியுந்திருமகனாயகன்காப்பவற்றின்
பூப்புக்கரியுந்தலையுடையானும்பொருந்தவைத்தான்
மாப்புக்கரியுக்குயிலும்பயில்பொழில்வண்டில்லையான்
மூப்புக்கரியும்புலியுங்கொன்றீர்த்தமுதுகுன்றனே.

(இ-ள்.) மா புக்கு அரியும் குயிலும் பயில் பொழில் வண் தில்லையான் - மாமரங்களிலே குடிபுகுந்து கிளிகளும் குயில்களும் சத்திக்கின்ற சோலைகள்கூழ்ந்த வளப்பம்பொருந்திய சிதம்பரத்தையுடையவரும்—மூப்பு கரியும் புலியும் கொன்று ஈர்ந்த முதுகுன்றனே- முதிர்க்கத யானையையும் புலியையும்வதைத்தித் தேலையுரித்துத்திரிந்த பழமலையாதருமாகிய சிவபெருமானே,—காப்புக்கு அரியும் திருமகள் நாயகன் காப்பவற்றின் பூப்புக்கு அரியும் தலை

உடையாளும் பொருந்த வைத்தான் - காத்தற்றொழிநுக்கு விஷ்ணு
மூர்த்தியையும், இலக்குமிகணவராகிய அவ்விஷ்ணுவால் காக்கப்
படும் சராசரங்களினுடைய படைத்தற் றொழிநுக்கு (வைரவக்கட
வுளால்) கிள்ளப்பட்ட நடுத்தலைக்குறையையுடைய பிரமதேவரை
யும், (கர்த்தர்களாகப்) பொருந்தும்படிவைத்தருளினார். எ-று. (எ௭)

முதுமறையந்தமுறுபொருளேநன் முழுப்பணிக்கு
விதுமறையந்தமுடியாய்புராணம்விளங்கிரண்டொன்
பதுமறையந்தமுதுகுன்றவாணநின்பாதம்வணங்
குதுமறையந்தகனைமார்பிலெம்மைக்குறுகினே.

(இ-ள்.) முது மறை அந்தம் உறு பொருளே - பழமையாகிய
வேதமுடிவிலே பொருந்திய உண்மைப்பொருளே,— நல் முழு
பணிக்கு விது மறை அந்தம் முடியாய் - நல்ல முழுப்பாம்பாகிய
வாசுதிக்குப்பயந்து இளம்பிறைமறைகின்ற அழகிய திருமுடியை
யுடையவரோ,—விளங்கு இரண்டு ஒன்பது புராணமும் அதை அந்த
முதுகுன்றவாண - பிரகாசிக்கின்ற பதினெண்புராணங்களும் *துதி
க்கின்ற அந்த பழமலையில்வாழ்பவரோ,—நின் பாதம் வணக்குதம்-
தேவரீருடைய திருவடிகளைத் தொழுவேம்;—எம்மை குறுகிடிந்
அந்தகளை மார்பில் அதை - எம்மைப்பிடிக்கவந்தால் இயமனை மார்
பின்கண்ணே மோதுவீராக. எ-று. (எஅ)

குறுகுமுனிவனையன்றாண்டவிம்முதுகுன்றனுக்கு
மறுகுமுனிவனைசெய்தா லுய்வாரொவர்வந்தருளென்
றறுகுமுனிவனைபோதமிடர்நமனார்முனிவு
முறுகுமுனிவனையெய்தாரநிவறுமுடரினே.

(இ-ள்.) குறுகும் முனிவனை அன்று ஆண்ட இம்முதுகுன்ற னுக்கு-குறுகிய அகத்தியமகாமுனிவரை முற்காலத்திலே அடிமை கொண்டருளிய இந்த பழமலைநாதருக்கு—வந்து அருள் என்று உளி அறகும் வனை போதும் இடார் - தேவரீரொழுந்தருளிவந்து அனுக்கிரகிக்கவேண்டுமென்று தியானித்து அறுகையும் தொடுத்த பூக்களையும் சாத்தாதவர்களும்—நமனார் முனிவு முறுகுமுன் இவனை எய்தார் அறிவு அறும் மூடரின் - இயமனார் வருத்ததற்குக் கோபமுதிருதற்கு முன்னரே இப்பழமலைநாதரை அடைக்கலமாக அடையாதவருமாகிய அறிவில்லாத மூடர்களைப்போல—மறகும் முனிவு அனை செய்தால் உய்வார் எவா-(பெண்கள்)மயங்குதற்கேதவாகிய கோபத்தை மாதாவே செய்வாளாயில் உலகத்திலே உய்வார்யாவர், எ-று. [நற்றாய்முனிவுகண்டு தலைவிவருந்தல்,] உளி இடைக்குறை, முதுகுன்றனுக்கு இடார் என இயையும். (எக)

மூடாநமாதியிரையடைந்தாயலென்முன்னனுக்கன்
மீடாநமாதிபெருமானதைக்கினமெய்ப்புகழைப்
பாடாநமாதியெழுத்தைந்துமோதிப்பழமலைவாழ்
வீடாநமாதியடியாரடியருண்மேவினமே.

(இ-ள்.) மூடா நமா - மூடனாகிய இயமனே,—பழமலை வாழ் வீடு ஆம நம் ஆதி - (யாம்,) முதுகுன்றத்தைத் தாம்வீற்றிருக்கும் வீடாகக்கொண்டிருக்கும் நமது ஆதிப்பொருளாகிய சிவபெருமானுடைய—மெய் புகழை பாடா - உண்மையாகிய கீர்த்திகளைப்பாடி,—நம் ஆதி ஐந்த எழுத்தும் ஒதி - நகரமுதலாகிய பஞ்சாக்கரங்களையும் உச்சரித்து,—அடியார் அடியருள் மேவினம் - (அக்கபலனுடைய) அடியவர்களுடைய அடியவர்கூட்டத்தள்ளே தங்கியிருக்கின்றோம்; ஆண்கயால்,—தியிரை அடைந்த ஆயல் - அகங்கார

ங்கொண்டு (என்னுடையருணங்களை) ஆராய்ந்துபாராதே;—என்
முன் அணுகல் - எனக்குமுன்னும் வாராதே,—மீள்-மீண்டுவிடு; (மீ
ளாதெதிர்ப்பையேல்,)—இனும் பெருமான் உதைக்கு தானம் ஆதி.
இன்னுமொருமுறை சிவபெருமானுதைக்கு இடமாவாய், எ-று. இ
ன்னும் என்பது குறைந்து நின்றது. (அ0)

மேவத்தகரையிவர்மகவீன்றதொல்வெற்பாச
சேவத்தகராவொழிபூசித்துண்ணிவிண்ணெல்வமுறும்
பூவத்தகரநருவேமெமக்குநின்பொங்குளா
லேவத்தகராவகைப்பாசமுந்தமமுரங்குநீந்தே.

(இ-ள்.) தகரை மேவ இவர் மகவு என்ற தொல்வெற்பு அரசு-
(நாரதர்புரிந்த யாகத்திறறேன்றி உலகத்தையழிக்கத்தொடங்கிய)
ஆட்டுக்கடாவை (வாகனமாக) விரும்பியேறிய முருகக்கடவுளைப்
பெற்ற பழமலையாதே,—சே அத்த - இடபவாகனத்தையுடைய
பிதாவே,—எமக்கு நின் பொங்கு அருளால் ஐவகை பாசமும் தம்
உரம் குலைந்து ஓவ தகர் - எங்களுக்குத் தேவரீருடைய மிககதிருவ
ருளால், ஐவகைப்பட்ட பாசங்களும் தமமுடைய வன்மைகுறைந்
து நீங்குமபடி சேதிப்பீராக; சேதிக்கில்,—உண்ணை கராவொழி
பூசித்து விண் செல்வம் உறும் பூவத்தகரை நருவேம் - உம்மை
உருக்கத்தோடு வழிபட்டு விண்ணுலகபதவியை விரும்பியடையும்
உலகவியாபாரிகளைப் பழித்துச்சிறிப்பேம். எ-று. மேவ வினையெச்
சத்திரிபு. ஐவகைப்பாசம்-ஆணவம், கன்மம், மாயை, மாயேயம்,
திரோதாயி. (அ௧)

குலையாநிலமும்விசும்புந்தொழுமுதுகுன்றமதிச்
கலையாநிலமும்மடியீழல்காயவக்காய்கனலின்

பகசும்புகோபாதியாய், டாக். ௩

மலையாநிலமுமுடன்கூடவேமெனைவாங்குகழைச்
சிலையானிலமுமெமதில்லமாயநின்றுசேறுவனே.

(இ-ள்.) குலையா நிலமும் விசும்பும் தொழும் முதுகுன்ற - குன்றுதலில்லாத மண்ணுலகத்தாரும் விண்ணுலகத்தாரும் வணங்கும் பழமலைநாதனோ, —மதி கலை ஆம் நில அழல் மும்மடி காய-சந்திரகலைகளிலுண்டாகின்ற சந்திரிகையானது அக்கினியினம் முன்றுபங்கு அதிகமாகச்சுட—அக்காய் கனலின் மலையாநிலமும் உடன் கூட வேம் எனே - அந்த,சுடுகின்ற அக்கினியோடு தென்றற்காற்றும் துணையாகச் சேர (அதனால் உடலம்) வேகின்ற எனனை, —வாங்கு கழை சிலையான் இலமும் சமது இல்லமாய் நின்று சேறுவன்-வனைத்த கருப்புயில்லையுடைய மன்மதனானவன் (தனக்கு) வீடும் எம்முடைய வீடாகக் குடியேறிநின்று (பாணங்களைப்பொழிந்து) கோபிக்கின்றான்: யான் யாதுசெய்வேன், ஏ-று. [தலைவியருந்தல்.] நிலா என்பது குறுகிநின்றது. (அஉ)

சேறியாகமதியுணும்பாம்பணிசெல்வமறை
மாறியாகமலிமுதுகுன்றமருவுதற்குச்
சேறியாகயிலாசவிலாசசுதேவவென்மின்
சேறியாகநிலையென்றுவாழன்மின்றெண்டர்களே.

(இ-ள்.) தொண்டர்களே - அடியார்களே, —சேறு இரை ஆக மதி உணும் பாம்பு அணி - சிற்றிணவாகச் சந்திரனைக்கவர்ந்துதின்னும் காகங்கையணிந்த சிவபெருமானுடைய—செல்வம் மறைமால் திரை ஆக மலி முதுகுன்றம் மருவுதற்கு சேறிர்-சிறப்பாகிய வேதங்கள் பெரிய அலைகடல்போல முழங்கும் பழமலையையடைதற்குச் செல்வீராக;—ஐயா கயிலாச விலாச சுதேவ என்மின்-தலைவரே, கைலாசமலையையுடையவரே, எங்கும் திருவோலைக்கங்கொ

ண்டருள்பவரோ, நல்லகடவுளே, என்று தோத்திரஞ்செய்வீராக;—
தோல் திரை ஆகம் நிலை என்று வாழன்மின்-தோலானது திரைந்தழி
யும் இச்சரீரத்தை நிலையென்றுவாழ நினையாதொழிவீராக. எ-று.
பாம்பணி வினைக்குறிப்புப்பெயர். பாம்பணி முதுகுன்றம் என இ
யையும். திரை ஆகுபெயர். (அங்)

தொண்டரைக்கூடல்விழையார்பொழின்மலர்த்துளுதிர்த்தல்
விண்டரைக்கூடலறவுறல்போலுந்தொல்வெற்புறுமைக்
கண்டரைக்கூடலுடையாராப்போற்றிலர்கற்றறியா
மிண்டரைக்கூடல்வழியேநடத்துவீழ்த்துவரோ.

(இ-ள்.) தொண்டரை கூடல் விழையார - அடியவரைக்கூடி,
வாழ்தலை விரும்பாதவர்களும்—பொழில் மலர் தூள் உதிர்த்தல் வி
ண் தரைக்கு ஊடல் அற உறல் போலும் தொல்வெற்பு உறும் மை
கண்டரை - சேலைகள் மலர்களிலுள்ள மகரந்தங்களைச் சிந்துவது,
தேவலோகமானது இப்பூவுலகத்திற்குண்டாகிய பிணக்கை நிவர்த்
திக்க வருதலை நிகர்க்கின்ற பழமலையில்வீற்றிருக்கும் நீலகண்டத்தை
யுடையவரும்—கூடல் உடையாரை போற்றிலர் - நான்மாடக்கூட
லை யுடையவருமாகிய சிவபெருமானை வணங்காதவர்களும்—கற்று
அறியா மிண்டர் - (அக்கடவுளுடைய கீர்த்திகளை) ஆய்ந்தறியாத
அகங்காரிகளுமாகிய கீழ்மக்கள்,—ஐ கூடு அல் வழியே நடத்துபு
வீழ்த்துவர் - சிலேத்தமக்கூடாகிய இவ்வுடம்பைத் தியவழியிலே
செலுத்திப் பிறவிப்படுகுழியிலே தள்ளுவர். எ-று. விழையார் போ
ற்றிலர் கற்றறியாமிண்டர் வீழ்த்துவர் என இயையும். பூந்துகள்
பொன்மயமாயிருத்தலின் விண்ணுலகிற் குவமையாக்கினார், (அச)

வீழிவலஞ்சுழிகில்லைசொப்பள்ளிவேதவனங்
காழிவலஞ்சுழியன்மேவுருங்ஹைக்கடவுள்வீழி

ஆழிவலஞ்சுழிவெள்வளையானணையன்னகல்விப்
பாழிவலஞ்சுழியுந்தியுள்வாங்குவர்பாவையரே.

(இ-ள்.) வீழி வலஞ்சுழி தில்லை சிராப்பள்ளி வேதவனம் காழி வலம் சுழியல் மேவு குன்றை கடவுள் விடின்திருவீழிமிழலை திருவ லஞ்சுழி சிதம்பரம் திரிசிரபுரம் வேதாரணியம் சீர்காழி திருவல்லம் திருச்சுழியல் என்னும் இத்தலங்களில் வீற்றிருக்கும் பழமலையந்தர் விட்டுப்பிரிந்தால்,—பாவையர் சுழி உந்தி-பிரிந்தமங்கையர், கூடற் சுழிகளை எழுதியெழுதி,—ஆழி வலம் சுழி வெள் வளையான் அனை அன்ன கல்வி பாழி வலம் உள் வாங்குவர்-சக்கரத்தையும் வலம்புரி யாகிய வெள்ளிய சங்கையுமுடைய விஷ்ணுமூர்த்தியினது சயனமா சிய ஆதிசேஷனைநிகர்த்த கல்வியினது பெரியவன்மையையும் உள் ளே யிழந்து வருந்துவர். எ-று. [தலைவன் பிரிந்துழித் தலைவிமுத லோர் கூடற்சுழியிழைத்து வருந்தல்.] கல்வியிற்கிறந்த மகளிர்க் கும் கணவரைப்பிரிந்திருத்தல் கூடாதாகலின், குன்றைக்கடவுள் விடின்த கல்விப்பாழிவலம் உள்வாங்குவரென்றார். வல்லம் என்னு ந்தலம் வலமெனநின்றது. வலமும் என்னும் உம்மை விகாரத்தாற் றொக்கது. (அரு)

பாவலருக்குமலிபொருளீந்துகொள்பாட்டினர்க்கு
மேவலருக்குமழுவார்க்குநன்முதுவெற்பினுக்குக்
காவலருக்குமயலாகிநின்றகலங்குகின்ற
யாவலருக்குவினைநிலமாயினையாயிழையே.

(இ-ள்.) ஆய் இழையே - ஆய்ந்த ஆபரணத்தைத் தரித்த என் மகனே,—பாவலருக்கு மலி பொருள் ஈந்து கொள் பாட்டினர்க்கு- அந்தரமூர்த்திராயனுக்கு மிகுந்திரவியங்களைக் கொடுத்து ஏற்று க்கொண்ட திருப்பாட்டையுடையவரும்—மேவலர் உக்கும் மழு

வார்க்கு - சத்தருக்கள் அழிந்தோடுங்குதற்கு ஏதாவாகிய மழுப்
படையையுடையவரும்—நல் முது வெற்பினுக்கு காவலருக்கு - ந
ல்ல பழமலைக்குத் தலைவருமாகிய சிவபெருமானுக்கு—மயலாகி நி
ன்று கலங்குகின்றாய் - மயக்கங்கொண்டு நின்று கவலைப்படுகின்ற
ய்,—ஆ அலருக்கு வினைநிலம் ஆயினே—ஆச்சரியம்! பழிச்சொல்லுக
ளுக்கு நீ ஒரு வினைநிலமுமாயினாய். எ-று. [நற்றயிரங்கல்.] பாவ
லர் என்பதற்கு திருஞானசம்பந்தமூர்த்திராயனார்முதலிய ஏனைப்
பாவலர்களைக்கொள்ளினும் அஃமையும். (அக.)

ஆயக்கலையகலஞ்சீர்முதுகுன்றரசமுன டு
சாயக்கலையனியிர்த்தசெம்மேனியதப்பலில்லா
னையக்கலையபுழுக்கடெனுமுடனேய்மெல்லா
மாயக்கலையமலமாயைகன்மங்கள்வந்தருளே.

(இ-ள்.) ஆய கலை அகலம் சீர் முதுகுன்று அரச - ஆரங்கண்ட
பார்க்குங்கால் கலைஞானங்களுக்கும் அப்பாற்பட்டுவினங்கும் புகழி
னையுடைய பழமலைநாதனே,— முனம் சாய கலையன் நியிர்த்த செம்
மேனிய - முன்னொருகாலத்தில் (திருப்பனந்தாளில் தாடகையின்
பொருட்டித்) தாழ்ந்து குங்குலியக்கலையநாயனாள் நியிர்த்தப்பட்டு
ட செவ்விய திருமேனியையுடையவரே,—தப்பல் இல்லான் நேயம்
கல் ஐய - தவறுதெறிந்த சாக்கியநாயனாது அன்பாகிய கற்கணியு
டைய தலைவரே,—புழு கூடு ஏனும் உடல் நேயம் ஏல்லாம் மரபு -
புழுக்கன்மவிந்த கூடென்று சொல்லப்படும் இந்த தேவகுடியான
மெல்லாம் செட்டவும்,—மலம் மலைய சின்மங்கள் கலைய வந்து அ
ருள்-ஆண்வம் மலைய சன்மமென்னும் மும்மலங்களும் கலைந்த

நீங்கவும், (தேவரீரொழுந்தருளி) வந்து (அடியேனுகு) அனுகிர
கிக்கவேண்டும். எ-று. (௮௭)

வந்திக்கநாவினியேவழுத்தமலர்விழியான
முந்திக்கனாவீதொலைத்தோய்நினதுமுதுவெற்பையே
சுந்திக்கநாவிமதநாறுமாதரைச்சேருமின்ப
நந்திக்கனாவீதொழிவாமென்றுன்னுறநலகுதியே.

(இ-ள்.) மலர் விழியால் முந்து இக்கன் ஆவி தொலைத்தோய்-
(மேனோக்கிய) செநதாமரைமலர்போலும் அக்கினிககண்ணினால் மு
றகாலத்திலே கருப்புயில்லையுடைய மன்மதனுயிரை நீக்கினவரே,—
நினையே வந்திக்க - தேவரீரையே வணங்கவும்,— நாவில் வழுத்த -
(தேவரீரையே) நாவினொறுதிககவும்,—நினது முதுவெற்பையே சி
ந்திக்க-தேவரீருடைய பழமலையையே தியானிக்கவும்,—நாவி மத
ம் நாரும் மாதரை சேரும் இன்பம் நந்தி கனாவின் ஒழிவாம என்று
உன்னுற நலகுதி - கன்னுரிமணங்கமழும் பெண்ணைக் கூடியனைத
லாலுண்டாகும் சிற்றின்பமானது கெட்டுக் கனாவைப்போல பொய
யாக அழிந்துபோமென்று நினைக்கவும், எனக்கருளுவீராக. எ-று.
நினையே வெற்பையே என்னும் ஏகாரங்கள் பிரிநிலை. (௮௮)

நல்குரவேநல்லுரைநான்முதுகுன்றர்நாட்டுனக்குச்
சொல்குரவேநல்குரவுறுவேனதொடைகன்பல
மல்குரவேனவிதன்விட்டகம்புக்கமாணியிந்த
வொல்குரவேனல்லிடைக்கொடுபொகலென்றேதினையே.

(இ-ள்.) குரவே - குரமாமே,—நல்குரவு உறு பவல - நல்கு
குரமாமேயெனியிந்த வேற்புடைபையுடைய நிலைகளை,—எனல்

பல தொடைகள் மல்கு உரம் இதண் விட்டு அகம் புக்க மாண-தினை
 ப்புனத்தின்கனுள்ள பலகட்டுக்கள் பொருந்திய வலிய பரணைவிட்
 டி வீட்டையடைந்த மான்போலும் பெண்ணை,— அல்லிடை கொடி
 போகல்-இராக்காலத்திலே (தனிததுக) கொண்டு செல்லாதே;—இ
 ந்த ஒல்குரவு ஏன-இந்த இழிதொழில் (உனக்கு) யாதுக்கு?—என்
 று ஒதிலே - என்று சொன்னாயில்லை;—முதுகுனற் நாட்டி நல்லுரை
 தான் உனக்கு நல்குவே சொல் - பழமலைநாதரது நாட்டின்கண்
 ணே நல்லவசனமும் உனக்குத்தரிதிரமர்? சொல்லுவாயாக. எ-று
 [நற்றாய் குரவொழிபுலம்பல்.] உரைதானும் என்னும் உம்மை விகா
 ரத்தாற்றொககது. (அக)

ஒதித்திருக்குமொழிவதல்லாமலுன்னுண்மைநிலை
 சாதித்திருக்குமியல்பு தந்தாயிலைதன்மையெல்லாம்
 போதித்திருக்குமொழிசுன்றைவாண்பொருப்புதவுஞ்
 சோதித்திருக்குமரிபாகசுந்தரன் னுதுவனே.

(இ-ள்.) தன்மை எல்லாம் போதித்து இருக்கும் ஒழி குன்றை
 வாண - அருட்டிறங்கனையெல்லாம் (ஆன்மாக்களுக்கு) உணர்த்தி
 (முற்றும் ஒதும் ஆற்றலின்மையால்) வேதங்களும் ஒழிக்கிற்கும்
 பழமலைநாதரே,—பொருப்பு உதவும் சோதி திரு குமரி பாக - இம்
 யமீன்ற பிரகாசம்பெற்ற அழகிய உமாதேவியினது ஒர்பாகத்தையு
 டையவளே,—சுந்தரன் னுதுவனே - சுந்தரமூர்த்திராயனருக்குத் து
 தாகச்சென்றவளே,—ஒதி திருக்கு மொழிவது அல்லாமல்-சில தூவ்
 களைக்கற்று விபரீதப்பொருள்களைச் சொல்லுவதையெய்ந்தி,—உன்
 உண்மை நிலை சாதித்த இருக்கும் இயல்பு தந்தாய் இலை - உமது

உண்மையாகிய முத்திரிலையில் வருவாதுபழகிச் (சமாதியோடுகூடி) இருக்கும் சுபாவத்தை (அடியேனுக்குத்) தந்தருளினீரில்லை. ஏ-று.

தூதுகண்டாலுமதியணிவேணியர் தன்னிவந்தென்
காதுகண்டாலுமுடன்முககினபெய்தகல்காரொனவெம்
மாதுகண்டாலுமுவக்கப்படுமொழிவந்தனன்கார்ப்
போதுகண்டாலுமயில்வாழ்பொழிற்பழம்பூதரனே.

(இ-ள்.) கார் போது கண்டு ஆலும் மயில் வாழ் பொழில் பழம்பூதரனே - கார்காலத்தைக்கண்டு ஒலித்து ஆடாரின்ற மயில்கள் வாழ்கின்ற சோலைகள்குழந்த முதுகிரிநாதோ,—கண்டாலும் உவக்கப்படும் மொழி எம்மாது-கறகண்டினாலும் விரும்பப்படுகின்ற மதாமொழியையுடைய எமது தலைவியானவள்,—மதி அணி வேணியர் தூது கண்டாலும் - சந்திரனைத்தரித்த சடைமுடியையுடைய சிவபெருமான் (நானனுப்பிய) தூதுவரைக்கண்டாராயினும்—தன்னிவந்து என் காது கண்டாலும் உடல் மூக்கு இன்பு எய்த நல்கார் என-(என்னிடத்தே) நெருங்கிவந்து காதும் கண்ணும் மாவும் உடலும் மூக்குமாகிய ஐம்பொறிகளும் (கேட்டு கண்டு உண்டு உற்று உயிர்த்த அறிதலாகிய) ஐவகையின்பங்களையும் அனுபவிக்கும்படி அருளாரொன்று வெறுத்து,—வந்தனள் - (இரவுக்குறியிடைமீடுபட்டு விடியற்காலையில்) வீடுவந்துசேர்ந்தனள். ஏ-று, [இரவுக்குறியிழைத்தமைஇறைவன் கிருணையுரைத்தல்,] தாலும் என்னும் உம்மை ஏனையிடத்தும் கூட்டப்பட்டன.

(௬௬)

பூதரன் துணைக்கென்றுகொள்ளும்புரார்த்தகனார்
சீதரன் னுபொழிநெனுக்குன்றைத்திருநகரார்

காதரனன்றும்விழிபெறுமாறுடைக்கண்ணுதலார்
மாதரனன்றுவருமதிககோய்தலைமாற்றிலரே.

(இ-ள்) சிலைக்கு பூதரம் என்று என்று கொள்ளும் புரார்த்தக
ரார் - வில்லாதற்கு மேருமலையே நல்லதென்று வளைத்துக் கையிற்
கொண்ட திரிபுரார்த்தகரும்—சீதரன் அன்று எனும் பொழில் திரு
குன்றை நகரார் - மாயவனென்று மயங்கிப் பின்னர் அன்றெனத்
தெனியும் சோலைகள் சூழ்ந்த திருமுதுகுன்றமென்னும் தலத்தையு
டையவரும்—காதரன் அன்றும் விழி பெறுமாறு உடை கண்ணுத
லார்- தீவினைதொடர்பையுடைய யான் (டகவலத்திற்கிடந்த)அக்
காலத்தும் அருள்ளோக்கம பெறுமபடி என்னையடிமையாகவுடைய
நெறிக்கண்ணருமரகிய சிவபெருமான்,—அனன்று வரும் மதிக்கு
மாதா ஓய்தலை மாற்றிலர் - தழைப் பரப்பிவருகின்ற சக்திரானு
க்கு (தன்னையிருமபிய) மகளிர் வருத்திற்றலை நீக்கினுரில்லை. என்று.
[நற்றாயிரங்கல்.] (கூட)

மாற்குச்சிவந்தமலர்ததாண்முதுகிரிவாணன்மறை
நூற்குச்சிவந்தவிராப்பொருளென்பவர்கோக்குளன்வேள்
கோற்குச்சிவந்தவிறலாளனின்னுக்குறுகிலனிம்
மேற்குச்சிவந்ததறியேனிடக்குவினையதுவே.

(இ-ள்.) மாற்கு உச்சி வந்த மலர் தாள் முதுகிரி வாணன்-வி
ஷ்ணுமூர்த்திக்கு உச்சியிற்றறிக்கக்கிடைத்த தாமரைமலர்போலும்
திருவடிசையுடைய பழமலையாதரும்—மறை நூற்கு சிவம் தவிராப்
பொருள் என்பவர் கோக்கு உணன்-வேதநூலுக்குச் சிவபெருமானே

ருவரே நீங்காப்பரம்பொருளென்று நிச்சயித்துரைக்கும் அன்பர்களுடைய காட்சிக்கெளியவரும—வேள் கோழகு சிவந்த விநல ஆளன்—மன்மதனுடைய மலரம்புகள்பொருட்டிக் கோபிதத வெற்றியையுடையவருமாகிய சிவபெருமான்,—இன்னும் குறுகிலன் - இதுகாரும் வந்தாரில்லை;—இம்மேற்கு சிவந்தது - இம்மேலைத்திசையோ செவ்வானமாயிற்று —இவட்கு விளைவது அறியேன் - இனி இப்பெண்ணுக்கு உண்டாகுந் துன்பங்களை யானறியேன். ஏ-று. [மாலையம்பொழுதுகண்டு நற்றாயிரங்கல்.] (கங்.)

விளையவளையுமணிநெல்வயன்முதுவெற்பிறைவு

னளையவளையுமுறவுடையானவ்வனங்கசிலை

வளையவளையுமுடையுந்துறந்துவருநததுமில்

விளையவளையுமொருபுடைசாரவிருத்திலனே.

(இ-ள்.) மணி விளைய வளையும் நெல் வயல் முதுவெற்பு இறைவன் - மணிகொண்டு விளைதலால் சாய்கின்ற நெற்பயிர்க்கையுடைய வயல்கள்கூழ்ந்த பழமலைநாதரும்—அளைய அளையும் உறவு உடையான்-அன்போமும் அடிமைபுக (அவரிடத்தே) தாமக்கலக்கும் நட்பையுடையவருமாகிய சிவபெருமான்,—அவ்வனங்கன் சிலை வளைய-ஆந்த மன்மதனுடைய கருப்புவிவ்வளைந்தவுடனே—வளையும் உடையும் துறந்த வருந்ததும் இவ்விளையவளையும் ஒரு புடை சார விருத்திலன் - வளையல்களையும் வஸ்திரத்தையுமிழந்த துக்கித்தக்கிடக்கின்ற இந்தச் சிறுபெண்ணையும் ஒருபக்கத்திலே தங்கும்வழி வைத்தாரில்லை, ஏ-று. [நற்றாயிரங்கல்.] (கசு.)

இருத்தவிருப்பதிடத்திலல்லாமலிருப்பலென
நிருத்தவிருப்பமுதுகுன்றவாணனைவலியுஞ்
செருத்தவிருப்பவுத்தியயாருணச்சிந்தைசெய்வர்
திருத்தவிருப்பவலையாவர்மெல்லுவர்தேமொழியே.

(இ-ள்.) தேன் மொழியே - தேன்போலும் மொழியையுடைய
எனது மகளே, - இருத்த இருப்பது இடத்தில் அல்லாமல் இருப்
பல் என-(தேவரீர்) இருத்திவைக்க நானிருந்துவாழுவது இடப்பாக
த்திலல்லாமல் (மற்றொருநானங்களில்) இருந்து வாழமாட்டேனெ
ன்று - நிருத்தம் விருப்பம் முதுகுன்றவாணனை நீ வலியும் செருத்
வர் - நடனத்தின்கண்ணே ஆசையையுடைய பழமலையாதனை நீ
வலிந்துவாதாடும் சண்டையைவிட்டுவிடு; - உப்ப உத்தியை உண
யார் சிந்தை செய்வர் - உப்பையுடைய சமுத்திரநீரைக் குடிப்போ
மென்று யாவர்நினைப்பார்; - இருப்பு திருத்த அவலை யாவர் மெல்
லுவர் - இரும்பினாலே திருத்தமாகச்செய்யப்பட்ட அவலை யாவர்
மென்று தின்பார். எ - று. [நற்றாயிரங்கல்] முடியாதென்பது
கருத்து. (௬௬)

தேவியுமானும்வினையாடிடமுடைச்செங்கணுத
லாவியுமானும்வருஞ்சீர்முதுகுன்றணிவிழவைக்
காவியுமானும்விழியாய்கண்டெய்தெனக்கண்மறுகி
னேவியுமானும்மகட்கிடர்நீர்செய்திரோழையரே.

(இ-ள்.) ஐழையரே - பேதைமையுடைய தாய்மார்களே, - கா
வியும் மாணும் விழியாய் - (பிறவற்றையெயன்றி) கீழேநீட்டலமவு

னாயும் ஒப்பாகின்ற கண்களையுடைய புதல்வியே,—முதுகுன்று
தேவியும் மானும் வினையாடு இடம் உடை துதல் செங்கண் ஆவியும்
ஆனும் வரும் - திருமுதுகுன்றத்திலே, உமாதேவியும் மானும் வினை
யாடாநின்ற இடதுபக்கத்தையுடைய சிவந்த நெற்றிக்கண்வாய்ந்த
எமதயிர்போலும் சிவபெருமானும் (அவொழுந்தருளும்) இடபவா
சனமும்வருகின்ற—சீர் அணி விழவை கண்டு எய்து என கண் மறு
கின் றவி - சிறப்புப்பொருந்திய அழகிய திருவிழாவைத் தரிசித்து
வரக்கடவாயென்று விசாலம்பெற்ற வீதியிலே அனுப்பி,—உமால்
தும் மகட்கு இடா நீர் செய்தீர் - உங்களாலேயே உங்களுடையபுத
தரிக்குத் துக்கங்களை நீங்கள் செய்தீர்கள். ஏ-று. [தலைவிவருத்தங்
கண்டோர் தாய்மாணா நிகழித்தல்.] (கக)

எடலையாறுகிழித்தெதிரோறவிண்ணேறுபுகழ்க்
கூடலையாறுபுலியூர்மகிழ்முதுகுன்றர்பெற்ற
வேடலையாறுமுயிர்த்தெடுதேந்துபுமென்கைகொடுத்
துடலையாறுவருகவென்பார்நல்லுமைதனையே.

(இ-ள்.) ஏடு அலை ஆறு கிழித்து எதிர் ஏற விண் ஏறு புகழ்-
(திருஞானசம்பந்தமூர்த்தியாயனார் திருப்பாசுரமெழுதிய) பனையே
டு அலையையுடைய வைகையாற்று நீரைக்கிழித் தெதிரோசெல்ல வி
ண்ணுலகம்எயுஞ் சென்ற கீர்த்தியையுடைய—கூடல் ஐயாறு புலி
யூர்மகிழ் முதுகுன்றர் - மதனையும் திருவையாறும் சிதம்பரமு
யாகிய தலங்களை விரும்பிவீற்றிருக்கின்ற பழமலைநாதரானவர்,—
பெற்ற வேள் தலை ஆறும் உயிர்த்து எடுத்து ஏந்துபு மென்கை கொ
டுத்து தாம்பெற்ற முருகக்கடவுளை ஆறுதலைகளினுச்செயிலும், மோ

ந்து இரண்டிகையினாலும் தழுவினெடுத்து ஏந்திக்கொண்டு மெல்லிபகைகளிலே கொடுத்த,—நல் உமைதனை ஊடலை ஆறு வருக என்பார்—நல்ல உமாதேவியாரானோர்க்கி நீ பிணக்கையொழி சமீபத்திலேவரக்கடவாய் என்றுசொல்லுவர். ஏ-று. (கௌ)

உமையிடப்பாகனலங்கூர்முதுகுன்றுடையனராச்

சுமையிடப்பாகவரிதேடியுறத்துமலர்க

டமையிடப்பாகமருவுவரோலவர்தங்களைப்பா

ரமையிடப்பாகனனுக்கானுதைநினைந்தஞ்சுனை.

(இ-ள்.) உமை இடம் பாகன் - உமாதேவியாரை இடதுபாகத்திலுடையவரும்—நலம் கூர் முதுகுன்று உடையன் - நன்மையிடுந்த பழமிழையுடையவருமாகிய சிவபெருமானது,—அரா சுமை இடப்பு ஆக அரி தேடி அடி உற - ஆதிசேஷனுக்குச் சுமையாகிய இப்பூவுலகமானது பிளவுபட விஷ்ணுமூர்த்தியினால் தேடப்பட்டிருவடிகளிலே பொருந்தும்படி,—தாமலர்கள்தமை இடபாகம் மருவுவரோல் - சுத்தமாகிய புஷ்பங்களைக்கொண்டு அருச்சிக்கப் பரிபக்குவத்தை அடைவாராயின்,—அவர் தங்களை பாரம் மையிடம் பாகன் அனுகரன் - அவர்களைப்பிடிக்கும்படி,கனத்த ஏருமைக்கடாவைச் செலுத்தும் இயமனாவன் கிட்டான்,—உதை நினைந்து அஞ்சுவன் - (முன்பு உரைத்த) உதையைநினைத்துக்கொண்டு பயந்தோமென். ஏ-று. முதுகுன்றுடையன் அடி என இயையும். (கஅ)

அஞ்சுவணத்தைவரன்முறையோதவரக்கெறிந்த

பஞ்சுவணத்தைமருவுமென்றுனுமைபாகமொடு

செஞ்சுவணத்தையனையநின்கோலமென்சிந்தையுற
விஞ்சுவணத்தையமகிழ்குன்றைவாணவிரும்புவனே.

(இ-ள்.) விஞ்சு உவணத்தது ஐ மகிழ் குன்றைவாண - மேம்பட்ட கருடவாகனத்தையுடைய விஷ்ணுமூர்த்தியானவர் விரும்பிவணங்கும் பழமலைநாதரே,—அஞ்சுவணத்தை வரன்முறை ஒத்பஞ்சாஷ்டரத்தைக் கிரமப்படியே உச்சரிக்கவும்,—அரக்கு எறிந்த பஞ்சுவணத்தை மருவும் மென் தாள் உமை பாகமொடு - செந்நிறத்தை வீசுகின்ற பஞ்சினது அழகைப்பொருந்திய மெல்லிய திருவடிகளையுடைய உமாதேவியாரொருந்திய இடப்பாகத்தோடு,—செம்சுவணத்தை அனைய நின் கோலம் என் சிந்தை உற விரும்புவன்-சிவந்த பொன்னைநிகர்த்த தேவரீருடைய திருமேனி என்னுடைய மனதிலே எக்காலமும் நிலைபெறவும், ஆசைப்படுகின்றேன். எ-று. வர்ணம் என்பன வணம் என நின்றன, (கக)

விருத்தாசலாசங்கராமஜைமாதவிழிகளிக்கு
நிருத்தாசலசந்திரன்போலுடம்பிடைநின்றவர்தம்
கருத்தாசலசம்பவயிலர்க்காண்டறங்காட்டியசொற்
நிருத்தாசலசந்தமியேன்றலைக்குன்றிருவடியே.

(இ-ள்.) விருத்தாசலா - பழமலையையுடையவரே,—சங்கரா-
கங்கஞ்செய்பவரே,—மலை மாத விழி களிக்கும் நிருத்தா - உமாதே
வியாருடைய கண்கள்களிக்கும் நடனத்தை யுடையவரே,—சலம்
சந்திரன் போல் உடம்பிடை நின்றவர்தம் கருத்தா-சலத்திற்காண
ப்படும சந்திரன்போல தேகத்தின்கண்ணேநின்ற மெய்ஞ்ஞானிக
ளுடைய கருத்தரே,—சலம் சம்பவம் இலர்க்கு ஆண்டு அறம் தூட்

டிய சொல் திருத்தா - பொய்யாகிய பிறவியை ஒழித்தவாகளாகிய சனகாசிகளுக்குக் (கைலைமலையிலே கல்லாலவிருக்கத்தி னடியிலே) சகலதரும்ங்கனையுமுணர்த்திய சொறறிருத்தமுடையவனோ, — தமியேன் தலைக்கு சலசம உன் திருவடியே - அடியேனுடைய சிரசிலணிதறகுரிய தாமரைமலராவன தேவரீருடைய திருவடிகளே யாம். எ-று சங்கிரன் சலதநினிடத்தே பிரதிபலித்துக் காணப்படினும், அதில சம்பந்தமில்லாதிருத்தல்போல, ஞானிகளும் உடம்போடுகூடநிற்பினும், அதிறபறற்று உடையானிடத்தே பறறுடையராயொழுகல்பறறி, சலசநநானபோ லுடம்பிடைநின்றவாதங்கருத்தா எனறார். சொல்லாறுணாதிய அறங்கனையெல்லாம் குறிப்பாற் திருத்தினமைபற்றி சினமுததிரையைச் சொறறிருத்தமென்றா. அசசின்முத்திரைக்குப் பொருளாவது மும்மலம் வேறுபட்டுடைய மொய்த்துயிர் அம்மலர்த்தாணிமுடவரும் எனபது. திருவடியே என்னும் ஏகாரம் பிரிகிலை. (௧௦௦)

முறறிந்து.

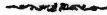
திருச்சிறுமபலம.

சிவபிரகாசசுவாமிகள் திருவடிவாழ்க.

உ

கணபதிதுணை.

பரிசோதனபத்திரம்.

பககம.	வரி.	பிழை.	திருத்தம் -
எ	க	பழலை	பழமலை
கந	உ	விழ	விலக
உக	கஉ	யுடைய	யுடையவ
உக	கக	வாவம்	வாகும
உஎ	ச	கைஞ	கைகஞ
கந	கஉ	துதிக்	துதிககவிளங்
கக	கந	தையம்	ததத்

மகாமகோபாத்திரம், டாக்டர்
வே. சாமி. பாரதமார் தூஸ் நிலையம்
அடைபிடி 1900 ஜன-20.

அன்பளிப்பு

மேலேப் பட்டி அன்பு, 9090

ஸ்ரீ க. சுப்பரமணிய ஸ்வர்,
B.A
அவரவர்கள்
அன்பளிப்பு

உ

வேலுமயிலுந்துணை.

திருப்போரூர் ஆண்டவர்

பதிற்றுப்பத்தந்தாதி.

புரணை-அஷ்டாவதாரம்

சபாபதிமுதலியார் வர்கள்மாணக்கர்

திருமயிலை-சண்முகம்பிள்ளைபாடியது.

இஃது

செந்தோமகாலேஜ்தமிழ்ப்புலவராயிருந்த

வெள்ளியம்பல்பிள்ளையவர்களுக்குமாரா

செ - சிவஞானம்பிள்ளையா

சென்னை.

பிரதீநிகேதனவச்சியந்திரசாலையி

பதிப்பிக்கப்பட்டது.

தஞ்சாவூர்

அ. ம. வ. ப.

ர. ம. க. ரு.

குருவணக்கம்.

நிலம்பூத்த திருவுந்திப் பெருமானு மொருமானு

நிலவப் பூத்த

சூல்ம்பூத்த கொன்றையந்தார்க் குழகனுக்கோ மொழிபட்டனைக்

குறித்து நல்கும்

பொலம்பூத்த திருமேனிக் குமரநா யகன்சமர

புரிப் புராண

நலம்பூத்த தென்புரசைச் சபாபதிசற் குருமணியை

நாடி வாழ்வாம்.

முருகன் துணை.

சிறப்புப்பாயிரம்.

புரையம்பதிப்புலவர்பெருமான் - அஷ்டாவதாரம்

சபாபதிமுதலியாரவர்களமாணக்கரும்,

சென்னைக் கிறிஸ்தியன்காலேஜ் தமிழ்த்தலைமைப்பண்டிதருமாகிய

திரு-சின்னசாமிப்பிள்ளையவர்கள்பாடிய

அறுசீர்க்கழிநெடிலடியாசிரியவிருத்தம்.

அண்டர்முநிவர்பரவுமலனுக்குக்குடிலையுடையளிக்குஞ்செவ்வேன்
கொண்டல்தவழ்தண்டலேகும் போரிவளம்பதியமருங் குமரவேளொ
புண்டரிகக்கழலினைக்குப்பதிற்றுப்பத்தந்தாதிபுனைந்தணிந்தான் [ன்
மண்டருசீர்நாவலர்களேத்துதிருமயிலைச்சண்முகனியைந்தே.

திருக்கையபரம்பணப் பொம்மபுரம்

ஸ்ரீ சிவஞானபாலைய தேசிகராதீனத்துச்

சிதம்பரம்-சசானியமடம்

ஸ்ரீமத் - இராமலிங்கசுவாமிகள்

மாணக்களுளொருவராகிய

க-வ-திருவேங்கடநாயடவர்களாற்

செய்யப்பட்ட

அறுசீர்க்கழிநெடிலடியாசிரியவிருத்தம்.

ஆன்முகத்தசரிசங்கநிறைந்தார்க்கும்பண்ணைசெறிதொன்மைவாய்
1, ஆன்முகத்துமறியரியபெருமாட்டிமயிலென்னரோன்மைகரு

ம், வான்முகத்தைவருடமீவளர்ந்தோங்கும்பொழின்மலியுமயி
ந்த, தேன்முகத்தவினிதுசொலுஞ்சண்முகனென்னுங்கவிஞர்செ
ம்ன்னான்.

சித்தாகும்பெருமாற்குஞ்சிவைக்குமிடையிருந்தின்புதிகழநாளும்
புத்தாகுமெனவருந்தமழலையமுதனித்திடத்தென்போரிவா முங்
கொத்தாகுங்கடம்புபுனைருந்நிணுக்குமகிழீந்துகுளிர்மைகாட்ட
சத்தாகும்பதிறுப்பத்தெனுந்தெரியலணிபெறவேசாத்தினுனால்.

இந்நூல் செய்தார் மாணக்கர்

கா-ரா - நமச்சிவாயமுதலியார் பாடிய

அறுசேக்கழிநெடிலடியாசிரியவிருத்தம்.

மருப்போரூடைந்ததெனுமென்முலையாள்சுவநெல்கமகிழ்வி
ய்தும், விருப்போரூ விடைப்பெருமானுதலில்வருமணிவிளக்கா
மலன்கோட்டிப், பொருப்போரூபுக்கன்முவனச்சுழிதனைக்கவ
புசுழ்சால்சீர்த்தித், திருப்போரூராண்டவன்மேற்பதிறுப்பத்த
திசெப்பினால்.

விண்முகநாடியபுலவர்நாடுபொதுடத்தரசைவிழைவோன
ன், கண்முகனாயிலகியல்தபுத்தருளக்குருவடிவாய்க்கடனீரடை
பெண்முகனா யொளிர்மயிலை வளநகர்செய் தவப்பெற்றின் பிழம்
தோன்றுஞ், சண்முகனாங்கவிஞர்பிரான்சொல்வளனும்பொருள்
னுத்தழைப்பமாதோ.

வேலுமயிலுந்துணை,

திருப்போரூர் ஆண்டவர்

பதிற்றுப்பத்தந்தாதி.

காப்பு.

பூமேவுசெங்கமலத்தடமல்போரூர்க்குமரன்பொலன்றட்கின்று
நாமேவுபதிற்றுப்பத்தந்தாதிச்சொல்லலங்கனயந்துசாத்தக் [திக்கோ
மேவுபெருந்துணையாமாணுருவும்பெண்ணுருவுக்கொம்பிலெய்
காமேவுரிம்பநிழல்கொணலெவுமும்மத்தகனபந்தானே,

அறுசீர்க்கழிநெடிலடியாசிரியவிருத்தம்.

சீரார்மலச்சேவடியைத்தெய்வமறைகளொருநான்கு
மோராவென்னினொருசிறியேனுணருந்தன்மையுடையேனோ
வாரார்கலசமுலையிமயவலிபயந்தவிலஞ்சியமே
நீரார்வயல்குழ்சாமரபுரிலிலவுங்குமரகுருபரனே, (க)

பரனேசமரபுரியானேபரிவானின்னையடைவாருக்
குரனேயுதவுக்கோமானேயுனையெயல்லாற்றுணைகானேன்
மரனேய்சோலைத்தணிகைவளைவளாவாய்வஞ்சநெறிக்கெல்லாம்
அரமேயனையாயுன்மாயமறியுந்தரமோவாயுங்கால். (உ)

காலாயுதங்கேதனங்கொண்டகந்தாநந்தாவணமருள்வாய்
வேலாயுதங்கொண்டொருகுராவியன்மாநிலத்தினடவல்லாய்
மாலாயிரங்கவல்லாருக்கரியாய்வளாயான்மகன்பயந்த
பாலசமசாபுரியுறையும்பரமாதகரப்பரியானே. (ஊ)

தகரப்பரியாயயன்றனக்குத்தனிமாமறையின்பொருளுணர்த்தும்
பகரத்தரியபெருமானேபமரம்பாண்செய்பொழிற்போரி
நகரத்தரசேநகராசனயந்தேநல்குநகைந்ருஞ்
சிகரக்கந்தபுரியானேசின்னஞ்சிறியெற்குள்வாயே. (௪)

சின்னஞ்சிறியேன்றணையாண்டசெல்வாசெல்வத்திருப்போரூர்
வன்னஞ்சிறந்ததோகையின்மேல்வயங்கும்வைவேற்கரத்தோயே
கின்னங்களைவாய்க்கடிச்சகக்கிழமையடியார்க்கருடணிகை
மன்னுங்கருணைக்கடலானேவஞ்சனெற்கினறருள்வாயே. (௫)

அருளாரமுதேதென்போரியரசேயவுணர்குலங்களைந்த
பொருளேகூடன்முதனிலையாம்பொருப்பிலறுவாக்கருள்சுரக்குங்
குருவேதெய்வகுஞ்சரியுக்குழையுங்கோமானென்பரசேன்
ஒருநீர்மையினினைடிஞானமுவப்பினுதவவேண்டுவனே. (௬)

வேண்மெதுநின்னடிஞானமன்றிவேறென்றிலைகண்டாய்
தூண்டெரிமாமயிலுக்கைக்குந்தோன்றத்தூணையேசுருதிமுடி
நீண்டுநீண்டுமதற்கப்பானீண்டபொருளேபோரிவயிற
காண்டற்கரியபனைமூலங்கனிந்தேயமருமெந்தாயே. (௭)

எந்தாயெழினுன்மறைப்பொருளாயிருந்தாயொருவேங்கையினுருவா
வந்தாய்வள்ளிக்கொடிதன்னைமணந்தாய்மணக்குங்கடப்பந்தார்
சந்தார்புயத்திலணிந்தாய்தென்சமரபுரியேவாழ்வெனவு
கந்தாய்கந்தாவெனைத்தந்தாய்கடையேற்கருள்வதென்றேயோ. (௮)

என்றேயுள்ளாயாருயிராம்யானுமன்றேயுள்ளேனூல்
இன்றேயாள்வதுன்கடனூலிலகும்போரிநகருகந்தாய்
தொன்றாய்ப்புதிதாய்த்தொன்றுவாய்தொன்றத்தூணையிருத்தியா
னன்றேயோரநிலைவல்லாராளோங்கர்க்கரத்தோயே. (௯)

கரந்தைகுடிக்கோமொழியைக்கனிந்தேதந்தாயடியாருக்
கரந்தைதீர்ப்பாய்சமரபுரியமர்ந்தாயுன்சேவடியிணைக்கீழ்
இரந்ததொன்றுன்னடிஞானமன்றியிலையொலறிதினாவாய்த்
தூர்த்துகொல்சுட்டெரித்தவன்றூழ்தொன்றால்சமரபுரியானே. (௧௦)

நாலடித்தரவுகொச்சகக்கவிப்பா.

புரிசங்குடையான்புதல்வன்றனைச்சிறையித்
டரியமறையினந்தத்தாசாரந்தனனையருள்
சூரவணிதாட்போரிக்குருந்தேயென்றேதகியென்றென்
இருவினை தீர்க்கிற்பெனமையாளுடையானே. (௧௧)

ஆளுடையாய்போரியமருமோரீராறு
தோளுடையாயென்னைத்தொழும்புடையாய்செங்கமலத்
தாளுடையாய்நினைத்தரிசுக்கவல்லேனோ
கோளுடையார்காணுக்குமரப்பெருமானே. (௧௨)

மானோவிழியாண்மகனெவழித் துணையே
தேனெய்கடப்பந்தெரியல்புனைபோரியிலெம்
மானேநினைபன்றியாதரவுமற்றறியேன்
ஊனையுருக்கியுயிருண்ணுமுததமனே. (௧௩)

உண்ணிவந்தோங்குமொளியேபரவெளியே
எண்ணில்பிறவியெடுத்தழன்றேனென்னிரண்டு
கண்ணையாய்போரிக்கலைகனையென்றுநிதம்
நண்ணிநின் னுணையப்பேனோநம்பானே. (௧௪)

பானேர்மொழிக்குறமான்பங்காநற்செங்கடப்பந்
தேனையலங்கல்செறியுந்திண்டோளானே
யானையெனதென்பதுநீததோருள்ளமலர்
வானையெனக்கொண்மணியெயன்றோதுவனோ. (௧௫)

ஓதியுருகியுளங்கலாவாருள்குபரஞ்
சோதிவழிவேதுரியங்கடந்தசுத்த
நீதியெனநின்னிலைகண்டுபோற்றுவனோ
வேதமுரைசெய்வியன்போரிவித்தகனே. (௧௬)

போரிநகிற்பொலிந்தோங்கும்புண்ணியமே
ஆரியநயெய்த்ருன்னருணிலையக்காட்டுவையோ

சீரியமோனச்செழுங்கனியேசெம்பாகே
கூரியவேற்கைக்குமரகுருமாமணியே. (க௭)

மணியேமணிவிளக்கேமலையமுனிவற்கருளு
மணியேயெமையுமின்றாட்கொண்டாலாகாதோ
எணியேயுருகுருக்கின்பசுகமேவிடங்கொள்
பணியேபுனையும்பரணுதவும்போரியனே. (க௮)

போனகருஞ்சுண்டபுராநிக்கன்றோமொழியில்
ஆனபொருணவின்றவாறிரண்டிதோனானே
வானமுதேதேபாரிநகர்வாணனையென்றுநினை
யானறிவிற்கண்டின்புறுவேனுவெம்மிறையே (க௯)

இறைநிலையுமென்னிலையும்யான்கண்டிதுமாக்க
முறையினுணர்த்துவையோமூவிரண்மொழுகளே
குறையகன்றோருள்ளங்குலவுஞ்சமரபுரி
யுறையுங்கருணையொருபரமசாகரமே. (௨௦)

எழுசீர்க்கழிநெடிலடியாகிரியவிலுத்தம்.

கரிசலாங்கொடும்பவக்கடற்கேணாற்றும்பென
விரவிநின்றமாழ்கினேன்வியந்தனைப்பணிந்திடேன்
கருதியென்னையாள்வையோகணிந்துபோரியாண்டவா
புரிவதென்னைபுரிவதென்னைபுரிவதென்னைபுந்தியான். (௨௧)

புங்கமானபோகமேபுராந்தகன்பயந்திடுஞ்
செங்கைவேற்கரத்தினாய்செகத்தினின்றமாழ்கினேன்
கங்கைமைந்தபோரியாய்கடவதொன்றுமோர்ந்திலேன்
எங்குசெல்வதெங்குசெல்வதெங்குசெல்வதென்றையே. (௨௨)

செல்லணந்திமும்பொழிற்செயந்திமேவுகந்தனே
நல்லவன்பர்நாடுபோரிநகரமர்ந்தசெல்வமே
தில்லைமன்றிலாடுவோன்றிருப்புதல்வகின்சரண்
புல்லுவேன்கொல்புல்லுவேன்கொல்புல்லுவேன்கொல்புத்தனே. ()

போதன்மாலுணர்ந்திடாப்புராரிவார்செவிக்கணே
வேதவாய்மையோதுபோரிமேவுமாநிகாரண
மாதரார்மயக்ககன்றுன்வார்கழல்வணங்கிடேன்
ஏதுசெய்வதேதுசெய்வதேதுசெய்வதேழையே. (உச)

செய்வதொன்றுமோர்கிலேன்றிருவருட்புறத்ததா
மைவிளங்குகண்ணினார்மயக்கமெய்திமாழ்கினேன்
ஐயரின்னருட்பெருக்களித்திபோரியண்ணலே
யுவ்வனேகொலுவ்வனேகொலுவ்வனேகொலுண்மையான். (உரு)

உண்ணயந்தவன்போத்துகந்தபோரிமாநகர்
நண்ணுசேவலங்கொடிநலத்தநின்னருளினான்
மண்ணிலேபிறந்ததீர்ந்துமம்மர்நீங்குவேன்கொனின்
எண்ணமென்னையெண்ணமென்னையெண்ணமென்னையிங்கரோ. ()

என்னினின்னையின்னிலென்னையேழைகாண்கிலாதிவண்
பொன்னைமாதரைப்புவித்தலந்தனைப்பொருளென
உன்னிமாழ்கினேன்றென்போரியோங்குவேற்கரத்தனே
என்செய்கிற்பதென்செய்கிற்பதென்செய்கிற்பதீசனே. (உஎ)

சுவதென்பதொன்றிலேனோரின்சொலேனுமோதி்லேன்
பாவகாரியரலார்பராவநின்றபோரியாய்
காவினானினாநாமநானுரைக்கவல்லனோ
தேவதேவமதேவதேவதேவதேவதேரினே. (உஅ)

தேன்செறிந்தசெங்கடம்பணிந்ததிண்புயத்தனே
வான்பராவுபோரியாய்வயங்குவேற்கரத்தினாய்
கான்செய்கூந்தலார்மயற்கடற்பழந்தழுந்தினேன்
யான்செய்பாவம்யான்செய்பாவம்யான்செய்பாவமெந்தையே. (உஆ)

பாவகங்கடந்துநின்றபண்பநின் கழற்பதம்
துவிமாமலர்கொடுதித்திடேன்சொலற்கருந்
துவிமாமயிலினாய்துலங்குபோரிவாழ்க்கையாய்

திருப்போரூர் ஆண்டவர்

கல்விருத்தம்.

ஐயநின்றனடி மலர்க்குப்பணி
செய்யநாடி லன் செய்வதறிந்திலேன்
மையணவுபொழிந்தோரிவாழ்நிற்
கையனே கந்தனே கங்கைமைநதனே.

(௩௧)

கங்குலும்பக லுங்கந்தவென்றியான்
செங்கையான் மலர் தூய்ச்சிந்தனை செய
இங்கனக்கருமின் பமருளுவாய்
அங்கனாசமராபுரியண்ணலே.

(௩௨)

அண்ணன் மாதரறுவர் முலையுன்செவ்
வண்ணவாயமலிதிருப்போரிய
கண்ணினானினைக்கண்முவணங்கிடுந்
தண்ணருள்செய்தயாவுருவததனே.

(௩௩)

அத்தனையருளாளவொராரிறண்
டத்தனேசமராபுரியையனே
நித்தநின்னடிநேயமளித்தியால்
சுத்தனேமயிலூர்ந்நிடுஞ்சோதியே.

(௩௪)

ஊரும்பேருமுருவுமிங்கொன்றிலாப்
போரிமேவியபுண்ணியனே நினைப்
பாரிலேத்திடும்பண்பினர்தாண்மலர்
நாரினேன்துவனேனாகநாடனே.

(௩௫)

நாடருஞ்சுகவாழ்வனைநாடினேன்
தாடலைமிகைவைப்பதென்றோதமிழ்க்
கூடலாய்பூரங்குன்றுடையாய்சை
நீடுபோரிநிலாவியவையனே.

(௩௬)

ஐயமின்றியறங்கடவாதவ
ருய்யவொண்கதிர்காமத்திலோங்கிய

மெய்யநின்றனைமேவுவனொசொலாய்
வையநாடெழிற்போரிவரதனை.

(௯௭)

வரிவிழிமடவார்வஞ்சனைக்கிவ
ஹூரியனாய்க்கழிந்தேஹுனைநாடிலேன்
குரவுநீள்பொழிற்குனறுதோறாடிய
பெரியபோரிபிறங்குங்குமரனை.

(௯௮)

பிறந்தைபற்பலவெய்திப்பெரிதுனை
மறந்தடைந்தனன்மாமணித்தீபமே
துறந்தவர்க்கருள்தொல்சமராபுரி
யறந்தவாதவருட்பெருவாரியே.

(௯௯)

வாரமாபுனைவாழ்த்தியடைந்திடேன்
போரிவாணபொருவருஞ்சுரநிட்
ரேயானுன்றுணையடியோதுமா
வீரவேலவினாந்தருள்செய்தியே.

(௧௦௦)

கலிலிலைத்துறை.

செய்யாளுறையுஞ்செங்கமலத்தண்டடமல்கும்
ஐயாறுடையாயார்வமிலாதாரதியானே
ஐயானனனுக்கருளும்போரியம்மானின்
கையானின்னைக்காட்டுவதென்றோகரிசீர்த்தே.

(௧௦௧)

கரியானனத்தான்பின் வருகருணையனெறிந்
பரசாநிற்பொருள்ளத்தவிசிற்பரிவாயோங்
கரசேயென்றுநாடகிலாதிங்கலமந்தேன்
தரைநாடியதென்போரியில்வாழுந்தக்கோனே.

(௧௦௨)

வாழ்வாவதுமாமாயமதென்னமனத்தோரோன்
தாழ்வேசெய்துகழியாநின்றேந்தமியேனான்
பாழ்வேதனையாற்றுயர்கின்றேன்வெம்பவவேலை
யாழ்வாரதியாச்சமராபுரிவரமும்மானே.

(௧௦௩)

மானே நல்குமடமான்வள்ளிமணவாளா
ஞானகரணேசமராபுரிவாழ்நலத்தானே
யானொழைதார்பாசமதானென்றிவனோரா
தானேனந்தோவெனசெயவல்லேனரியானே. (சுச)

அரியார்கமலவாடிகள் குழுமணியாடூர்க்
குரியாயென் னையுடையாய்போருடையானே
கரிசேசெய்துதிருநகின் றேன்கடையேனென்
குருமாமணியேகுஞ்சரிநாடென் னுனத்தோயே. (சுநி)

குலமேபொல்லேன் குறியும்பொல்லேன் குணம்பொல்லேன்
நலமேபொல்லே னுன்னடி நூனநாடாதேன்
நிலமேயே த்தும்போரியினையென்னினை கிற்பேன்
சலமேசூடுமொகிபுராணன் தருவானே, (சக)

தருவேயென்று புல்லுநாடித்தமிழ்பாடித்
திரிவேனெந்தாயுன்னடியாணைச்சேராது
பெருமாலுற்றேனென்செயவல்லேன்பெருமானே
திருவாழ்போரிமாநகர்மேவுஞ்செவ்வேளே. (சஎ)

வேளையெரித்தோன் காதினில் வேதம்விரித்தோய்கு
தாளமுடிக்குறமா துமணந்ததக்கோயிவ்
வேளையெழிற்சமராபுரிமேவும்வரமீந்துன்
றாவிணையுன்னுஞானமதன்பிறற்றருவாயே. (ச.அ)

தந்ததுமுன்னேக்கொண்டதுமென்னைத்தனியானே
செந்தினகர்ச்சிந்தாமணிவேசிந்தகபோதா
அந்தமிலின்பத்தாரமுதன்பர்க்கருள்வானே
தந்திகிரிந்திசாரம்போரித்தனியாழ்வே. (சுக)

தண்டமிழாவின்ன்குடியாய்தென்றணிசேசா
கொண்டனிற்சூழாண்மான்மருகோனேகுமமோசா
அண்டர்தொழுஞ்சமராபுரிவாழ்முகுனாநா
தொண்டெனநின்னூட்கென்முதொகொகொவாய்துணியேனே.

அறுசீர்க்கழிநெடிலடியாசிரியவிருத்தம்.

துண்டமாமதிச்சடையவன் விடையவன் சுந்தரன் றொலவில்லான்
அண்டர்நாயகன் நனக்கருமறைப்பொருளருளியவருளானன்
எண்டிசாமுகந்தொழுதெழும்போரியானெம்மிறையெனநாடித்
தொண்டுசெய்பவர்க்கிருவினைப்பாசங்கடியர்செயத்தொடராவே. (1)

தொல்லையாம்வினைக்கட்டறுத்தாண்டருள்சோதிவேற்கரத்தெம்மா
மல்லவில்லெனக்கொண்டொருமுப்புரங்கனந்துவோன்றருகானைன்
மல்லவில்லதோரின் புதவிறையவனெழில்சூலார்திருப்போரி
மல்லன் மாநகர்வாழ்குகனடிமலர்மறாதுநின்முழனெஞ்சே. (12)

நெஞ்சமேயிதுவஞ்சமேயன்றுகாணினைப்பொடுமறப்பற்றுக்
கஞ்சனாதிபணிபதன்காங்கெயன்கழலினைமறவாமற்
றஞ்சமென்றவனடியவர்சார்வினைச்சார்ந்துநின்றிகெண்டாய்
வெஞ்சுழக்கொழிந்திடும்பரானந்தமாம்வேலையிற்படிவாயே. (13)

படியிலாணவத்தொடக்கினான்வருந்தினேன்பணிவொடுகினையெய்து
மடியரானவர்க்கன்புசெய்தொழுகிலேனையவென்புரிகிற்பேன்
கொடியனாயினேன்சூன்றினேவேலினற்குமைத்திடுந்தென்போரி
யடிகனின்நிறுப்பதியெலாமனைகிலேனறிவிலாச்சிறியேனே. (14)

சிறுமைசெய்துழல்கின்றனனின்கழற்சிறுத்தொழும்பேசெய்
முறையிலேனின்க்கருத்தினற்பணிசெய்யென்முருகதென்றிருப்போரி
யுறைதருங்குகசேந்தவென்றுணையுனியுலப்பிலாவானந்தம்
பெறுகிலென்மணிநிறந்தநின்முழண்பேதையென்கடவேனே. (15)

கடவதொன்றிலெனஞ்சமேபோரிவாழ்காங்கெயன்பூந்தாட்கே
யடிமைசெய்கிலேனான்மறையந்தங்களரற்றியபொருளோனோன்
விடியுமோபிறப்பென்றுநீகருதிடேல்விண்ணவர்பெருமானைக்
கடியசெங்கடம்பணிபுயாசலன்றனைக்கந்தனையடைவாயே. (16)

அடையலார்புரமட்டவற்கோமொழியருளியபெருமானை
மடையிலவானைகன்பாயந்திடும்வயல்செறிமயிலைமாநகரானைப்

படைநெடுங்கணராட்டயர்போரியம்பரன்றனைப்பரிவோடு
மடைநெஞ்சமேபரசுகோதிபெற்றஞ்சுவதென்னேயோ. (௫௭)

என்னையாண்டவனரிப்பிரமாதியோத்திமெருளானன்
தன்னையேயடியார்க்கருள்குப்பிரான்றணிகைமாமலைவாழ்வான்
தென்னவன்றிருநாட்டினுக்கணியெனச்செறிசெயந்தியிற்கந்தன்
பொன்னடிக்கமலந்தொழுநெஞ்சமேபுலநகடையாயே. (௫௮)

நரலைவேலைசூழ்புவியயிற்செல்வனாநாடியங்கவாக்கின்சொல்
வினாயவோதிகின்றமுன்நனைநெஞ்சமேவிண்ணணைமணிமாட
நிராகுலாந்திருவேரகப்பதியனைநெடியவேற்கரத்தானைக்
குரவணிந்ததாட்குழகனைப்போரிவாழ்குமரனையடையாதே. (௫௯)
குமரனைக்குன்றுதொறும்வினையாட்டயர்குருந்தினைக்கொலைவெற்கை
யமரனைக்கச்சிமாவடிமேவியவண்ணலையடற்குரைச்
சமரினிற்செற்றசண்முகன்றனையெழிற்சந்தனாசலத்தானைச்
சிமையமார்சுகரித்திருப்போரியிற்சென்றரில்களையாயே. (௬0)

எழுசீர்க்கழிநெடிலடியாசிரியவிருத்தம்.

அருவாகநின்றியருவாகநின்றியகிலாண்டமாகநின்றி
தெருளாகநின்றிநருளாகநின்றிசெயலற்றவன்பருளமே
மருவாதியம்பகவனாகநின்றியிலேறுமெங்களிறையே
குருவாகநின்றியொருபோரிமேயகுழகாவெனோவுணர்வதே. (௬௧)

ஒத்தின்பொலிந்தபொருளெனக்குமுயரும்பருக்குமரியாய்
கூத்தைக்குயிற்றுமரனுக்கின்றுந்துகுடிசைக்கருத்தமருள்வாய்
வேத்திற்சிறந்தபுனனாட்டிதைக்குவியனின்பநல்குமேந்தால்
தூத்தண்பொழிற்சமரமாபுரத்ததுரிசெற்ககற்றல்கடனே. (௬௨)

கடமாஸியானையைக்காத்கிலங்குகரியோன்பராவமுதலே
வடவாலினிழலொருதேவினுக்குமறைபுண்மைநல்குமமுதே
குடமாமுனிக்குமலமோசனஞ்செய்குழகாவெனப்பரிசிடேன்
அடிஞானமீதிதிருவாளபோரியமர்கின்றவெற்கையரசே. (௬௩)

வேலாலெனதுபவவேலைவாரிவிடியப்பரிந்துநாள்செய்
தாலாதனேனுமய்வேனகண்டசுகநல்குமனபினுருவே
சேலார்வயற்சமரமாபுரத்தசிலைமாதுமைந்தமறையின்
மூலாகடம்புபுனையும்புயத்துமுதல்வாசரண்சரணமே. (சுச)

சலமேவினைத்தபுலலெடர்செய்சர்ப்பனையான்மெலிந்துதிரிவேன்
நலமேகிளர்ந்தநினதன்பர்சார்புநனுகாதுமுன்றலேகுவேன்
தலமேபராவுசமராபுடோசதமியேனையாண்டருளுவாய்
இலமோவுநல்லநெறியாளர்நாடுமினையோயெனதுகுருவே. (சுரு)

குருவானகோலமதுகொண்டெனதுகுறைதீர்க்கவேண்டுமொருவெங்
குருவேந்தவள்ளிமணவாளவன்புகுழிகொண்டமெய்யர்பரசும்
பரசேவலந்துவசபோரிமேவுபண்பாரினைக்கருதுவான்
வரமேயளித்திவடிவேற்கரத்தமலையான்மகட்குமகனே. (சுசு)

மகவான்மகட்குமணவாளகந்தவரையையெவர்க்குமுரியாய்
சிகிவாகனத்தசமராபுரேசசெழுமாநதிக்குமதலாய்
நகநாடியாடல்புரிசின்றலேலநளிமாதிர்மபணிசெயுஞ்
சுகவாரியேகருணையாளவன்புதுதைநெஞ்சநல்கல்கடனே. (சுசு)

நெஞ்சாலயத்தினுறைகின்றநேயநிலையாகவனபுசெயுமா
எஞ்சாதநல்லவருணல்கவேண்டுமிமவான்மகட்குமதலாய்
கஞ்சாதனன்றனைக்குட்டியன்றுகழலிறகொடுத்தையிடு
மைஞ்சாவிக்கத்துவசனபராவுமலிபோரிமாநகரனே. (சுஅ)

நடலைப்பிறப்பினிவணங்கிநின்றதுநல்விதின்றதுந்பமறிவாய்
சுடலைப்பொடிப்பரமனுக்குமோனசுகநலகுதெய்வவருதே
குடிலைப்பொருள்வினைவையன்றுமுன்னுகுறுமாமுனிக்குதவுவோய்
குடிஸததரோதுசமராபுரேசகொடியேனையாண்டருள்வையே. (சுசு)

வைவேற்கரத்தமணியேசிவானுபவவஞ்சமோனவெளியே
மெய்வாழ்வுநாடுமடியார்மனத்துமிளர்கின்றசோதிவடிவே
உய்வேன்கொணின்னதருளன்றியெண்ணையுடையாயெனக்கருளுவாய்
மைவாகனத்தமதிக்குடிமைந்தவளர்போரிமேவுமரசே. (எ)

வஞ்சிவிருத்தம்.

அருணயந்தவன்பர்தாழ் - குரவநின் குரைகழல்
பரவவேபணித்தருள் - விரவுபோரிவேலனே. (எக)

வேலபோரிவேந்தநின் - சிலநாடுசிந்தனை
பாலியாதபான்மையே - வாலேநல்குமைந்தனே. (எஉ)

மைந்தபோரிவாழ்ந்தருள் - கந்தநின் கழலினை
சிந்தைசெய்யவல்லனோ - வெந்தையின்றியம்பிடே. (எங)

ஏதிலேனினின்னருட் - போதமெய்திடப்புகல்
நீதபோரிநின்மலச் - சோதியாந்துணைவனே. (எச)

துணையெனக்குன்றாயதா - ளிணையலாதுவெறிலேன்
கணைவிழிகுறக்கனி - நணியபோரிநாதனே. (எடு)

நாதநின்னைநாடினேன் - ஏதமிங்கிரித்திடாய்
ஆதிமைந்தவன்பினால் - நீதபோரிநிமலனே. (எசு)

நின்னையன்றிரீடுணை - அன்னையெயடைந்திலேன்
மன்னுபோரிவாழ்க்கையா - யென்னையாளுமீசனே. (எஃ)

ஆளவேண்டிமன்பினிவ் - வேளைபோரிவேலினாய்
தானையிந்துசங்கரன் - காணையானகந்தனே. (எஅ)

காவிளங்குகாழியாய் - பூவிளங்குபோரியாய்
பாவனம்பரிந்தருள் - தேவிளங்குசேந்தனே. (எஈ)

சேந்ததெய்வதப்பிழிக் - கரந்தநின் கழலினை
சார்ந்திடத்தனித்தருள் - வேந்தபோரிவேலனே. (அ)

கவிவிருத்தம்.

வேலநின்னடித்துணையைவேண்டிவென்
பாலுலோசனன்புந்தமைந்தனே
சிலநாடிவேன்செல்வப்போரியாய்
கோலமாம்பிறகுரகத்தனே. (அக)

குரவுதாளிணைக்குமரநாதனை
திருவநீன்செழும்போரியாண்டவா
அரவவெற்பினுயாடல்கண்டனை
கரவிலாதுனைக்காட்டவேண்டுமே. (அஉ)

வேண்டுமேனினிவிரகதின்றிநிற்
காண்டலென்றியான் கருதிநின்றையே
தேண்டுவார்க்கருடெய்வப்போரியெம்
ஆண்டவாபுரிந்தடைந்தபான்மையால். (அங)

ஆலினீழ்விவரமுரைத்திடுங்
கோலமேனியான் குரவபோரியாய்
நீலமாமயினிலவும்வேலின்
பாலதாமன்புரிவினீதியே (அச)

சகையேயிலேனெந்தையெம்பிரான்
நாகபூடணனல்குமைந்தனை
மாகமோங்குநன்மாடப்போரியாய்
சோகமேதுடைத்தாளவேண்டுமே. (அரு)

ஆறுமாழுகத்தண்ணல்போரியாய்
நீறுபூசியநிலநின்னடிப்
பேறுவேண்டுமேன்பேதையேன்றனக்
கூறுதீர்த்தியாறுலப்பில்சோதியே (அசு)

சோதியேலெனைத் தூயபோரியாய்
வாதியாவகைவஞ்சவல்வினை
நீதியால்வணைடியாளுவாய்
கோதிலாதவெண்குணநிதியமே. (அஏ)

நின்னைநாடுவார்நெஞ்சமேவினாய்
கணனிமாதுமைகனிவினாலுருள்
பொன்னின்மாடமேபொலியும்போரியாய்
எண்ணையாளுவதென்றுதானமோ. (அஐ)

என்றுகாண்கிலேனென்னையான்வது
நன்றுபோரியாய்நாதநின்னடி
யொன்றுமெய்யருளோங்கவேயருள்
துன்றுசோதியேதுயர்ந்திடாமலே,

(அ௯)

துன்பினாற்றுயர்கின்றகீரனுக்
கின்பநன்னிலையீட்டும்போரியாய்
அன்புவேண்டுநின்னடிமலர்க்கணை
என்றுவேண்டுவேனென்றுமிங்கரோ,

(௬௦)

எண்ணிக்கழிநெடிமடியாசிரியவிருத்தம்.

எல்லையில்தோ ரின்ப மெய்துவா னீண்டுணத் தொழும் பே
புரிந் திடும், செல்லு லாம்பொழி லருணை வெற்புடைச் செல்வர் நி
ன்னனு பூதி யோதிட, வல்கை வந்தருள் செய்த செய்யவேல் வலத்
தினேந்திய வள்ளல் போற்றியோ, வலலெனும் தனத் தைய றனக
ரம் வழங்கு போரியின் வாண போற்றியே.

(௬௧)

போற்றி யெம்பிரான் போற்றி வெங்குருப் புனிதனாய்க் கொடு
ஞ் சமணை மாசறுத், தேற்ற மேவுவை திகைசை வந்தனை யிங்க னாட்
டிய வெந்தை போற்றியென், தோற்றமே கொடுத தாண்ட போரியா
ய் தொடிக்கை வள்ளிதன் றுணைவ போற்றிமூன், கூற்று தைத்தவற்
கருளு மாறிரு குலவு தோளிளாய் போற்றி போற்றியே.

(௬௨)

போத மேவடி வாந்த ருமையான் போற்று செந்தமிழ்க் குதவி
செய்திடும், நாத போற்றியெங் கோன் சிற்றம்பல நாடிகட் கனு பூதி
நல்கிய, கோதி லாதவா னந்த வாரியாங் குழக போற்றிநல வழக
போற்றியெம், மாதி போற்றிதென் போரி மேவிய வண்ணல் பன்னி
ரு கண்ண போற்றியே.

(௬௩)

கண்ண கன்புவிக் கருள்பு ரிந்திடுங் கையி ராறுடைக் கந்தவா
னவர், விண்ண டைத்திடப் புரியும் வெற்றிவேல் வீரபோற்றியு தா
ர போற்றிமுக, கண்ண னுக்ககத் தியனுக் கோமொழி கனிவி னோதி

ஈனோ போற்றிசெவ், வண்ணோ போற்றிதென் போரிவாழிய வரத
தமிழ் விரக போற்றியே. (கசு)

வீபுதர் தம்படைக் கிறைமை மேவிய வேல போற்றிசெந் கோ
பாற்றிநல், வ்பமுகத் தவன் பின்னு தித்திடு மெம்பிரா னடிக் க
போற்றியெந், கபய நல்கிய வையன் போற்றியெம் மாருயிர்க்
ரு துணைவ போற்றிமெய்ச், சுபமெ னப்படுத் துரிய போரியிற்
று மாதியஞ் சோதி போற்றியே. (கசு)

சோலை சூழ்பரங் குன்ற போற்றிபைந் டோகை மாமயில் விட
பாற்றியெக், காலு நாயினேன் செனனி மேற்கழற் கமலஞ் சூட்
சருணை போற்றிநல், வாலையார்வமோ தெவு செங்கனி வாய
ற்றியு பாய போற்றியன், ஞோலை காட்டியாட் கொண்ட வீசனுக்
மை காட்டுபோ ஞுர போற்றியே. (கசு)

ள்ள நல்லவர் நாடுசெந் தில்வா மொருவ போற்றிதென் னாவி
குடி, வள்ளியோய கழல் போற்றி யேரக மருவு கார்த்திகை
த போற்றியுட், கள்ள மேயிலா ருள்ள மேயெனக் கருதி மா
தோறு மாடல்செய், விள்ளொ ணுச்சுக வாரி போற்றி மெய்
ங்குபோரிவி சாக போற்றியே. (கசு)

வில்லெ னச்சிலை கொண்ட வேதியன் வேதன் மாலெனும் வி
நாடியே, யெல்லை யில்குக் கெய்துஞ் சோலைவெந் பிறைவ
தன் தணிகை மேவிய. மல்கை மல்கை மல்கை வ

மே கொளுமனை

மேயர்

கசு திருப்போரூர் ஆண்டவர் பதிற்றுப்பத்தந்தாதி.

புந்தி நைந்துநைந் துருகு மாறெனுட் போது நின்றபுண்ணி,
சொருபவம், புந்து கண்ணியர் மையன் மேவிடா துன்ன டிக்கவே
யன்பு செய்யுமா, சிந்தை செய்தசிற் சொருப போற்றியெஞ் சிதம்
ரப்பெரு முனிவ னுக்கருள், கந்த போற்றிபோ ருரின் மேவிய கட
வு ளேறுசோக் கழல்கள் போற்றியே. (க00

பதிற்றுப்பத்தந்தாதி முற்றிற்று.

நேரிசைவேண்பாக்கள்.

அஞ்சக்கரத்தானுமஞ்சக்கரத்தானும்
அஞ்சக்கரத்தானுமாயகிலார்—நெஞ்சி
லரணென்றெழிற்போரூரண்டவனெங்கோமான்
சரணமலர்வாரிசம்.

அஞ்சுவணத்தானுமஞ்சுவணத்தானும்
அஞ்சுவணத்தானுமாய்ந்தறியார்—கஞ்சமலர்
மாண்டசெழும்பொய்கைமலிதென்றிருப்போரூர்
ஆண்டவன்நன்செம்பொனடி.

ஸ்ரீமேய்கண்டதேசிகன் நீநவடிவாழ்க.

ஸ்ரீசிவஞானயோகிகள்

சேவடிவாழ்க.

கருட

போத

ருமையான

செய்திமே, நாநட றறியெங் கோன சிறமபலந் .

கலகிய, கோது லாதவா னூர வாரியாது குழக போற்றியெங் வழக்
போற்றியெங், மாதி போற்றிதென் போரி மேவிய வண்ணப் பவளி
ரு கண்ண போற்றியே. (கூஉ)

கண்ண கையுடிக் கருள்பு ரிந்திடுங் ஸையி ராறுடைசு கந்தவா
னவா, விண்ண டைந்திடப் புரியு மெற்றிவேல் வீரபோற்றியு தா
ர போற்றிமுக, கண்ண னுகககத சியனுக் கோமொழி கனியி ளேகி

செய்து
தந்தி
மயிலைபாதி - வான்மியூர்பாதி
கவித் துறைய்ந்தாதி.

இது
கமிழ்ப்பண்டிதர்
ம.நா-ஸ்ரீ வல்லி - பி. தெய்வநாயக முதலியாரவர்கள்
வினாக்கள்
திருவல்லிக்கேணி அரிசிமண்டி
கா. ஆறுமுக நாயகரவர்களால்
இயற்றப்பட்டது

திருச்சிவசித்திநாயக பகதஜன சபையாரவர்கள்
திருவல்லிக்கேணி மண்டி
திருவல்லம - மு. கோலிந்துசாமி செட்டியாராவும்
செ. ஸ்ரீ அரிசிமண்டி
மட்டை - வி. இராஜா செட்டியாராவும்
சென்னை : வேதா அண்டு கம்பென் யென்றும் "பிரிமிடர்"
அச்சுக்கூடத்திற் பதிப்பிக்கப்பட்டது.
குரோதின மேஷரவி.

தீருச்சிற்றம்பலம்.

மயிலைபாதி - வான்மியூர்பாதி

க லி த் து னை ய ந் தா தி.

◀▶◀▶◀▶◀▶◀▶◀▶◀▶◀▶

இது

தமிழ்ப்பண்டிதர்

ம-ந-ந-ஸ்ரீ வல்லி - ப. தேய்வநாயக முதலியாரவர்கள்

மாணககர்

திருவல்லிக்கேணி அரிசிமண்டி

கா. ஆறுமுக நாயகரவர்களால்

இயற்றப்பட்டு

—

ஸ்ரீ சர்வசித்தி விநாயக பக்தஜன சபையார்களில்

திருவல்லிக்கேணி மண்டி

திருவல்லம் - மு. கோவிந்துசாமி சேட்டியாராவும்

ஷெ யூர் அரிசிமண்டி

மட்டை - வீ. இராஜா சேட்டியாராவும்

பதிப்பை : வேறா அண்டு கம்பெனி யென்னும் “ப்ரிண்டர்”

அச்சுக்கூடத்திற் பதிப்பிக்கப்பட்டது.

உ
சிவமயம்.

சாற்றுக்கவிகள்.

செந்திலாண்டவன் திருவடி துணை.

இஃது திரிசிரபுரம் - பிரம்மபுரீ

திரு-சிவாநந்தசாகர யோகீஸ்வரர் அவர்கள் இயற்றிய

கட்டளைக்கலித்துறை.

சீரார் மயிலை திருவான்மியூரம் செல்வ னிசைத்
தாரா கலித்துறை யந்தாதி செய்தொன்று தந்தனனா
காரா ணவப்பகை சாய்த் தருளீசன் கழலி னன்பு
சீராத வாறு முகநா யகன் பத்தி செய்பவர்க்கே.

இஃது டென்னை இந்துதியலாஜிகல் ஹைஸ்கூல் தமிழ்ப்பண்டிதர்

கோ - வடிவேலு செட்டியா ரவர்களியற்றிய

அறுசீர்க்கழி நெடிலடி யாசிரிய விருத்தம்.

மாறு பாட்டையறவொழித்து ஈனத்தாம னைக்கண் மங்கல பங்கன்
வீறு கொண்ட வடிநிறுவி மெய்யன் புருவாய் விளங்குவான்
பேறு சிவமேயெனத் தெளிவான் பிறழா மதியான் புலன்கள் செலு
நாறு செல்லா வறிவாள னுறுமுக னென்பே ருடையான்.

ல்லா நலமுமடி யவருக் கீயும் பொருட்டு மயிலையுமே
பொல்லாப் பிறப்பை கீக்குதற்குப் பொலிவார் வான்மியூ லையுமே
ல்லாக் கொண்ட வீசன்மே லினிமை யமையப் புலமைநிறை
ல்லார் போற்றக் கலித்துறை யந்தாதி நவின்ரு னலமுற்றான்.

இஃது தஞ்சாவூர்

ஸென்ட் பீடர்ஸ் காலீஜ் தமிழ்த்தலைமை உபாத்தியாயர்

பிரம்மபுரீ ஆ. சேதுராம பாரதியா வர்கள்

மாணுக்கராகிய

தி-முத்துராம பிள்ளை யவர்களியற்றிய

விருத்தம்.

சீர்பரவு மயிலையொடு வான்மியூர் மேவியமர் சிவபிரான்றன்,
ர்பரவு மிணைமலர்த்தாட் கிசைத்திட்டான் கலித்துறை யந்தாதி
யன்று, பார்பரவும் பத்திவை ராக்கியமொடு நற்குணமும் பரந்து
வோன், நார்பரவு மாறுமுக நாயகனா னைவமெனு நலமிக்
னை.

இஃது

தமிழ்ப்பண்டிதர்

வல்லி-ப-தேய்வநாயக முதலியா ரவர்குளியற்றிய

நீலமண்டில ஆசிரியப்பா.

தண்டமிழ்த் தலைமை தைய லெளவையார்
தொண்டை நாடு தோமிலாச் சான்றோர்
வதியும் பதியென வகுத்ததுண் மயிலைத்
துகிபுரி யூரீர் சுந்தர விடங்கன்
சங்கரன் சம்பு தையயுடை நிமலன்
மங்கை பங்கன் மான்முடி வுடையோன்
மண்முதல் போற்றும் வரதன் பகவன்
கண்ணுதல் மறைமுதல் கபாலி கறையறு
நந்து மலவ னயம்பட வுறையுஞ்
சிந்து நெருங்கு செய்குழ் வான்மி
யூரீர் றளியி லுமையமை யோடுஞ்
சேரும் புனிதன் செய்ய கமலக்
கண்ணார் விண்டுங் கதிபெறச் சுரரும்
அண்ணா வெனவே யஞ்சலி கூப்பி
நாற்றிசை யோரும் நயந்து வந்துருகிப்
போற்றிப் பணியும் புகழ்மருந் தீச
ராகிய விவருக் ககமகிழந் தன்பன்
பாகிய நெறிசெலாப் பகளறு சீலன்
பக்தியின் மிக்கோன் பணிமொழி யுடையோன்
நத்திறத் தவரை நாடும் நடையோன்
நன் லூ லுணர்ந்தோர் நன்குவந் தெண்ணும்
பன் லூ லுணர்ந்தோன் பதியிய லறிந்தோன்
அந்தாதி யில்லா னருள்பெற் றுங்கன்
அந்தமில் பேற்றை யடைந்திடு மாறு
கலித்துறை யொழியக் கவினுறக் கட்டளைக்
கலித்துறை யாலந்தா திக் கழறினன்
மாறு முகங்கொளா மாட்சிமை வாய்ந்த
ஆறுமுகனெனு மான்ற நாவலனே.

சுவமயம்.

திருச்சிற்றம்பலம்.

மயிலைபாதி வான்மியூர்பாதி, கலித் துறையந்தாதி.

விநாயகரீகாப்பு.

திங்கடவழுஞ் சோலைதனிற்கழு மாடந் தொறு மிளைத்து
மங்குறவழுந் திருமயிலை மன்ன னடியிற் படிந்துவயற்
சங்கந்தவ ழும்வான்மி யூர்த்தலைவன் ருளினரு ணறவ
மெங்குந்த வழுவந்தாதிக் கென்றுந் துணை யைக்கரன் பதமே.

சுப்பிரமணியர் துதி.

எழுத்தைந்து மொன்று மெழிலார் மயிலை யிறைவனையும்
வழுத்தென்று மொன்று மருந்தீசன் செய்ய வடியினையு
மெழுத்தொன்று மாலையிலகவைப் பாய்நன் றினிதமர
வெழுத்தைந்து மொன்று மெழிலா னனக்கொண்ட வெங்குருவே.

அவையடக்கம்.

அறுபத்து மூவ ருண்ணைந் தீச னடிபரவற்
குறுபற்றா வெண்ணியந் தாதிசொற் றேனொரு தூனசையால்
நெறிபற்றா நின்ற வருட்புல வீர்நெல் லுறுதுகட்போற்
குறிபற்றாச் சொல்லின் குணம்பற்றா வென்றுங் குறிக்கொண்மினே.

நூல்.

சீரெழுத் தைந்துஞ் செறிந்தோ ருருவமர்ந் தேயருளாற்
பேரெழுத் தைந்தா மயிலா புர்நிதம் பேணிநின்று
ஔழுத் துந்தொண்டி நன்னெஞ்ச மேசெய னுடிகமே
புரழுத் தும்வினை பற்றா தவனாள் பற்றுதற்கே.

(க)

பற்று மிருவினைப் பற்றறுத் துய்யப் பரிந்துநெஞ்சே
 ரித்த மொருவினை நீபுரி வாய்நில வோடரவ
 மெற்று மலைபுன லாடிந் தாழ்சடை யீசனரு
 னுற்ற புகழ்த்திரு வான்மியூர்ச் சென்றவ னேதுதற்கே. (௭)

ஒதக் கடனெஞ்ச மேகட னஞ்சை யுகந்தவன்றுட்
 போதக் கடற்படும் புத்தமு துண்ணப் பொருந்துமவன்
 சிதக் கடல்கூழ் திருமயி லாபுரி சென்றிணந்து
 வேதக் கடற்பிறப் பேழந் தொலப்பா மிறைஞ்சியின்றே. (௯)

இன்றே நமன்வரு மென்றெண் ணினுமென் னிதயமொரு
 நன்றே தருசெய னாதித லின்று நலமிருந்த
 மன்றே மணிகண்ட னேதிரு வான்மியூர் மன்னவனே
 யென்றே வருநின் னருட்டினை யேழையெற் கின்புறவே. (௪)

இன்புற் றமர விருமையுந் தந்துல கேழ்பிறப்புந்
 துன்புற் றகலத் துணையருள் வான்துணைத் தாள்வருத் து
 மன்புற் றமர்ந்த வடியவற்கென்று மருளுருவாய்
 நன்புற் றமர்ந்த திருமயி லாபுரி நாயகனே. (௩)

நாயக னேயுயிர் தோறு நிறைந்து நலமுதவுந்
 தாயவ னேதண் ணளியவ னேயெழிற் றுமரையின்
 மேயவ னோடரி யேத்தெடுத்தேங்க வெரியருவாஞ்
 சேயவ னேசிவ னேதிரு வான்மியூர்த் தேசிகனே. (௬)

தேசிக னாகவந் தாண்டா னருமறை தேர்ந்துமுளங்
 கூசிய நால்வ ருவந்துயக் கோதி லரும்பொருளோப்
 பேசிய பிஞ்ஞகன் பேசாப் பெருமையன் பேசுமறை
 வாசிய னேசன் திருமயி லாபுரி வாழ்பவனே. (௭)

வாழ்முத லேயென் வழிமுத லாகிய வல்வினையி
 னூழ்முத லேயொழிப் பாயுல கேத்து மொருமுதலே
 டுழ்முத லேயடி யாரகத் தென்றுந் துணைபுரியக்
 ாழ்முத லேதிரு வான்மியூர் வாழுங் கறைக்கண்டனே. (௮)

ண்டங் கறுத்தே யடிசிவப் பேறக் கடல்விடத்தைப்
 ண்டங் குவந்த பழமறை போற்றும் பசுபதியே
 ண்டங்கு சோலைத் திருமயி லாபுரி மேவியுன் றன்
 ண்டே புரிசெய லென்றருள் வாய்சொற் னென்

தொழும்புகொண் டானயன் மால்முதற் றேவறோ டோங்கசுரர்
செழும்புவ னந்தொறுஞ் சேருயிர் முற்றுஞ் சிலையடியின்
றழும்புகொண் டேத்தத் தனஞ்சய னேங்கவுந் தாங்கிரின்றான்
கொழும்புனல் வேணியன் வான்மியூ ராளுமெங் கொற்றவனே. (௧௦)

கொற்ற வருட்கவி கைத்தனி யோங்கக் குவலயத்தை
முற்றும் புரந்தின் னுயர்க்குயி ராகியுள் ளந்தனிலே
சற்று மகலாத் தனிக்கோ னடாத்துமென் சங்கரனாற்
ரித்த முலவுந் திருமயி லாபுரி னேசுமினே. (௧௧)

நேசப்பட்ட டேமறை போற்றும் பொருட்டிரு நீறுவந்து
மாசைப்பட் டானமயி யாளுந் தனத்து மருந்தமிழ்க்கே
வாசப்பட்ட டான்திரு வான்மியூர் வந்தவான் மீகனுக்கா
வீசப்பட்ட டேயரு ண்டாக மாடிமீ வித்தகனே. (௧௨)

வித்தகர் வாழந் திருவால வாய்தனில் வீற்றிருந்த
சித்தனைச் சித்தத் தொளியா னவனைத் திருமயிலைக்
கத்தனைக் கற்பக வல்லியுந் தானுங் கலந்துநின்ற
வத்தனை யன்றி யறியார் புகலிட மாய்ந்தவரே. (௧௩)

ஆய்ந்த முளிக்கண மன்பொடி மேத்த வருந்தவத்தை
வாய்ந்து வருமுனி வான்மீக னுய்ய வருணடனந்
தோய்ந்த வழியினைத் துயோரா தொழந்திரு வான்மிபுரி
யேய்ந்த மருந்தினை யேத்துவோர்க் கென்று மிடரிலதே. (௧௪)

இடருள தோநமக் கென்மெண்ணி மான்முதற் றேவருமே
கடல்கடைந் தாரமு துண்ணக் கடுவெழுந் தேயெறிய
வுடல்கரிந் தேயவ ரோலமிட் டேத்த வுடனுவந்து
நடமயி லாபுரி நாயகன் செய்தனை நல்லருளே. (௧௫)

அருளே புரியுந் திருவான்மி யூரம ! ண்ணலிடத்
செருளே புரியுந் திரிபுர சுந்தரித் தேவியுமே
பொருளே நமக்குப் புகலிட நெஞ்சே புவியினுறு
மருளே துடைக்கு மருந்தரு ளுட்பவா வார் சபுலே. (௧௬)

கழலார்ந் திறைக்கு மறைச்சரும் டென்றுங் கரத்தினிலு
முழையார்ந் திறைக்கு மொளீர்திரு பேனிமுற் றும் முலவி
தழலார்ந் திறைக்குந் தழைத்தொளீர் வேணியிற் றண்ணிலவி
னிழலார்ந் திறைக்குந் திருமயி லாபுரி ரித்தனுக்கே. (௧௭)

பற்று மிருவினைப் பற்றறுத் துய்யப் பரிந்துநெஞ்சே
 ரித்த மொருவினை நீபுரி வாய்நில வோடரவ
 மெற்று மலேபுன லாழிந் தாழ்சடை யீசனரு
 ளுற்ற புகழ்த்திரு வான்மியூர்ச் சென்றவ னேதுதற்கே. (உ)

ஒதக் கடனெஞ்ச மேகட னஞ்சை யுகந்தவன்றாட்
 போதக் கடற்படும் புத்தமு துண்ணப் பொருந்துமவன்
 சிதக் கடல்குழ் திருமயி லாபுரி சென்றிணந்து
 வேதக் கடற்பிறப் பேழந் தொலப்பா மிறைஞ்சியின்றே. (ங)

இன்றே நமன்வரு மென்றெண் ணினுமென் னிதயமொரு
 நன்றே தருசெய னாதித லின்று நலமிருந்த
 மன்றே மணிகண்ட னேதிரு வான்மியூர் மன்னவனே
 யென்றே வருநின் னருட்டுணே யேழையெற் கின்புறவே. (ச)

இன்புற் றமர விருமையுந் தந்துல கேழ்பிறப்புந்
 துன்புற் றகலத் துணையருள் வான்துணைத் தாள்வடித்த
 மன்புற் றமர்ந்த வடியவற்கென்று மருளுருவாய்
 நன்புற் றமர்ந்த திருமயி லாபுரி நாயகனே. (ரு)

நாயக னேயுயிரா தோறு நிறைந்து நலமுதவுந்
 தாயவ னேதண் ணளியவ னேயெழிற் றுமராயின்
 மேயவ னோடரி யேத்தெடுத்தேங்க வெரியருவாஞ்
 சேயவ னேசிவ னேதிரு வான்மியூர்த் தேசிகனே. (ஈ)

தேசிக னாகவந் தாண்டா னருமறை தேர்ந்துமுளங்
 கடைய நால்வ ருவந்துயக் கோதி லரும்பொருளோப்
 பேசிய பிஞ்ஞகன் பேசாப் பெருமையன் பேசுமறை
 வாசிய னேசன் திருமயி லாபுரி வாழ்பவனே. (எ)

வாழ்முத லேயென் வழிமுத லாகிய வல்வினையி
 னூழ்முத லேயொழிப் பாயுல கேத்து மொருமுதலே
 சூழ்முத லேயடி யாரகத் தென்றுந் துணைபுரியக்
 காழ்முத லேதிரு வான்மியூர் வாழுங் கறைக்கண்டனே. (அ)

கண்டங் கறுத்தே யடிசிவப் பேறக் கடல்விடத்தைப்
 பண்டங் குவந்த பழமறை போற்றும் பசுபதியே
 விண்டங்கு சோலைத் திருமயி லாபுரி மேவியுன்மன்
 ரெண்டே புரிசெய வென்றருள் வாய்சொற் ரெழும்பனுக்கே. (ஐ)

தொழும்புகொண் டானயன் மால்முதற் றேவறோ டோங்ககரர்
செழும்புவ னந்தொறுஞ் சேருயிர் முற்றுஞ் சிலையடியின்
றழும்புகொண் டேத்தத் தனஞ்சய னேங்கவுந் தாங்கிரின்றான்
கொழும்புனல் வேணியன் வான்மியூ ராளுமெங் கொற்றவனே. (௧௦)

கொற்ற வருட்கவி கைத்தனி யோங்கக் குவலயத்தை
முற்றும் புரந்தின் னுயர்க்குயி ராகியுள் ளந்தனிலே
சுற்று மகலாத் தனிக்கோ னடாத்துமென் சங்கரனார்
நித்த முலவுந் திருமயி லாபுரி ஈசுமினே. (௧௧)

நேசப்பட்ட டேமறை போற்றும் பொருட்டிரு நீறுவந்து
மாசைப்பட் டானம்பி யாளுந் தனேத் து மருந்தமிழ்க்கே
வாசப்பட்ட டானறிரு வான்மியூர் வந்தவான் மீகனுக்கா
வீசப்பட்ட டேயரு ண்டாக மாடிடும் வித்தகனே. (௧௨)

வித்தகர் வாழந் திருவால வாய்தளில் வீற்றிருந்த
சித்தனைச் சித்தத் தொளியா னவனைத் திருமயிலைக்
கத்தனைக் கற்பக வல்லியுந் தானுங் கலந்துநின்ற
வத்தனை யன்றி யறியார் புகலிட மாய்ந்தவரே. (௧௩)

ஆய்ந்த முனிக்கண மன்பொடு மேதத வருந்தவத்தை
வாய்ந்து வருமுனி வான்மீக னுய்ய வருண்டனர்
தோய்ந்த வடியினைத் துயோர் தொழந்திரு வான்மிபுரி
யேய்ந்த மருந்தினை யேத்துவோர்க் கென்று மிடரிலதே. (௧௪)

இடருள தோநமக் கென்மெண்ணி மான்முதற் றேவருமே
கடல்கடைந் தாரமு தண்ணக் கடுவெழுந் தேயெறிய
வுடல்கரிந் தேயவ ரோலமிட் டேத்த வுடனுவந்து
நடமயி லாபுரி நாயகன் செய்தனன் நல்லறனே. (௧௫)

அருளே புரியுந் திருவான்மி யூரம ண்ணலிடத்
தெருளே புரியுந் திரிபுர சுந்தரித் தேவியுமே
பொருளே நமக்குப் புகலிட நெஞ்சே டுவியனுறு
பருளே துடைக்கு பருந்தரு ளும்பவா வார் சபுலே. (௧௬)

கழலார்ந் திறைக்கு மறைச்சரம் டென்றுங் கரத்தினிலு
முழையார்ந் திறைக்கு மொளீர்திரு பேனமுற் றும் முலவி
தழலார்ந் திறைக்குந் தழைத்தொளிர் வேணியிற் றண்ணிலவி
னிழலார்ந் திறைக்குந் திருமயி லாபுரி நித்தனுக்கே. (௧௭)

ரித்தனே யென்று மறவுரு வேற்றி னிவாந்தருள
மெத்தவு மாவ லுறுவதற் கென்றோ விதிநினக்கு
சித்தனே சித்தத் தமர்ந்துயிர் முற்றுஞ் செறிந்துநின்ற
வத்தனே வான்மி புரியமர்ந் தோனே வறைந் தருளே. (௧௮)

அறையும் பலசம யத்தினுள் னென்று மருண்மலிந்தே
யுறையு மருவா யருவுரு வாயுரு வாகியெங்கும்
நிறையும் பொருளாய் நிலைத்துல குய்யு நெறியருளு
மறையின் பொருளார் திருமயி லாபுரி மன்னவனே. (௧௯)

மன்னவ னேதிரு வான்மி புரிமகிழ்ந் தேயிருந்த
முன்னவ னேயரு முக்கண னேமுறை யோநினக்குத்
தென்னவ னாலடி யேற்றே னரியயன் றேவருக்கும்
பின்னுயிர் முற்றும் பெறவளித் தாயப் பிரம்படியே. (௨௦)

அடியுறைந் தம்மைபே யாருவர் துன்ற னருட்கடலிற்
குடியிருந் தாடவுங் கூத்துகந் தாடுமுன் கொள்கையென்றோ
படியுறைந் தேயயன் மான்முத லேத்தப் பழமறையின்
முடியுறைந் தாண்ட திருமயி லாபுரி முன்னவனே. (௨௧)

முன்னவன் மூவுல கத்தினுந் தன்புக ழோங்கவைத்த
தென்னவ னுய்யச் சிலையிபந் திங்கரும் பைக்கடித்துத்
தின்னவு மா ரருள் செய்தவன் வான்மியூர் சித்தனென்றன்
கன்னக வென்வினை யுங்கரைத் தாளுறுங் காப்பதற்கே. (௨௨)

கார்கொண்ட மேனியன் கண்மலர் சாத்தக் கழலடியி
னார்கொண் டவர்க்கு நயந்தளித் தாய்நல் லரக்கனுயிர்
வீர்கொண்ட நேமி விதித்தலை கைக்கொண் டளித்ததென்றோ
பார்கொண் டவர்க்குத் திருமயி லாபுரிப் பண்ணவனே. (௨௩)

பண்ணவ னேதிரு வான்மியூ ரேத்தும் பழ வடியார்க்
கெண்ணவ னேயெண் ணெழுத்தவ னேயெண் டிசைவிளக்குங்
கண்ணவ னேகண் மணியவு னேகட லின்விடத்தை
விண்ணவ ரோங்கவன் றுண்டவ னேயென் விழுப்பொருளே. (௨௪)

பொருளோ டருளும் பொருந்துவோர்க் கின்பம் பொருந்துவபோல்
வெருளோ டுருளு மிகவடைந் தேதுன்ப மேவியந்தோ
தெருளாரும் வீதித் திருமயி லாபுரி தேடிநின்றேன்
மருளோட வெற்கு மகிழ்ந்தளிப் பாயுன் மலாடியே. (௨௫)

மலரு மருணமல ரோமருந் தீசன் மகிழ்முயி
னலறு முயலக ஞரணத் தேனு மருவினையு
முலருந் திருவான்மி யூர்தனி லேயுவுந் தேயிருந்து
பலருந் தொட்டிந்ருத் தாண்டவங் காணப் பரிந்தவர்க்கே. (௨௬)

பரிந்து நசையொடு பல்விரு கத்தி னி னறச்சிதனைத்
தெரிந்து சுவையமு தம்போலு மாசுகித்தே னுஞ்சொரிந்து
வருந்திக்கண் ணப்பன்வைத் தேத்தவு மேனவ னன்பினையே
புரிந்து நீ யண்டதென் னோமயி லாபுரிப் புண்ணியனே. (௨௭)

புண்ணிய மேயுரு வானசீ ராளன் பொரிக்கறியை
கண்ணிய மாகக் கலம்படைத் தேத்தவுங் காதலித்து
வெண்ணியே வந்தப் யேனழைத் தாய்மீண் டவன்வாவே
தண்ணியற் சோலைசூழ் வான்மியூர மேயவெஞ் சங்கரனே. (௨௮)

சங்கக் குழையனைத் தாலுவை யார்க்குந் தனிமுதலை
மங்கை யடத்தனை மால்விடை யாளனை மான்மடிவோ
டங்கையி லேயயன் வெண்டலை யேர்து மழகனையே
புங்கவ ரேத்துந் திருமயி லாபுரிப் போற்றுகெஞ்சே. (௨௯)

நெஞ்சக் கரையொடு நின்னடி போற்று நினைவளித்து
பஞ்சக் காத்தினும் பால்வெள்ளை ிற்றினும் பற்றுவைத்தே
கொஞ்சக் கரவினா வஞ்சக னுய்யக் குறித்தருள்வாய்
கஞ்சக் கரதடஞ் சூழ்திரு வான்மியூர்க் கண்ணுதலே. (௩௦)

கண்ணுத லோனரு ண்டிக் கவுணியா கோலுவந்து
தண்ணியற் சோலைத் திருமயி லாபுரி ார்ந்துகுடம்
நண்ணிய லங்கமே நாடுபூம் பாவையா நங்கைவர
வெண்ணியற் பாடலன் நேத்தினுன் யாரும்வா னேறுதற்கே. (௩௧)

ஹுவந் தோன்றிரு வான்மியூ ரேத்தி யிருங்கயிலைப்
பேறுவந் தேதிரு ரீதணிந் தாரன்பர் பேதமையால்
வேறுவந் தேயணிந் தார்க்கல்ல வோவேழ் நிரயமெனக்
கூறிகந் தேமறை முற்றுகெஞ் சேர் குறித்துணரே. (௩௨)

உணங்கு நிலவி னொருகலை யோடொளிர் தாழ்சடையி
லிணங்க வரவும் பலவிழைந் தேவைத்த வீசனடி
வணங்கும் வரம்பல வேற்றுநெஞ் சேசம் மனப்பவத்தி
னணங்குந் தவிர்ப்பா மவுன்மயி லாபுரி யாதரித்தே. (௩௩)

ஆதார மாயெப் பொருளு முறைந்து மருமறையின்
மீதார வேபதம் வைத்துகந் தேதிரு வான்மியினிற்
ருதாவென் நேநட மாடுந் தியாகனின் ருட்புணையை
வாதாடு மேழையெற் கென்றருள் வாயிவ் வகலிடத்தே. (௩௪)

இடங்கொண்ட வன்வாயி லானகக் கோயிலி னின்பமொடு
நடங்கொண்ட வன்பண்டு நாடியே யேத்து மமரருக்கா
விடங்கொண்ட வன்னிட மின்னொளி சேர்திரு மாடமலி
திடங்கொண்ட வன்பினர் சேருந் திருமயி லாபுரியே. (௩௫)

புரிந்தடை யாமல ரோன்விதி யென்றும் புாரியடி
பரிந்தடை வோமவன் பத்த ருறவும் பலகலையுந்
தெரிந்தணார் தோர்தொழு தேத்து மவன்றிரு வான்மிபுரி
விருந்தடை வோமருள் நெஞ்சே நமக்கு விதியிதுவே. (௩௬)

விதித்தலை கொண்டவன் விண்ணோர் பரவுந் திருமயிலைப்
பதித்தலை கொண்டவன் பாருய்ய வன்று பகீரதற்கா
நதித்தலை கொண்டவன் நாமேத்து மானய னம்மடியில்
வதித்தலை கொண்டவன் நண்ணரு ளேரிதம் வாழ்த்துமினே. (௩௭)

மின்போன்ற துண்ணிடை யார்க்கேவற் செய்து மிகமெலிந்தே
துன்பொன்றி யேயலை யுங்கெடு நெஞ்சே துதிப்பவருக்
கின்பென்று மேதரு வான்மியூரீச னினையடியி
லன்பொன்று மேடைப்பை யேலின்ப வெள்ளத் தடிந்துவையே. ()

வெள்ளத் துறக்கத் திருமா றனக்கு விதித்தவன்ற
னுள்ளத்தி லேனோ வகலா துறைந்தா யுகந்தவர்தந்
கள்ளங் கரைக்குந் திருமயி லாபுரிக் கண்ணுதலோய்
விள்ளக் கருதா யடியேனுக் கின்று விளங்குறவே. (௩௮)

விளங்குந் திருவான்மி யுருறை வித்தகன் விண்ணவர்தங்
களங்களித் தோங்கக் கலங்கு மவரவர் கந்தரத்தில்
வளங்கெழு மங்கல நாண்வாழ வைத்து வருங்கடுவை
யுளங்களி தூங்கநன் றுண்டபி ரானரு ளோதுமினே. (௪௦)

ஒதும் புகழ்மறைக் கோவண மார்த்துத் தரியமதாய்
மீது புழைக்கை யுரித்தோன் மிக வணிந் தின்பமொடு
மாதுகந் தேயுல கம்மளந் தானய னம்மடியிற்
(௪௧)

புந்கவர்க் குண்மைப் பொருளுவர் தோதும் புராதனைத்
தூநக மனத்தவர் தாந்தொழும் வான்மியூர் தோயந்தவனை
யங்கச் சுமைதவித் தாளுந் தயாளனை யான்றுதிக்கப்
பொங்கு மருடரு நெஞ்சே யவனடி பூதலத்தே (சஉ)

பூதல மீதல முற்று மரியயன் போயலுத் து
வாதுலந் தேயடி லண்ணு மலைபணிந் தேத்தவர்க்குப்
பாதலங் காட்டி யருள்புரிந் தோனிதம் பற்றுமொரு
மாதல மாமயி லாபுரி யேத்தி மகிழ்மினே. (சங)

மகிழும்பாக் கேட்கத் திருவெற்றி யூரின் மகிழடியிற்
புகழும்போற் சங்கிலி யாற்பிணித் தான்புண ணியத்தருவாய்த்
திகழ்மென் சுந்தான் நேங்கயும் வான்மியூர் தேவனிட
நெகிழ்ந் திரிபுர சுந்தரி யன்னை யும் நேசுககவே. (சச)

நேசித் து நின்னிரு தாட்பணிந் தேத்தி யிராகவனு
மாசித் தருட்பல வேயடைந் தேயணி யாரிலங்கை
மாசித் திராவணன் றன்முடி பத்து மறுத்தருளப்
பூசித்த மாமயி லாபுரி யாளும் புராதகனே. (சரு)

புரமூன் றெரித்தவன் பொன்னடி போற்றும் புரந்தராக்குச்
சிரமூன் றறுத்தவன் நேசுகற் கொன்றவெந் தீமையற
வாமொன்று மாலவாய் காட்டியே யாண்டவன் வான்மியூரி
தாவொன்ற மேநம் மலமூன்று மேயறுத் தாள்வதற்கே. (சசு)

தாளுவத யெற்றுத் தருமனும் பேற்ற வவனையுமே
யாளுநின் பேரருட் டானினைந் தேயுன் னடிபணிந்தேன்
கேளிது வேகுறை யென்பிறப் பெல்லாநு கெடுத்துனடி
யாளுதி யென்றுந் திருமய் லாபுரி யாண்டவனே. (சஎ)

ஆண்டவ னண்டத் துறுமுயிர் முற்று மழிபிறவி
தாண்டத் திருவளம் பற்றியன் றோதனித் தாண்டவத்தைக்
காண்டரு வான்மியூர் காட்டியே யாண்டா னவன்கழலைப்
பூண்டரு நெஞ்சே முடிக்கணி யாகப் பொருந்துதற்கே. (சஅ)

பொருந்தவைத் தானிரு வர்க்கடி காட்டிப் புகழ்பரசு
விருந்தவத் தானிரா மன்றின யும்ரகு ராமனையும்
வருந்தவைத் தானிகல் செய்தவ ரேங்கவு மாழ்குமெனை
திருந்தவைப் பானித மேமயி லாபுரித் தீவண்ணனே. (சஆ)

வண்ணம்பொன் மேனி வளர் திரு லீறுவெண் மேனிசடை
தண்ணஞ்செய் மேனி தளிர்மடி யும்மருண் மேனியவன்
நண்ணஞ்செய் சூழ்திரு வான்மியூ ரேத்தி நலம் பெருக்கு
மெண்ணஞ்செய் வோமிக நெஞ்சே யவனரு னேற்பதற்கே. (௧௦)

வற்றா னடிபணிந் தெண்ணாச் சமணரெண் ணாயிரரைக்
காற்றா யிலையக் கழுவேற்றுங் காழியர் கோணுவந்து
நோற்றா னெலும்பை நொடிதனி லேமயி லாபுரியிற்
சேற்றார் கமலத் திருமுகிழ் பாவையாய்ச் செய்தனனே. (௧௧)

தனமே புரிந்து தளர்வெய்தி நானா மிருவினையின்
வனமே திரிந்த வறிவிலி யேன்றிரு வான்மிபுரி
புனமே யிருந்து பொருந்து மருந்தினைப் போற்றுதவந்
தினமே புரிந்தருட் செல்வம் பெறுந்திறஞ் செப்புவினே. (௧௨)

புவிவாழ வம்பிகை பொற்புன்னை ிழலிற் பூத்திருந்த
வவியா விறைவனை யன்பொடு மேத்தி யருமலராத்
றுதியாரு மர்ச்சனை தோகை யுருவொடு மேபுரிந்த
கவிவாண ரேத்துந் திருமயி லாபுரி காணுமினே. (௧௩)

காணும் பவப்பிணிக் கென்செய்கு வேன்கடை யேனிதழுங்
கோணும் பசிப்பிணிக் கேகடை வாயிற் குறித்துதரஞ்
சாணுந் தணிக்கத் தளர்வெய்தி னேன்றிரு வான்மிபுரிப்
பேணும் மருந்திச னேதருவா யருட்பேதை யெற்கே. (௧௪)

பேதுற்ற மங்கையர்கண் வலசெக்கி பேய்போ லிலந்து
கோதுற்ற நெஞ்சமே கூற்றுவனா ருயிர்க்கொண்ட வடிப்
போதுற் றருளமுடி போதுவந் தேத்துவம் போற்றுவமே
சிதற்ற வன்மயிலா புரிசென்று தினம் பணிந்தே. (௧௫)

ஈணி சுமக்கும் முலகெல்லா முயப்பரிந்தே யருளி
ஈணி சுமக்கும் மருந்திச னடியினை யாதரித்தே
ஈணி சுமக்குந் திருவானமி யூர்நம்மை யடர்க்குமலப்
ஈணி சுமக்கா தருட்செய்யு மதன்புகழ் பேசுவமே. (௧௬)

பசவைத்தான் நிருச்சாழில மூகை பிற மதத்தை
யசவைத்தா னந்த வாசகமுற்று மெழுதி வைத்தான்
நசம் வைத்தே மயிலாபுரி யென்று கிலவுமருந்
சுவைத்தான் கபா லீச்சுரனே யிவ்விய னிலத்தே. (௧௭)

வியனிலத் தோரிவர்த்தே புமூன்று மெரித்தருளி
நயனிலைத் தாரொரு மூவரு மேத்துநற் பாவலங்கற்
றையனிலைத் தாளணிந் தானுவந் தென்வினை தானறுத்தின்
றுயனிலைத் தந்தருள்வான் நிருவான்மியூ ருத்தமனே. (௫௮)

உத்தியன்றே திருமாலொடுஞ் சூழ்ந்தே யுனது பதம்
நத்தியன்றே திதேவி தன்னாயகநு ருயிரைப்
பெற்றுகந்தாள் பெரும்பேறு பெற்றாள் பிறந்தே யிறவா
முத்திரன்றே தருமா மயிலாபுரி முன்னவனே. (௫௯)

ஏத்தும் பதஞ்சலியாப்புலிக் காலனிரு வருக்காப்
போற்று மறையவர் மூவாயிரும் புரிந்து தொழக்
கூத் துகந்தா னட்பலத்தி னுள்ளென்றுங் குலவு மரு
ளார்த்துகந்தான் நிருவான்மியி லெண்ணையு மாளுதற்கே. (௬௦)

ஆட்டுத் தலைபுறத தக்கனாக் கந்தா ளமைத்தவனீ
வாட்டு மயன்றனக்கேன் மற்றொரு தலைவைக்க விலை
கேட்டிலையோ வவன் கேடிலோ யென்றுங் கிளர்த்தருளாக்
கூட்டுந் திருமயிலா புரியாளுங் குணக் கடலே. (௬௧)

குணக்கடல்கூழ் திருவான்மியூரெங்கோன் குறைவிலருள்
கணக்கடலை யிணக்கட்ட நளன் நனக்கும் மருளி
யிணப்புயமா ரிராமன் னுயவன்றவ் விலங்கையர்கோன்
பிணப்புயமோ ரிருபத்துந் தரைவிழப் பண்ணியதே. (௬௨)

பண்ணியநற் றவம்பா த்து ளம்பூத்து பார்த்தன் நனக்குக்
கண்ணியவத் திரமீந்து கண்ணன்றினை காக்க வொரு
நண்ணியதேர்ப் பரியோட்ட வைத்தா னல்ல பாரதத்தி
லெண்ணியனான் முகனேத்து மயிலைவா ழிச்சுரனே. (௬௩)

சுரப்பற் நிருவினைத்தாக் கற்றில் வாழ்க்கைத் துறந்தவர்க்கே
நிரப்பற்ற வன்பரிதி யளிக்கும் மருந்திசு னரு
டரப்பற்று வான்மியூர்த் தன்புக மேத்தினாதாட் பரவி
வரப்பற்று நெஞ்சமே வானுல கின்பமிவ் வையகத்தே. (௬௪)

வையத்தி னாழியரி தனக்கீந்து மவன் றினையே
னையக் கணையாக நாகத்தனு துழைத்தே யிலைத்து
மெய்யக் கருதாய் திருமயிலா புரியெம் மிறையே
வெய்யப் புரமூன் றெரித்தாய் சிரித்து விராடியிலே. (௬௫)

நாடி நம்பியாளுர னுவந்துமுன் நற்பதிகம்
பாடிச் செங்கற் பசும்பொருச் செய்தவன் பாதமலர்
வீழி மிம்மையிலே யவன் வான்மியூ ரேத்தி யன்பாய்க்
கூடிவா யடியா ரடியார்தங் குழாத்துடனே. (சுசு)

குழையணி காதனைக் கோலவெண் ணீறுமெய்க் கொண்டுநின்ற
மழுவணி கையனை மால்குடி கொண்டபொன் மன்றினடந்
தழையணி காலையே திருவள்ளுவர் தாம் புரிந்து
விழையணி நோற்றநூரா மயிலாபுரி வேண்டுமினே. (சுஎ)

வேண்டு முலகமொரு மூன்றுமாள் வெலிக்களித்து
நீண்டவரியி னெலும்பணிந் தோனுவந் தேநிலவு
மாண்ட தவத்தினர்க்குத் திருவான்மி யூரவந்திப் பையேற்
றீண்டற் கரிதேழ் செனைத் தொடக்குறுந் தீப்பினியே. (சுஅ)

பினிகொண்ட நாளாமே பீழையுற்றாய் மிகப் பேதைநெஞ்சே
பனிகொண்ட பாவைய ரல்குவின் நீவிடம் பட்டலைந்தே
துணிகொண்டி னிச்சகமுற் றடைவாய் துகளே துமிலா
வனிகொண்ட வன்மயிலா புரியேத்தி வணங்குவையே. (சுசு)

வணங்கத் தலைவைத்து வாழ்த்தநா வைத்து வளமருவி
யணங்கத்தன் சீரடியார்க் குழாம்வைத்தா னிரு நிலத்தின்
மணங்கொண்ட சோலைத் திருவான்மியூர் மருந்தீச னமக்
குணங்கங் கருத்தென்ன வோ துநெஞ்சே யுனக்குற்றதுவே. (எ௦)

உற்று வமரகுரு தானவர்குரு வோ துவரம்
பெற்ற தலமார் திருமயிலா புரிப்பிஞ் றுகன்சீர்க்
கற்றுத் தொழுதவோர் கழற்பணிந் தேத்தக் கருது நெஞ்சே
முற்று மமர்ந்தின்ப சாகரத் தென்றுநா மூழ்குதற்கே. (எக)

மூழ்கின்ப வாரி முழுதும் படிந்து முனிவர் குழாஞ்
சூழ்ந் தின்பமாரி யெனக் கண்ணருவித் துளிபரவத்
தாழ்ந்துன் பதாம்புயந் தன்முடி சூட்டி சதானந்தமா
யாழ்ந்திருக்குந் திருவான்மியி லேழையெற் கன்பருளே. (எஉ)

அன்புக் கெளிதாந் திருமயிலா புரி யண்ணலரு
ளென்புக் கெளிதா யுயிரளித்தே யிருங் கூற்றனுயிர்
வன்புக் கெளிதாய் மலரடி தூக்கி வதைத்தவனென்
றுன்புக்கெளிதாய்த் துரத்துமவன் புகழ்ச் சொல்லுதுமே. (எங்)

சொல்லிட்ட நான்மறைக் கெட்டாத் திரிபுர சுந்தரியின்
நல்லிட்ட நாயகன்வாழ் திருவான்மியூர் நண்ணி யன்பாய் |
புல்லிட்ட ரும்புனற்பூ விட்டவனடிப் புந்தியிலே
வல்லிட்டி வாணவக் காடெறிவா மிந்த வையகத்தே.

(௭௪)

கற்றோர் பரவித் தொழுங் கபாலீசன் கழலருளை
நற்றோர் தமரொடு ஷாதவ நயந்தே தவத்தை
யுற்றோர் தமாந்த திரு மயிலாபுரி யுன்னுவையே
லற்றோம் பிறவி யடைவோ மவனரு ளாரமுதே.

(௭௫)

ஆரா வழுதமே யோருரு வானவறு முகனைக்
காரார் மலயமுனிக கருளா றிருகை யவனைத்
தீராப்பயங் கெடுத்தண்டரை யாண்ட செவ்வேளைத் தந்த
சாரருட் டிருவான்மி யூரமேய செடிஞ்சுடரோ.

(௭௬)

சுடரொரு மூன்றுமுகக் கண்ணையிலங் கத்தொல் லெண்டிசையை
யடறருமட் டபுயமாகக் கொண்டோ னமர்ந் திலங்குங்
கடலருகார் மயிலாபுரி யேத்திக கடிமலா குழ்
தடம்படிந் தாடிட வாடிடு மேவினை தாண்டிதற்கே.

(௭௭)

தாண்டக வேந்தன் றமிழ்மலை சூட்டு நின்றாளுதவி
யாண்டகத் தென்று மமர்ந்தருள் வாயடி யேனைமிகத்
தூண்டிடு மூழ்வினை யானலைந் தேங்குமென்றுன்ப மெலாங்
காண்டகுமோ திருவான்மி யூராளுங் கருணை யனே.

(௭௮)

கருணாகரன் கரியின்பா ழாநிரண்டுக்க லங்குந்
தருணதர வொடுதாய் போலிணைந் தருட் பாலருத்தி
யருளாகம மறையாய்ந் தமைச்சம் புரிந்தா ளவைத்த
குருநாதன் வாழ் மயிலாபுரி யேத்திக் குலவுமினே.

(௭௯)

குலங்கடந்தான் குணந்தான் கடந்தான் குறி குற்றமொடு
மலங்கடந்தான் புலமுங் கடந்தான் மனை மற்றுமெலாச்
சலங்கடந்தான் சலத்தேங்கும் பகீர தற்கா சலத்தின்
வலங்கடந்தார் சடைவைத்தவன் வான்மி புரி யிதுவே.

(௮௦)

வேய்கொண்ட தோளுமை மின்கொண்ட வஞ்சிறை யேய்ந்துமயி
லாய்கொண்ட வளிடமாய்க் கொண்டவன் மயிலா புரியி
லாய்கொண்டவன் பெயராயிர மேத்தியரு மறையும்
வாய்கொண்ட ரற்றிடச் செய்கொண்டவன் பதம் வாழ்த்துமினே. ()

வானவர் நாயகன் மாலய நாயகன் வாசவ னே
 டானவர் நாயகன் சங்கரி நாயகன் சந்தமறை
 யேனையர் நாயகனென்னுயிர் நாயகனெண் டிசையுந்
 தானமர் நாயகனே திரு வான்மி யூர்த்தம்பரனே. (அஉ)

தற்பரை யாகந்தழுவக் குழைந்த வடானு வப்பப்
 பொற்பரை யாகம்பொருந் தளித்தே தன்புரி சடையி
 னற்பரமாகத் திழிபுனனங் கையை நன் குவந்தான்
 சிற்பரன் மாமயிலாபுரி மேய சிவக் கொழுந்தே. (அங)

சிவமேவு வான்மி யூர்ச்சென் றன்பர் மேவி செகம்பரவுந்
 தவமேவி யேயவன் றுண்மேவி னுரித்த ரணியிலே
 யவமேவி நெஞ்சமே யன்பேது மின்றி யலைவதென்னே
 பவமே துடைத்தருளும் மருந்தீசனைப் பாடி வையே. (அச)

பாடுவதுன்றிரு நாமம்பணி வதுன் பாத மல்லாந்
 றேடுவ தொன்றுள தோவடி யேற்கிந்தத் தேசத்திலே
 கூடுவ தென்று நின்னன்பர் குழாத்தொடு கோலமன்ற
 நாடிடு மாமயி லாபுரி மேய வென்னு யகனே. (அரு)

என்னொளும் வான்மி யூர்மேய பிரானெண் டிசைபரவுந்
 தென்னுல வாய்மறு கிற்றிரிந் திந்தனமுஞ் சடைமேன்
 முன்னுட் சுமந்து தன்னன்பரைக் காத்தவன் மொய்ம்மலர்த்தா
 ளிந்நாட் சுமந்தகத் தேத்துவமே வினையேங்கு தற்கே. (அசு)

ஏகாந்தமாய் நின்னருள் வெள்ள மேவியென் னேழ்பிறவிச்
 சோகாந்த காரமெல்லா மெளிதாகத் தொலைப்ப தென்றோ
 நகாந்ந்தகங்கணனே மயிலாபுரி நாயகனே
 பாகாந்ந்த கற்பகவல்லிக் குகந்த பர சிவமே. (அஎ)

பராபரனே திரு வான்மி யூரென்றுமேபற்றி நின்ற
 வராவிறைக் குஞ்சடை யாரியநாத வடி யெனைபுந்
 தராதர நோக்காத்தய வொடுமாளத்தகு முனக்கே
 மராமரா வென்ற வான்மீ கணையாரு மருந்தீசனே. (அஅ)

மருந்தாய்ப் பிறப்பிறப்பெல்லா மகற்றி மறைக்குயிரா
 யிருந்தா ரிலமீரொழுயவே வெழுத்தைந் துதவும்
 பெருந்தா ரணிமதி வேணிய னென் பிழையைப் பொறுத்துப்
 பொருந்தா ருடருவான் மயிலாபுரிப் புண்ணியனே. (அஆ)

புண்ணுகுதே மனம் புத்தியுங் கெட்டுப் புலன் வழிபோ
யென்னுகுமோ வென் லேங்குமெற் கின்னருள் செய்வதென்றோ
கண்ணகி மூன்றுல கெங்கு நிறைந்து கருதுபுரம்
மண்ணாகவே யெரித்தாண்ட வென் வான்மியூர் மன்னவனே. (௯௦)

மண்ணனவன் பொன்மணி யானவன் மலைமற்றமருட்
கண்ணனவன் கண்மணியானவன் கடலும் பிறவும்
பெண்ணனவன் னலியானவ னெங்கும் பிறங்கினின்ற
விண்ணனவன் மயிலாபுரி யேத்தி விரும்புமினே. (௯௧)

இருப்பான வென்மனத்தே யிருந்தாளுதற் கெங்குநிறை
நெருப்பான மேனியனே நினக்கேதரு நேசமிலா
கருப்பான வின்மதினக் காய்ந் தமரரைக் காத்தருளப்
பொருப்பான வில்லினனே திருவான்மியூர் பூத்தவனே. (௯௨)

பூத்தவிசா னுதலாந் தவிசின்மிசைப் பூத்துலகங்
காத்தவிசான் மகமாற்றிய தக்கனைக் காத்தலித்த
மாத்தவிசான் மகவான் கரியோன் முதல்வா னவரை
சேத்தவிசான் மயிலாபுரி யேத்துமின் நீங்கறவே. (௯௩)

திங்கறுத் தாடிரு ஞானசம்பந்தன் றிருப்பதிகத்
தோங்குறு மா ரணத் துள்ளொளியா முமைகேள்வனருட
பாங்குறு வான்மியூ ரேத்திப் பணிந்தவன் பங்கயத்தாட்
டேங்குறு வீடெளி தாயடைவோ நிதஞ் சிந்தியுமே. (௯௪)

சிந்திக்குஞ் சிந்தினையாகி யென்னெஞ்சத் திருந்து நசை
யந்தித்து வந்தனைப் பாவணிந்தான் பரிந்தோ ருளத்திற்
சந்திக்குந் தாளுடை தற்பரன்வாழ் மயிலாபுரியை
வந்திப் பவர்க்கல்லவோ புலன்முற்றும் வசப்படுமே. (௯௫)

வசப்படுமே யிந்த வையகமும் புகழ் வானுலகும்
நசைப்படு வான்மியூ ரீசனருணிதியாயெழுந்த
புசப்படு நீறுபுனைந் தன்பு கொண்டவன் பொன்னடியி
லிசைப்படு சீர்த்தியை யேத்தினு வா ரவியம்பி னர்க்கே. (௯௬)

நாவா,ரவும் மனமா ரவு மன்பொடு நால் வரருட்
டேவாரமுந் திருவாசக மும் பணிந் தேத்துவையேற்
காவாருமா மயிலாபுரி மேய வெங் கண்ணுதலின்
சேவாருஞ் சேவடியுஞ் சிவ லோகமுஞ் சித்திக்குமே. (௯௭)

கூசு

மயிலைபாதி வான்மியூர்பாதி.

சித்தி தந்தா யறுமங்கையர்க் கெட்டுத் தினம்பரவும்
புத்திதந்தா யடியாருளத் தொட்டிப் புரிந்த வர்க்கே
முத்திதந்தா யருளொட்டி யெற்குண்ணிரு முண்டகத்தாட்
பத்திதந்தா ளொன்றுமே திருவான்மியூர்ப் பண்ணவனே. (கூஅ)

நவவுருவே திருவம்பலத் தாடிய நல்லுருவே
சிவவுருவே சிற்றுருவே திரு மயிலாபுரியின்
றவவுருவே தவத்தோருளம் பூத்த தனியுருவே
யவவுருவோ ருயிர்க்கும் முயிரான வருளுருவே. (கூக)

அருவாகி யெங்கு மருவுருவாகி யமர்ந்துமையோ
ருவாகி யேதிரு வான்மி யூராண்டருளத்தமனே
குருவாகி வந்தென் முடிக்கணிந் தேயவன் கொய்ம்மலர்த்தாட்
டெருளா குமைந்தமைப் பானெஞ்சகத்தினுஞ் சீரெழுத்தே. (கூ00)

திருச்சிற்றம்பலம்.

“ வாழ்க வந்தணர் வானவ ரானினம்
வீழ்க தண்புனல் வேந்தனு மோங்கு
ஆழ்க தீயதெ லாமர னுமே
சூழ்க னுயக முந்தயர் தீர்கவே. ”

திருச்சிற்றம்பலம்.

மு ன் றி ன் று.

உ

கணபதிதுணை.

மாவையந்தாதி.

திருக்கைலாயபரம்பரைத்திருவாவடுதுறைபுதின

வித்வான்

சபாபதிநாவலரவர்கள்

இயற்றியது.

—:0:—

இஃது

சென்னை வைதிகசுதநாத்வித

சித்தாந்தநைசவசபையாரால்

அச்சிற்பதிப்பிக்கப்பட்டது.

சென்னப்பட்டணம்

பாரத்திபலு ஆவணிகன்

PRINTED AT THE MADRAS RIPON PRESS,

1885.

ஆக்கியோன்பெயர்.

வலமார்தருமயிலாண்டகைமாவைக்குகன்கழற்குப்
புலமார்தருபொருளந்தாதிமாலைபுனைந்தணிந்தான்
குலமார்தருகுடி துன்றியெஞ்ஞான்றுங்குறைவிறிநு
நலமார்தருவடகோவைச்சபாபதிநாவலனே.

இதுகூறினார், இந்நூலாசிரியர்மாணக்கா

அ. சோமசுந்தரமுதலியார்.

உ

கணபதிதுணை.

திருச்சிற்றம்பலம்.

மாவையந்தாதி.

காபபு;

பூவைத்திருத்தியுடனேபுனைந்துபணிந்து | கழ்
நாவைத்திருத்துவனெஞ்சத்துநாகத்திருமுகனை
மாவைத்திருத்தலவேளுக்கந்தாதிவகுத்திடவின்
பாவைத்திருத்தமுறவெனக்கீந்தருள்பாலிக்கவே.

நூல்.

பொன்னங்கடுக்கைப்புரிசடையோன்றன்புதல்வன்முனூர்
முன்னங்கடுக்கமுயலான்முளரிமலர்களினந்
தன்னங்கடுக்கும்வயலீழமாவைப்பதியகத்து
பன்னங்கடுக்கமொழித்தருள்பாலிக்கவைகினனே. (க)

வைத்தானையாலசுரக்குமுமாய்த்தவன்மாவைமனூல்
கைத்தானையாலொருகானக்குறத்திகளபமுலை
துய்த்தானையாறமர்பெம்மான்மகன்றன்றொழும்பிலெனை
யுய்த்தானையாதுபொய்த்தேவர்தொழும்பினையுற்றுநின்றே. (க)

உற்றவனன்பர்க்குறாதவனன்பிலுளத்தினர்கண்
முற்றவனன்குணர்ந்துய்யமெய்ஞ்ஞானமொழிந்தவன்மால்
கற்றவனன்றொழமேயதென்மாவைக்கடவுட்டொழப்
பெற்றவனன்நுவரும்வினைவேரறப்பெற்றவனே. (க)

பெற்றம்பலத்தையுயவேண்டின் ஞானம்பிறங்குதிருச்
சிறம்பலத்தரன்சேய்மிளிர்ச்சங்கந்திகழ்வயறொ
றுற்றம்பலத்தினுழுமீழ்மாவையுறுமினொளிர்
பற்றம்பலத்தின்மதித்துவிடுமின்பயன்பிறவே. (ச)

பிறவாதவநயனம்பன்னிரண்டுபிறங்குமுகக்
குறவாதவன்குளுற்றேனென்னுங்குளாகடற்செந்
நிறவாதவனன்மியாங்குமயின்மிசைநீவந்தரு
டுறவாதவனம்பயிலீழ்மாவைச்சுடர்க்கொழுந்தே. (ரு)

கொழுந்தேறல்வாய்ச்சியர்கொம்மைப்பயோதரக்குன்றுதட்ப
விழுந்தேறலின்றிமெலிநெஞ்சு கேள்விவிமரிசத்தா
லெழுந்தேறல்கூடமெய்யானந்தநிட்டையெய்தியதி
லழுந்தேறதேறிதருமாவைவேள்பணியாவதிதே. (சு)

ஆவணத்தானன்றுசந்தரனாத்தடுத்தாண்டதிருப்
பூவணத்தானன்மகன்மிடையும்மெழிற்பூகமரக்
காவணத்தானன்சூயர்வீதிமாவைக்கடவுடனைப்
பாவணத்தானன்பினிற்பாடுவோரறுப்பாரிடோ. (௭)

பாராலமங்கிபவனம்விண்டந்தபகவன்கொடும்
பேராலமங்கந்தரித்தோன்சுதன்பிரதாபமிரு
சூராலமங்கலமேயசுரரைப்புரந்தவன்மா
வாராலமங்கிசைமாவைமன்பாதமடைந்தனனே. (அ)

அடையார்புரத்தடையாதவராதிபகவர்வெள்ளை
விடையார்புரத்தையழலுக்களித்தவிழலிற்பிறங்
கடையார்புரத்தரிடமாவைசேர்மின்கறைமருவு
முடையார்புரத்தைநிலையாவெணியுழன்மூடர்களை. (ஈ)

கூடகத்தார்வழிகேட்டுழுவாமன்முதுக்குறைவு
கூடகத்தார்குமரன்குறமாதுகொழுநனெழிற்
கூடகத்தார்நடநீங்காதவீதிகடோறுமொளி
யாடகத்தார் திகழ்மாவைச்செவ்வேள்கழலாய்ந்துய்ம்மினே. (1)

ஆயத்தனாயிருந்தான்மவருக்கடளிப்பவன்வே
ரோயத்தனாயிருமாகமத்தின்பொருட்பயருடட்
காயத்தனாயமுணிக்களித்தோன்கழற்கேகமென்றன்
சாயத்தனாதருடந்தனன்மாவைத்தனிப்பதிக்கே. (கக)

தனித்தவனாறுதலையிட்டமுப்பதின்தேற்சயிலங்
குனித்தவனாறுதலைக்கணிந்தோனாதற்கோமுளர்ச்
சனித்தவனாறுவெட்சித்திருத்தாரன்மனதடியர்க்
கினித்தவனாறுதல்போக்கநன்மாவையிருந்தனனே. (கஉ)

இருந்தவனம்புயத்தேய்ந்தொர்சரவணத்தேத்துமொரு
பெருந்தவனம்புபதேசன்மெய்ஞ்ஞானப்பெரியருக்கோர்
விருந்தவனம்புறவோடாமாவைவிரும்பிவள்ளி
யருந்தவனம்புனையண்ணன்செயெற்கருந்துணையே. (கங)

அருத்திதனங்கழற்காக்கினர்த்தேவர்தொழத்தன்பதி
யிருத்திதனங்கரவா திரப்போர்பெறவீகணவர்
கருத்திதனங்கையர்சென்மாவைவேடன்கடிவனாயி
லொருத்திதனங்கண்மீளண்ணலேயுரவோனிலத்தே. (கச)

உரகந்தரிக்குமொருவர்துதலிலுதித்தவர்கல்
வரகந்தரிக்குவளரீழமாவையர்வான்மங்கல
தரகந்தரிக்குமணளர்கழலைத்தமதுள்வைப்பார்
உரகந்தரிக்குரரல்லரென்றோதுலமறையே. (கரு)

மறையினந்தத்தின்மிளிராவோயந்நான்முகவள்ளலும்வாற்
கறையினந்தத்திருக்கையனும்போற்றுங்கடவுள்கடற்
றுறையினந்தத்துவளவீழ்மாவைச்சவாமியென
வறையினந்தத்தருமற்கஞ்சலில்லையகமெலிந்தே. (கசு)

அகன்றங்கிங்கென்றுளாயாடாதுயிர்ந்தொறமர்ந்திடுசண
முகன்றங்கிளையொடுநாரதான்றுமுதுமறைநூல்
புகன்றங்கியோம்புழிப்போந்தகோறும்புனிதனுமை
மகன்றங்கிமாவையிலெற்கருள்சாவளித்தனனே, (கசு)

அளியார்கடம்புபுனைமார்பாவள்ளியமுதவிதழ்க்
களியார்கடந்தபரனார்மெய்ஞ்ஞானக்கதிர்விழியர்க்
கொளியார்கடங்கிளர்மாவைத்தலைவவுனதிடஞ்செல்
களியார்கடந்தமொழியாலிருந்தனள்கேடின்றியே. (கசு)

கேடகத்தோடசியெந்திமகவிக்கினங்கெடுப்போன்
மாடகத்தோடிசைகேட்டுமகிழுமடப்பிடிநே
ராடகத்தோடணியம்பிகைபாலனமர்ந்திருப்போ
னேடகத்தோடணிந்தோன்மகன்மாவைமெனன்புகலே. (கசு)

என்புகலாதவர்கோடியின்மாமயிலின்னிலங்கு
மன்புகலாதவருள்ளம்புகாதவன்மாவைச்செவ்வேட்
கன்புகலாதவர்துன்ஜஞ்சுரஞ்செலணியிழைதன்
முன்புகலாதவமென்மலரோடையின்முனாகவே. (கசு)

முண்டமருவலர்வீயமுன்னுளொர்முதிர்சினவே
லாண்டமருவலரம்புயக்கையரடைந்தவர்க்கோர்
மாண்டமருவலகந்திதழ்மாவைக்குமரர்க்கன்பு
புண்டமருவலஞ்சேனிணிப்போகமனாந்தழக்கே. (கசு)

ஆரத்திமாச்சண்பகமுதற்றாருவடர்ந்துமதக்
காரத்திமாமுழங்கீழ்த்துமாவைக்கடவுளையன்
ரேரத்திமாதுசெயுங்காழிவேந்தருளத்தனைக்கார்ப்
பேரத்திமாமுதல்செற்றானைப்பாடப்பிறப்பறுமே. (௨௨)

அறங்காநாவினருள்ளத்தன்வாழையகத்தண்டைநேர்
குறங்காநாயகிவள்ளிக்குவாய்த்தகொழுநன்கடற்
புறங்காநாகம்வளரீழ்மாவைப்புரித்தலைவ
வுறங்காநாளிரவோருகமாகிமொண்டொழக்கே. (௨௩)

தொழக்கைக்கருங்கட்சுருளோதிவாணுதற்றொய்யின்முலைப்
பழக்கைக்கருமெழில்வள்ளிக்கொடிபடரும்புயத்தர்
தழக்கைக்கரும்புவளரீழ்மாவைத்தலத்தருடம்
பிழக்கைக்கருத்தமநாதரைப்போற்றல்பெரிதூன்றே. (௨௪)

பெரும்பங்கையம்பிகைக்கீந்தவன்சேய்மென்பிரசமலி
தரும்பங்கையம்புணாசேவடியோற்கிடந்தண்கழனிக்
கரும்பங்கையம்பிடியோடுதின்றேகிக்கடிகமழ்பூ
வரும்பங்கையங்குடையீழ்த்துமாவையணிநகரே. (௨௫)

அணித்தாருவாமுகத்தைநீயற்கிளையவரம்புனத்தோர்
கணித்தாருவானவர்தெய்வப்பிடியைக்கதிர்ப்புயத்தூண்
பிணித்தாருவானவர்பேரிடர்தீர்த்தவர்பேரருள்வெண்
மணித்தாருவாமதியிற்றிகழ்மாவைவணங்குநர்க்கே. (௨௬)

வணத்தவராகமுன்மேருவையாண்டவர்வாவியவெண்
குணத்தவராகத்தொர்கோமளத்தேவியைக்கொண்டவர்பற்
பணத்தவராகந்தரித்தவர்பாலர்தம்மாவைதனை
யெணத்தவராகமளித்தனொன்றனக்கிப்பிறப்பே. (௨௭)

இப்பந்தமாயப்பொய்வாழ்வினிற்பட்டுழலேழைநெஞ்சே
யப்பந்தமாமுடிவைத்தவன்மாமகனூர்தழைய
கப்பந்தமாலப்பொழிலீழமாவைக்கருணையன்சீர்
செப்பந்தமாம்பிறப்பானந்தவாழ்வுநிற்சேருமன்றே. (௨௮)

சேர்ந்தனந்தாமனாவாழீழமாவைத்திருப்பதியி
லார்ந்தநந்தாவிளக்கேயறிவானந்தவாதியருள்
கூர்ந்தனந்தாதிருவற்குமோர்குருவாயநின்பி
ரோர்ந்தனந்தாழ்வினாலினியோரெழுதோற்றத்துமே. (௨௯)

தோற்றினன்றிக்கினையாதியபொய்யெனச்சோலையந்
சேற்றினன்றிக்குவளரீழமாவைச்செவ்வேடகர்வ
லேற்றினன்றிக்கொடும்பணிவேல்கையெடுத்துமுன
நீற்றினன்றிக்கிரிசாடிபொற் று ளுண்ணிலவலின்றே. (௩௦)

நிலவிலம்பாடுதவிர்த்தோற்கினியநிலவன்வன்கற்
புலவிலம்பாடுமளிக் குழல் உள்ளிடு ண் ற புயனற்
பலவிலம்பாடுகரத்தனன்மாவைப்பதியுமர்க்
குலவிலம்பாடுசிறையுங்கலக்கிற்குறத்தியையே. (௩௧)

குறத்திக்குவாய்த்தகொழுகினவானீழக்கொடுங்குலையிற்
புறத்திக்குவாயிறொறுந் திகழ்மாவைப்புனிதனைச்சோர்
வுறத்திக்குவாய்முகத்தேவைச்சிறையிடுவோனையுனி
யறத்திக்குவாழ்பவராள்வரத்தேவரணியுலகே. (௩௨)

அணிக்கச்சிவந்தொருகோட்டங்கொண்டோனன்றலகடன்
துணிக்கச்சிவந்தவயின்மாவவிரணன்சுருதிமலிக் [மாத்
கணிக்கச்சிவந்திகழ்ந்தாங்குப்புறந்துக்கித்தஞய்
மணிக்கச்சிவந்தனைசெய்தநியாடெய்வமற்றொன்றுமே. (௩௩)

மற்றூனையாஷிந்தவையமெலாமொருவான்குடைக்கீழ்ப்
பெற்றூனையாதிசதுரங்கஞ்சூழப்பிறங்கரகு
முற்றூனையாவிடர்மூழ்குநெஞ்சேநல்லுறுதிவெஞ்சூர்ச்
செற்றூனையாறுமுகமாவைவாணனைச்சேவிப்பதே. (௩௪)

சேவிக்கமலர்கொடுநாற்றிசையுந்திருத்தொண்டர்சேர்
வாவிக்கமலந்திகழும்புள்ளுநரன்மாவைப்பதி
மேவிக்கமலத்தயன்பணிசெய்திடவீற்றிருப்போய்
பாவிக்கமலம்வருவித்தடியுட்பதிப்பதென்றே. (௩௫)

பதிகந்தவாகுமுதனவவீரர்பரசமுனம்
விதிகந்தவாகவனசனிற்கண்டவிமலவர
நதிகந்தவாகனெரிபரித்தேத்தநயந்தவநெஞ்
சதிகந்தவாநின்கழொருமாவையைச்சாரச்செய்யே. (௩௬)

சார்வாகனாதிசமயத்தர்தேறருஞ்சண்முகமுன்
போர்வாகனாதவற்காய்ந்தாற்றெறவருள்போதமயி
லேர்வாகனாவெழின்மாவைப்பதிவருமெந்தையென்ற
னேர்வாகனாவிற்றயிற்றீழ்த்துரியநிகழுமுன்னே. (௩௭)

நிகமாகமங்களிரண்டிஹுமுடிவினிவசுத்தாங்
குதமாகமங்குறவழ்மாடமாவைக்குமரவெழின்
முகமாகமங்குவிடுங்காமவானியின்மூழ்கியொரல்
லுமதாகமங்கைதுயிலாடொடையலுக்கந்தருளே. (௩௮)

உகவனந்தங்கதிராதவர்போன்மயிலூர்ந்தொளிர்சண்
முகவனந்தங்கினர்செங்கைக்குரிசின்முதலிமையோர்
பகவனந்தங்கவல்பநற்றெனச்சூரைப்படுத்தவன்சேர்
மிகவனந்தங்கும்வயலீழ்மாவையனெண்டிநெஞ்சே. (௩௯)

வேண்டவரம்பலவீமாவைவாணரைவேண்டியன்பு
பூண்டவரம்பொனடியேயுளத்துட்பொதிகவினை
யாண்டவரம்பொரும்பொன்போலத்தேயுமடையுமுங்கண்
மாண்டவரங்கொள்சிவானந்தபோகமெய்வாழ்வுமன்றே. (சு௦)

வாழத்தினகரமகரமுன்மாய்ந்தெனமாயும்வினை
தாழத்தினகரும்பணிக்கருளுஞ்சிவன்றன்மகனற்
போழத்தினகரன்போன்றொளிர்மேனியன்மாவையெனு
மீழத்தினகரனாறெழுத்தன்புடனெண்ணுமினே. (சு௧)

எண்ணம்பகமுடைப்பண்ணவன்மால்பதமெய்தவெண்ணித்
தண்ணம்பகநின்றனாற்றுந்தவத்திர்தனிப்பனிநு
கண்ணம்பகவினைமாவைப்பிராணைக்கருதிர்தந்
திண்ணம்பகர்வருமீளாப்பரகதிசேர்விரன்றே. (சு௨)

சேரத்திரிபுரமும்வேவமுரல்சிறிதரும்பு
வாரத்திரிமனைவேண்டக்கருவில்வரார்மகனை
யோரத்திரிமுற்பினந்திடுவேலனையும்பர்வலி
பேரத்திரிமயில்செற்றாணைமாவைப்பிராணைநெஞ்சே. (சு௩)

பிராசாதமாக்கலையும்பர்ப்பிறங்குபிரணுருள்கு
மராசாதமாக்கலைல்லார்மனத்தின்வயங்கவில்வேற்
கராசாதமாக்கும்வினைபோக்கிடப்புற்கலருங்கருத்
தராசாதமாக்கந்தருமாவைமேவியதற்பரணே. (சு௪)

தற்பதத்தோடுபரபதமானவச்சங்கரியாம்
பொற்பதத்தோடணியுந்தேவிகண்டற்புதமடைய
முற்பதத்தோடிவினையாடுபாசனைமுன்னுவனென்
சொற்பதத்தோடங்கொளாதருண்மாவைச்சவாமியையே. (சு௫)

சுவானந்தமாக்ச்சிவானந்தமுண்ணுந்துகளிலன்பர்க்
கவானந்தவன்னருடலிலமாக்கொண்டமர்சண்முக
தவானந்தவாவித்தடவீழ்மாவைத்தலைவவனுற்
பவானந்தமாவினைதீர்த்தெனையாடல்பரமுனக்கே. (சசு)

பரந்தபராபரைசீராட்டுபிள்ளைபணிவிபுதர்ப்
புரந்தபராகவெண்ணீறணிமேனிப்புனிதவருள்
சுரந்தபராதம்பொறுத்தாளுமாவைச்சுவாமியெற்கீ
வரந்தபராகமொடுன்னடியாரைமருவுதற்கே. (சஎ)

மருக்கடம்பந்தொடைசேரும்புயத்தர்மணித்துவசந்
தெருக்கடம்பந்திதிகழ்மாவைவாணர்சிவன்நனக்கோர்
குருக்கடம்பந்தென்றறுமாதர்போற்றுங்குமரருன்னிள்
ளிருக்கடம்பந்தனைவேண்டிநெஞ்சேபுறத்தேகுவையே. (ச)

ஏகம்பத்தாதிப்பிராணைக்கயிலையெடுத்துமுனம்
பூகம்பத்தாகிலையிற்பிறழ்ப்புரிந்ததிறன்
மாகம்பத்தாதிக்கருளிசற்கோமொழிமாவைக்குக
சோகம்பத்தாதவிரென்றுமுன்வாநமன்றோன்றிடினே. (சக)

தோன்றக்கனைகதிர்முண்ணிருன்போல்வினைதோற்குநெஞ்சு
ளுன்றக்கனைகழற்செவ்வேனைத்தேவரொழுக்கொழித்த
கோன்றக்கனையொறுத்தாண்டருளிசன் குமரனைநான்
மூன்றக்கனையெழின்மாவைப்பதியின்முருகனையே. (சு)

முருகக்கடவுளைமாவைக்கிறையமுதற்பொருளைப்
பருகக்கடன்முணிலைவேல்விடுத்தபரனைமதம்
பெருகக்கடமுடைப்பெம்மாற்கிளையபிராணையெணி
யுருகக்கடவைமுனைமேகடத்தியுழிப்பவமே. (சுக)

உற்றலையாய்பவத்துய் திருஞ்சேயிவ்வுலகவிற்பம்
புற்றலையாய் துளிபோனிலையா திப்பொருளுடலைப்
பற்றலையாய்த்தனிமாவைக்குகன்றன்பரந்தபுகழ்
கற்றலையாய்தலையேநிதநீசெய்கடைப்பிடித்தே. (௫௨)

கடையாரல்போன்றெழுவுஞ்சுரைவீட்டுங்கதிருமிழ்வேற்
படையாரல்போன்றொழிர்கூந்தற்செவ்வாய்ப்பணைத்தோ
றிடையாரன்மா தர்க்கறுபாலராகிபிருந்தவர்க்கன் [ளொருசிற்பு
டையாரல்லார்க்கரிதோங்கெழின்மாவையுறப்பெறவே. ()

உறக்கத்துக்கைப்பொருள்போனிட்டையிற்பணியோதலன்றி
துறக்கத்துணிதலபராதமென்றுசுருதிபயம் [த
பிறக்கத்துகளிலுரையாற்கழறவும்பேதையர்புன்
புறக்கத்துணாகொடுமாவைப்பிரான்பணிபோக்குவரே. (௫௪)

போக்கலைமாதவம்போன்றிடைவாட்டும்புணர்முலையீர்
பூக்கலைமாதுகழ்மாவைச்சேந்தன்பொருப்பிற்புணங்
காக்கலைமாண்டொழிலாக்கொடுவைவகுவிர்கண்டூர்கொலோ
மாக்கலைமாடுனென்றென்வாளியின்முழ்கிவரவிவணே. (௫௫)

வரவாகுவாகனத்தேவற்கிளையவமானவயவே
றரவாகுவாதிருவவீரர்தம்முன்றணிகைவரைச்
சுரவாகுவாதியெட்டானென்றணையதிருச்செந்தின
கரவாகுவாணவம்விண்டோடவென்னகக்கஞ்சத்திலே. (௫௬)

கஞ்சத்தளிமுரன்றாடமுழாவைக்கடவுளென்ற
னெஞ்சத்தளியகலாதுறைசேய்வெற்பினேரிழையுன்
விஞ்சத்தளிர்க்குமுகமந்தகாசமிழலைப்பிரான்
பஞ்சத்தளிர்க்கும்படிக்காசபோன்மகிழ்பாவிக்குமே. (௫௭)

பாலிக்கமாவிதமெவ்வுயிர்க்கும்மருள்பாலிபண்டொர்
 நீலிக்கமாவியைவிட்டாருயவருணின்மன்சே
 யாலிக்கமாவினையட்டருள்டோய்சரராலேதும்
 வால்க்கமாவளவீழ்த்துமாவைநல்வானவனே. (௫௮)

வானந்தமாருதமாவனனர்மண்மடியினுமொர்
 தானந்தமாதலில்சங்கரசேயத்தருவர்கடங்
 கோனந்தமாவிலாள்குகன்கோயில்குஞ்ச்சுடர்கொள்
 குனந்தமாழியிற்சத்திக்குமாவைத்தொலைப்பதியே. (௫௯)

தொலைத்தாண்டவன்றுயர்நக்கீரனைமுற்சொலந்கரிய
 தலைத்தாண்டவன்மகன்மாவைச்செவ்வேளிற்றிருந்தொருவர்
 கொலைத்தாண்டவன்மிருகம்பூங்குழல்புகுவார் மக்காச்
 சிலைத்தாண்டவன்னிகழ்வாரின்மீள்வரென்செய்தக்கதே. (60)

செய்த்தலைவானையுகனிழமானவத்திருப்பதிவாழ்
 வைத்தலைவாளயிலேந்நிபொற்றானைத்திருத்து
 மெய்த்தலைவாவுன்னுந்தழையென்னவிரும்பிக்கொண்டா
 மெய்த்தலைவாணுதனாழிநாளாற்பிறசொல்வதெனே. (௬௧)

வசான் னுன்பிரமவுபதேசமாரிடர்தோமகல
 முன்னுன்பிரமம்பிரமமென்றோதுமுகிலின்வண
 மன்னுன்பிரமனறியாச்சிவன்மகனன்பிலர்க்கோ
 ரொன்னுன்பிரமரக்கானீழமாவையுறைபரனே. (௬௨)

உறைவனத்தன்னயனோடவ்வுருத்திரனோதற்கரு
 மிறைவனத்தன்றிருஞானசம்பந்தனிசைவிரும்பு
 மறைவனத்தன்றிருமாமகன்வண்மருதத்தடத்திற்
 சிறைவனத்தன்னமுறையீழமாவைத்திருப்பதியே. (௬௩)

திருமாலயன்முதற்றேவர்வணங்குந்திருச்செந்திலென்
பெருமாலயன்முதுகுன்றின்மகிழும்பிரான்றனக்கோர்
குருமாலயன்முகிளையுமாடமாவைக்குகன்கடப்ப
மருமாலயன்முளசித்தாண்மருந்துமலப்பிணிக்கே. (௬௪)

மலக்காயவாழ்வையினிதென்றெண்ணுமென்மனமுனருட்
கிலக்காயவாவறலென்றுகொன்மாவையிறைவமுனம்
பலக்காயவாறுசெல்பண்ணவனோவப்பறித்தவன்மால்
விலக்காயவாலமெனவையின்றோனருள்வித்தகனே. (௬௫)

வித்தாரமாக்கவிக்குண்மகிழ்மாவைவிசாகன்வெற்பிற்
புத்தாரமாக்குழம்பும்யாமிளமுலைப்பூசலொட்டேங்
கொத்தாரமாக்கலைதேரண்ணனீகைக்கொடுவருமம்
முத்தாரமாக்கந்தருமோசொல்சிறிதடைமொய்குழற்கே. (௬௭)

மெய்யார்கடம்புடையோங்கீழ்மாவைமுருகரயிற்
கையார்கடம்பணிதோளாரிரண்டுகழற்கன்பினைச்
செய்யார்கடம்வினைதீராதென்றேமறைசெப்புமிந்த
மெய்யார்கடந்துபிறதேவின்வெவ்வினைவீட்டினரே. (௬௮)

வீட்டினன்றிப்பியமாமாவைவேளைவிரிஞ்சன்றலை
யோட்டினன்றிற்பலிதேரிறைசேயையொருபதிசு
வேட்டினன்றிக்கிளர்புன்சமண்சாய்த்தன்றிணையிலிவ
நாட்டினன்றித்தனாவைத்தாங்கினியனைநட்டிடோ. (௬௯)

நட்டவராகண்டலனைவிண்டயனாநாவைவே
றொட்டவராகண்டந்தோறுந்துரந்துதொலைத்தவர்கொ
றுட்டவராகண்டம்பூண்டார்தந்தோன்றலர்மாவைதொழிற்
சூட்டவராகண்டவெவ்வினையாவங்கெடறிடமே. (௭௦)

கெடவரலாயத்துணீபுகுந்தாடுகிளொளிப்பூண்
 கடவரலாயத்தமாதவன்சேருமுன்வந்தனைவ
 நடவரலாயத்தனாமாவைவாணர்நமைப்புரககக்
 கடவரலாயத்திருழ்புவியுண்ணக்கடுகினுமே. (௭0)

கவிகையம்மாரனுக்காமிதென்றெண்ணல்கருங்குழலாய்
 சிவிகையம்மார்தெருமாவைச்செவ்வேளிற்றிகழ்வதுவெப்
 பவிகையம்மாவில்தூற்றமுதாலன்றியாதலிலை
 குவிகையம்மானமுடிமேற்றிகழ்திங்கட்கொழுந்தினுக்கே. (௭1)

கொழுமையருத்திவெறியாட்டயர்ந்துருவாதுன்றி
 முழுமையருத்தியொடேத்துங்குறிஞ்சிமுதலவரருட்
 செழுமையருத்திபலசால்செழுந்தமிழ்மாவைசூனத்
 தொழுமையருத்திகெழுமுடிச்சேடன்சுமையலோ. (௭௨)

சுமையனைமாரினித்தூக்கிரையாதருளத்தொழுவ
 னமையனைமாரிவளமாவைவாணனைநாரிக்கொரு
 தமையனைமாரிவணமான்மருகனைத்தாரகன்செ
 யமையனைமாறிடமுன்வடிவேல்விடுமண்ணலையே. (௭௩)

அண்ணப்பன்மேவிலனம்மென்குதலைதிருந்திலள்கார்
 வண்ணப்பன்மாமயிர்கூடமுலைகள்வளரப்பெருளர்
 கண்ணப்பன்ரொண்டுக்குளமகிழ்சன்கனல்விழியி [தே.
 னண்ணப்பன்மாவையனையாட்டெகனோமன்னநான்சொல்வ

நானரம்பாய்வடிவேலிற்பிறமுங்கண்னாயகிமா
 வானரம்பாய்பொழின்மாவைச்செவ்வேள்கழன்மாணிழல்
 மேனரம்பாய்வலியாழோர்மணமின்றுமேவவுன்னோ [போன்
 டனரம்பாய்வளர்மூல்வினைகப்பந்தரீங்கினைசந்தே. (௭௪)

ஈராறுகைக்குமியற்றுந்தொழில்களெழின்முகங்கள்
சேராறுகைக்குஞ்செவ்வேண்மாவைவானதெரிவைகங்கப்
பேராறுகைக்கவுமைமுலைப்பா லுண்பெருமதன்
போராறுகைக்குன் புயமாலையீந்தருள்பூங்கொழக்கே. (எசு)

பூங்கலையக்கணரன்பாலன்மாவைப்புரியையொப்பா
யாங்கலையக்குழல்செய்வதல்லாலணிசெய்யமலர்
தாங்கலையக்கனல்போல்விழிசேக்கத்தனங்கள்விம
வாங்கலைபக்கிரிமாண்சுனையாற்றவும்வல்லதுவே. (எஃ)

வல்லைப்புறந்தருமாமுலைமாள்கலைமாவைப்பிரான்
றில்லைப்புறந்திகழம்பலத்தான்றருசேயருளாற்
றொல்லைப்புறம்பிணைஞரியவெப்பிற்றிரிந்துபடுங்
கல்லைப்புறவருந்தும்பாலையாறுகடந்தனமே. (எஅ)

கடக்கரடக்கயமா முகன்றம்பிகருணைசெய
விடக்கரடக்குந்தமிழ்ப்புலவோர்க்கருளேந்தலென்றுந்
தடக்கரடக்கைமுழக்கிடப்பூதர்தருவர்வினைத்
துடக்கரடக்கியமாவைச்செவ்வேளென்றுஞ்சொல்லுநெஞ்சே

சொற்கலைமாதமர்ந்தேவாருமாவைச்சுவாமிதொல்சீர்
கற்கலைமாதொடன்னவன்றொண்டிகடைப்பிடித்த
வற்கலைமாதவர்கூட்டம்விரும்பிலைவஞ்சநெஞ்சே
பொற்கலைமாதரையெண்ணினைவாயிதுபுத்தியன்றே. (எஃ)

புத்திமன்றாளரிபோல்வான்றலைமகன்போதமிலாப்
பித்திமன்றாதவிளமையனோடுபெயருங்கொலோ
வத்திமன்றாகம்வளரீழமாவையமர்ந்துறையு
முத்திமன்றாறுமுகள்ருளுளங்கொண்முனிவர்களே. (அக)

முனிவரை மங்கணிகனெடுமோகமொழித்தருள்செய்
பனிவரை மங்கையொர்பங்குடையான்மகன் பெளவவிம்மே
தினிவரை மங்குறவழ்மாடமாவைநற்சேந்தற்கன்ப
வினிவரை மங்கலமேங்கவிவளையெமர்தரவே. (அஉ)

என்பணியாவையுநின்கழலுக்கென்றியற்றந்த
மன்பணியாவையுரித்துண்ணுநந்தர்க்கும்வான்பதந்தந்
தன்பணியாவையமேத்தச்செயண்ணலருள்சுதமான்
முன்பணியாவெகிடுமவாயின்மாவைமுதற்பொருளே. (அங)

முதலேச்சமமில்பொருளைப்பதியைமுரண்கெழுஞர்
விதலேச்சமரங்கடந்தருண்மாவைவிசாகனைமென்
குதலேச்சமங்கலைவள்ளிக்குளமகிழ்கொண்கணையந்
சுதலேச்சமன்செயவாராமுன்வேண்டித்துதிசெய்ம்மினே. (அ)

துதியாரணம்பரவுங்கந்தவேளைத்தொடர்ந்தவன்வாழ்
மதியாரணம்பொழின்மாவைப்பதியைவணங்கருளு
ததியாரணம்பல்லிறுகத்தடங்கண்சுழலவுடற்
பொதியாரணம்படவீழ்ந்துயிர்போமுன்புலைநெஞ்சமே. (அரு)

புலையாகமங்கலைநீர்மேலெழுத்தினிற்போதலொரு
தலையாகமங்கலமாவைச்செவ்வேடந்ததாவிப்பல
நிலையாகமங்கலைகல்லார்க்குறுதிநிலையெதென்றார்
கலையாகமங்கணர்வேட்டார்கொதேறிலன்காரிகையே. (அசு)

காரங்கத்தானவரோடுவெஞ்ஞரைக்கடலினயில்
வாரங்கத்தாரண்டோத்தெடுத்தாடவதைத்தவிறற்
பேரங்கத்தாரன்குயர்மாவைவாணன்பிறங்குமெழிற்
சேரங்கத்தானத்திருமான்மருகெங்குலதெய்வமே. (அஏ)

குலமாதரம்மனையாடினொங்குங்குமுமிவைகும்
பலமாதரம்மனையோங்கெழின்மாவைப்பதிக்கந்தற்பா
டலமாதரம்மனையோற்கன்புசெய்யவடுத்தவிப்புற்
கலமாதரம்மனையீவினேகோல்கயமைநெஞ்சே. (அஅ)

கயந்தலையம்பிடியோடுகளிறுகடிதுசென்று
நயந்தலையம்படிந்தாடிநங்கைக்குநல்லமுகாம்
புயந்தலையம்பகமாமெலுமாவைப்புலவற்கண்டாம
பயந்தலையம்பகநோந்துசெல்பாசப்படிறலுக்கே. (அக)

படித்தலம்வந்தளந்தோன்முதற்றேவர்பண்டஞ்சிறஞ்சந்
துடித்தலம்வந்துகடிதோடினர்சென்றுசோத்தமென்னா
வடித்தலம்வந்தனைசெய்திடக்காத்தவரன்மகன்வாழ்
கெடித்தலம்வந்தியங்கும்மாடமாவைக்கிளர்நகரே. (அஃ)

நக்கனயக்கநகைவாணுதலுமைநங்கையிவர்
பக்கநயக்கநடுவீற்றிருக்குமொர்பாலன்றிகழ்
சொக்கனயக்கலைமாதுறைமாவைதொழாரிற்சுரந்
தைக்கநயக்கடுமாதுள்ளிவாரநந்தம்மையன்றே. (அஃ)

தந்தாவளந்தங்களியாடுகோணத்தடங்குன்றுசேர்
நந்தாவளந்தங்கணியீழமாவைநகர்க்குமரா
கந்தாவளந்தங்கவொண்ணாங்கரேந்திகதியிலன்றா
லந்தாவளந்தங்கமர்மான்மருகவடைக்கலமே. (அஉ)

அடைக்கக்கனிகளதிகந்தந்தத்துறக்கத்தவர்கைக்
கிடைக்கக்கனம்பலத்தங்கினைவிடுமாவைமன்சிற
றிடைக்கக்கணக்கரத்தெய்வதயானைக்கிறையன்றிவாய்
தொடைக்கக்கவையிவ்வுயிர்போருங்காலைத்துணையிலையே.

துணங்கைகடந்தமயல்குடர்மாலிகடோட்கொண்டள்ளி
நணங்கைகடந்தம்பிலவாய்நிறைக்கநிருதர்ச்செற்றோன்
வணங்கைகடந்தங்குகேதீச்சுரர்மைந்தமாவைக்குக
குணங்கைகடந்தபரானந்தவாழ்வுகொடுத்தியெற்கே. (௧௪)

கொடுங்கந்தமாமலராளிவெம்பூசலிற்கோட்பட்டியிர்
விடுங்கந்தவார்குழனாமைணந்தாற்றவினாந்துபொற்றேர்
கடுங்கந்தவாகன்பிறக்கிடப்பாககடவுலினை
யடுங்கந்தவேடிருமாவைக்குமரனருவரைக்கே. (௧௫)

அரவிந்தவாவிதிகழீழமாவையமர்ந்தவன்வாள்
வரவிந்தவாரிசடைக்கணிந்தான்மகன்வள்ளியில்வ்வுற்
கரவிந்தவான்கிரிநேர்குயவள்ளிகணவற்கன்ப
விரவிந்தவாமரையூன்றின்றுறங்கிச்செலெற்பட்டதே. (௧௬)

எற்பந்தஞ்செய்யும்வினைவேரறுத்தெனையேன்றருள்வா
யற்பந்தஞ்சென்றுன்னடியடைந்தேனக்கிரவுஞ்சப்பேர்
வெற்பந்தஞ்செல்லவடிவேல்விடுத்தருண்மாவைக்குக
பொற்பந்தஞ்சேமமுலைவள்ளிசேரும்புயவெற்பனே. (௧௭)

புரந்தரன்மாலயனாதிபுத்தேளிர்முப்போதும்வந்தங்
கிரந்தரன்மாமகன்சண்முகன்கந்தனென்றேத்தெடுப்ப
வரந்தரன்மாயந்தீர்த்தல்கண்டென்றிருமாவைதொழேன்
கரந்தரன்மாதவங்கண்ணாவென்மக்கட்பிறப்பினன்றே. (௧௮)

பிரசங்கமுத்தமிழ்ச்செந்நாப்புலவர்பிரானயில்வேற்
கரசங்கமுத்தம்வரன்றுங்கல்லோலக்கடற்செந்திலோய்
பரசங்கமுத்துக்குமாரநன்மாவைப்பதிப்பரம
வரசங்கமுத்தருள்வைத்தெனக்கானந்தவாழ்வுநல்கே. (௧௯)

கதி

மாவையந்தாதி.

வாரணியம்பிதிர்பூண்முலைவள்ளிமனானொரு
காரணியுழியிகைபரலனச்சங்கரன்காதலனீத்
தாரணியம்பரமேத்தீழமானவத்தலன்புகழ்கற்
யோரணியம்பலமேவவுவந்தருள்பூக்கும்பொனே.

(11)

மாவையந்தாதிமுற்றிற்று.

—:0:—

தாவடுநற்றிருக்கயிலத்திருநந்திமரபுநனிதழைக்கப்பேர்ந்
த, தேவடுவொன்றில்லாதமாதவத்தோரகவிருளைச்சீக்கும்பா
னு, மாவடுவின்வகிரன்னகண்ணிவழிபடமாசின்மணிதான்மே
வு, மாவடுதண்டெறையிற்சுப்பிரமணியகுருபரன்னுளடைந்
துயந்தேனல்.

குறியமுனியருளியமெய்வரத்தினாலவதரித்துக்கோதின்
ஞானத், துறைசைநமச்சிவாயகுருவருட்கடலுமவடமொழி
தென்மொழிப்பேர்த்தூய, நிறைகடலுமுண்டெயினிதாத்துவித
சுந்தார்தநிலவப்பூமேன், மறைமொழிமெய்ச்சிவஞானபாடிய
ஞ்செந்தமிழ்வகுத்தயோகிவாழி.

திருச்சிற்றம்பலம்.

**MAHAMAHOPADHYAYA,
Dr. U. V. SWAMINATHAIYAR LIBRARY,
TIRUVANMIYUR. MADRAS-41**

உ
சிவமயம்.
ம து ரா
மீனாட்சியம்மை
ப தி ற் று ப் ப த் த ந் தா தி.

கருவூரைச்சார்ந்த
க ள் ல மாகா ளி ப ப ட் டி
சு.தெய்வசிகாமணிக்குருக்களவர்கள்
இயற்றியது.

இஃது
கோயமுத்தூர் ஜில்லா
ஆண டி ப் ப ட் டி ஜெ மீ ன
துரையவர்கள்
மகா-ரா-ரா-ஸ்ரீ
தமராப்பேரியத்தம்பிப் பொம்மைய நாயக்கன்
வி ரு ப் ப ப் ப டி
“தஞ்சை நாஷனல் ஆச்சுக்கட்டத்
பதிப்பிக்கப்பட்டது.
விரோதி ஒரு வைகாசிமீ.

பாடதம்பிப் பொம்மையநா

உ

சிறப்புப்பாயிரம்.

தஞ்சைமாநகரம்

ச த ர வ த ா ன ம

மகா-ரா-ஸ்ரீ

சு ப் பி ர ம ணி ய ஜ ய ர வ ர் க ள்

இயற்றிய

அறுசீர்க் கழிநெடிலடி யாசிரியவிருத்தம்.

செங்கையிற்குட் சங்குடையான் நங்கையெனத் தென்கூடற்
றிருநகர்க்கண்

நங்கையாக்குள் ளரசாகித் தங்கியருள் பொங்கியெங்கு
நாடிப்பாயும்

அங்கயற்கண் ணமமையடிப் பங்கயத்திற் பதிறறுப்பத
தந்தாதிப்பா

மங்கையைக்கண் டிங்கிதமாப் பணிவித்தான நெய்வசிகா
மணிவிதவானே. (க)

பன்னியவப் பாமங்கை படிவமெலாம் பண்ணுறுததும
பான்மையெனன

இந்நிலத்தி லெவ்வெவரு மெளிதினிற்கண் டின்புறவச
சிட்டான்வணமை

மன்னுமெழின் மழசைநகா வாழிறைவன் மாநிதிக்கோன்
மாரனசேடன

அன்னவன்மன னன்குமாரப் பெரியதம்பிப் பொம்மயநா
யக்கமாலே. (உ)

திருக்கையபரம்பரை

அன்னப்பன்பேட்டை ஆதினத்து அடியார்குழாததுளொருவராகிய

ஸ்ரீ ச பா ப தி சு வா மி க ளி ய ற் றி ய

அறுசாக்கழிநெடிவடியா சிரியவிருத்தம்

அன்னந்தன்பெடையெப்புல்லி யகமகிழ்காலைவாவி
யின்னந்தமபுயப்போதுர விதுநின்பேடெனப்பேடுங்
கொன்னந்தமமதுவாயாள்சீர்க் கோமகளாயுதித்த
வின்னந்தற்கறியவொண்ணா விமலையங்கயற்கணுட்கே. (க)

கண்மீதேனாவின் பாலக் காரங்கைத்திடவேர்ப்பததுப்
மண்மீசீர்ப்பதிற்றுப்பத்தர் தாதியாமவளநுலொன்று
முண்டகக்கண்ணினரோ ரிருவர்க்குமுச்சீர்நல்கும்
அண்டர்நாயகனபாலன்ப னரியவைதிகமார்க்கத்தான். (உ)

தத்துவமுப்பத்தாறுங் கடந்ததோதனிப்பா லுள்ளம்
வைத்திமுரவனல்ல மாகாளிப்பட்டிவாழ்வோன்
உத்தமகுணத்தன்றெய்வ சிகாமணிப்புலவனோங்கும்
வித்தகக்கவிஞர்மெச்ச வியற்றினன்விழைந்தநூலை. (ங)

கொண்டலையணவுநொச்சிக் கோநகர்மழசைவாழ்வோன்
விண்ணினடியோகத்தான் வினாமுல்லையலங்கற்றோளான
எண்டருநலத்தின்மிக்க வெறுமுனுமகேதனத்தான்
அண்டலர்க்கேறுபோல்வா னுங்குருகுலத்துவர்தான். (ச)

தம்மையென்னையார்க்குந் தந்தளித்திமொலண்ட
பொம்மையக்குரிசில்முன்செய் புண்ணியப்புதல்வன்மேன்மைச்
செம்மைசால்குணக்குமாரப் பெரியதம்பிப்பேர்சேர்ந்த
பொம்மையமகிபனச்சிற் பொலிவுறவமைவித்தானே. (ஞ)

திருவாவடுதுறை ஆதீனத்து மஹா வித்துவானாகிய

மீனாட்சிசுந்தரம்பிள்ளையவர்கள்

மாணக்கருள் ஒருவராகிய

தஞ்சை மிஷியோன் காலேஜ் தமிழ்த்தலைமைப்புலகை, நடாத்தும்

மகா-நா-நா-ஸ்ரீ

ஐயாச்சுவாமிப்பிள்ளையவர்களியற்றிய

நேரிசை யாசிரியப்பா.

மணிவளர் நெடுந்தினை வாரிதியுடுத்த
பணிவள ருலகுயிரப் பரப்பெலாம் படைக்கு
முண்டகத் தவிசுறை முதுமறைக் கிழவனுங்
கண்டக நாகுசக் கரநதரி கரத்தனு
மற்பக லேதது மருமறை முடிவாய்க்
கற்பனை கடநத தற்பதப் பொருளா
யொன்றாய்ப் பலவா யொன்றினும் பற்றா
நன்றாய்ச் சச்சிதா நநதநிர்க் குணமாயப்
பாவனைக் கெட்டாப் பரஞ்சுட ராகித்
தேவ தேவனாஞ் சிவபெரு மாற்கு
மாலையு மகுடமும் வனப்புறச் சூட்டி
யாலவாய்க் கரசி யாகிவீற் றிருக்கு
மங்கயற் கண்ணிபூம பங்கயத் தட்டி
பத்திதேர் கலைஞரு முத்தமிழ்த் தலைவரு
உத்துறு பதிற்றுப் பத்தந் தாகிப்
பேர்புனை யீனார் தோகமழ் செந்தமிழ்த்
நார்புனைந் தணிந்தனன் றண்புனற் பொன்னி
ன்னதி குழு ம்மந்நதிப் பதியில்
யம்பல பயக்குஞ் சுயம்பிர காச
தேசிகன் மரபிற் சீவகா ருண்யம்

பாசவை ராக்கிய மீசுர பத்தி
 பிரம ஞானம் விரவுமிந் நான்கு
 மொருவழி வாயெழுந் தருள்சிவா நந்த
 பரமசத் குருவின் பாதசே கரனாய்த்
 தரமலி மலர்ப்பூந் தண்டலை யுடுத்த
 கவின்பெறு நல்லமா காளிப் பட்டிவாழ்
 சிவந்திகழ் தெய்வ சிகாமணிக் கவிஞன
 இன்னதைப் பத்தி யீகைநல் லொழுக்க
 மன்னிய செல்வரு மாதவஞ் சிறந்த
 வுத்தமர் களுமுறை குத்திநன் னாடான்
 தரங்குறிப் பரிய விரங்கமால் வரையான
 சுடர்மணி கொழிக்குங் குடவநன் னதியான
 பூம்பொழிற் றேம்பொழிற் தாம்பொழிற் காலவாய்
 காம்புதிர் முத்தமுங் களிற்றின் முத்தமு
 நத்தின மீன்ற முத்தொடு நட்புற
 வாரிப் பரப்ப மதிபல வென்ன
 வெண்கதிர் பரப்புந் தண்பனை தோறுங்
 கன்னலுஞ் செந்நெற் கதிரும்விண் ணுலவி
 மன்னுசீர் மழசை யென்னுமு தூரான்
 அருளறந் தழைத்த குருகுலத் துதித்தோன்
 இன்புற விழைந்தோ ரீண்டுவிம் மின்னென
 றன்புற வழைக்கு மனுமகே தனத்தான்
 மேம்படு சித்திர வான்பரி யுடையான்
 எங்கணு முழங்கு மங்கல முரசான்
 நலத்தகு முல்லை மலர்த்தொடை யுடையான்
 சற்சனர்க் குரிய சற்குண மனைத்து
 மன்னிய லண்ட பொம்மைய மன்னன்
 ஆளு வன்பொடு மேனாட் புரிந்த
 நற்றவப் பயன்கண் முற்றுமோ ருருவாய்ப்
 பெற்றருள் குமாரப் பெரிய தம்பிப்
 பொம்மைய மகிப னிம்மகி தலத் தோர்க்
 கின்பா மெழுதா வெழுத்தி
 லன்பா லமைத்தன னற்புத மெனவே.

ஸ்ரீ சுயம்பிரகாச சுவாமிகள் பரம்பரையில்

திருவையாற்றிலெழுந்தருளிய

ஸ்ரீ சிவாநந்தசுவாமிகள்

மாணக்கருளொருவராகிய

தஞ்சைமாநகரம்

ந. வீரபத்திரபிள்ளை யவர்களியற்றிய

கலிவெண்பா.

பொன்னு ஞ்றைமருமப் புங்கவனும் வெண்கமல

மின்னு ஞ்றைநாக்கொள் வேதியனும்—முன்னாடி

ஆதிமுடி காண்டற கரிதா யகண்டபரஞ்

சோதியாய்ச் சற்சிற் சுவடிவாய்ப்—பூதாதி

எவவுயிர்க்குங் காரணமா யேகபரி பூரணமாய்ச்

செவவியதா யோங்குஞ் சிவபெருமான—குவவில்

அருள்வினையாட் டாய வறுபத்து நான்கு

திருவினையாட் டன்றமைத்த சீர்சால—தருமுத்தி

மாநகரென் றோது மதுரைத் தலத்தரசி

ஆனமீ னாட்சியெம தம்மைக்கிம்—மானிலத்தில்

ஆற்றலுறு மெண்ணன் கறம்வளர்த்த நாயகியோ

டேற்றமலி செம்பொற்சோ திச்சுரனார்—வீற்றிருக்கும்

ஆலயமும் வானோ யணிமால் விடைமதிலும்

பால வணியூர் வயல்களும்பூஞ்—சோலைகளும்

பைந்நீர்க் கதலிபலா பல்தெங்கு மாவினஞ்சூழ்
அந்நீர்க் கமலமல ராவிகளும்—பொன்னீர்மை

தங்கும் வணிகர் தருமன்ன சத்திரமுஞ்
சங்கம் புகழ்வேத சாலைகளும்—எங்கணுமிச்

சீர்விளங்கக் காட்டுஞ் சிகரநெங் கோபுரமுந்
தேர்விளங்கு நல்வாச் சியமுழக்கும்—போ விளங்கக்

கூழுவரு மெய்யடியார் கூட்டந் தனைக்காண்பான
நாழுவரும் பொன்னி நதிவளமும்—பாழுவரும

முத்தமிழோ ரின்சொன் முழக்கு நனிதழைத்தெண்
சித்திமுத்தி நல்குந் திருநகராம்—முத்தர்புகழ்

ஐயா நெணுந்தலத்தி லன்பொலாங் கண்டுதொழ
மெய்யாந் திருவருளே மேனிகொண்டெம்—பொய்யாவுந்

தீர்த்தருள வந்த சிவாநந்த ஞானருரு
மூர்த்திதிருத தாண்மலரை முப்போதும்—ஏத்திமகிழ்

சித்த முடையான் சிவமே ஸீபாருளெனத்தேர்
வித்த முடை யாமெய் விளக்குடையான்—நத்தினஞ்சார்

வார்மணக்குஞ் செய்வனைநன் மாகாளிப் பட்டியுறை
சீர்மணக்குந் தெய்வ சிகாமணியாம்—பேர்மணக்குஞ்

செந்தமிழ்ப்பா வல்லோனற் தேன்பால்கற் கண்டென்ன
விந்தைமிகு மேலோர் வியப்படையத்—தந்தான்

சிறப்புப்பாயிரம்.

பதிற்றுப்பத் தந்தாதிப் பாமாலே தன்னைக்
கதிக்குறுதி யென்றிவனெக் காலும்—மதித்தெளிதில்

உற்றுணர்வா னக்சியற்றி யுண்மையுணர் வுற்றோர்க்கும
மற்றவர்க்கு மன்பால் வழங்கினான்—நற்றவஞ்சால்

சித்தருடன் முத்தர்களுஞ் சிந்தை களிகூர்ந்து
நததிவருங் குத்தியெனு நாடுடையான்—நிதநிதநா

வேட்டுவந்து மூழ்கினர்க்கு வெந்துயர்தீர்த் தி ாபநிலை
நாட்டுங் குடவ நதியுடையான்—சேட்டமுறுஞ்

செந்நெற் பயிர்தழைக்குஞ் செய்வளமுந தெங்குபலா
கன்னலொடு தேமாங் கனிவளமும்—பொன்னெயில்சூழ்

தேவா லயம்பலவுந் தெண்ணீராக் கயங்களுஞ்சூழ்
தோவா தொளிர்மழசை யூருடையான்—பாவாணர்

ஏத்துங் குருகுலத்தா னெண்ணிசையுங் கொண்டுநிற்குங்
கீர்த்தி விளக்கனும கேதனத்தான்—பூத்தடத்தில்

ஓராணைக் கன்றெதிர்வந் துய்வளித்த பைந்துளவத்
தாராணைப் போற்றுஞ் சமயத்தான்—பேராத

ஈரம்ஓபொறுமை யிணக்கமுத னற்குணங்கள்
சேர வளர்ந்த திருவுருவான்—கீரமொடு

பாகுநேர் மென்மொழியார் பார்வைமனத் தைக்கவரும்
வாகுசேர் முல்லைமலர் மாலிகையான்—ஓகையுடன்

ய

சிறப்புப்பாயிரம்.

பாரதியப் பெற்றவருட் பாக்கியத்தி னாக்கமெனப்
பேரறிஞர் வாழ்த்துமகப் பேறுடையான்—வாரமொடு

கண்டா ளுளக்கருத்தைக் கண்டா தரித்துமகிழ்
கொண்டுகை நல்குங் குணக்கடலான்—அண்டலர்கள்

போற்றுபுகழ் பெற்றலண்ட பொம்மைய பூபதிமுன
பாற்றியமெய்ந் நோன்பா லருள்சுதனும்—நாற்றிசைகொள்

எமமா நிலத்தினர்க்கு மின்பந் தனைவினைக்கும
பெமமான் குமாரப் பெரியதம்பிப்—பொம்மைய

பூமான் புவிபுகழம் போருகச்செம போதிலுறை
மாமான் மகிழ்ந்துறைசீ மான்.

௨௩

சிவமயம்.

ம து னா

மீனாட்சியம்மை

ப தி ற் று ப் ப த் த ன் தா தி.

கா ப் பு.

விநாயகக்கடவுள்.

திருக்கூடற் பதிக்கரசா மீனாட்சி யம்மைதுணைத்
திருத்தாட் கன்பாம
மருக்கூடற் புதத்தமிழாற் பதிற்றுப்பத் தந்தாதி
வனைவா னுள்ளத்
துருக்கூடற் பகலுநினைந் தொன்றிரண்டென் னுநிலைய
யுறுவார்க் கனை
கருக்கூடற் பவமகற்றுஞ் சித்திவிநா யகன்பதமுட்
கமலஞ் சேர்ப்பாம்.

சோமசுந்தரக்கடவுள்.

வேலைவாய்க் கடுவை மிடற்றில்வைத் தமுதை விண்ணுளார்க் களி
ததுமா ணிக்காய்க், காலைவார் கூற்றைக் காய்ந்தணி வேய்ந்து கயற்
கண்மா தரசியை மணந்து, மேலவா முனிவ ரிருவருண் மகிழ வெள
ளியம் பலத்திடை நடித்த, ஆலவாய்ச் சோம சுந்தரக் கடவு ளடி
யினை மலர்முடிச் கணிவாம்.

சுப்பிரமணியக்கடவுள்.

அரவணை முருந்தன் வேத னமரர்கோன் வெலற்கொ னுவெங்
கரவணை தருஞ்சூர் மாய்த்துக் கனகநா டினிது காப்பான்
குரவணை குழலார் தெய்வ குஞ்சரி வள்ளி வேட்பச்
சரவண முதித்த வேற்கைச் சண்முகற் கன்பு செய்வாம்.

கலைமகள்.

மாமக ணிறைந்தெஞ் ஞான்றும் வளமெலாஞ் செழிக்குங் கூடற்
கோமகள் புயத்தென் னன்பாற் குலவுசெந் தமிழ்ததார்கூட்டப்
பூமக னாவுங் கற்றோர் புந்தியும் புருந்து வாழும்
நாமகள் வினாப்பூந் தாளெந் நாளுநெஞ் சகததுள் வைப்பாம்.

அருளிறைவணக்கம்.

பையரவப் பணியணியெம் பரமனய னெமொன்முப்
படிவ மொன்றாந்
துய்யவுருக் கொண்டெழுந்து மலமாய்த்து மெய்யுணர்வார்
தோற்றங் காட்டி
ஐயமிலா வீட்டின்ப மளித்தாளு முததொழில்பூண்
டையாற் றின்கண்
செய்யபுகழ் பெற்றசிவா நந்தகுரு பரன்றாணஞ்
சிந்தை சேர்ப்பாம்.

நூ ல்.

பூவாய் கமலன் முதலைவர் புரியைந் தொழிற்கு முதற்பொருளாய்த்
துவாய் நான்கு மறைமுடிவாழ் தூரிய வடிவே நீயெனக்காண்
மாவாய் பெருந்த வத்தினருள் வயங்கு மணியே வானுலவுங்
காவாய் மதுரைப் பதியமர்ந்த கயற்கணரசே காவாயே. (க)

காவே தனித்தண் கருணைமழைக் காரோ யடிய ருளமணக்கும்
பூவே தலங்கண் மூன்றுநிறை பொருளே கூடற் பதிக்கரசே
மூவே தனையற் ரென்னுளத்தின் முதிர்ந்தே னமுது கண்டெனநின்
பாவே தழைத்துத் தினம்படரும் படிக்குன் கடைக்கண் பார்த்தரு
[ளே. (உ)

பாரங் கனல்கா லந்தரமாய்ப் பல்சீ வருமா யனைத்துலகும்
வாரங் கலந்து புரக்குமெழின் மதுரைக் கயற்கண் மாதாமையே
ஓரங் கருதா தெளியேனுக் குறுமேழ் பிறவி யெனும்பாரா
வாரங் கடக்க நின்கமல மலர்த்தாட் புணையை வழங்குவையே. (ங)

வழங்குந் திறத்தோர்க் கறம்பெருகு மாபோற் பெருகி நெடுந்தரங்கம
முழங்கும் புனல்வாய் வையைவள முதிர்நூங் கூடற் கயல்வழியாய்
கழங்கு தருங்காய் வெண்பொடியுட் கலந்துங் கலவா திருத்தலெனப்
பழங்கு வலயத் தகந்திரிந்தும் பற்றுகிருக்கப் பணித்தருளே. (௪)

பணிமா ல்கைபூண் சொக்கர்வலப் பாகத் தமிர்ந்து பத்தர்தமக்
கணிமா முதலென சித்திகளு மளிக்கு மதுரைக் கயற்கணியே
பணிமான விழியார நிதிநிலமு வாஞ்சைக் காளா யுடலகொன
மெணிமான டருவா தென்றுநினை யெண்ணும் வரொன் மெனக்க
[ருளே. (௫)]

எனக்கோர் துணையும் பிறிதகிலத் திலையென மெனது குறைமுழுது
நினக்கோ லமிட்டு மிரங்காதென் னெறியோ ஞானப் பால்சுரந்த[ம
தனக்கோ மனையே யன்பாமனத் தளிவிட டகலாத தற்பனாயே
வனக்கோ கனகத தடமபிண்குழ் மதுரைக் கயற்கண் மடமாழே. (]

மடஞ்சேர் மனத்தே னெனக்குறித்திவ வையத் துலவு மெய்யடியா
ரிடஞ்சேர்த் தருளா விடிலெளியே னெவவா றுய்வே னிலகுமணி
வடஞ்சோ மருமத் திளம்பிடியே மணிமால் வனாயே மலாப்பதுமத
தடஞ்சேர் மதுரைப் பதியமாந்த தாயேகயற்கட் சவுந்தரியே. (௭)

தரியா துடல்விட் பெரிகலுந் தருணம் வருமு னெனக்குணருள
பரியா தறியார் போல்ருந்தாற் புவியோர் விசம்போா நகையாரோ
வரியா நிதழி மணமியற்கை மணமென் டிசையு மலிகுழலாய்
அரியா ரணனும் புகழ்மதுரைக் கரசே கயற்க னாரணங்கே. (௮)

அணங்கா ரணங்க ளாகமங்க ளினைத்துந்தேடி யளப்பறிதற் [ன்
கிணங்கா திலங்குன் னருள்வழிவை யெந்நாட் டரிசித் தின்படைவே
வணங்கா மகிடை ருரனுடல் வதைத்த வருட்பேர் வல்லமையாய்
மணங்கா தலித்த சொக்கர்மகிழ் மதுரைக் கயற்கண் மாமணியே. (]

மணிவாய் மகுட முடியுமலர் வதனும் புயமு மங்கலப்பொன்
 அணிவாய் மிடறும் பணைத்தோளு மங்கைவளையுங் கொங்கையணிப்
 பணிவாய் மார்பும் பட்டிடையும் பைம்பொற் சிலம்பார் பதத்துணையு
 எணிவாய் வழத்தத் தினமதுறா யெந்தா யுணர்வைத் தந்தாளே. [ம்

வேறு.

தந்தாடை சொன்ன மணியான வென்ன சகமேழு மாகி வியாயா
 கொந்தா ரணிந்த வருண்மேனி கொண்ட கூடற் கயற்க ணுமையே
 முந்தா யகட்டி வருவான வன்று முதலாக வின்று வளையுஞ்
 சிந்தா குலத்தை யலதிற்ப மொன்று சிறியே னடுக்க விலையே. (மக)

இலையோ தொழும்ப ரினமே வைவக்க ணெளியேனை வைக்கவிடமுந்
 தலையோ ரியற்கை சிறியோ ரிழைத்த தவறைப் பொறுப்ப தலவோ
 கலையோ ருரைக்கு மறைநீதி கொண்ட கமழ்நிம்ப மாலை புனைதென்
 மலையோன் மகத்தின் மகளா யுதித்த மதுரைக் கயற்க ணுமையே. ()

உமையா ளனைத்து முடையாள் வழத்த லொழியா மனத்தை யுடை
 தமையா தரித்து நிலையான முத்தி தருவா ளகண்ட வருவாள் [யார்
 இமையார் சிரத்தி னிலகும் பதத்தி யெமையாள் நித்தம் வருவாள்
 அமையார் புயத்தி மதுரா புரத்தி லமரங் கயற்க ணரசே. (மக)

அரவச் சிரத்தி னுலகிற் சடத்தை யடைவுற்று முன்ற னிருதாள்
 பரவற் குரத்தை மருவா மனத்தர் பவமற் றிருத்த லெவனே
 கரவற்ற முத்த ரிதையத்துண் மொய்த்த கருணைத் திறத்தகடலே
 மரவத் தருக்கள் வளரச் செழித்த மதுரைக் கயற்கண் மயிலே. (மச)

மயிலைப் பழித்து வளர்சாயன் முற்று மதியைப் பழித்த முகமும்
 அயிலைப் பழித்த விழியுஞ் சுரந்த வருளைப் பொறுத்த வடிவுங்
 குயிலைப் பழித்த மொழியுஞ் சிறந்த கூடற் குமாரி பதமே
 கயிலைப் பதிக்க ணுயர்நித்த சுத்த கதியென்று நம்பு மனமே. (மரு)

மனமேவு மாறு மதிசென்று மாயை வசமாகி மாழ்கு மடவோர்
இனமேவு றுது னிருதாள் வழத்து மியல்பெற் களித்தி விடைவா
கனமேவு சொக்க ரளிமேவி முன்பு கடலே ழுழைத்த நிபீள்
வனமேவு மென்கண் மணியாய் விளங்கு மதுனாக் கயற்கண் வடிவே.

வடிதந்த சுண்ண மணிதந்த வண்ண மனைவிண்ணு லாவமதியைக்
குடிதந்த மைந்தர் பிழ்தந் துலாவு கூடற் கயற்க ணுமைபொன்
அடிதந்த தின்று துதிதந்து பாட வருளொன்று பாச விருளைத்
தடிதந்த தொன்று நிலைதந்த தொன்று சகசானு போக சுகமே.(மௌ)

சுகமொன்று வேத நெறிநின்றி டாது துனிபொன்று மாக மகமொன
றகமொன்று நாட விழியொன்று காண வகிலத் தழுந்தன் முறையோ
பகமொன்றுதொண்ட ரகமொன்றி நின்ற பனாயான சோதிமணியே
இகமொன்றி யுய்ய மதுனாக்கண் வந்த வெனதமமை யாதிசுவையே

ஆதிதத னங்கி மதியென்னு முக்க ணவீர்கின்ற வாதி சிவனைப்
பாதித்த னுக்குள் விரவப் புரிந்த பலமேவு கூடலரசே
பேதித்த நாம வருவங்க ளாய பிரபஞ்ச மாய மயலை
நேதித் தகண்ட வறிவான நின்னை நினையுந் திறத்தை யருளே.(மக)

அருவாகி யண்ட பகிரண்ட மாகி யணுவாகி யாவுமுதவுங்
கருவாகி ஞான வொளியாகி மோன கதியாகி யன்ப ரிதையம் [வா
ஒருவாது நின்ற பெருவாழ்வு கொண்ட வுனதுண்மை யாவ ருணா
திருவால வாயி லுருவான தேவி செழியன் நவத்தி னிதியே. (உம்)
வேறு.

நிதியாளும் பிறியாளங் கலையாளங் கலையாளொண் ணிலவு கஞ்சப்
பதியானுங் கரஞ்சிரத்திற் பதியான் நென் பதியானும் பணிவான்
சொக்கர், மதியாருஞ் செக்கர்நிறச் சடையெழுந்த மழைபொதிநா
ன் மாடக் கூடந், பதியாளங் கயற்கணிதா ளிருபோது முப்போதும்
பரவுவோர்க்கே. (உக)

பரவுவாக் கருள்புரியும் பரம்பரையே மதுராவளம் பதியின் மேய
குபுவார் மலர்க்கோதைக் கொடியிடையங் கயற்கணிசற் குணியே
யேன, கரவுவாய் மனத்தினன யுலகெனுமா யைக்காட்டிற் காந
லென்னும், அரவுவாய்ப் பட்டுவினைக் காளாகா திப்போதுன னரு
ள்செய் வாயே. (உஉ)

செய்வாய்ந்த தென்மதுரைப் பதிவாய்ந்த வங்கயற்கட் செவவா
யெந்தாய், பொய்வாய்ந்த புலியிலுயர் மெய்வாய்ந்து நின்பதத்தைப்
போற்றா மூனறிச், சைவாய்ந்து விழற்கிறைத்த சலம்போல வாண
னைத் தணக்கு மாக்கள், மெய்வாய்ந்த நினகருணை விழிவாய்ந்திங் கு
ய்வதெந்நாள் விளம்பு வாயே. (உ௩)

வாய்த்தவைகொண் டகமகிழ்ந்து வருபொருட்சிந் தனையகன்று
வாழும் வாழ்வே, தூய்த்தநெறி யெனக்காணுப் பேராசைக் கருங்க
டலிற் சுழலகின் றேணிப், பேய்த்தகைமை யுடையேற்குன் பெருங்
கருணைக் கனாகாட்டிப் பிறங்கச் செய்வாய், காய்த்தமரச் சோலைம
ருக் கமழ்மதுரைப் பதிவதியங் கயற்கண் மாதே. (உ௪)

மாதவத்தோ தினம்பரவு மதுராவளர் கயற்கணியிவ வையத தி
ன்கண், போதவததிற் கழித்துவினை புரியவததைக் குள்ளாகிப் பூத்து
க் காயாப், பாதவத்தை யொத்திவணைர் பயன்காண தயர்கின்ற பா
வியேனிங், கோதவததை மூன்றுமுணர்ந் துனைத்தரிசித் துவ்வதெ
ந்நா ளுரைத்தி யின்றே. (உ௫)

இன்றுளவாம் பொருணைக் கின்றெனுஞ்சொன் மாதிரமா யிய
ங்கு மேற்றந், துன்றுலகை மெய்ம்மையென்றுந் தொக்குடலை யகமெ
ன்றுந் துணிந்து நாளு, நன்றுறவு தீமையிக லென்னது நிற்குநிலை
நல்காய் வெள்ளி, மன்றுணடம் புரிந்தபெரு மான்மகிழு மங்கயற்க
ண் மதுரை வாழ்வே. (உ௬)

மதுகரங்கள் பண்பாடன் மகதியிசை நிகரிதழி மாலை யாற்குப் புதுமணக்கோ லஞ்சிறக்க வானவர்நான் முகன்றிருமால் புகழ்ச்சி கூறச், சதுமறையா முரசொலிப்ப மணமாலை சூட்டிமுடி தீனயுஞ் சூட்டி, மதுநாக ரரசளித்த வங்கயற்கண் ணரசேநன் மதியைநல்கே.

மதியுணர்த்து மறைநான்கின் முடியுணர்ந்தோர் நின்கமல மலர்த் தாட்கன்பார், துதியுலாததுன் னருளடைந்தா லாவகையா மிலக்கணநற் சுருதி யோதும், விதியுணரா வெளியேன்சொல் புன்மொழியு நன்மொழியா வியரதேற் றுனறாட், கதியுணர்த்தாய் மதுநாவளம் பதிவளரங் கயற்கணியே கருணை வானே. (௨௮)

வானாட்சி யோருரகா மண்டலத்தோர் ருமவியக் கவாமுங் கூடற் கோனாட்சி புரியவந்த கோமனையே யாமனையே குமரிவாமி மீனாட்சி மாதரசே யெனகுறையை நிற்கெடுத்து விரித்து மின்னும் ஏனாட்சி கொள்ளாம லிருக்கின்ற யினனதென வெடுத்துக்கூறே. ()

கூறுமொரு முக்கூறு மன்னமய முதலேந்து கோசந்தது, வேறு மொரு பொருட்குறியா துணைக்குறித்து நிற்பதுவே வினையினேற் குத், தேறுமொரு நிலையமலாற் சிறிதறியேன் பிறிதொன்றுந்தென் கூடற்கண், ணேறுமொரு விடைப்பெருமாற் கரசளித்த வணங்க ரசே யின்பத் தாயே. (௩௦)

வேறு.

இன்பதுன்பத் திருப்பிடமாகிவா
யொன்பதுள்ள வுடற்சமையானென
தென்பதற்ற வியல்பருளாலவாய்த்
தென்பதிக்கண் டிகழ்கயற்கண்ணியே. *

(௩௧)

கண்ணிற்காண்சகக் காட்சிகள்யாவுநின்
வண்ணமென்ன மதிக்குமுணர்வருள்
மண்ணும்விண்ணும் மகிழ்மதுராபுரிக்
கண்ணமர்ந்த கயல்விழிக்கண்ணியே.

(௩௨)

கன்னலின்மொழி காமருசேல்விழி
யன்னமேமது ராபுரிச்செல்வமே
நின்னையன்றியிந் நீணிலவைப்பிலெற்
கன்னைதந்தையுந் ஞர் துணையிலையே.

(௩௩)

இல்லைநம்பி யிருநிதிக்கேயுழல்
கல்லேநேர்மனக் கண்டகர்காண்பரோ
எல்லையற்ற வெழின்மதுராபுர்
யல்லேநேர்குழ லம்மைநின்பாதமே.

(௩௪)

பாதங்கொண்டு படியளந்தோன்மலர்
செங்கொண்டருச் சித்துயராலவா
யாதங்கொண்டம ரங்கயற்கண்ணியென்
னோதங்கொண்டினி யின்பருள்செய்வையே.

(௩௫)

செய்யநான்முகன் நேவரும்போற்றுநின்
றுய்யதாண்முடி சூட்டப்பெறுவனோ
ஐயையம்பிகை யாரணிநீரணி
வையையசூழ்தென் மதுரைத்தலைவியே.

(௩௬)

தலைவணங்கினிந் ஞாட்டுதிபாடிநெஞ்
சலைவணங்கு மகன் நிற்படைவனோ
மலைவணங்குற வானுயர்தெங்கினக்
குலைவணங்குதென் கூடற்குமாரியே.

(௩௭)

கூடலம்புரிக் கோமனைதாட்டுதி
பாடலம்புயன் பற்றுப்போர்க்கலால்
நாடலம்படு நாரியர்பாலுளம்
வாடலம்படு வானொன்றடைவனோ.

(௩௮)

மீனாட்சியம்மை பதிற்றுப்பத்தந்தாதி.

கக

வரத்தைமேவு மதுரைக்கரசிபாற்
சிரத்தைமேவித் தினந்தொழுவோரினிப்
புரத்தைமேவிப் புவிக்கண்புகாதமெய்
யுரத்தைமேவி யுவப்புற்றிருப்போ.

(கக)

இருப்புநெஞ்சக நென்னினுநின்கழல்
விருப்புளேனை வியந்தருள்வேதியர்
இருப்புமேவு மெழின்மதுராபுரிப்
பொருப்புநேர்தனப் பூங்கொடியன்னமே.

(சுடு)

வேறு.

அன்னைபிதா வாயகிலத் தாருயிருக் கோருயிராம்
உன்னையலா திங்கெளியேற் குற்றதுணை யாவருளார்
தென்னைபலா கன்னல்வளஞ் சேரால வாய்வழுதி
மன்னையுல கைப்புரப்பான் வந்தகயற் கண்ணாளே.

(சுக)

கண்ணமும் பேருருவக் காட்சியெலா நித்தியமென்
நெண்ணுதுன் பொன்னடியா நெண்ணிநிற்ப தெந்நாளோ
மண்ணாடர் விண்ணாடர் வந்திறைஞ்சு மாமதுரைக்
கண்ணால யத்துறைசேற் கண்ணிசிவ சங்கரியே.

(சுஉ)

சங்கரிக்குச் சோதரியே சத்திகரு னாகரியே
அங்கயற்கண் மாதரசே யாலவா யாரமுதே
சங்கையிலா தெவவுயிர்க்குந் தாயாகி நீயிருந்தும்
இங்கடியேன் பாவிரக்க மில்லா திருப்பதென்னே.

(சுக)

நின்னே தங் கிஞ்சிலூர் யெண்ணு தெனக்கிரங்கி
யின்னே தையபுரிந்தா லீடேறு வேனலது
பின்னேல்லை யென்றாற் பிழையேன் பிழையேனென்
அன்னே மதுரை யரசாள வந்தவளே.

(சுச)

வந்தவுடற் கொண்டும் மதுரைக் கயற்கணியைச்
சந்ததழும் போற்றுந் தனிவாழ்வு சாராமல்
மைந்தர்மனை பொன்னெனும்பொய் வாழ்விலயர்ந் தாகுலித்தால்
எந்தவகை யாலினியீ டேறுவாய் கன்மனமே. (சுரு)

கன்மதுராங் காரர்கள்பாற் கையேற்றுப் பாடாமல்
நன்மதுர வாக்காலெந் நாளுமுனைப் பாடவருள்
தென்மதுரை யென்னுந் திருவால வாயமர்ந்த
தன்மதுரைச் சொக்கேசன் னுன்மணந்த வான்மணியே. (சுக)

வான்மாரு தங்கனனீர் மண்ணெனுமைந் தாலமைத்த
ஊன்மாயை நீக்கி யுணர்வாகி யென்றிருப்பேன்
கான்மாறிச் சொக்கர்நடங் காட்டியவெண் பொற்பொதுவாம்
நான்மாடக் கூடனகர் நங்கையங்க யற்கணியே. (சுர)

ஏகாந்த தானத் திருந்துன் னருட்சுடரால்
மோகாந்த கார முரணகற்றி யென்றிருப்பேன்
பாகார்ந்த வின்மொழியாய் பங்கயன்மா லும்பர்புகழ்
நாகார்ந்த வைகை நதிக்கூட லம்மனையே. (சுக)

அம்மைதரு மும்மலமற் றற்பகலில் லாநிலையை
இம்மையிலங் கைக்கணிபோ லெல்லீருங் காணவல்லீர்
செம்மைமணி மாடத் திருக்கூட லங்கயற்கண்
அம்மைமலர்த் தாட்ககலா வன்புசெயப் பெற்றிழினை. (சுக)

பெற்றதவத் தோர்க்குன் பெருங்கருணை கிட்மெலான்
மற்றவரா மாயா வசத்தோர்கட் கெய்துவதோ,
செற்றவழ்செம் பொற்புரிசைத் தென்மதுரை யம்பதியார்
கற்றவர்க ளேத்துங் கடம்பவனப் பூங்குயிலே. (சுரு)

வேறு.

பூங்குவளைத் தடம்புடைசூழ் மதுரை மூதூர்ப்
 பொற்கோயின் மீனாட்சி புயலை வென்ற
 தேங்குமலு மணிமுடியுந் திலக நெற்றி
 செவிக்குழையு மலர்முகமங் கலநாண் கண்டந்
 தாங்கமைநேர் புயத்தார்கை வளைமார் பாரஞ்
 சரப் பளிவா ரிணைக்களபத் தனமுஞ் செம்பட்
 டோங்குதுடி யிடையரவ மொலிக்குந் தாளு
 முன்னிவிண்ப் பிறவியொழித் துய்வாய் நெஞ்சே. (௩௧)

நெஞ்சகமே யோருண்மை சொல்லக் கேணி
 நிரந்தரமு மூவாசைப் பவவத் தாழ்ந்து
 ஞ்சகம்பொய் யழுக்காறு சினமு லோபம்
 மடமாதி குழுகொண்டு மலைவுறமற்
 கஞ்சனரி சிரந்தாளு முன்னாட் டேடிச்
 காணரிய சொக்கருளங் களிக்க நாளும்
 மஞ்சமர்பொன் மதில்குழு மதுரை வாழு
 மாதுமையங் கயற்கணிதாள் வழுத்து வாயே. (௩௨)

வழுத்துறநான் மறைநூற்கு மெட்டா ஞான
 வழுவாகி யுலகமெலாம் வயங்கிப் பத்தி
 பழுத்தவடி யாரிதையத் தவிசில் வைகும்
 பரஞ்சுடராய்ப் பேரறிவாய்ப் பலன்க ளெல்லாஞ்
 சழித்தமது னைப்பதிவாழ் கயற்க னெந்தாய்
 சேவடிக்கன் பியற்றாது திரிந்தா னெஞ்சே
 கொழுத்தகரும் பகட்டியமன் நூதர் காண்க
 கூப்பிடும்போ தெதிர்மறையென் கூறு வாயே. (௩௩)

வாய்ப்பகட்டா லுடற்பகட்டா லுண்மை ஞானம்
 வந்தவர்போ னடைகாட்டி வைபத் தோனா
 எய்ப்பதற்குத் துணிந்துழலு மாயத் தோர்தம்
 மினத்தோடு நெஞ்சேநீ யிணங்கி டாமல்
 தூய்ப்புகழ்ச்சேர் மதுராவளம பதியிற் சோம
 சுந்தரரோ டுனிதமர்ந்த சுகம் ஞட்சி
 சேய்ப்பதுமத் தாட்டுணையை யன்போ டென்றுஞ்
 சிந்திப்பார் திருவடியை வந்திப் பாயே.

(௫௪)

வந்திப்போர்க் கருண்மதுரைக் கயற்க ணம்மை
 வாரீச மலர்த்தானைக் காலைப் போதோ
 டந்திப்போ துச்சிப்போ தெனுமுப் போது
 மகலாத வாதரத்தோ டருச்சித் தேத்திச்
 சிந்திப்போ டசைவகன்று நிற்கி நெஞ்சே
 திருமாதம் புவிமாதக் கினிய நாதன்
 உந்திப்போ துதித்தசதுர் முகத்தோன் றோற்றத்
 துள்ளாகா நிலையுறலா முனக்கீ டின்றே.

(௫௫)

சுழருக்கு முதனன்கா மெழுதா மாற்றத்
 தீற்றிருக்கும் பொருளாகி யிருக்கு நீபக்
 காழருக்குந் திருவால வாயா மூதூர்க்
 கண்ணிருக்குங் கயற்கண்ணி கருணை வாய்ந்தார்
 சேழருக்குந் திருவிருக்குங் கவிநான் கோதூர்
 கிரமிருக்கு முரமிருக்குந் சிந்தாய் மேலாம்
 வீழருக்குங் கைக்கணிபோ லிவைக எல்லால்
 வேண்டுவதொன் றுனக்குளதோ வினம்பு வாயே.

(௫௬)

விளங்குலகின் மாக்களுநு வாய்ந்துங் கூடன்
 மீனாட்சி புகழ்படிக்க விழைவு ருமற்
 களங்கமுறு வன்காமக் கடலின் மூழ்கிக்
 கன்மமெனுங் கல்லோலத் தலைப்புண் டெண்மை
 வளங்கலவாச் சிற்றறிவோ ரினதகிற் கூடி
 வாழ்நானைக் கழிததலையு மடமை நெஞ்சே
 துளங்கமல நித்தபரி சுத்தா நந்தத்
 துரியமெனும் பெருவாழ்விற் சுகிப்ப தென்றே.

(௩௭)

என்றுலகத் தோற்றமெலாங் கனவின் றோற்ற
 மெதிர்கானற் சலத்தோற்ற மென்னத் தேர்ந்து
 வன்றுயரின் பிருவகையு மொன்றாய்ப் பத்தி
 வயிராக்ய நெறியெனுஞ்சோ பானத் தேறி
 நின்றுபொறி யைநதொடுக்கி யவத்தை மூன்று
 நீக்கியய லற்றுணாவி னிலைநிற் பாயோ
 வன்றுனக்கு மதுனாவளம் பதிமீ னாட்சி
 யருள்வாய்த்த தெனத்திடமா யறிதி நெஞ்சே.

(௩௮)

அறியாமைச் சேயெனநா ணச்ச மான
 மனுவுமிலா திச்சைவயத் தழுந்திப் பார்மேற்
 குறியாத வெண்ணமெலாங் குறித்து வாடிக்
 கொடும்பிறவிக் காளாகு மனமே கேட்டி
 மறியாருங் கரப்பெருமான் மகிழ்தென் கூடல்
 மன்னுகயற் கண்ணியுமை மலர்த்தாட் கென்னும்
 பிறியாத பேரன்போ ரெருகி நின்றற்
 பேயின்ப நிலையெளிதற் பெறலாங் கானே.

(௩௯)

காண்டமொக்கு ளெனத்தோன்றிக் கழியுங் காயங்
 கற்கோட்டை யெனவுமனாக் கணமு கில்லா
 நீண்டகன வெனநிகழுஞ் சகமெய் யென்றும்
 கினைத்திதுகா ழும்பலனென் நேர்ந்தாய் நெஞ்சே
 வேண்டனைத்து மீண்டருளு மால வாயின
 மீனாட்சி தாண்மறவா விரதம் பூண்டாற்
 காண்டகுமெண் சித்திகளுங் காட்டு மேலைக்
 கதிகாட்டு மினிக்காட்டுங் காட்சி யுண்டோ. (௬௮)

வேறு.

காட்சியை யகலா நாட்டக் கடவுளர் பெருமான் பேறுஞ்.
 சாட்சியா ரணத்தோன் பேறுந் தடங்கட னிறத்தோன் பேறும்
 மாட்சிமா முனிவ ரேத்து மதுளாமீ னாட்சிக் கன்பு
 மீட்சியற் றிருக்குந் தொண்டர் வேண்டிடார் வேண்டி டாரோ. ()

வேண்டிவ தருள்வா யென்ன விரும்பியுன் கழலை நாடி
 ஈண்டுனை வழத்து நாயேற் கிரங்கிடா திருத்த னன்றோ
 தூண்டிதற் கரிய ஞானச் சோதியே யால வாயை
 யாண்டியி ரனைத்துங் காக்கு மம்மையங் கயற்கண் மின்னே. (௬௯)

மின்னினே ருலக வாழ்வை மெய்மையென் றுழலு நாயேன்
 றன்னினே ருணர்வி லார்முத் தலத்தினு மொருவ ருண்டோ
 உன்னியே தஞ்ச மென்றே னுவந்தருள் புரிவா யிப்போ
 தன்னையா ரணங்கே கூட லாலவா யமர்ந்த தேனே. (௭௦)

தேன்குழித் தளிபண் பாடுஞ் செழும்பொழிற் கூட லார்த்தென்
 னூன்குழி புஞ்சீதோ யுண்ண யுணர்ந்திடா தனந்த ருற்றேன்
 வான்குழிப் புலவோர் கித்தம் வாழ்த்துநின் வணசத் தாட்கீழ்
 நான்குழி யிருக்கு நான்றி நாளென் வுணர்ந்தி யின்றே. ... (௭௧)

இன்றள வெளியேன் செய்த விரும்பிழை பலவா னாலும்
ஒன்றள வேணுங் கொள்ளா துவந்தருள் புரிய வேண்டும்
நன்றள கேசன் வாழு நகரினும் வளமிக் கோங்குங்
குன்றள வுயர்நான் மாடக் கூடன்மீ னாட்சித் தாயே. (௬௫)

தாயினே ரில்லா வாதித் தாயென நின்னை நாடுஞ்
சேயினேன் கடைய னேனுஞ் சித்தம்வைத் தருணீ செய்வா
யாயினேழ் பொழிற்கு நின்பே ராட்புகழ் மணக்கு மால
வாயினே ரில்லா தோங்கி வாழுமுத் தனத்தி னாளே. (௬௬)

தனத்தினப் புதைத்து நின்றாட் சரண்புகுந் தவத்தி னன்றோ
ரினத்தினுக் கீயா மாக்க ளெவவழி யுய்வா ரந்தோ
அனத்தினன் முதலோர்க் கெட்டா தாரணச் சிரத்துந் தொண்டர்
மனத்தினும் வயங்கு மால வாய்க்கவு மாரி மாதே. (௬௭)

மாரியம் புதிநீர் மாந்து வளர்பயி ரினங்கட் கெல்லாம்
வீரியம் பெருகப் பெய்யும் விதமென வருளைப் பெய்து
காரிய வுயினை யெல்லாங் காப்பையா னவற்றின் வேறோ
சீரியர் பரவுங் கூடற் செல்வியெற் கருள்செய் வாயே. (௬௮)

அருளுருப் புனைந்தோய் நீயென் றுரணு கமங்க ளோதும்
பொருளுணர்ந் திப்போ துன்றாட் புகழ்சொலக் குறித்தே னென்னை
வெருளுற விடுத்தா னின்சீர் மேலவர்க் கிகழ்ச்சி யன்றோ
தெருளுளார் பரவுங் கூடற் றேவியென் னாவிப் பேறே. (௬௯)

ஆவியே யறிவே கூட லாலவா யரசே சொக்கர்
தேவியே சிவ்வியே வாறோர் செல்வமே யகில மெல்லாம்
மேவியே யிருந்து மேவா மெல்லியே யெனவெஞ்ஞான்றும்
பாவியே னுன்னைப் பாடிப் பணியொழிந் துவக்கப் பண்ணே. (௭௦)

வேறு.

பண்ணமைத் துனைத்தினம் பாடிப் பாடியென்
னெண்ணமு முருகிலே னினியென் செய்குவேன்
திண்ணமெற் குணையலாற் றிக்கு வேறிலை
வண்ணமெண் வகையுமா மதுரைச் செல்லியே. (எக)

செல்லியென் றுன்னையான் தேடிப் பாடியும்
வல்லினை யுறுதலுன் மகிமைக் கொதததோ
பல்விதப் பதங்களும் பத்தர்க் கீந்திடும்
செல்லிரி யாலவாய்ச் சேற்க ணங்கையே. (எஉ)

நங்கையர் முறைமுறை நடிக்கு மோசையும்
மங்கல முழக்கமும் வான் பதிக்கெழுந்
தெங்கணும் பரவிய விசைகொள் கூடல்வாழ்
சங்கரி யெனக்குநின் சரணந் தஞ்சமே. (எங)

தஞ்சமென் றுன்பதஞ் சார்ந்தி டார்கொடும்
வஞ்சகக் கூற்றுமுன் வரினென் செய்வரோ
மஞ்சம ரிஞ்சிசூழ் மதுரை யம்பதிக்
கஞ்சமா மலர்முகக் கயற்கண் வல்லியே. (எச)

வல்லவ ராவரோ மதுரை யாலவா
யில்லர சியற்றிய வெம்பி ராட்டிதாட்
கல்லரும் பகலுமன் பமைத்தி டாதலை
பல்லவத் தொழில்கடேர் படியின் மாக்களே. (எடி)

படித்திலேன் மறைகணின் பத்தர் தாட்சிரம்
முடித்திலே னெவ்வண முத்தி யெய்துவேன்
வடித்தசெஞ் சாந்தணி மார்பி சேய்ப்பிறை
முடித்ததென் மதுனாயாழ் மொழிப்பி ராட்டியே. (எசு)

மொழியுள முடலிவை மூன்றை யுங்கடந்
துழியுள வின்பமா முன்னைக் காணுமெய்
வழியுள வெனக்கருள் மதுரை யிற்கயல்
வீழியுள வருட்கொடி விமலி வீரியே. (௭௭)

விமலமாம் பரசுகம் விளைக்கு நின்னருட்
கமலமா மலர்முகங் காட்டி. வந்தருள்
மாமலமா சகன்றமெய் முத்தர் சித்தர்கூழ்
அமலமா மதுரை மீனாட்சியம்மையே. (௭௮)

ஆட்சியா யாலவா யரசு பெற்றமீ
னாட்சியா ரமுதமே யவத்தை மூன்றினுஞ்
சாட்சியாய் விளங்குநின் சகச மேனியென்
காட்சியிற் புலப்படக் கடைக்கண் வைப்பையே. (௭௯)

கடையவ னெனினுமுன் கழலை நாடுநெஞ்
சுடையவ னாயினே னுவந் தளிப்பைவெள்
வீடையவ னடநவில் வெள்ளி யம்பல
முடையவற் புதத்தளி யுறைசிற் சோதியே. (௮௦)

வேறு.

சோதியாம லென்னைநின் றொழும்பரோ முருத்திரன்
நீதியா ரணங்களோது நிண்ணயந் தெளிந்துளம்
பேதியாது நின்றருட் பெறுந்திறத்தை நல்குவாய்
ஆதியால வாயுலாவு மங்கயற்கண் மங்கையே. (௮௧)

மங்கலஞ் சிறந்தவால வாயின்மேவு செல்வியே
அங்கயற்க ண்மமையே யனைத்துமீன்ற கன்னியே
இங்கணங்க ணென்பதின்றி யெங்கணங் குலாவுநின்
துங்களுன மேனியைத் தொழும்பனென்று காண்பதே. (௮௨)

௨௮ மீனாட்சியம்மை பதிற்றுப்பத்தந்தாதி.

காணலாய முன்னிலைக் கருத்தகன்று நாயினேன்
பூணலாய துன்னருட் புகழ்ச்சியன்றி வேறிலேன்
கோணலாய வெண்பிறைக் கொழுந்தணிந்த கோதையே
மாணலாய வாலவாயின் வாழுமுக்க ணம்பையே. (௮௩)

அம்பையாதி சத்தியாகி யாலவாயை யாண்டிதன்
நிம்பமாலை யைப்புனைந்த நித்தசுத்த சற்குணீ
எம்பிராட்டி யின்றி யெனக்கிரங்கி பிங்ஙனே
செம்பொன்மேளி கொண்டிரித்த சேவைகாட்டி யாள்வையே. ()

ஆளவல்ல தெய்வநின்னை யன்றியில்லை யென்றுநின்
முளடைந்த வெண்ணீர் தரங்குறித்த னீதமோ
நாளாடங்கு முன்னமுண்மை ஞானவாழ்வை நல்குவாய்
வாளமர்ந்த கண்ணியால் வாயமர்ந்த பூவையே. (௮௫)

பூமணக்கு மாவிதன் பொழின்மணக்கு மேன்மனை
மாமணக்கு மாலவாய் மணக்கவந்த செல்வியே
ஏமணக்கு நிற்பதத்தை யேத்தியேததி யென்றுமென்
நாமணக்க வுண்மணக்கு நல்லுணர்ச்சி நல்கிடே. (௮௬)

நல்லுலா விழாக்களென்று நன்கிலங்கு மாலவாய்
இல்லுலாவு மங்கயற்க னெம்பிராட்டி யென்னுடைக்
கல்லுலாவு நெஞ்சமுங் கணிந்துநிற்கு வண்ணநின்
வில்லுலா வருட்கனூல் விளக்கியின் பளிப்பையே. (௮௭)

அளியெடுத்து வைத்ததேனை யடவிவேடர் கொள்ளல்போற்
களியெடுத்து நானெடுத்த கடமிருக்க வந்தகன்
விளியெடுத்தெ னாவிகொள்ளும் வேலைமுன்னர் நின்னருள்
அளியெடுத்தெனக்களித்தி யாலவாயி னரசியே. (௮௮)

அரசமைக்கு மாலவாயி னங்கயற்க ணம்மைதாட்
பரசமைக்கு மெய்த்தவத்தர் பக்கலென்று மாழ்கடல்
முரசமைக்கு மாரணம்பு முளரிவேத னங்கையாற்
சிரசமைக்கும் வரியும்வந்து சேர்கிலாது திண்ணமே.

(௮௧)

திண்ணமேவு மாரணந் தினந்துதிக்கு மைவகை
வண்ணமேவி யொன்றுமல்ல வாயிலங்கு மாலவாய்க்
கண்ணமே யெனுள்ளின் கழற்கணின் றுவப்பின்
எண்ணமேவி னன்றியொப்ப தில்லைவல் வினையளே.

(௮௨)

வேறு.

வல்வி னைப்பயன் வழியெனக் குறுமிடர் மாற்றி
நல்வி னைப்பய னாட்டின் றிருவரு ணல்காய்
கல்வி யிற்பொலி கவிஞர்கூழ் மதுரையங் கயற்கண்
செல்வி நித்திய சிற்றொரு கரிபர சிவையே.

(௮௩)

சிவந்த தாள்களு மரகதச் செண்ணமுஞ் சேற்கண்
ணிவந்த மாமலர் வதனமு நிறைமணி முடியும்
நவந்த ரும்புகழ் மதுரைநன் னகரிடை நாடி
யுவந்த முத்தர்களுலகிடைப் பிறந்திறந் துலையார்.

(௮௪)

உலைவி லாதநெஞ் சடையொ யுன்னெழுத் துன்னி
மலைவி லாதுநின் வடிவுகண் டென்றுள மகிழ்வேன்
சிலைவி லான்மகிழ் தேவிமா மதுரையிற் நிகழ்மும்
முலைவி லார்றுதன் முக்கணி நிறைமதி முகத்தாய்.

(௮௫)

முகக்கு நிப்பநிந் தன்னைசேய்க் கிரங்குதன் முறைநீ
அகக்கு நிப்பையு மறிந்தெனைப் புறம்விட லழகோ
சுகக்கு நிக்கொரு துணையென மதுரையிற் றோன்றி
சுகக்கு நிப்புருச் சேற்கணி யாந்தடா தகையே.

(௮௬)

கூய

மீனாட்சியம்மை பதிற்றுப்பத்தந்தாதி.

தகைத்து வந்தெனை யடிமைகொள் ளாமலித் தருணம்
அகைத்து நயநட் டாற்றினிற் கைவிட லறமோ
பகைத்து ளோர்களும் பணிந்துயர் மதுரையம் பதிவாழ்
நகைத்து முப்புர மெரித்தவன் மகிழ்துணை நங்காய்.

(கூரு)

காய மாதியைம் பொறியுநாற் கரணமுங் கடந்தாங்
காய மாட்சிசின் னருளெனு மறிவையென் றனைவேன்
நேய மாமறைத் தொனிலுங் காலவாய் நிறைந்த
தூய மாமணிச் சோதியாய் விளங்குமா துமையே.

(கூசு)

மை யிலங்கருட் சேற்கணுள் மதுரையில் வசிப்பாள்
மெய் யிலங்குநால் வேதமா முடியில்வீற் திருப்பாள்
கை யிலங்குமுக் காலமுங் கடந்தகா ரணத்தாள்
ஐ யிலங்கியென் னகத்தினின் றின்பளிப் பவளே.

(கூஎ)

அளித்தன் மாய்க்குத் லாக்குதன் முத்தொழி லடைந்து
தெளித்த முப்பெய ருருவுமா மால்வாய்ச் சிவவரீ
களித்த மாமலர் முகத்தினைக் காட்டியிக் கடையேன்
விளித்த போதெலா முன்னெழுந் தருள்செய வேண்டும்.

(கூஅ)

வேண்டு நின்னரு ளாலவாய் விளங்குமீ னாட்சி
வேண்டு மெய்யடி யார்குழா மேவியான் வியக்க
வேண்டும் யானென தென்பதை விடுத்தான் விளங்க
வேண்டு முன்னிலை மேவுறா வீடுற வெனக்கே.

(கூக)

என்னு ளார்த்துல கெங்கணு நிறைந்துவெள் ளேற்றில்
மின்னு சொக்கரோ டாலவாய் விளங்குமீ னாட்சி
மன்னு நான்முக னெழுத்தற வென்சிரம் வைத்தாள்
பொன் னுளார்களும் போற்றுநின் பொன்னக்ப் பூவே.

(கூல)

மீனாட்சித் தம்பை பதிற்றுப்பத்தந்தாதி.

வாழி.

வாழ்க ஊட்டல் வளம்பதி யன்பர்கள்
வாழ்க நான்மறை மாமணி வெண்பொடி
வாழ்க வெள்விடை வாகனச் சுந்தரர்
வாழ்க வங்கயற் கண்ணியும் வாழ்கவே.

பதிற்றுப்பத்த,

முற்றிற்று.

